

ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา
กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

PROBLEMS AND STRATEGIES FOR SOLVING INDUSTRIAL
STUDENTS DISPUTE IN RAJAMONGALA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY IN BANGKOK METROPOLIS

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรมแบบบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-135-5

**PROBLEMS AND STRATEGIES FOR SOLVING INDUSTRIAL
STUDENTS DISPUTE IN RAJAMONGALA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY IN BANGKOK METROPOLIS**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2001

ISBN 974-648-135-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

COPYRIGHT 2001

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG โยชนด้านการค้า

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
PROBLEMS AND STRATEGIES FOR SOLVING INDUSTRIAL STUDENTS
DISPUTE IN RAJAMONGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY IN
BANGKOK METROPOLIS

ชื่อนักศึกษา นายเฉลย คงปรีพันธ์
รหัสประจำตัว 37063104
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์	
ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์	
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์	
ดร.ณรงค์ พิมสาร	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 23 กุมภาพันธ์ 2544 เวลา 9.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัคร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัญหาและมาตรการป้องกัน แก้ไข การทะเลาะวิวาทของ
นักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

นักศึกษา

นายเฉลย คงปรีพันธ์

รหัสประจำตัว

37063104

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2544

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร. มาลัย จีรวัดนเกษตร์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร. สวัสดิ์ อุดมโกชน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา ของกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล คือ วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ , วิทยาเขตนนทบุรี , วิทยาเขตพระนครเหนือ และวิทยาเขตอุเทนถวาย จำนวน 1100 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยปรากฏผล ดังนี้

1. ด้านปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว ในภาพรวมพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลาดูแลบุตรของตนอย่างเพียงพอ

2. ด้านปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม ในภาพรวมพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากค่านิยมที่ไม่ถูกต้องระหว่างสถานศึกษา เช่น การยึดหัวเข็มขัด และเสื้อฝักงานของต่างสถาบัน เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท

3. ด้านปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา ในภาพรวมพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความประพฤตินักศึกษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากสถานศึกษาอย่างจริงจัง

4. ด้านปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ ในภาพรวมพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาขาดรูปแบบที่แท้จริงจากสังคมในอันที่จะปฏิบัติตาม เช่น บิดา มารดา ครู-อาจารย์ รุ่นพี่ เป็นต้น

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านประชาชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยปรากฏผล ดังนี้

1. ด้านประชาชน ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครอบครัวและสถานศึกษาความร่วมมือแก้ไขสถานศึกษา การทะเลาะวิวาทอย่างจริงจัง

2. ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดหาอุปกรณ์กีฬา และดนตรีหลายประเภท เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เล่นในเวลาว่าง

3. ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคือ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง

4. ด้านรัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รัฐบาลควรมีมาตรการใช้กฎหมายข้อบังคับอย่างแน่นอน และเด็ดขาด

5. ด้านการจัดสัมมนา ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ จัดโครงการช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส และชุมชนที่มีความเป็นอยู่ด้อยกว่า

6. ด้านครอบครัว ในภาพรวมพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมมือแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทอย่างจริงจัง

Thesis Title	Problems and Strategies for Solving Industrial Students Dispute in Rajamongala Institute of Technology in Bangkok Metropolis
Student	Mr. Chaloei Kongpreepan
Student ID.	37063104
Degree	Master of Industrial Education in Vocational
Programme	Vocational Administration
Year	2001
Thesis Advisor	Dr. Malai Gerawatanakaset
Thesis Co-advisors	Dr. Sawat Udompoch

ABSTRACT

This research was designed to study viewpoints of educational administrators, teachers, parent, and students about concurrent problems of students' strife Rajamangala Institute of Technology in metropolitan and its suburb areas. This reflection of thought also indicates on measurement to prevent this undesirable situation.

Problem

The significant factor of student strife comes from their family background while all 4 variables hint medium effects.

1. Family background

In general, viewpoints of the sample show medium relationship with this factor . For the extreme side , it draws to the conclusion that parent' unavailable for nurturing is the cause.

2. Environment and social background

From the medium relationship with this variable , the extreme side indicates that some school's improper values and disciplines such as school inform might result in truancy.

3. School context

Once again, this variable was deemed as a medium relationship In the extreme case, schools' lack of close supervision is the reason of students' strife.

4. Physical change

From the medium relationship , the extreme case indicates that lack of parent's role model in such as a change period cause students' strife.

Measurement

The sample size had been explored in 6 measures with the strong significance which have been ranked in descending order.

1. Popular measure

It is deemed as the most critical measure . In the extreme case, the c lose collaboration between family and school is viewed as the important strategy.

2. Governmental/non-governmental agency measure

With strong significance , the extreme case indicates that providing sport utility and music instrument might solve this problem.

3. Collaborative project between family and and school

As one of the most significant measures , school disciplinary action with parent acknowledgement should be highlighted in this category .

4. Legal measure

This kind of action is considered as a strong measure . In the extreme sample, enactment of strict law and regulation is deemed as a successful measure .

5. Family/school seminar project

As the least statistical significance among this group , it is strongly believed that this type of action would bring about students' better understanding on role and peaceful cohabitation Arrangements are being made for those inferiors to others and communities.

6. Family

As the least statistical significance among this group , it is strongly believed that this type of action would bring about students' better understanding on role and peaceful cohabitation.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น มีมูลเหตุจูงใจของผู้วิจัยเอง ประกอบกับได้รับคำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นในการกำหนดหัวข้อเรื่อง และเนื้อหาจาก ดร. มาลัย จีรวรรณเกษตร์ และ ดร. สวัสดิ์ อุดมโกชน์ ได้รับคำปรึกษาแนะนำ การรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบเครื่องมือ อย่างใกล้ชิดจาก อาจารย์โสภณ แสงไพโรจน์ รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ลินทร์ตนศิริกุล ดร.วิเชียร เกตุสิงห์ และ ดร. นิคม จารุมณี นอกจากนี้ ยังได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการรวบรวมข้อมูลจาก ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา ของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ฯ วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย ทั้งยังได้รับความช่วยเหลือจากสภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย รวมทั้งศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันชาวอุเทนถวายที่สนับสนุน ข้อมูลเพิ่มเติมในเชิงลึก อีกทั้งให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในความกรุณาของทุก ๆ ท่าน จึงขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ในการนี้หากงานวิจัย มีส่วนในการสร้างสรรค์สังคมไทยให้มีคุณภาพ ในอันที่จะนำไปสู่ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น โดยตรงกับนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว ขอให้คุณงามความดีที่พึงเกิดขึ้นในส่วนนี้บังเกิดผลแก่ บิดา - มารดา ครู-อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณของผู้วิจัยตลอดไป

เฉลย คงปรีพันธุ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	9
2.2 ปัญหาที่เป็นมูลเหตุของการทะเลาะวิวาท.....	24
2.3 มาตรการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น.....	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	67
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	67
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	68
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....	68
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	70
3.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	71
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	73
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	74
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู- อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา ในภาพรวม แยกตามรายด้านและรายชื่อ.....	81
ตอนที่ 3 ข้อมูลแบบปลายเปิด (Open ended)ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา.....	100
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	108
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	108
5.2 ขอบเขตการวิจัย.....	108
5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	109
5.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	109
บรรณานุกรม.....	132
ภาคผนวก.....	134
ประวัติผู้เขียน.....	173

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย.....	68
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร.....	74
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของครู – อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอน.....	75
4.3 แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนร้อยละของผู้ปกครอง.....	76
4.4 แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของนักศึกษา.....	78
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของ นักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลในด้านปัญหาที่เกิดจากครอบครัว.....	82
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา.....	83
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม.....	84
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตาม ธรรมชาติ.....	86
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นรายด้านในภาพรวมทั้งหมด เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล.....	87
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของผู้บริหาร ($n_1 = 118$), ครู – อาจารย์ ($n_2 = 231$), ผู้ปกครอง ($n_3 = 349$) และนักศึกษา ($n_4 = 349$) เป็นรายด้านและภาพรวมเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล....	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านครอบครัว.....	90
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน.....	91
4.13 แสดงค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย.....	93
4.14 แสดงค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านประชาชน.....	94
4.15 แสดงค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านการจัดโครงการร่วมมือระหว่างสถาบัน ครอบครัวและสถานศึกษา.....	95
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านการจัดสัมมนา.....	96
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ รายด้านที่ ภาพรวมทั้งหมดเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล.....	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของผู้บริหาร (n ₁ = 118), ครู - อาจารย์ (n ₂ = 231), ผู้ปกครอง (n ₃ = 349) และนักศึกษา (n ₄ = 349) เป็นรายด้านและภาพรวมเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล.....	98
4.19 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้บริหาร.....	100
4.20 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของครู - อาจารย์.....	101
4.21 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง.....	102
4.22 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของนักศึกษา.....	103
4.23 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้บริหาร.....	105
4.24 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของครู - อาจารย์.....	106

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพปัจจุบันที่ประเทศไทยกำลังเร่งพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม อิทธิพลดังกล่าวเป็นผลทำให้สภาวะแวดล้อมภายในครอบครัวเกิดการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย พ่อแม่ส่วนใหญ่จำเป็นต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อช่วยกันหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวให้อยู่รอด ทำให้เวลาที่อยู่กับลูกให้ความสนิทสนม ดังเช่นครอบครัวไทยแต่ก่อนลดน้อยลงไป จนทำให้บางครั้งเด็กมีสภาพเหมือนถูกทอดทิ้ง และไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร อันเป็นเหตุให้เกิดปัญหา มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะวัยรุ่น จากสภาพสังคมและครอบครัวดังกล่าวข้างต้น ทำให้พฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นบางส่วนสร้างความเสียหายให้แก่สังคมส่วนรวม โดยรวมกลุ่มกันเป็นพวก ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน แสดงกริยาก้าวร้าว การรวมตัวกันก่อให้เกิดอิทธิพลของกลุ่ม ทำให้เกิดแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การขีดเขียน การใช้กระป๋องสีสเปรย์พ่นตามสถานที่สาธารณะ จะพบเห็นกันโดยทั่วไป ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ทั้งนี้ สภาพปัญหาการทะเลาะวิวาทนั้น กำลังขยายตัวรุนแรงเพิ่มมากขึ้น การแก้ไขปัญหานี้จะต้องแก้ไขให้ตรงจุดคือ แก้ที่สาเหตุหรือที่มาแห่งปัญหานั้น มิใช่แก้ที่ปลายเหตุ จึงจะบังเกิดผลดีในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ความรุนแรงของเหตุการณ์นั้นเพิ่มมากขึ้นถึงกับมีผู้เสียชีวิต นักศึกษาส่วนหนึ่งถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดี สถานการณ์น่าจะยุติลงด้วยความสงบ แต่ยังมีข่าวคราวการทะเลาะวิวาทในกลุ่มนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ จากสถิติของศูนย์ประสานงานกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2541) พบว่า จากช่วงเดือนพฤศจิกายน 2537 จนถึงเดือน มิถุนายน 2541 รวม 45 ครั้ง ซึ่งในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2541 มีจำนวนครั้งสูงสุดถึง 14 ครั้ง ในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงวันสถาปนาของสถาบันอาชีวศึกษาหลายแห่ง สำหรับกรณีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย จากสถิติของแผนกพัฒนาวิทย์ ฝ่ายกิจการนักศึกษา (2541) พบว่า ปี พ.ศ. 2538 ถึง พ.ศ. 2541 นั้น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 2 ครั้งเป็น 11 ครั้ง จึงเป็นสิ่งที่ น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง

ผู้บริหารสถานศึกษาและครู - อาจารย์ ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษานั้นน่าจะมาพิจารณาร่วมกันว่า เพราะเหตุใดนักศึกษาจึงก่อการทะเลาะวิวาทถึงขั้นยกพวกตีกันอย่างรุนแรงจนกระทั่งถึงแก่ความตาย จากการสัมภาษณ์ปรากฏว่าหลายฝ่ายมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่างให้ความเห็นแตกต่างกันออกไป บางฝ่ายมีความเห็นว่า เกิดจากความไม่เด็ดขาดเข้มแข็งของครู - อาจารย์ บางฝ่ายให้ความเห็นว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นความล้มเหลวของการศึกษา

การที่นักศึกษาก่อการทะเลาะวิวาทถึงขั้นยกพวกเข้าทำร้ายกันถึงตายและบาดเจ็บ หากจะมองในแง่ความผิดพลาดของนักศึกษาย่อมถือได้ว่า นักศึกษาเป็นฝ่ายผิดทั้งที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน

ควรสนใจศึกษาหาความรู้ กลับมาปฏิบัติเสื่อมเสียเมื่อเกิดการทะเลาะวิวาท แทนที่จะใช้สติปัญญา แก้ไขปัญหา กลับใช้กำลัง สภาพที่กล่าวมานี้ถือได้ว่าความก้าวร้าวและขาดความยั้งคิดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำไปสู่นักศึกษาโดยตรง ในลักษณะเช่นนี้หลาย ๆ ฝ่ายก็มุ่งประเด็นความผิดทั้งหลายที่เกิดขึ้นจากการกระทำไปสู่นักศึกษาโดยตรง การเป็นผู้ถูกประณามและเป็นผู้ถูกจับกุมตัวไปดำเนินการลงโทษตามความผิด เป็นเรื่องที่เหมาะสมถูกต้อง แต่อีกฝ่ายหนึ่งให้ความเห็นว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลและกดดันให้ตัวนักศึกษาต้องกลายเป็นเหยื่อ สภาพเศรษฐกิจที่รัดตัวทำให้ผู้ปกครองต้องห่างเหินกับนักศึกษา ความโดดเดี่ยวไร้ที่พึ่งซ้ำเติมให้นักศึกษาขาดความอบอุ่น เมื่อพวกเขาประสบปัญหาหลายด้าน ทำให้หมกมุ่นวิตกกังวลจนกลายเป็นความหวาดระแวง และก้าวร้าวต่อผู้อื่น การจะแก้ปัญหาอีกจุดหนึ่งนั้นจะต้องแก้ที่สังคม ถ้าสภาพเศรษฐกิจดี พ่อแม่ก็จะมีเวลาใกล้ชิดกับบุตรหลานของตนมากขึ้น ความรักความอบอุ่นของครอบครัวสามารถป้องกันเหตุร้ายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ (สขามรัฐ, 2536)

ถึงแม้ว่าปัญหาการทะเลาะวิวาทจะเป็นเรื่องส่วนตัวเฉพาะบุคคล แต่ก็พร้อมที่จะบานปลายขยายปัญหาออกไปในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำเรื่องศักดิ์ศรีของสถาบันเข้าเกี่ยวข้อง เราจึงมักพบอยู่เสมอว่า การที่นักศึกษาก่อกำลังเข้าทำร้ายกันเพื่อรักษาศักดิ์ศรีของสถาบัน เนื่องจากศักดิ์ศรีย่อมอยู่ที่ชัยชนะของแต่ละฝ่ายยิ่งแพ้ก็ยิ่งหาวิธีการต่อสู้เพื่อออบกู้ศักดิ์ศรีคืนมา

บรรยากาศในสถานศึกษาก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทระหว่างสถาบัน “ครูคือใคร” คำตอบก็คือ ครูเป็นมนุษย์ปุถุชนธรรมดา ความรัก ความหวัง ความเป็นเดือดเป็นแค้นระหว่างสถาบันย่อมเป็นธรรมดา แทนที่จะแก้ปัญหาด้วยสติปัญญาและเหตุผล บางครั้งก็ใช้ความรู้สึกและ เหตุผลเข้าหากัน บรรยากาศดังที่กล่าวมานี้เป็นสิ่งที่มิใช่จริง แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกสถาบันไม่มีวิธีการแก้ปัญหาเช่นนี้มีอยู่จำนวนมากเหมือนกัน เมื่อมีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นระหว่างนักศึกษาต่างสถาบัน ครู – อาจารย์ก็อาศัยหลักประสานความร่วมมือแก้ปัญหาพร้อมกัน ทุกอย่างจึงยุติลงด้วยดี

ทุกวันนี้มีข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อย่างแจ่มชัดว่าสถานศึกษาใดมีฝ่ายพัฒนาวินัย ซึ่งเดิมเรียกว่าแผนกปกครอง ให้หลักเกณฑ์มาตรฐานและคุณธรรมในการปกครองนักศึกษาสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง ครูผู้สอนและนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด มีความอบอุ่น ปัญหาแต่ละอย่างได้รับการแก้ไขด้วยความรักและความห่วงใย เมื่อมีปัญหา นักศึกษาสามารถปรึกษาครู – อาจารย์และปัญหานี้ได้รับการแก้ไขในฉับพลัน มาตรการที่นำมาใช้นุ่มนวลผ่อนปรน ตั้งอยู่บนรากฐานของคุณธรรม สถานศึกษาใดที่มีแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษา เช่นนี้ การทะเลาะวิวาท ความก้าวร้าว หรือการใช้อำกำลัง ในการแก้ปัญหาก็จะไม่มี หรือมีน้อยมาก

ในปัจจุบันมักจะให้ความสำคัญกับมาตรการ การแก้ไขปัญหามากกว่ามาตรการป้องกันปัญหา ซึ่งในความจริงมาตรการป้องกันน่าจะมีความสำคัญมากกว่า เมื่อเกิดเหตุร้ายขึ้นครู – อาจารย์ก็มักจะโยนเรื่องให้ความรับผิดชอบแก่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง เหตุผลคือมีกำลังบุคลากรไม่เพียงพอ รัฐไม่ให้การสนับสนุน เมื่อมีบุคลากรน้อยจึงดูแลไม่ทั่วถึง พ่อแม่และผู้ปกครองก็โยนความรับผิดชอบให้กับผู้บริหารและครู – อาจารย์ ด้วยข้ออ้างว่า ได้มอบนักศึกษาให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบแก่ทางสถาบันการศึกษาเรียบร้อยแล้ว ประกอบกับไม่มีเวลาเพราะต้องทำมาหากิน สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่นำไปสู่ความล้มเหลวในการกำหนดมาตรการป้องกันทั้งสิ้น (สขามรัฐ, 2536)

เอกรัณญ์ โสภณกุล (2536) ได้เสนอแนะว่า สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาวินัยให้นักศึกษา โดยเน้นไปที่การปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้นักศึกษา ซึ่งค่านิยมที่ดีเหล่านี้จะช่วยให้พวกเขาสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดการทะเลาะวิวาทลงได้ นอกจากนี้ สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน โดยเน้นไปที่การสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้ครูและนักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดการทะเลาะวิวาทลงได้

จากลักษณะและบทบาทของนักศึกษาที่ก่อการทะเลาะวิวาท ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายทาง เศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือ การทะเลาะวิวาทของนักศึกษานั้นย่อมก่อให้เกิดการสูญเสีย ต่อ ทรัพย์สินตลอดจนชีวิตและร่างกาย ฝ่าฝืนระเบียบบ้านเมืองเป็นภาระของสังคม บิดามารดาต้องเสีย เวลาในการประกอบอาชีพสิ้นเปลืองกำลังเจ้าหน้าที่และงบประมาณ ผลการเรียนตกต่ำ อาจเป็น ประชากรที่ไร้คุณภาพต่อไป ในอนาคตความเสียหายและสูญเสียต่าง ๆ ประกอบกับนักศึกษาเป็น ผู้ ที่ได้รับช่วงทุกสิ่งทุกอย่างจากผู้ใหญ่ รวมทั้งภาระความรับผิดชอบในการรักษาความสงบสุขของ ประชากรในโลก และเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญ และมีค่ามากที่สุดส่วนหนึ่งของประเทศ

ทั้งนี้ เนื่องจากสถานศึกษาซึ่งนับได้ว่าเป็นองค์กรที่จะทำหน้าที่ผลิตนักศึกษาให้ไปตาม เป้าหมายของหลักสูตร เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป โดยมีผู้บริหารและครู - อาจารย์เป็นผู้รับภาระ หน้าที่ อบรมสั่งสอนภายในกระบวนการผลิตองค์กร ปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นจากข้อความข้างต้นนั้น สถานศึกษาจึงเป็นผู้มีส่วนอย่างยิ่งในความรับผิดชอบกับสิ่งที่ปัญหาเหล่านั้น ๆ ที่เกิดขึ้นในสถาน ศึกษา โดยการกระจายอำนาจการปฏิบัติงานไปตามสายงานการบริหารให้ชัดเจนและติดตามผล ประเมินผลอย่างตรงไปตรงมาและมีคุณธรรม จึงเป็นกำลังสำคัญอันจะไปสู่ความสำเร็จในการแก้ ปัญหา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลก็จัดได้ว่าเป็นสถาบันทางการศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการ บริหารงานการศึกษาจนเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไประดับหนึ่ง แต่ก็ยังมีกลุ่มช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมี นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย ยังประสบปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดมา โดยเฉพาะกรณีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย ผู้บริหารหลายต่อหลายยุคที่สับ เปลี่ยนกันเข้ามาบริหารงาน ก็ยังไม่พบว่ามีผู้บริหารยุคใดทำสำเร็จบรรลุตาม โขบายที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ แม้แต่ยุคเดียว หากมีก็เป็นความสำเร็จในระดับหนึ่งเท่านั้น โดยขาดการปฏิบัติงานที่ต่อเนื่องตาม โขบายหลักที่วางไว้

ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์สอนอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับ ปัญหาตลอดจนมาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้งนี้เพื่อเป็นการหาแนวทางให้ ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ให้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ซึ่งยังผลให้ ผู้บริหาร พบแนวทางที่จะนำมาเป็นข้อมูลประกอบบริหารงานให้ตรงเป้าหมาย อีกทั้งครู - อาจารย์ก็สามารถ ปฏิบัติตามแนวทางของผู้บริหารได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ ผู้ปกครองก็จะทราบบทบาทของตนเอง ที่มีต่อบุตรหลาน อย่างต้องแท้ อันจะเป็นหนทางนำไปสู่มาตรการการป้องกันและการแก้ไขการ ทะเลาะวิวาทได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของ นักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ผู้ปกครองนักศึกษาเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนและทฤษฎีทางวิชาการที่เป็นผลงานทางการวิจัย เป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยครั้งนี้

จากรายงานการประชุมของกองสารวัตรนักเรียนกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : 45) ระบุถึงปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาประกอบด้วย

1. ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว
2. ปัญหาเกิดจากสถานศึกษา
3. ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม
4. ปัญหาเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาประกอบด้วย

1. ครอบครัว สร้างครอบครัวให้มั่นคง โดยการให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าของความสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดามารดาและลูก ๆ โดยผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะการใช้สื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ทั้งนี้โดยอาศัยความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาอีกทางหนึ่ง

2. รัฐบาลและองค์กรเอกชน ควรให้ความร่วมมือแก้ปัญหาเช่น จัดให้มีการพักผ่อนหย่อนใจของเยาวชน จำกัดปริมาณ แห่แข่งเรีงรมย์ และการพนัน ควรให้ประชาชนได้มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

3. รัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย ทั้งนี้ต้องทำแบบเน้นอ่อนแต่ขาดและเสมอภาคพร้อมทั้งต้องสนับสนุนให้มีการแก้ไขกฎหมายที่ล้าสมัย

4. ประชาชน ควรให้ความร่วมมือในการควบคุมป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนกับเจ้าหน้าที่ของทางราชการอย่างสม่ำเสมอ โดยร่วมมือในการควบคุมป้องกันเผยแพร่และปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรรเรียนงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5. จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา เป็นการป้องกันมิให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบน
- 6. การจัดสัมมนา ควรจัดให้มีการสัมมนาร่วมกันระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่จะดำเนินงานเกี่ยวกับเยาวชนทุกรูปแบบ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เฉพาะกลุ่มนักศึกษาระดับ ปวส. ช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 4 สถาบัน เท่านั้น คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารจำนวน 165 คน ครู - อาจารย์ 645 คน ผู้ปกครอง 9725 คน และนักศึกษาระดับ ปวส. กลุ่มช่างอุตสาหกรรม จำนวน 9725 คน รวม 20,260 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจำแนกตามสถานะของประชากร โดยวิธีเปิดตารางของเครซีมอร์แกน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวม 4 กลุ่ม จำนวน 1100 คน

1.4.1 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา

1.4.1.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาประกอบด้วยปัญหา 4 ด้าน คือ ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว , ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา , ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม และปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ และมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ครอบครัว , รัฐบาลและองค์กรเอกชน , รัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมายประชาชน , จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถานศึกษาและการจัดสัมมนา

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ความคิดเห็น หมายถึงกระบวนการพิจารณาปัญหาการทะเลาะวิวาทและมาตรการป้องกันแก้ไข ของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา คือ

1. ปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่เป็นชนวน ที่นำไปสู่การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ขัดแย้งจนถึงขั้นทะเลาะวิวาทของนักศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว หมายถึง สาเหตุที่เป็นชนวนนำไปสู่การขัดแย้งจนถึงขั้นทะเลาะวิวาทของนักศึกษาโดยเกิดจากสภาพครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษาไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว , ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับลูก , สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจนหรือรวย มากเกินไป สภาพครอบครัวแตกแยกหรือหย่าร้าง , และ ผู้ปกครองมีวามสนใจในเรื่องการพนัน

1.2 ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษาสาเหตุที่เป็นชนวนนำไปสู่การขัดแย้งจนถึงขั้นทะเลาะวิวาทของนักศึกษาโดยเกิดจากสภาพสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ครู-อาจารย์ เป็นแบบอย่างที่ไม่ดี , ระเบียบของสถานศึกษาเคร่งครัดมากเกินไป , มาตรฐานของครูไม่เป็นเอกภาพเดียวกัน , เนื้อหาของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นหลายรอบ , นักศึกษามีเจตคติไม่ดีต่อครู-อาจารย์ , ครู-อาจารย์ขาดความรับผิดชอบต่อนักเรียน , สภาพโรงเรียนไม่ดี เช่น ใกล้เคียงสถานบันเทิงหรือสถานประกอบการด้านการช้อปปิ้งต่าง ๆ , และ ความไม่เป็นธรรมในการให้รางวัลและการลงโทษนักศึกษา

1.3 ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม หมายถึง สาเหตุที่เป็นชนวนนำไปสู่การขัดแย้งจนถึงขั้นทะเลาะวิวาทของนักศึกษาโดยเกิดจากสภาพสิ่งแวดล้อมและสังคมประกอบด้วย การพักอาศัยอยู่กับญาติหรือบ้านเช่า , สภาพที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ทำให้เป็นปัญหาและสิ่งไม่สบาย , ความเจริญทางด้านวัตถุและมีอิทธิพลจากสื่อมวลชน , การแพร่กระจายวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ

1.4 ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ หมายถึง สาเหตุที่เป็นชนวนนำไปสู่การขัดแย้งจนถึงขั้นทะเลาะวิวาทของนักศึกษาโดยเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ได้แก่ พัฒนาการเจริญเติบโตทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ เสี่ยง ขนาดสัดส่วนที่เปลี่ยนแปลงไปของสรีระมนุษย์ รูปร่างหน้าตา , ด้านอารมณ์ ได้แก่ พัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงตามวัยโดยธรรมชาติของมนุษย์ , ด้านสังคม ได้แก่ พัฒนาการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มนุษย์ได้รับตามสภาพสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ตามเวลาและโอกาส , ด้านจิตใจ ได้แก่ พัฒนาการเปลี่ยนแปลงทางความรู้สึกนึกคิด จิตสำนึก ที่ได้รับการปลูกฝัง อบรมสั่งสอน ตามเวลาและโอกาสที่มนุษย์ได้รับ

2. มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา หมายถึง วิธีการข้อกำหนดในการป้องกันแก้ไขทางการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

ครอบครัว หมายถึง สถาบันที่ประกอบไปด้วยพ่อ , แม่ ,ลูก โดยสร้างครอบครัวให้มั่นคงโดยให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าของความสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดามารดา และลูก ๆ โดยผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะการใช้สื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้โดยอาศัยความร่วมมือ จากสถาบันการศึกษาอีกทางหนึ่ง

รัฐบาลและองค์กรเอกชน หมายถึง คณะทำงานที่บริหารประเทศควรให้ความร่วมมือแก้ปัญหาลักษณะนี้ การพักผ่อนหย่อนใจของเยาวชน จำกัดปริมาณ แหล่งบันเทิง และการพนัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควรให้ประชาชน ได้มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย หมายถึง คณะทำงานที่บริหารประเทศต้องควบคุม สอดส่องดูแล ทั้งนี้ต้องทำแบบเน้นอ่อนแต่เด็ดขาดและเสมอภาคพร้อมทั้งต้องสนับสนุนให้มีการแก้ไข กฎหมายที่ล้าสมัย

ประชาชน หมายถึง พลเมืองในประเทศชาติควรให้ความร่วมมือในการควบคุม ป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนกับเจ้าหน้าที่ของทางราชการอย่างสม่ำเสมอโดยร่วมมือในการควบคุม ป้องกันเผยแพร่และปฏิบัติ ในสิ่งที่ดีงาม

จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา เป็นการป้องกัน มิให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบน

การจัดสัมมนา หมายถึง การประชุมกลุ่มเพื่อระดมสมอง ซึ่งควรจัดให้มีการสัมมนา ร่วมกันระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่จะดำเนินงานเกี่ยวกับเยาวชนทุกรูปแบบ

1.5.2 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการหรือบุคคลที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีคำสั่ง แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะ วิชาและ หัวหน้างาน

1.5.3 ครู - อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่การสอนหรือผู้ปฏิบัติการสอนทั้งสายสามัญและ วิชาชีพ โดยไม่มีตำแหน่งทางบริหารของสถานศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

1.5.4 นักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการศึกษาระดับ ปวส. กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 4 สถาบัน คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพมหานคร

1.5.5 ผู้ปกครอง หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลความประพฤติของนักศึกษา ตลอดหลักสูตรระดับ ปวส. และต้องมีรายชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกันกับนักศึกษา

1.5.6 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง กรม ๆ หนึ่ง ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่เป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย ประกอบด้วย 4 สถาบัน คือ สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ, สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ฯ

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาดำเนินการค้นคว้าประกอบการวิจัยนี้ตามลำดับ

2.1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2.1.1 อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ

2.1.2 ปรัชญาทางการศึกษา

2.1.3 การบริหารและระบบงานของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2.1.4 การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2.1.5 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย

2.1.6 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

2.1.7 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

2.1.8 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี

2.1.9 สภาพปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2.2 ปัญหาที่เป็นมูลเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาท

2.2.1 ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว

2.2.2 ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา

2.2.3 ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม

2.2.4 ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

2.3 มาตรการป้องกันแก้ไข ปัญหาการทะเลาะวิวาท

2.3.1 ครอบครัว

2.3.2 รัฐบาลและองค์กรเอกชน

2.3.3 รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย

2.3.4 ประชาชน

2.3.5 จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา

2.3.6 การจัดสัมมนา

2.1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

คู่มือแนะแนวศึกษาต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ (1:2542) ได้รวบรวมข้อมูลและกล่าวถึง คือ

2.1.1 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 มีฐานะเป็นกรม ๆ หนึ่ง ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย ซึ่งต่อมาได้มี “พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 เป็นพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 โดยมีวัตถุประสงค์” ดังนี้

1. ผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี
2. จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพตั้งแต่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรีและประกาศนียบัตรชั้นสูง
3. ทำการวิจัย ส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

2.1.2 ปรัชญาทางการศึกษา

ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษา โดยมุ่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติที่จะประยุกต์และพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

2.1.3 การบริหารและระบบงานของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

การบริหารและระบบงานของอธิการ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการดำเนินงานภายใต้ความควบคุมของสภาสถาบัน มีข้อแตกต่างจากส่วนราชการอื่น ๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการบางประการ ทั้งนี้เพราะการดำเนินงาน และการปฏิบัติงานของสถาบันฯ มีพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 เป็นกฎหมายรองรับอยู่ ซึ่งได้กำหนดให้มีสภาสถาบันฯ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบัน ดังนี้

สภาสถาบันฯ มีอำนาจหน้าที่ ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันฯ และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. ออกข้อบังคับ และวางระเบียบของสถาบันฯ ตลอดจนกำหนดคุณสมบัติและพื้นความรู้ของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในสถาบันฯ
2. อนุมัติหลักสูตรต่าง ๆ ของสถาบันฯ
3. หาวิธีการให้กิจการของสถาบันฯ เจริญยิ่งขึ้น
4. อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตร
5. พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ และการอาชีวศึกษา ตามส่วนที่ราชการต่าง ๆ หรือ

6. พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิก คณะ สถาบันเพื่อการวิจัย สำนัก เพื่อส่งเสริมวิชาการ และทดสอบ และภาควิชา

7. พิจารณารับสถาบันการศึกษาวิชาชีพ หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบ หรือรับเข้า รวมเป็นคณะในสถาบัน หรือพิจารณาให้สถาบันการศึกษาวิชาชีพ หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้า สมทบพ้นจากการสมทบในสถาบัน

8. พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

9. วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำ และการพิจารณางบประมาณ การเงินและทรัพย์สินของ สถาบัน

พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 ที่มีส่วนสำคัญและเป็นกฎหมาย รองรับการทำงาน และการปฏิบัติงานของสถาบันฯ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น และจากประกาศ กระทรวงศึกษาธิการเรื่องการแบ่งส่วนราชการในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2535 สรุปการจัดส่วนราชการในสถาบันฯ แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

- ส่วนราชการต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานอธิการบดี และสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ ที่ตั้งอยู่ในส่วนกลาง ทำหน้าที่เป็นหน่วยประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการปฏิบัติงานให้แก่ คณะ สถาบันเพื่อการวิจัย และวิทยาเขตฯ ในสังกัด

- คณะต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็นหน่วยปฏิบัติการ ให้การศึกษา ฝึกอบรม ในระดับปริญญาตรี

- สถาบันเพื่อการวิจัยและฝึกอบรม ทำหน้าที่ทำการวิจัยเพื่อส่งเสริมการศึกษาระดับวิชาชีพและ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

- วิทยาเขตฯ ทำหน้าที่เป็นหน่วยปฏิบัติการ ในการให้การศึกษา ฝึกอบรม ในระดับที่ต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญาตรี ซึ่งตั้งอยู่ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ทั้งนี้กำหนดให้คณะ สถาบันเพื่อการวิจัย และวิทยาเขต เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่มี ข้าราชการ 2 ประเภท ปฏิบัติงานร่วมกัน คือ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และข้าราชการครู จากการ จัดส่วนราชการดังกล่าวในการบริหารงานของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปัจจุบันมีหน่วยงาน รับผิดชอบดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. การบริหารงานบุคคลและอัตรากำลัง มีกองการเจ้าหน้าที่ กองแผนงาน และกองงานวิทยาเขต เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

2. การบริหารงานเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน มีกองคลัง กองแผนงาน และกองงาน วิทยาเขต เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

3. การบริหารงานเกี่ยวกับงานวิชาการ สำหรับการบริหารงานในส่วนนี้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ ดังนี้

3.1 การบริหารด้านวิชาการของคณะต่าง ๆ มีสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ และกองแผนงานเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

3.2 การบริหารงานด้านวิชาการของวิทยาเขตฯ มีกองงานวิทยาเขตฯและกองแผนงานเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

อนึ่ง การบริหารงานวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนนั้นจะดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องดังนี้

- หลักสูตรในระดับปริญญาตรี มีสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตร และคณะต่าง ๆ ร่วมรับผิดชอบ

- หลักสูตรในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตร กองงานวิทยาเขตและวิทยาเขตฯร่วมรับผิดชอบ

4. การสนับสนุนการบริหารงานในคณะ สถาบันเพื่อการวิจัย และวิทยาเขตฯมีส่วนราชการดำเนินการรับผิดชอบดังนี้

- งานบริหารทั่วไปโดยกองกลางและกองงานวิทยาเขต
- งานบุคลากร โดยกองการเจ้าหน้าที่
- งานการเงินและพัสดุ โดยกองคลัง
- งานแผนงานและงบประมาณ โดยกองแผนงาน
- งานวิชาการ โดยกองงานวิทยาเขต กองแผนงาน สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตร
- งานกิจการนักศึกษา โดยกองบริการ กองงานวิทยาเขต
- งานออกแบบและก่อสร้าง โดยกองบริการ
- งานเกี่ยวกับการลงทะเบียน ประวัติค่านิตยต่าง ๆ ของนักศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี วิทยาเขตฯต่าง ๆ จะดำเนินการเอง โดยการกำกับของกองงานวิทยาเขตฯ แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ดำเนินการโดยสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีหน่วยงานในสังกัดดังต่อไปนี้

1. สำนักงานอธิการบดี

1.1 กองกลาง	1.5 กองการพัสดุและการออกแบบก่อสร้าง
1.2 กองคลัง	1.6 กองสวัสดิการ
1.3 กองการเจ้าหน้าที่	1.7 กองพัฒนาอาคารสถานที่
1.4 กองงานวิทยาเขต	1.8 กองบริการ

2. คณะ

2.1 คณะเกษตรศาสตร์บางพระ	2.8 คณะวิศวกรรมศาสตร์
2.2 คณะคหกรรมศาสตร์	2.9 คณะบริหารธุรกิจ
2.3 คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์	2.10 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 คณะศิลปกรรม	2.11 คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช
2.5 คณะวิทยาศาสตร์	2.12 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง
2.6 คณะศึกษาศาสตร์	2.13 คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
3. วิทยาเขตส่วนกลาง
3.1 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	3.7 วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ
3.2 วิทยาเขตเทเวศน์	3.8 วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ
3.3 วิทยาเขตพระนครเหนือ	3.9 วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์
3.4 วิทยาเขตอุเทนถวาย	3.10 วิทยาเขตพระนครใต้
3.5 วิทยาเขตพณิชยการพระนคร	3.11 วิทยาเขตโชติเวช
3.6 วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ	3.12 วิทยาเขตเพาะช่าง
4. วิทยาเขตส่วนภูมิภาค
4.1 วิทยาเขตบางพระ	4.13 วิทยาเขตภาคใต้
4.2 วิทยาเขตจันทบุรี	4.14 วิทยาเขตตาก
4.3 วิทยาเขตปทุมธานี	4.15 วิทยาเขตขอนแก่น
4.4 วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา	4.16 วิทยาเขตนนทบุรี
4.5 วิทยาเขตสุรินทร์	4.17 วิทยาเขตสาขลา
4.6 วิทยาเขตกาฬสินธุ์	4.18 วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกรี
4.7 วิทยาเขตพิษณุโลก	4.19 วิทยาเขตวังไกลกังวล
4.8 วิทยาเขตน่าน	4.20 วิทยาเขตสุพรรณบุรี
4.9 วิทยาเขตลำปาง	4.21 วิทยาเขตสกลนคร
4.10 วิทยาเขตนครศรีธรรมราช	4.22 วิทยาเขตเชียงราย
4.11 วิทยาเขตภาคพายัพ	4.23 วิทยาเขตศรีวิชัย
4.12 วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
5. สำนัก
5.1 สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ	5.4 สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ
5.2 สำนักผู้ตรวจราชการ	5.5 สำนักประชาสัมพันธ์
5.3 สำนักงานกิจการพิเศษ	
6. สถาบัน
-	
--
6.1 สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตร ลำปาง
6.2 สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตร สกลนคร
6.3 สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี
6.4 สถาบันพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาธุรกิจและคุณภาพชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 สถาบันวิจัยเคมี

6.6 สถาบันวิทยบริการ

7. ศูนย์

7.1 ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมอุตสาหกรรมเสื้อผ้า

7.2 ศูนย์พัฒนาบุคลากรเพื่ออุตสาหกรรมและปิโตรเคมี

7.3 ศูนย์ฝึกอบรมกองบริการซ่อมเครื่องจักรกล

7.4 ศูนย์ขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ผลเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรประสบภัยธรรมชาติภาคใต้

7.5 ศูนย์อบรมเทคโนโลยีชุมชน

7.6 ศูนย์พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีไม้ผลเมืองร้อน

7.7 ศูนย์พัฒนาอาจารย์ 5 ภาค

7.8 ศูนย์ภาษา

7.9 ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมอุตสาหกรรมพลาสติก

2.1.4 การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาสาขาอาชีพที่มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิต ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาตรี ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและมุ่งพัฒนาบุคคล ให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติการความเจนจัดทางวิชาการและคุณลักษณะที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพ พร้อมทั้งจะทำงานและสามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าทันต่อพัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความปราณีต ความสำนึกในจรรยาอาชีพ คุณธรรม และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจัดการศึกษา 3 ระดับคือ

1. ระดับประกาศนียบัตร หรือระดับต่ำกว่าปริญญา (หลักสูตร ปวช. และหลักสูตร ปวส.)
2. ระดับปริญญาตรี
3. ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

การจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา

สถาบันฯ จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา โดยแบ่งออกเป็น 3 หลักสูตร คือ

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับผู้จบการศึกษาชั้น ม.3 เข้าศึกษาต่อใช้เวลาเรียน 3 ปี เปิดสอน 30 สาขาวิชา
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เข้าศึกษาต่อใช้เวลาเรียน 2 ปี บางสาขาวิชารับผู้จบการศึกษาชั้น ม.4 เข้าศึกษาต่อโดยใช้เวลาเรียน 4 ปี เปิดสอน 103 สาขาวิชา
3. หลักสูตรอนุปริญญา รับผู้จบ ปวช. ทุกสาขาวิชา และม.6 ทุกโปรแกรมใช้เวลาเรียน 2 ปี เปิดสอน 1 สาขาวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา มีวิทยาเขตต่าง ๆ 30 แห่ง รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาต่าง ๆ โดยแยกเป็นประเภทวิชาได้ 5 ประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พณิชยกรรม คหกรรม และศิลปกรรม เปิดสอน 134 สาขาวิชา

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

สถาบันฯ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีคณะและวิทยาเขตฯ รับผิดชอบ ดำเนินการจัดการเรียนการสอน มีการจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี ดังนี้

1. หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี รับผู้จบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และ/หรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม (ปม.) เข้าศึกษาต่อ
2. หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี รับผู้จบการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และผู้จบการศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ในบางสาขาวิชา ใช้เวลาเรียน 4 ปี เปิดสอนทั้ง 2 หลักสูตร 114 สาขาวิชา

การจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีคณะต่าง ๆ 11 คณะ และวิทยาเขตต่าง ๆ 22 แห่ง รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ และมีหน่วยงานรับผิดชอบงานปริญญาอีก 3 หน่วยงาน คือ สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร

เนื่องจากการจัดการศึกษาระดับปริญญาในส่วนกลาง ยังไม่มีสถานที่โดยเฉพาะต้องอาศัยสถานที่ของวิทยาเขตต่าง ๆ เป็นการชั่วคราว สถาบันฯ จึงได้สร้างศูนย์กลางการจัดการศึกษาที่ตำบลคลองหมก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี มีเนื้อที่ประมาณ 740 ไร่ และให้ชื่อว่า "ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล"

การจัดการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ร่วมมือกับต่างประเทศในการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในสาขาวิชาต่าง ๆ และในอนาคตจะแพร่หลายไปสู่คณะและวิทยาเขตฯ ส่วนภูมิภาค ที่มีความพร้อมในการดำเนินการตามแผนต่อไป

2.1.5 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย เดิมมีชื่อว่า โรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2477 ณ เลขที่ 225 ถนนพญาไท อำเภอปทุมวัน กรุงเทพมหานคร นับเป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้การศึกษาด้านการก่อสร้างเป็นแห่งแรก

ในระยะต้นได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกช่างก่อสร้าง รับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 (เดิม) และระดับอาชีวศึกษาชั้นต้นแผนกช่างไม้ ช่างปูน ช่างสีและช่างโลหะ รับจากนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

ในปี 2488 ได้เปิดรับนักเรียนระดับอาชีวศึกษาชั้นกลาง แผนกช่างไม้ โดยรับจากผู้สำเร็จอาชีวศึกษาชั้นต้นแผนกช่างไม้ศึกษาต่ออีก 3 ปี ต่อมา ได้เปิดขยายระดับอาชีวศึกษาชั้นกลาง แผนกช่างตีช่างปูน เพิ่มขึ้นอีก

เมื่อปี พ.ศ. 2505 ได้ยุบเลิกระดับอาชีวศึกษาชั้นต้นและชั้นกลางทุกแผนกและในปี พ.ศ. 2507 ได้เปลี่ยนหลักสูตรระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง เป็นหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกช่างก่อสร้าง

ในปี พ.ศ. 2515 ได้แบ่งแยกหลักสูตรออกเป็น 2 สาขา คือ แผนกช่างก่อสร้างและ แผนกช่างเขียนแบบ เปลี่ยนระบบการเรียนเป็น 2 ภาคเรียน และใช้วัดผลระบบหน่วยกิต

ในปี พ.ศ. 2517 กระทรวงศึกษาธิการได้ยกฐานะและเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยอุเทนถวาย เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างก่อสร้าง และแผนกช่างครุภัณฑ์ โดยเปลี่ยนจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพและยังได้ขยายหลักสูตรการศึกษาให้สูงขึ้น โดยเปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกออกแบบสถาปัตยกรรมใน คณะวิชาออกแบบ

ในปี พ.ศ. 2518 ได้รับการโอนเข้าสังกัดเป็นวิทยาเขตหนึ่งในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และเปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตอุเทนถวาย

ในปี 2522 ปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาออกแบบสถาปัตยกรรมขึ้นใหม่ ให้สอดคล้องกับ ข้อบังคับของคณะกรรมการควบคุมวิชาสถาปัตยกรรม (กส.) และเปลี่ยนชื่อเป็นสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

ในปี พ.ศ. 2524 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

ในปี พ.ศ. 2527 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารงานก่อสร้าง

ในปี พ.ศ. 2528 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างก่อสร้าง สาขางานรองสำรวจเพื่อการก่อสร้าง

ปี พ.ศ. 2534 งดรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ปี พ.ศ. 2534 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรับนักเรียนจากผู้จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา 6 เข้าศึกษาในสาขาวิชาช่างก่อสร้าง และสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

ปี พ.ศ. 2535 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

ปี พ.ศ. 2538 งดรับนักศึกษาจากผู้จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

งดรับนักศึกษาสาขาวิชาบริหารงานก่อสร้าง

งดรับนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง สาขางานรองสำรวจเพื่อการก่อสร้าง

งดรับนักศึกษาสาขาบริหารงานเพื่อการก่อสร้าง สาขาวิชาช่างก่อสร้าง

งดรับนักศึกษางานรองการทาง

ปี พ.ศ. 2539 คัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อโดยรับจากนักศึกษาโควตา สาขาช่างก่อสร้างและสาขาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เดิมชื่อ วิทยาลัยเทคนิค เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2495 ตามนโยบายรัฐบาลสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยมี ฯพณฯ พลเอกมังกร พรหมโยธี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นปลัดกระทรวงฯ ได้รับอนุมัติงบประมาณจากรัฐสภา เพื่อจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคขึ้นในจังหวัดพระนคร สถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งถาวรของวิทยาลัย ใช้ที่ราชพัสดุซึ่งได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง ที่ตำบลทุ่งมหาเมฆ มีเนื้อที่ประมาณ 108 ไร่ 4 กรกฎาคม 2495 ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี เป็นประธานประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ตึกอำนวยการ การก่อสร้างอาคารของวิทยาลัยมีหลวงบุตรกรรมโกวิทย์ อธิบดีกรมโยธาเทศบาลเป็นประธานกรรมการ

ที่จัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจากองค์การส่งเสริมความมั่นคงร่วมกัน (MA: Mutual Security Agency) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาให้มีระดับสูงขึ้น เพื่อให้เยาวชนไทยได้มีโอกาสเข้ารับ การศึกษาอบรมในวิชาการด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

วิทยาลัยเทคนิค เปิดการสอนปีแรกเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2495 มีจำนวนนักเรียนดังต่อไปนี้

1. แผนกวิทย์ 27 คน ฝากเรียนที่โรงเรียนช่างกลปทุมวัน
2. แผนกฝึกหัดครูมัธยมอาชีวศึกษา 13 คน ฝากเรียนที่โรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย
3. แผนกช่างก่อสร้าง 30 คน ฝากเรียนที่โรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย
4. แผนกพาณิชย์การ 21 คน ฝากเรียนที่โรงเรียนพาณิชย์การพระนคร

พ.ศ. 2496 วิทยาลัยมีผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันมาปฏิบัติงาน 4 ท่าน ใน 3 สาขา ได้แก่ สาขาช่างโลหะ สาขาการศึกษาอุตสาหกรรม สาขาช่างพิมพ์ นับเป็นกำลังสำคัญที่ทำให้วิทยาลัยดำเนินการ ลุล่วงได้ด้วยดี และสามารถขยายการรับนักเรียนเข้าศึกษาอบรมในสาขาวิชาต่างๆ ได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการก่อสร้างอาคารของวิทยาลัย 9 หลัง ด้วยงบประมาณของกรมอาชีวศึกษาในปี พ.ศ. 2496 นี้เอง วิทยาลัยสามารถรับนักเรียนเข้าเรียนต่อในแผนกวิชาชีพต่าง ๆ ได้แก่ แผนกช่างวิทย์ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างถ่ายรูป แผนกช่างพิมพ์ แผนกช่างไม้ แผนกฝึกหัดครู นอกจากนี้ยังมีข้าราชการของวิทยาลัยไป ศึกษาต่อเพิ่มเติมอยู่ในสหรัฐอเมริกาด้วยทุนขององค์การส่งเสริมความมั่นคง 7 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างก่อสร้าง ช่างเคหศาสตร์ ช่างออกแบบและต่อเรือเล็ก ช่างพิมพ์ ช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า และการบัญชี

พ.ศ. 2497 วิทยาลัยเปิดสอนแผนกผ้าและอาหาร และแผนกช่างตัดเสื้อ ปีนี้มีข้าราชการไป ศึกษาต่อเพิ่มเติมอีก 3 สาขา คือ เลขานุการ ช่างก่อสร้างและช่างโลหะ

พ.ศ.2498 เปิดสอนแผนกวิชาช่างสำรวจ

พ.ศ.2499 มหาวิทยาลัยเวสเทท (Wayne State University) ร่วมกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและ รัฐบาลไทยได้เซ็นสัญญาช่วยเหลือวิทยาลัยเทคนิค โดยส่งผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคมาช่วย 27 คน

ระยะเวลาคนละ 1 ปี และรัฐบาลอเมริกาจะฝึกผู้ร่วมงานฝ่ายไทยจากวิทยาลัยเทคนิค 10 คนต่อปี รวม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30 คน ส่งไปฝึกที่สหรัฐอเมริกา สัญญานี้มีกำหนดเวลาช่วยเหลือ 3 ปี วันที่ 9 ธันวาคม 2499 มหาวิทยาลัยเวเนซุเอลา ได้ส่งคณะที่ปรึกษาด้านเทคนิคชาวอเมริกันมาช่วยตามสัญญาแรกรวม 7 คน มี ดร.ดักลาส อาร์เชอร์แมน เป็นหัวหน้าคณะ ประกอบด้วยผู้ชำนาญด้านเทคนิค ด้านช่างโลหะ เครื่องยนต์ ไฟฟ้า อุตสาหกรรมศิลป์ เคหศาสตร์ บริหารธุรกิจ และภายหลังได้ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านช่างพิมพ์เพิ่มอีก 1 คน

จากการช่วยเหลือข้างต้น ครู - อาจารย์ของวิทยาลัยได้รับทุนไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเวเนซุเอลา สหรัฐอเมริกา ในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระยะนี้วิทยาลัยเทคนิคได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ หลังจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้เรียบร้อยแล้ว

วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ ได้เปิดสอนแผนกวิชาต่าง ๆ เป็นลำดับ ดังนี้

พ.ศ. 2501 แผนกอุตสาหกรรมศิลป์ (ปัจจุบันคือ แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม)

พ.ศ. 2503 แผนกการขาย (ปัจจุบันคือ แผนกวิชาการตลาด)

พ.ศ. 2506 แผนกวิชาการฝึกหัดครูคหกรรมศาสตร์ (ปัจจุบันคือ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์)

พ.ศ. 2507 รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะช่วยเหลือการอาชีวศึกษา โดยเน้นด้านการพัฒนา การขยาย และการปรับปรุงคุณภาพของอาชีวศึกษา ภายใต้โครงการ LIT PRODUCER (Loan for the improve of Vocational Education) โครงการนี้อยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2505-2509) มีขอบข่ายการรับผิดชอบวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา 25 สถาบัน เป็นโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และด้านช่างอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นปรับปรุงหลักสูตร ครู อาคาร สถานที่ และการจัดหาวัสดุอุปกรณ์การฝึก ใน 6 สาขาวิชา คือ ช่างเครื่องยนต์ ช่างโลหะ ช่างกล ช่างวิทยุ โทรทัศน์ และอิเล็กทรอนิกส์ ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างก่อสร้าง

พ.ศ.2516 รัฐบาลไทยได้มีข้อตกลงเงินกู้ระหว่างรัฐบาลไทย และธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB : Asian Development Bank) ที่มนิลา โดยธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้พิจารณาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) เรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านช่างเทคนิค ระดับสูงและการจัดการอุตสาหกรรม โดยจัดการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้ได้มาตรฐาน เพื่อฝึกบุคคลในระดับเทคนิคระหว่างช่างฝีมือและวิศวกร

พ.ศ.2518 วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2518 ได้โอนกิจการบางส่วนของกรมอาชีวศึกษามาสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ปีแรกของการจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษานั้น วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ ได้เปิดสอนระดับปริญญา คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี ที่แผนกวิชาช่างยนต์ ต่อมาย้ายไปสอนที่วิทยาเขต

เทเวศน์ พ.ศ.2523 รัฐบาลได้มีข้อตกลงเงินกู้ระหว่างรัฐบาลไทยและธนาคารพัฒนาแห่งเอเชียเพื่อปรับปรุงวิทยาเขตต่าง ๆ รวม 10 วิทยาเขต โดยเพิ่มสาขาวิชาใหม่ ยึดแนวนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้ดำเนินการ

พัฒนา 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการพิมพ์ สาขาวิชาการถ่ายภาพและภาพยนตร์ สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม

พ.ศ. 2528 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่แก่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ชื่อเต็มของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จึงเปลี่ยนเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” และกำหนดให้วันที่ 15 กันยายน ของทุก ๆ ปี เป็นวันราชมงคล

ปัจจุบันวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีการจัดการศึกษา 3 ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) เวลาเรียน 3 ปี เปิดสอน 4 แผนกวิชา ได้แก่

แผนกวิชาช่างสำรวจ แผนกวิชาช่างเคหภัณฑ์
แผนกวิชาการพิมพ์ แผนกวิชาการถ่ายภาพและภาพยนตร์

2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.1 ปวส. หลักสูตร 2 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษา ปวช. และในบางสาขารับผู้สำเร็จการศึกษา

ม.6

แผนกวิชาช่างกลโรงงาน แผนกวิชาช่างโลหะ
แผนกช่างยนต์ แผนกวิชาโลหะวิทยา
แผนกวิชาช่างไฟฟ้า แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
แผนกวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
แผนกวิชาช่างสำรวจ แผนกวิชาช่างโยธา
แผนกวิชาประเมินราคาทรัพย์สิน แผนกวิชาเคหะภัณฑ์
แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม แผนกวิชาออกแบบสิ่งทอ
แผนกวิชาเทคโนโลยีสิ่งทอ แผนกวิชาการพิมพ์
แผนกวิชาการถ่ายภาพและภาพยนตร์ แผนกวิชาการตลาด
แผนกวิชาการบัญชี แผนกวิชาการเงินการธนาคาร
แผนกวิชาเลขานุการ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ
แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป แผนกวิชาการโรงแรม
แผนกวิชาการท่องเที่ยว

2.2 ปวส. หลักสูตร 3 ปี สำหรับผู้สำเร็จการศึกษา ม.6 มี 5 แผนกวิชา คือ

แผนกวิชาช่างสำรวจ แผนกวิชาเคมีสิ่งทอ
แผนกวิชาเคมีอุตสาหกรรม แผนกวิชาเคมีปฏิบัติการ

3. ระดับปริญญาตรี

3.1 หลักสูตรต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาครุศาสตร์-เทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม-เชื่อมประกอบ
สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม-เครื่องมือกล สาขาวิชาครุศาสตร์โยธา
สาขาวิชาครุศาสตร์อิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคม สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้า

กำลัง

สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ
สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์ สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม
สาขาวิชาการตลาด-การตลาดส่งออก สาขาวิชาการบัญชี-การสอบบัญชี
สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
สาขาวิชาการโรงแรม สาขาวิชาการท่องเที่ยว
สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม-เขียนแบบและออกแบบการผลิต

3.2 หลักสูตร 4 ปี

สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร

2.17 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครเหนือ

การจัดการศึกษาวิทยาเขตพระนครเหนือ จัดหลักสูตรการสอน 3 ระดับคือ

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มี 2 หลักสูตร คือ

1.1 หลักสูตร 2 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้น ปวช. สาขาที่ตรงกับวุฒิที่เปิดรับ

- 1.1.1 สาขาวิชาช่างผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์
- 1.1.2 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- 1.1.3 สาขาวิชาวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต
- 1.1.4 สาขาวิชาช่างยนต์
- 1.1.5 สาขาวิชาช่างโลหะ
- 1.1.6 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า
- 1.1.7 สาขาวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์
- 1.1.8 สาขาวิชาช่างเครื่องอัตโนมัติ
- 1.1.9 สาขาวิชาช่างโครงสร้างเหล็ก
- 1.1.10 สาขาวิชาช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักร
- 1.1.11 สาขาวิชาช่างแม่พิมพ์อัญมณี

1.2 หลักสูตร 4 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ที่เลือกเรียน

โปรแกรมวิชา คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์

- 1.2.1 สาขาวิชาช่างยนต์
- 1.2.2 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 สาขาวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

- 2.1 สาขาวิชาช่างยนต์
- 2.2 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน
- 2.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 2.4 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า
- 2.5 สาขาวิชาช่างโลหะ
- 2.6 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- 2.7 สาขาวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์

3. ระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

- 3.1 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง
- 3.2 สาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสาร สาขาวิชาไฟฟ้าคอมพิวเตอร์

2.1.8 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตนนทบุรี

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรี ในสาขาช่างอุตสาหกรรมประกอบด้วยวิทยาเขตฯ ในสังกัดทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค 35 แห่ง วิทยาเขตนนทบุรีเป็น 1 ใน 35 วิทยาเขตฯ ทำหน้าที่ให้การศึกษาในระดับ ปวช. และปวส. ช่างอุตสาหกรรมและระดับปริญญาตรี ซึ่งมีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจดังนี้ คือ

เมื่อ พ.ศ. 2518 กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศให้รวมช่างกลนนทบุรีและการช่างนนทบุรีเป็นวิทยาลัยเทคนิคนนทบุรีซึ่ง 2 โรงเรียนนี้ตั้งอยู่ถนนนนทบุรี 1 อำเภอเมืองจังหวัดนนทบุรี ห่างกันประมาณ 1 กิโลเมตร ต่อมาได้มาโอนสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม 2535 เรียกชื่อว่าวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี และเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสถาบันว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

การจัดการศึกษา

วิทยาเขตนนทบุรีจัดหลักสูตรการสอน 3 ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มี 2 หลักสูตร คือ

- 1.1 หลักสูตร 2 ปี ผู้สำเร็จการศึกษาชั้น ปวช. สาขาที่ตรงตามวุฒิที่เปิดรับ
 - 1.1.1 ช่างยนต์
 - 1.1.2 ช่างยนต์ - เทคโนโลยีไอน้ำ
 - 1.1.3 ช่างยนต์ - เครื่องทำความเย็น
 - 1.1.4 ช่างกลโรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.5 ช่างกลโรงงาน - เครื่องจักรกลอัตโนมัติ

1.1.6 ช่างกลโรงงาน - หล่อโลหะ

1.1.7 ช่างผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์

1.1.8 ช่างกลโลหะ

1.1.9 ช่างไฟฟ้า

1.1.10 ช่างไฟฟ้า - เครื่องทำความเย็น

1.1.11 ช่างไฟฟ้า - แมกคาทรอนิกส์

1.1.12 ช่างอิเล็กทรอนิกส์

1.1.13 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ - อากาศยาน

1.1.14 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ - คอมพิวเตอร์

1.1.15 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ - สื่อสาร

1.1.16 ช่างก่อสร้าง

1.1.17 ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

1.2 หลักสูตร 4 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ที่เลือกเรียน
โปรแกรมคณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์

1.2.1 ช่างยนต์

1.2.2 ช่างกลโรงงาน

1.2.3 ช่างเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

1.2.4 ช่างไฟฟ้า

1.2.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์

1.2.6 ช่างเทคนิคคอมพิวเตอร์

1.2.7 ช่างก่อสร้าง

1.2.8 ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

2.1 ช่างกลโรงงาน

2.2 ช่างโลหะ

3. ระดับปริญญาตรี (ครุศาสตร์อุตสาหกรรม)

3.1 วิศวกรรมเครื่องกล

3.2 วิศวกรรมอุตสาหกรรม - เครื่องมือกล

3.3 วิศวกรรมอุตสาหกรรม - เชื่อมประกอบ

3.4 วิศวกรรมไฟฟ้า - ไฟฟ้ากำลัง

3.5 วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ - โทรคมนาคม

3.6 วิศวกรรมโยธา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.9 สภาพปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

กลุ่มช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ ที่ต้องดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนการสอน สนองตอบตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว จึงเป็นการดำเนินการที่ต้องทำอย่างมีระบบ มีการประเมินผล การวิเคราะห์ ปรับปรุง ผู้การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การเอาใจใส่นักศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ทางการเรียนการสอน จึงส่งผลดีต่อสถานศึกษาและผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จากสภาพปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ได้มีบุคคลตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ ได้ให้แง่คิดและข้อเสนอแนะในแง่มุมต่าง ๆ คือ

สุชา จันเอม (2533:11) กล่าวถึงสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาว่า หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 14 ตุลาคม 2516 จากสภาพการเมืองของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มีการแสดงออกในสิทธิเสรีภาพมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากการรวมตัวของนิสิต นักศึกษา ได้เข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือสังคมมากขึ้น เช่น เข้ามาช่วยเหลือตำรวจ ในการรักษาความสงบเรียบร้อย การจราจร เป็นตัวแทนในการเรียกร้องสิทธิต่อรองผลประโยชน์ต่าง ๆ มากมายทำให้นักศึกษาบางกลุ่ม เกิดความไม่เข้าใจในสถานการณ์ของตนอย่างแท้จริง กระทำในสิ่งที่เกินขอบเขต เกิดปัญหาขัดแย้งซึ่งกันและกันกลายมาเป็นชนวนนำมาสู่การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายก่อความวุ่นวายในที่สุด การเปลี่ยนแปลงการเมืองในระยะเริ่มต้นนั้น นักเรียนบางกลุ่มไม่มีโอกาสเข้ามามีบทบาทในสังคมก็หันมาแสดงออก ไม่เอาใจใส่ในการศึกษาเล่าเรียน จับกลุ่มกันอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ เมื่อประกอบกับสถานการณ์ในขณะนั้นมีการแสดงออกซึ่งสิทธิ และเสรีภาพมาก ทำให้นักศึกษาเหล่านี้แสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้อง มีการใช้อาวุธ วัตถุระเบิด ฯลฯ เข้าทำร้ายซึ่งกันและกันอยู่เสมอ ในสถานการณ์ปัจจุบันความขัดแย้งของนักศึกษาไม่รุนแรงเหมือนแต่ก่อนจะเป็นความขัดแย้งระหว่างสถาบันหรือระหว่างผู้บริหารครู-อาจารย์ ในเรื่องของกฎระเบียบข้อบังคับเท่านั้น แต่ทั้งนี้ก็ยังเป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องมาจากเหตุการณ์เมื่อครั้งอดีตนั่นเอง ดังเหตุการณ์ที่พบกันเสมอ ๆ ตาม หน้าหนังสือพิมพ์ดังนี้

กรณีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย

- ความขัดแย้งระหว่างนักศึกษากับผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ในเรื่องของกฎระเบียบข้อบังคับไทยรัฐ (2538:15) วานนี้ (17 ก.ค.) เวลา 10.00 น นักศึกษาประมาณ 400 คน ได้ประชุมประท้วงกันอีกที่บริเวณหน้าวิทยาเขตฯ เนื่องจากไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปภายในอาคารเรียนเพราะแต่งตัวไม่ถูกระเบียบ กลุ่มนักศึกษาจึงฟังประตูเข้าไปเหตุการณ์เช่นนี้จึงทำให้คณาจารย์ของวิทยาเขตอุเทนถวายได้ขอกำลังตำรวจกว่า 100 นาย มารักษาความสงบเรียบร้อย จนเมื่อกำลังตำรวจมาถึง ก็ได้มีการโกล่เกลี่ยให้นักศึกษาเหล่านี้สลายตัว และมีการตรวจค้นอาวุธ ซึ่งก็ได้อาวุธปืนพก 2 กระบอก จากนักศึกษา 2 คน จากนั้นเวลา 12.00 น. ทางวิทยาเขตฯก็ได้มีการประชุมคณาจารย์ในวิทยาเขตฯขึ้น โดยการประชุมครั้งนี้ นายไพรัช รุ่งรุจีเมฆ ทำหน้าที่ประธาน และกล่าวภายหลังการประชุมว่า ทางวิทยาเขตฯ

ยังยืนยันที่จะใช้กฎระเบียบดังกล่าว ซึ่งสร้างความไม่พอใจให้แก่นักศึกษาที่รอฟังผลอยู่อย่างมาก อย่างไรก็ตาม ทางวิทยาเขตอุเทนถวาย ได้ส่งตัวแทนอาจารย์มาเจรจากับนักศึกษา โดยยื่น ข้อเสนอต่าง ๆ ให้นักศึกษาพิจารณา คือ การชุมนุมประท้วงครั้งนี้ทางวิทยาเขตฯ ไม่ได้เอาผิด แต่นักศึกษาจะต้องเข้ามาพบกับวิทยาเขตฯ อีกครั้ง และจะต้องแต่งกายให้เรียบร้อยตามระเบียบ ซึ่งนักศึกษาไม่ยอมรับเงื่อนไขต่าง ๆ แล้วประท้วงต่อไปด้วยการปิดถนนพญาไท ด้านหน้าวิทยาเขตฯ สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ต้องมีการเพิ่มกำลังตำรวจปราบจลาจลเข้ามาดูแลความสงบอีก 20 นาย โดยกลุ่มนักศึกษาที่ประท้วงได้ตะโกนคำผู้บริหารด้วยคำหยาบคาย

- ความขัดแย้งระหว่างสถาบัน

ไทยรัฐ (2539:1) นักศึกษาอุเทนถวายก่อเหตุอีกแล้ว คราวนี้ถึงขั้นปิดถนน เหตุเกิดเมื่อเวลา 16.30 น. วันที่ 23 กรกฎาคม 2539 มีนักศึกษาแผนกช่างก่อสร้างชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอินทรีศึกษาถูกยิงด้วยปืนขนาด .22 ที่ชายโครงซ้าย 3 นัด แก้มซ้าย 3 นัด อากรสาหัส จากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ที่ทราบว่าก่อนเกิดเหตุ ผู้บาดเจ็บและพวกรวม 8 คน นั่งรถประจำทางสายหนึ่งจากวัดโพธิ์ มาถนนตก เมื่อถึงที่เกิดเหตุได้มีนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวายประมาณ 50 คน รอคอยรถประจำทางอยู่ เมื่อเห็นพวกผู้บาดเจ็บอยู่บนรถจึงวิ่งเข้ามาหยิบเสื้อ SHOP แต่พวกผู้บาดเจ็บสกัดกั้นไว้ ไม่ยอมให้พร้อมกับปิดประตูรถทำให้นักศึกษาอุเทนถวายไม่พอใจแสดงความป่าเถื่อน ชักปืนออกมายิงใส่ ถูกผู้บาดเจ็บจนล้มฟูบอากรสาหัสดังกล่าว

กรณีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

- ความขัดแย้งระหว่างสถาบัน

เดลินิวส์ (2536:1) การก่อเหตุของนักศึกษาเกี่ยวกับความวุ่นวายในการจราจรของนักศึกษาสองสถาบัน ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเวลา 13.00 น. ของวันที่ 23 กรกฎาคม เจ้าหน้าที่ตำรวจยานนาวาได้รับแจ้งจากอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลว่ามีกลุ่มนักศึกษาประมาณ 100 กำลังจับกลุ่มเพื่อชักชวนกันทำร้ายนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ซึ่งทางด้านนักศึกษาเทคนิคกรุงเทพฯ ประมาณ 700 - 800 คน ต่างก็พากันจับกลุ่มอยู่ภายในสถาบันของตนเองเช่นกัน และได้มีการชักชวนเพื่อนภายในสถาบันให้รวมตัวกันต่อสู้กับนักศึกษาของโรงเรียนกนกเทคโนโลยี ต่อมาเวลา 20.00 น. ฝ่ายนักศึกษากนกเทคโนโลยี จำนวน 500 คน ได้เคลื่อนตัวมาอยู่หน้าเทคนิคกรุงเทพฯ เวลาประมาณ 22.00 น. รถดับเพลิงจากสถานีตำรวจถนนจันทน์ จำนวน 4 คัน ได้มาที่เกิดเหตุ ขณะที่มาถึงบริเวณหน้ากองพันทหารสื่อสารได้ถูกกลุ่มนักศึกษาของโรงเรียนกนกเทคโนโลยีเข้ามาบีบรถและทุบตีรถดับเพลิงได้รับความเสียหาย นอกจากนี้ยังได้อาละวาดทุบตีสิ่งของที่เป็นทรัพย์สินของทางราชการโดยเฉพาะ ตู้โทรศัพท์ ประมาณ 10 ตู้ ถูกทุบพังหมด ขณะเหตุการณ์ชุลมุนช่างภาพของหนังสือพิมพ์ได้เข้ามาทำการบันทึกภาพเหตุการณ์ได้ถูกกลุ่มนักศึกษาของโรงเรียนกนกเทคโนโลยีรุมจับตัวเอาไว้ขี้อัดกล้องถ่ายรูปไปปลดออกฟิล์มออก ช่างภาพต้องยกมือไหว้เพื่อเอาชีวิตรอดขณะอยู่ในนาทีวิกฤติ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตั้งแถวผลักดันฝ่ายนักศึกษาของโรงเรียนกนกเทคโนโลยีให้กลับไปแต่ปรา

กว่านักศึกษาเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 400 คน ได้ยกขบวนโล่ติดตามขกพวกเข้าไปใต้ละมุนบอนักศึกษาของโรงเรียนกนกเทคโนโลยี ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต 1 คน

กรณีของวิทยาเขตเทคนิคคนนทบุรี

- ความขัดแย้งระหว่างสถาบัน

เคลวินส์ (2526:1) เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2536 ได้มีนักศึกษาเทคนิคกรุงเทพฯ นักร้อยปะทะกับนักศึกษาเทคนิคคนนทบุรี ผลปรากฏว่าถูกตำรวจจับกุม 48 คน ถูกจับเข้าห้องขังสถานีตำรวจอำเภอคนนทบุรี โดยถูกตั้งข้อหาฆ่าตัวตมก่อนความวุ่นวาย

จะพบว่าปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้ง 4 แห่ง ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น นับได้ว่าเป็นปัญหาของผู้บริหารระดับสูงที่จะต้องร่วมมือประสานงานกันเพื่อหาทางช่วยแก้ไขปัญหานี้ให้จงได้ โดยกำหนดเป็นนโยบาย ให้ชัดเจนแล้วสั่งการมายังระดับปฏิบัติการ ซึ่งได้แก่ 4 วิทยาเขตฯ เป็นผู้ลงมือปฏิบัติและแก้ไขปัญหาย่างแท้จริง จึง โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับตัวนักศึกษาและประเทศชาติเป็นหลักสำคัญ ทั้งนี้ รวมถึงสังคมที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในอนาคตที่จะนำความเจริญมาสู่ประเทศต่อไป โดยผู้วิจัยได้มองถึงปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไข ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรวบรวมทฤษฎีและงานวิจัยเป็น ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพและปริมณฑลดังต่อไปนี้

2.2 ปัญหาที่เป็นมูลเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาท

แม้ว่าในปัจจุบันได้ปรากฏเหตุการณ์รุนแรงจากการกระทำของเด็ก และเยาวชนขึ้นอยู่เสมอจนเป็นปัญหาของสังคมที่ต้องรีบหาทางแก้ไข เราในฐานะผู้ซึ่งมีส่วนรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งได้แก่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ต่างตระหนักดีว่าเด็ก และเยาวชนทั้งหลาย จะเป็นผู้เข้ารับภาระหน้าที่ในสังคมแทนผู้ใหญ่ในอนาคต ได้มีนักวิชาการพากันค้นคว้า และวิจัยร่วมกันว่า อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่น มีพฤติกรรมเสื่อมเสียเช่นนี้ เพราะการแก้ไขเด็กกระทำผิดนั้น เป็นการแก้ไขความผิดในระยะแรก ถ้าแก้ไขไม่ได้การกระทำผิดของเด็กจะกลายเป็นการฝังตัวของอาชญากรรมนั่นเอง การแก้ไขนี้จะต้องแก้ไขให้ตรงจุด คือ แก้ที่สาเหตุหรือที่มาแห่งปัญหานั้น มิใช่แก้ที่ปลายเหตุ จึงจะบังเกิดผลดีในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง สาเหตุของการแสดงพฤติกรรมในทางที่ผิดเหล่านี้ มีนักวิชาการหลายด้านให้ความสนใจศึกษา และอธิบายตามแนวทัศนระของคน ซึ่งบรรดาทัศนระต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษในด้าน การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นที่เกิดขึ้น ซึ่งมูลเหตุที่ทำให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวนั้น สามารถแบ่งได้หลายสาเหตุ

กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : 28) จากรายงานการประชุม ของกองสรวัดนักเรียน กรมพลศึกษา

สรุปปัญหาที่เป็นมูลเหตุการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา 4 ปัญหาคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดู และสภาพครอบครัว ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ ปัจจัยในตัวบุคคล ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการศึกษา และการฝึกอบรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นับตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย การอบรมเลี้ยงดูเด็กจากครอบครัวนั้น บิดามารดาทราบดีถึงการกระทำหน้าที่บิดามารดาที่ดี แต่โดยสภาพแวดล้อมต่างๆ ประกอบกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ทำให้บิดามารดาไม่สามารถให้ความรัก ความอบอุ่นแก่บุตรได้สมบูรณ์ บิดามารดา ผู้ที่ไม่สามารถให้การอบรมสั่งสอนบุตรให้เป็นคนดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้บุตรมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น

Winner (อ้างในศรีนทิพย์, 2536:90) ได้ศึกษาพบว่า การทอดทิ้งของบิดามารดาก่อให้เกิดเด็กมีพฤติกรรมรุนแรงกับเพื่อน ทั้งนี้ เพื่อทดแทนความค้อยของตนเองในการอบรมเลี้ยงดูบุตร การปลูกฝังบุคลิกภาพ และอุปนิสัยใจคอของเยาวชน บิดามารดาไม่สามารถปกครองหรืออบรมเลี้ยงดูได้อย่างเหมาะสม ปลดปล่อยให้มารดาเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง การที่มารดาต้องอบรมเลี้ยงดูบุตรแต่ฝ่ายเดียว และจะต้องออกไปทำงานนอกบ้านเนื่องจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจทำให้มารดาไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่บุตรอย่างเพียงพอ

อรัญ สุวรรณบุปผา (2518:190) ได้ศึกษาพบว่า ร้อยละ 30 บุตรถูกปล่อยให้มารดาเลี้ยงฝ่ายเดียว และมารดาต้องประกอบอาชีพนอกบ้าน ทำให้บุตรมักมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับบิดามารดา มีการแสดงการไม่ยอมรับ และชอบโต้แย้งเมื่อมีความรู้สึกไม่พอใจ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กคบเพื่อนไม่ดี และมีพฤติกรรมก้าวร้าวข่มขู่ นอกจากนี้ บิดามารดาสร้างวินัยให้เด็กไม่ถูกต้อง เช่น การลงโทษให้เจ็บกาย จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากขึ้น การแสดงตัวอย่างของบิดามารดาบางอย่างให้ปรากฏแก่เด็ก ในลักษณะที่ขัดแย้งกัน ก็จะทำให้เด็กไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ เนื่องจากเขาได้รับความขัดแย้ง

Bandura และคณะ (อ้างในสุภาพันธุ์, 2535:35) ได้รายงานว่ บิดาที่ดื่มสุราในขณะเดียวกันก็สอนบุตรไม่ให้ดื่มสุรา เพราะการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทำให้เด็กไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และทำให้ขาดความเชื่อถือต่อบิดา ทำให้เสียสัมพันธ์ในครอบครัว และเกิดความเบื่อหน่ายในสภาพที่เป็นอยู่ในครอบครัว นอกจากนั้นก็พยายามหาทางออกอื่น ๆ ซึ่งวัยรุ่นทำมากที่สุดก็คือการหาทางออกโดยการออกไปคบเพื่อน ถ้าเป็นเด็กที่ขาดที่ปรึกษาตลอดจนขาดที่ระบายความคับข้องใจอยู่แล้ว ทำให้เด็กมักเชื่อคำแนะนำจากเพื่อน ซึ่งคำแนะนำของเพื่อนถ้าทำให้เกิดความพอใจรู้สึกอบอุ่นแล้ว ก็ทำให้เป็นโอกาสที่เด็กจะถูกชักนำจากเพื่อน ให้ก่อพฤติกรรมก้าวร้าวต่าง ๆ หรือกระทำผิดได้ง่ายขึ้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในหมู่นักสังคมวิทยาว่า ครอบครัวเป็นหน่วยที่สำคัญที่สุดของสังคม บ้าน และครอบครัว นับว่าเป็นสถาบันสังคมที่มีความสำคัญอันดับแรก ในการสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพของเด็ก ถ้าภายในบ้านหรือครอบครัวห่วงใยในตัวลูกโดยเอาใจใส่อุปการะเลี้ยงดู และพยายามอบรมบ่มนิสัยในทางดีงามให้แก่บุตร และทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่บุตร ย่อมทำให้บุตรเกิดความรักพ่อแม่ มีความอบอุ่นและมีความสุข รวมทั้งรับแต่สิ่งที่ดีงามเข้ามาในชีวิต ทำให้เด็กเจริญเติบโตด้วย แต่ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางตรงกันข้ามครอบครัวที่บิดามารดาไม่มีความสามัคคี เสียสละ และให้อภัยซึ่งกันและกัน มีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ เด็กก็ย่อมรับนิสัยก้าวร้าว พุดจากหยาบคายชอบวิวาท หรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่เป็นโรคประสาท จู้จี้ขี้บ่น เด็กก็มักจะขาดความมั่นคงทางอารมณ์ หรือในครอบครัวที่พ่อแม่ชอบเล่นการพนัน หรือดื่มสุรา เด็กอาจติดนิสัยชอบเล่นการพนัน หรือดื่มสุราไปด้วย หรือครอบครัวแตกแยก ไม่ได้อยู่ร่วมกัน เด็กมักจะติดนิสัยแข็งกระด้าง หรือกลายเป็นคนพาลเกร เพื่อหาทางชดเชยความต้องการที่ขาดไปเป็นต้น เด็กกำพร้าพ่อแม่ หรือพ่อแม่ถึงแก่กรรมทั้งสองคน ก็ทำให้เด็กขาดความรักความอบอุ่น และเกิดมีปัญหาทางความประพฤติได้เช่นกัน นอกจากนี้ ครอบครัวที่พ่อแม่เข้มงวดควบคุมมากเกินไป หรืออ่อนโยนตามใจมากเกินไป จะทำให้เด็กเสียนิสัย และประพฤติผิดได้ง่าย นอกจากนี้ครอบครัวที่ยากจน และมีลูกมากก็ย่อมทำให้พ่อแม่ดูแลไม่ทั่วถึง เด็กก็ได้รับความเดือดร้อน ขาดลำบาก เด็กที่ขาดความอบอุ่นมั่นคงทางจิตใจ ข่อมเติบโตขึ้นกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาทางความประพฤติ

Giblet, j. (1972 :325) ได้ศึกษาเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว และเกร ในอังกฤษและเวลล์ ผลปรากฏว่า ประสบการณ์จากการที่บิดามารดาแยกทางกัน ในช่วงที่เด็กกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเกี่ยวพันอย่างยิ่งกับพฤติกรรมของเด็กหญิง ขนาดของครอบครัวมีความสัมพันธ์สูงกว่าวัย การเกรของเด็ก เด็กเกรส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีขนาดใหญ่ มีจำนวนพี่น้องมาก บิดามารดา ส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเอาใจใส่บุตรอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังพบว่าบุตรคนหัวปีที่เป็นหญิงมักเป็นเด็ก ที่มีปัญหา มีความขาดลำบากในการเผชิญปัญหาสำคัญ ๆ มากกว่าบุตรคนรอง

ปรีชา คัมภีร์ปรกรณ์ (อ้าง ในวิสิทธิ์, 2539 :35) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมวัยรุ่นไว้ว่า ในสภาพของครอบครัวปัจจุบันจะมีลักษณะที่เป็นครอบครัวขนาดเล็ก โดยเฉพาะครอบครัวที่อยู่ในเมือง ก็คือ การที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับลูก กล่าวคือ ตอนเช้าต่างคนก็ต่างรีบออกจากบ้านเพื่อไปทำงาน และไปเรียนหนังสือ กว่าจะกลับบ้านก็เป็นเวลาเย็น โอกาสที่จะได้พบปะสนทนากันก็มักเป็นวันหยุดเท่านั้น แต่ถ้าเป็นพ่อแม่ที่มีกิจกรรมอื่นทางสังคมก็จะทำให้ลูกยังต้องอยู่ตามลำพังมากขึ้น การที่วัยรุ่นอยู่ตามลำพัง และอยู่กับครอบครัวที่มีพ่อแม่พร้อมกันนั้น จะทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกต่างกัน วัยรุ่นที่มีครอบครัวที่อบอุ่นเป็นประชาธิปไตย จะทำให้เป็นคนที่มีเหตุผลกล้าตัดสินใจ โดยอาศัยเหตุผลประกอบ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ วัยรุ่นที่ครอบครัวขาดความอบอุ่น หรือพ่อแม่มีความเข้มงวดเกินไปหรือครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ จะทำให้แสดงออกพฤติกรรมหลายประการที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น ก้าวร้าว เกร ดิเคาเสพติด หรือถูกเพื่อนชักนำไปในทางเสื่อมเสีย การตัดสินใจหรือการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นไปโดยอิทธิพลของเพื่อนมากกว่าครอบครัว

รายงานการประชุมกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2536 :45)

สรุป ระบุถึงปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัวประกอบด้วย

1. นักเรียนไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว

2. ผู้ปกครองไม่มีเวลาว่างให้กับลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สถานะภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน หรือรวยมากเกินไป
4. สภาพครอบครัวแตกแยกหรือหย่าร้าง
5. ผู้ปกครองมั่วสุมอบายมุข

2.2.2 ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา

ความล้มเหลวเกี่ยวกับประสบการณ์ในสถานศึกษา สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพราะให้ทั้งความรู้ สร้างค่านิยม สร้างทัศนคติ และยังสร้างอุปนิสัยที่ถูกต้องให้แก่เด็ก ดังนั้น การชักนำให้เด็กได้เข้ามาอยู่ในบรรยากาศที่อบอุ่นของสถานศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่ถ้าเด็กเกิดความเบื่อหน่ายต่อสถานศึกษา ทำให้เด็กไม่สามารถทนต่อสภาพของสถานศึกษาได้ และเกิดปฏิกิริยาตอบโต้โดยแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น การทะเลาะวิวาทกับเพื่อน การฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา การทำลายทรัพย์สินของสถานศึกษา เป็นต้น เช่นนี้ จะทำให้เด็กหมดโอกาสที่จะได้รับการปลูกฝังในสิ่งที่ดีงาม เด็กที่ทนต่อสภาพสถานศึกษาไม่ได้จะแสดงออกโดยการหนีโรงเรียน การหนีโรงเรียนก็ตีหรือการหนีออกจากบ้านก็ตี ตลอดจนการหลบหน้าบุคคลที่ดี เป็นปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อสถานศึกษา ต่อบุคคล หรือสถานการณ์ บุคคลไม่สามารถยอมรับได้ การหนีเรียน ตลอดจนการไม่ยอมคบปะบุคคล ที่มีหน้าที่ให้การศึกษอบรมสั่งสอน อันได้แก่ ครู อาจารย์ บิดา มารดา ญาติ พี่น้อง ย่อมทำให้เด็กหมดโอกาสที่จะได้รับการอบรมสั่งสอนการปลูกฝังอุปนิสัยที่ดีงาม โอกาสที่จะถูกชักนำไปการกระทำผิดกฎหมายนั้น มีได้ง่ายขึ้น การสร้างบรรยากาศในสถานศึกษาให้เป็นที่รื่นรมย์ ไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายแก่เด็ก ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครูไม่น้อย ครูที่สอนโดยการแสดงพฤติกรรมอื่น มากกว่าการใช้เพียงคำพูด จะช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างครูกับนักเรียนมากขึ้น

Crump & Harriet (อ้างในสุภาพันธุ์, 2535 : 91) ได้ศึกษาพบว่า การสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูดนั้น ช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมากกว่าการสื่อสารโดยใช้คำพูด พฤติกรรมของครูที่เป็นทั้งคำพูดและไม่เป็นคำพูดช่วยให้การเรียนของนักศึกษาดีขึ้น และมีความเข้าใจกันระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งมีส่วนทำให้บรรยากาศในสถานศึกษาดีขึ้น ความล้มเหลวที่เด็กได้รับจากสถานศึกษา ไม่ว่าจะ เป็นผลมาจากการสื่อสารของครูที่ขาดประสิทธิภาพ หรือขาดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักศึกษากับนักศึกษาก็ตาม จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเด็กได้

Philips และคณะ (อ้างในศรีนทิพย์, 2530 : 90) พบว่า สถานการณ์ทางการศึกษา ประกอบกับความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษา จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเหล่านั้น ได้แก่ การหนีเรียน การถูกล้อออกนอกห้องเรียน การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และการแสดงพฤติกรรมเกร ซึ่ง ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางก้าวร้าวทั้งสิ้น

สถานศึกษานอกจากจะเป็นแหล่งปลูกฝังทัศนคติ สร้างค่านิยม สร้างความคิดรวบยอด สร้างนิสัยอันที่ดีให้เกิดแก่เด็กแล้ว สถานศึกษายังเป็นสถานที่ให้ความรู้ทางวิชาการแก่เด็กอีกด้วย ภารกิจด้านวิชาการนี้สถานศึกษาโดยทั่วไปได้ให้ความสนใจมากกว่าด้านอื่น

Wasung (1975 : 717) จากการศึกษาพบว่า เด็กที่ประสบความล้มเหลวทางด้านวิชาการ มีแนวโน้มที่จะก้าวร้าว และกระทำผิด กลายเป็นเด็กเกเรได้มากกว่า เด็กที่ได้รับความสำเร็จทางวิชาการ โดยเฉพาะความล้มเหลวในการเรียนเช่น วิชาคณิตศาสตร์เป็นต้น พฤติกรรมส่วนใหญ่จะกระทำต่อตนเอง เช่น หนีออกจากบ้าน หนีโรงเรียน และเสพยาเสพติด เป็นต้น

ในด้านการสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน ซึ่งถือว่าเป็นภาระกิจที่สำคัญของโรงเรียน บรรยากาศในโรงเรียนมีส่วนสร้างความประทับใจให้แก่เด็กเป็นอันมาก

Price และคณะ (1976 :111) พบว่า เด็กไม่รู้สึกรังเกียจโรงเรียนเป็นสาเหตุที่ทำให้คนต้องกลายเป็นเด็กเกเร แต่เด็กส่วนใหญ่ที่เป็นเด็กเกเรมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน ซึ่งทำให้เป็นที่น่าสังเกตว่า นอกจากโรงเรียนจะเป็นสถานที่ปลูกฝังทัศนคติที่ดี ต่อโรงเรียนให้แก่ นักเรียนแล้ว ในทางกลับกัน อาจจะสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่เป็นเด็กเกเร พื้นฐานในการสร้างทัศนคติและค่านิยม ได้แก่ การสร้างการเรียนรู้ การรับรู้ที่ถูกต้อง กิจกรรมทางด้านการรับรู้มีความเกี่ยวข้องอย่างมาก กับบรรยากาศแห่งความเข้าใจ ระดับสติปัญญาตลอดจนความมั่นคงทางอารมณ์ นอกจากการเรียนรู้แล้ว การเรียนรู้ก็เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบำบัดทางจิตใจ

สุนันทา พลับแดง (2518 :2) ได้อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ว่า พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นในลักษณะที่ว่าบุคคลได้พยายามที่จะเรียนรู้ และเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดของสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้นก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา โดยมีการวางแผนหรือการวางแผนก่อนว่าควรจะทำอย่างไรในทางบวก หรือทางลบต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ในโรงเรียนมีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้พฤติกรรมทางสังคมของเด็กแตกต่างกันไปด้วย สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของวัยรุ่น ตลอดจนทัศนคติค่านิยมการเรียนรู้ และบทบาทของเด็กแต่ละคนประสบการณ์ที่โรงเรียน สามารถหล่อหลอมเอาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กได้เป็นมาก ทั้งทางลบและทางบวก เช่น การก้าวร้าว การให้ความร่วมมือ การกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น ความสัมพันธ์ของเด็กที่มีต่อกลุ่ม มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็ก เด็กทุกคนจะต้องปรับตัวเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน เด็กจะพยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับสังคม แต่ถ้าหากว่าความสัมพันธ์เป็นไปในทางไม่ดีเด็ก จะรู้สึกคับข้องใจ และแสดงพฤติกรรมด้านสังคม เช่น การแสดงอาการก้าวร้าว เป็นต้น

กรมพลศึกษา (2536 : 10) จากรายงานการประชุมพบว่า โรงเรียนจะมุ่งอบรมให้บุคคลเป็น คนดีมีศีลธรรมก็ตาม แต่สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนก็มีอิทธิพลไม่น้อยในการชักจูงให้บุคคลแสดง พฤติกรรมก้าวร้าว โดยเฉพาะจากเพื่อนในโรงเรียน จากรายงานศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางในปี 2530 เป็นต้นมา มีเยาวชนผู้กระทำผิดทั้งสิ้น 9,857 คน เป็นผู้กระทำผิดเพราะสาเหตุครอบครัวแตกแยกมี 3,467 ของผู้กระทำผิดทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ และสาเหตุแห่งการกระทำผิดในอันดับรองลงมา ได้แก่ การคบเพื่อนไม่ดี ถูกชักจูง จ้างวาน มีจำนวน 3,081 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 ซึ่งจำนวนตัวเลขนั้นสูงเป็นอันดับสอง ของผู้กระทำผิดทั้งหมดของเด็กและเยาวชนซึ่งกระทำผิด และถูกจับส่งศาลคดี

เด็กและเยาวชนกลาง เป็นปัญหาที่ทำความลำบากใจให้แก่ ครู - อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ปกครองมาก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาต่าง ๆ ที่จัดเป็นปัญหาทางสถานศึกษา สุชา จันท์ธรม และ สุรางค์ จันธรม (2522 :20)

กล่าวว่

1. เด็กหนีเรียน อาจจะเป็นเพราะบริการต่าง ๆ ของโรงเรียน ไม่มีพอ เช่น อาหารจำหน่ายไม่พอเพียงกับจำนวนเด็ก สถานที่เล่นกีฬาจำกัด ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ ห้องสมุดไม่มี เป็นต้น
2. เด็กเบื่อหน่ายการเรียน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะขาดอุปกรณ์การสอนที่ดี ทำให้เด็กไม่เห็นความสำคัญของการเรียน
3. เด็กบางคนหนีโรงเรียน เนื่องจากครูใช้วิธีการลงโทษต่อหน้าเพื่อนฝูงทั้งโรงเรียนทำให้เด็กเกิดความอับอาย และไม่อยากมาโรงเรียน
4. เด็กนักเรียนมีอายุมากกว่าเพื่อนในกลุ่ม มักจะชักนำเด็กที่อายุน้อยกว่าให้กระทำในทางที่ผิด
5. เด็กบางกลุ่มชอบแต่งกายฝืนระเบียบที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ เช่น ไว้ผมยาวเกินไป หรือไม่ได้เครื่องหมายของโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม
6. บางแห่งพบว่าโรงเรียนราษฎร์เป็นแหล่งทำให้เด็กประพฤติเสีย เช่น เด็กบางคนเสียเงินแล้วไม่เข้าเรียนก่อนอนุญาตให้เข้าสอบ ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียน และมองครูในแง่ไม่ดีด้วย
7. ครูขาดความเข้าใจเด็ก ไม่มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาเด็ก จึงปฏิบัติกับเด็กไม่ถูกต้อง ไม่ตรงกับความต้องการของเด็ก
8. ทางโรงเรียน ไม่จัดให้มีการอบรมจริยศึกษาให้เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาทางด้านความประพฤติของเด็กอยู่เสมอ
9. ครูไม่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม เช่น การใช้วาจากับเด็ก การแต่งกายกริยาท่าทางที่แสดงออก ทำให้เด็กขาดความเลื่อมใส
10. ควรช่วยให้นักเรียนมีความหวังในเรื่องอาชีพ เด็กบางคนจิตใจไม่เป็นสุข เพราะไม่ทราบว่าตนเรียนไปนั้นจะออกไปทำอะไร และมีความก้าวหน้าอย่างไรบ้าง ถ้าหากครูได้ ชี้แจงให้ทราบจะช่วยให้เด็กมีความตั้งใจเรียน มีความมานะ และไม่หาทางออกในทางที่ผิด

ความสัมพันธ์ของครูกับวัยรุ่น

ครู คือ ผู้ที่เป็นบิดาคนที่สอง คำกล่าวนี้ยังคงเป็นจริงเสมอ เพราะครูมีโอกาสนอยู่ใกล้ชิดกับเด็กอย่างน้อยวันละ 5-6 ชั่วโมง เด็กวัยรุ่นทั้งหญิงและชาย จะสนิทสนมกับครูมากขึ้น และครูก็ยังมีอิทธิพลต่อเด็กไปเรื่อย ๆ ดังนั้น ครูควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ควรทำการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม ดูข้อแตกต่างของแต่ละคนหาทางส่งเสริม และพัฒนาเด็กแต่ละคนให้เหมาะกับเอกภาพของเขา
- ครูควรสร้างสิ่งแวดล้อมหรือบรรยากาศที่มีชีวิตชีวา มีความรู้สึกร่วมกัน และมีความมั่นคงทางจิตใจ จัดมุมห้องสมุด

- ครูควรสังเกตดูความต้องการ ความสนใจ และความวิตกกังวล ที่เด็กแสดงออกภายใน ชั้นเรียน เพื่อช่วยเด็กเลือกภาระงานที่เป็นประโยชน์ ช่วยแนะนำวิธีการที่จะช่วยผ่อนคลายความกลัว ความมั่นใจ ความมีอคติที่ทำให้เกิดความกังวลใจ

- บันทึกความก้าวหน้าทางด้านสุขภาพ การปรับตัวทางสังคม และอารมณ์ของเด็ก จะช่วยให้ เด็กเข้าใจเกี่ยวกับการเจริญเติบโต และการปรับตัว

- ครูควรสนใจนักเรียน และเข้าใจนักเรียนก่อน จึงจะจัดเนื้อหาวิชาตามนั้น

- ครูควรทำความเข้าใจความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่ การข่มขู่วางอำนาจ ทำให้เด็กรวมกลุ่มกัน และเกิดความขัดแย้งระหว่างครูกับศิษย์

กระทรวงศึกษาธิการ (2536 :45) จากรายงานการประชุมกองสรวัดนักเรียน กรมพลศึกษา สรุปร ระบุถึงปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา ประกอบด้วย

1. ครูเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี

2. ระเบียบของสถานศึกษาเคร่งครัดมากเกินไป

3. มาตรฐานของครู-อาจารย์ ไม่เป็นเอกภาพเดียวกัน

4. เนื้อหาของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นหลายรอบ

5. นักศึกษามีเจตคติไม่ดีต่อครู

6. ครูขาดความรับผิดชอบต่อนักเรียน

7. สภาพโรงเรียนไม่ดี เช่น ใกล้สถานเริงรมย์ หรือสถานประกอบการด้านการขั้วขั้วต่าง ๆ ความไม่เป็นธรรมในการให้รางวัลและลงโทษนักเรียน

8. ความไม่เป็นธรรมในการให้รางวัลและลงโทษนักเรียน

2.2.3 ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม

ชาญศนา ปฤชาบุตร (2536 : 7) ศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่กล่าวว่า ระบบการศึกษาทั้งสังคมไทยขณะนี้ เดินทางทิศทางตรงข้ามกัน เหมือนกับเส้นขนานทุกขณะ ทุกวันนี้เรากำลังตระหนักถึงโรคเพศสัมพันธ์ คือ เอดส์ กระทรวงศึกษาธิการบรรจุหลักสูตรการเรียน การสอนเพศศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา พยายามสอนให้เด็กรู้เรื่องเพศทำความเข้าใจ อย่างถูกต้องกระทั่งเด็กเบื้อ เด็กรับรู้เรื่องนี้ในสถาบันการศึกษาอยู่เกือบตลอดเวลาหน้าเสาธงก็สอน ในชั้นเรียนก็สอน เรากำลังจะสอนเรื่องเพศศึกษาจนเด็กเบื้อ มองเห็นแล้วเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ ต้องการรับรู้ การศึกษาการสอนให้เด็กละออบาขมุข แต่รอบ ๆ บริเวณโรงเรียนกลับมีช่องโสเภณี โตะ สนุกเกอร์ หวยเถื่อน แหล่งท่องเที่ยว ต้องมีสถานบันเทิงเริงรมย์ยามค่ำคืน สังคมสิ่งแวดล้อมกำลังทำ ให้เด็ก สับสน สังคมห้ามการดื่มสุราบอกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ในสังคมยังนิยมเลี้ยงสังสรรค์กันด้วย ของมีเงินมา สารแอลกอฮอล์ สังคมปลุกฝังค่านิยมต่าง ๆ ที่รู้มั่วร้ายทุกขณะ พฤติกรรมก้าวร้าว การ ทะเลาะวิวาท จึงเกิดขึ้น เพียงเพื่อพิทักษ์ไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของสถาบันเท่านั้นเอง การแก้ไขทุกด้านขณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี่เรื่องปัญหาสังคมกำลังเป็นปัญหาโลกแตก เพราะทุกฝ่ายกำลังสร้างให้เกิดปัญหาขึ้นมา แนวทางแก้ไขทุกฝ่ายจึงพยายามจะใช้หลักพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาความรู้ให้กับเด็กตามปรัชญาการสอนของพระพุทธเจ้า แต่ในสังคมแห่งความเป็นจริง ทุกคนยังไม่นิยมนับความถูกต้องดีงาม อุคมคติที่จะให้ชีวิตทำเป็นปกติสุข ในหลักธรรมชาติเด็กพยายามรับรู้สิ่งใหม่ ปรับตัวกับสภาพแวดล้อม เมื่อในโรงเรียนสอนเรื่องอบายมุข 6 คือ

1. การไม่เป็นนักเลงผู้หญิง แต่สถานเริงรมย์ยามค่ำคืนกลับมีหญิงสาวจำนวนมากไปนั่งตามบาร์ตามไนต์คลับ
2. ห้ามมิให้ดื่มสุรา รัฐบาลก็ปล่อยให้มีการขายเหล้าเถื่อนกันเกลื่อน
3. ไม่เล่นการพนัน รัฐบาลก็ยอมให้มีสนามม้า, สนามมวย
4. ไม่เที่ยวกลางคืน เวลานี้ถนนทุกสายมีบริการเพศ สถานเริงรมย์เกือบทุกพื้นที่
5. ไม่คบคนชั่วเป็นมิตร พวกค้าของผิดกฎหมาย กลุ่มผู้มีอิทธิพลกลับถูกสังคมยอมรับ
6. อย่าเที่ยวร้านทำงาน หรือทำงานน้อยแต่ขอค่าตอบแทนมาก

ปัญหาการโจรกรรม ขาดศรัทธามากมาย ทุกด้านตรงกันข้ามกับการสอนในสถาบันการศึกษาหมด เด็กกลับบ้านรู้ว่าวันนี้พ่อไปงานเลี้ยงสังสรรค์ดื่มสุรา ซึ่งครูจากโรงเรียนสอนว่าห้ามดื่มสุราอย่างนี้เด็กไม่รู้อะไรจะเชื่อถือหรือศรัทธาคำสอนของใคร เมื่อครูห้ามแต่กลับบ้านพบพ่อของตนทำสิ่งตรงกันข้ามกับ ที่ครูบอกมา “ปัญหานี้จะให้ใครมาช่วยแก้ไข” ทุกอย่างระดมมาที่สถานศึกษาต้องขัดเกลาอบรมบ่มนิสัยเด็ก สังคมสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลสูงกว่า การที่เด็กรับมาจากโรงเรียน กระบวนการศึกษาสอน ให้เด็กมีความรู้ ครูผู้ดูแลความประพฤตินักเรียนได้เฉพาะแค่สถาบันเท่านั้น แต่นอกสถาบัน เมื่อเด็กเลิกเรียนแล้วเดินกลับบ้านออกนอกโรงเรียนแล้ว สังคมคือผู้เข้ามาเป็นสิ่งที่ใหม่ให้เด็กเรียนรู้ ช้างโรงเรียนเป็นโรงแรมม่านรูด เป็นโรงพยาบาลทำไมเด็กจะไม่ใช้สถานที่เหล่านี้เด็กต้องการรับรู้สิ่งใหม่ ๆ เมื่อเห็นอยากลองต้องการสัมผัส การยังห้ามเหมือนจุดพายุให้พัดโหม คนทุกคนฝืนเรื่องธรรมชาติไม่ได้ จะมาจากระบบการศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่ได้อีกต่อไป ครอบครัว พ่อแม่ผู้ปกครอง ควรหันมาตระหนักถึงการร่วมแก้ไข สถานบริการธุรกิจมาจนถึงปัญหาด้วยกัน ถ้ายังคงเปิดเรียกร้อยลูกค้าแบบชนิดไม่เลือกคำนึงถึงความถูกต้อง ปัญหาเด็กมั่วซุม หนีเที่ยวก่อการทะเลาะวิวาท หรือรวมทั้งกระแสมองเห็น คุณค่าสินค้าฟุ่มเฟือยยังมีอยู่ ผู้คนยังมีความต้องการแสวงหาในสิ่งที่ไม่หยุดยั้ง มีความอยากได้ใครคืออยู่ จะให้เด็กหันมาเปลี่ยนพฤติกรรมเห็นจะยากกว่าอื่นใด ถ้าคนในสังคมยังมองแต่ประโยชน์ส่วนตน อยู่เช่นทุกวันนี้

ทั้งนี้ การเลียนแบบ และการถูกชักจูงจากลัทธิทางการเมือง การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือการกระทำผิดต่าง ๆ มีพื้นฐานมาจากความผูกพันทางด้านอารมณ์ ที่เด็กได้รับจากตัวแบบ ซึ่งได้แก่ ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง เพื่อนของเด็กตลอดจนตัวอย่างในสังคม ซึ่งล้วนแต่เป็นตัวแบบหรือตัวอย่างที่มีทั้งดีและไม่ดี การที่เด็กทำตามตัวแบบนั้น ทำให้เด็กมีความใกล้ชิดระหว่างเด็กกับตัวแบบ เป็นการสร้างความประทับใจทั้งดีและไม่ดีของตัวแบบต่อเด็ก

Linden & William (อ้างในสุภาพันท์, 1975 : 5544) ได้อธิบายว่า พฤติกรรมก้าวร้าวมีพื้นฐานมาจากความผูกพันทางอารมณ์ ที่บุคคลทำตาม และการกระทำที่เบี่ยงเบนจากผู้อื่น เมื่อกระบวนการถ่ายทอดพฤติกรรมก้าวร้าวดำเนินไปอย่างสมบูรณ์ จะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ในช่วงปัจจุบันเป็นช่วงที่เกิดความสับสนทางการเมือง ในสังคมมักมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางการเมืองเกิดขึ้นแก่เยาวชน ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นไปในลักษณะของความก้าวร้าวทางการเมือง อันเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมดังจะเห็นได้จากการที่เด็กวัยรุ่นตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มการเมืองที่ประกอบอาชญากรรมทางการเมือง และสร้างความเดือดร้อนแก่สังคมอยู่เนือง ๆ โดยปกติกลุ่มการเมืองจะสร้างกฎของตนเองขึ้นเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มการเมืองบางกลุ่มมีจุดประสงค์เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานเดิมของสังคม ทั้งยังต้องเผยแพร่พัฒนาธรรมของกลุ่ม เข้าไปในกลุ่มการเมืองกลุ่มอื่น เพื่อความยิ่งใหญ่แห่งกลุ่มคน การกระทำทุกวิถีทางของกลุ่มการเมืองบางกลุ่ม เป็นการแสดงหาอำนาจ แสวงหาความยิ่งใหญ่ เป็นการสร้างวีรกรรมซึ่งเสถียรภาพของกลุ่มการเมืองของตนนั้น มักใช้วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวซึ่งมีความเลื่อมใสในกลุ่มการเมืองนั้น ๆ และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอยู่แล้วเป็นเครื่องก่อความวุ่นวายให้แก่กลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้าม ซึ่งเป็นความก้าวร้าวทางการเมือง ที่สร้างความสับสน ทั้งกระทบกระทั่งอันต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ (อ้างในวิสิทธิ์, 2539 : 40) กล่าวถึงสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น ได้ดังนี้

1. สังคมชนบท มีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นชุมชนขนาดเล็ก การรวมตัวมักจะเป็นไปอย่างหลวม ๆ ไม่มีระเบียบข้อบังคับใด ๆ มีระเบียบประเพณีเป็นเครื่องกำหนด เครื่องอำนวยความสะดวกและสิ่งฟุ่มเฟือยต่าง ๆ มีน้อย สมาชิกภายในชุมชนมักจะเกี่ยวข้อง และรู้จักกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่งคือ อาจจะเป็นเพื่อน เครือญาติ ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกจึงเป็นไปอย่างค่อนข้างจะเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจกัน การตัดสินปัญหาหรือพฤติกรรม มักจะใช้ระเบียบประเพณีของชุมชนเป็นเกณฑ์เอื้อเพื่อเอื้อแก่กันและกัน การแข่งขันมักจะมีน้อย จึงทำให้สมาชิกของชุมชนนี้บางแห่งขาดความกระตือรือร้นไปบ้าง วัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนประเภทนี้ จึงมักมีพฤติกรรมที่คล้อยตามชุมชนไปด้วย กล่าวคือ อาจจะทำให้เป็นคนขาดความกระตือรือร้นไปในบางครั้ง มีความเอื้อเพื่อเอื้อแก่ และเห็นอกเห็นใจ ค่อนข้างเป็นคนหัวอ่อน และเคารพในระเบียบประเพณี

2. สังคมเมือง ชุมชนเมืองจะมีลักษณะตรงข้ามกับชุมชนชนบท กล่าวคือ เป็นชุมชนขนาดใหญ่ มักจะมีระเบียบข้อบังคับของชุมชน ในชุมชนมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ค่อนข้างสมบูรณ์ สมาชิกภายในกลุ่มไม่ค่อยรู้จักคน ความสัมพันธ์ค่อนข้างห่างเหินกัน การตัดสินปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ต้องอาศัยระเบียบข้อบังคับของชุมชนเป็นเครื่องมือ การแข่งขันกันในระหว่างสมาชิกมีมาก จึงทำให้สมาชิกภายในชุมชนประเภทนี้ค่อนข้างกระตือรือร้น วัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนประเภทนี้ จะมีประพฤติกรรมที่รวมกลุ่มกันเฉพาะที่อยู่ในระดับเดียวกัน หรือ โรงเรียนเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นไปทั้งในทางที่ถูกต้อง เช่น การศึกษาหาความรู้ร่วมกัน การทำกิจกรรมช่วยเหลือชุมชนด้วยกัน แต่

ในบางกลุ่มก็มีประพฤติกรรมที่ผิดไป เช่น การเที่ยวกลางคืน มั่วสุมกันคิดยาเสพติด เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สังคมแออัด ส่วนใหญ่แล้วชุมชนแออัดมักจะเป็นสังคมที่อยู่ในเมืองขนาดใหญ่เกิดจากการที่ผู้คนอพยพเข้ามาเพื่อประกอบอาชีพ ชุมชนนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินของตนเอง ที่อยู่อาศัยมักเกิดจากการรुकกล้าที่สาธารณะ ที่พักอาศัยไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีลักษณะชั่วคราวมากกว่าถาวร ขาดเครื่องอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค สมาชิกของชุมชนมักจะเห็นใจกัน ทุกคนต้องพยายามช่วยตัวเองเพื่อดำรงชีวิต ภัยรุมที่มาจากสังคมแออัดในบางครั้ง จะมีปัญหาด้านความประพฤติ สุขภาพ เป็นต้น

4. สังคมกลุ่มน้อย สมาชิกของสังคมอาจจะมีความแตกต่างไปจากชนกลุ่มใหญ่ ในด้านเชื้อชาติ หรือศาสนา ชนกลุ่มนี้มักมีระเบียบประเพณี และข้อบังคับของตนเอง ที่ในบางข้ออาจจะแตกต่าง หรือเหมือนกับสังคมภายนอกก็ได้ ภัยรุมจากสังคมนี้เมื่อเวลาเข้าร่วมกับสังคมภายนอก อาจจะต้องปรับตัว และพฤติกรรมของตน ให้สอดคล้องกับสังคมภายนอกด้วย นอกจากสังคมประเภทต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมของภัยรุมแล้ว สิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ในชุมชนและนับว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของภัยรุมค่อนข้างมาก นั่นคือสื่อมวลชน ในที่นี้รวมทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ เพราะวันหนึ่ง ๆ ภัยรุม และผู้ปกครองมักจะใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการชมรายการโทรทัศน์ บรรดาภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ และรายการบันเทิงต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมแบบต่าง ๆ แต่ในบางครั้ง เป็นเพียงจินตนาการของนักเรียนซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความจริง ละครและภาพยนตร์ โทรทัศน์ส่วนใหญ่ จะแสดงให้เห็นถึงบทบาทของพระเอก นางเอกที่เด่นชัด เช่น พระเอก จะต้องเป็นผู้นำ บางครั้งก็สุภาพ บางครั้งก็ก้าวร้าวแล้วแต่บทบาท แต่สิ่งที่สำคัญคือ พระเอกจะต้องเป็นคนมีเสน่ห์ เป็นที่หมายปองของบรรดาผู้หญิงทั้งหลาย ฝ่ายหญิงก็เช่นกันเป็นคนดี เสียสละ อ่อนโยนบทบาทเหล่านี้เมื่อภัยรุมได้ชมบ่อย ๆ ก็จะทำให้ค่อย ๆ ซึมซาบ และรับเอาเข้าเป็นเอกลักษณ์และบทบาทของตนไปได้ในที่สุด

ปรีชา คัมภีระปกรณ (อ้างในวิสิทธิ์, 2539 : 40) กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดอารมณ์รุนแรง ในนักศึกษาภัยรุมว่า สาเหตุทางสภาพแวดล้อม จากการศึกษาโดยทั่วไปพบว่า การที่นักศึกษาภัยรุมมีอารมณ์รุนแรงนั้น มีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มากกว่าสาเหตุอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เพราะภัยรุมเป็นวัยที่ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ทั้งสถานศึกษาและ เพื่อสิ่งอื่น การที่ต้องการทำดังนี้ ทำให้นักเรียนภัยรุมมีความรู้สึกว่าคุณค่าความมั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ง่าย สาเหตุทำให้นักเรียนภัยรุมมีความรู้สึกเช่นนี้มีดังนี้

1. การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ ในระยะตอนต้นของภัยรุม คือ ระยะที่นักเรียนกำลังเริ่มเข้าสู่โรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นระยะที่เด็กต้องปรับตัวค่อนข้างมาก ความจริงในระยะนี้เด็กยังต้องการความอบอุ่นและความรักจากพ่อแม่ แต่ในขณะที่เด็วยกกันก็พยายามปิดบังสิ่งเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเป็นอิสระ และสามารถช่วยตนเองได้เท่าเทียมกับเพื่อน ๆ สาเหตุนี้บางครั้งทำให้เด็กเกิดความกังวล หงุดหงิด ไม่แน่ใจในตนเอง เกรงว่าจะไม่สามารถทำได้ตามที่ผู้ใหญ่มุ่งหวัง

2. การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนต่างเพศ ปัญหานี้ที่นักเรียนภัยรุมจะมีความวิตกกังวลเป็นอย่างมาก ที่จะทำให้เหมาะสมกับเพศตรงข้าม ทั้งในด้านการพูด การวางตัว จนบางครั้งทำให้เกิดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิตกกังวล และเกิดความเครียด หรือเกิดความตื่นเต้นในบางครั้ง

3. ปัญหาด้านการศึกษาเล่าเรียน การเรียนในระดับมัธยมศึกษา ระดับวิทยาลัย เป็นระดับการศึกษาที่นักเรียนวัยรุ่นจะต้องช่วยตนเอง มากกว่าการเรียนในระดับประถมศึกษา การเรียนจะต้องใช้ความพยายามมากขึ้น ยิ่งถ้าหากคิดถึงการเลือกเรียนวิชาชีพในอนาคตด้วยแล้ว ก็ยิ่งจะทำให้เกิดความกังวลมากขึ้น กลัวว่าจะไม่มีงานทำ กลัวว่าจะได้เงินเดือนน้อย เป็นต้น

4. ปัญหาด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ปัญหาเรื่องการ อบรมเลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อม มีผลทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงได้

รายงานการประชุมกองสารวัตรนักเรียนกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2536:45)

สรุป ระบุถึงปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคมประกอบด้วย

1. การพักอาศัยอยู่กับญาติหรือบ้านเช่า
2. นักศึกษาขาดการควบคุมและเอาใจใส่จากผู้ปกครอง และครู-อาจารย์
3. สภาพที่พักอาศัยในชุมชนแออัดทำให้เป็นปัญหาและสิ่งไม่ศิจนาม
4. ความเจริญทางด้านวัตถุ และมีอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่าง ๆ
5. การแพร่กระจายวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ

2.2.4 ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

สภาพร่างกายและจิตใจของวัยรุ่นเอง พฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งบุคคลแสดงออกไม่ว่าจะเป็นผลเนื่องมาจากสังคม หรือตนเองก็ตาม ย่อมก่อให้เกิดความไม่เรียบร้อยให้แก่สังคมทั้งสิ้น

Wasserman และคณะ (อ้างในสุภาพันท์, 2535 : 35) พบว่า ความเปลี่ยนแปลงสังคมความไม่เป็นระเบียบของสังคม ก่อให้เกิดความขัดแย้งในสถานภาพของสังคมของเด็ก และยังก่อให้เกิดความไม่มั่นใจในสภาพตนเอง อันจะนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายได้ในที่สุด การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กบางอย่างผิดกฎหมาย บางอย่างไม่ผิดกฎหมาย

Janeksela และคณะ (อ้างในสุภาพันท์, 2536:10) ได้ศึกษาพบว่า การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งได้แก่ การก่อความรุนแรงตามแบบวัยรุ่น ลักษณะของความรุนแรงตามแบบของวัยรุ่นเป็นการก้าวร้าวในลักษณะที่รุนแรง ในช่วงปี 2517 เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน ได้มีข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ ๆ เกี่ยวกับการก่อเหตุวิวาทของเยาวชนที่กำลังอยู่ในวัยเรียน ซึ่งทางกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของเยาวชนแต่ละสถาบันซึ่งก่อเหตุไว้ จะเห็นได้ว่ามีการก่อเหตุทำร้ายร่างกายสูงกว่าคดีอื่น ๆ เยาวชนที่ก่อเหตุส่วนใหญ่ จะเป็นนักเรียนอาชีวะ ที่มีแต่นักเรียนชายล้วนเป็นส่วนมาก ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 25 ปีลงมา การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงนี้ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนอาชีวะมากกว่านักเรียนสายสามัญ ทำให้นักเรียนอาชีวะมักถูกมองไปในทางที่ว่าเป็นเด็กที่ชอบแสดงความก้าวร้าว ชอบใช้กำลัง และความรุนแรง

กรรมิกา จรรย (2517 : 36) ได้กล่าวเอาไว้ว่า “เมื่อเอ่ยถึงนักเรียนอาชีวะประชาชนจะมีความรู้สึกในทางลบมากกว่าทางบวก” ซึ่งคำนิยามเหล่านี้ เป็นสิ่งไม่ดีต่อวัยรุ่นที่เรียนอาชีวะเลยพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กที่เกิดขึ้น ถ้าเรามองให้ลึกซึ้งจะเห็นได้ว่าเป็นช่วงที่เด็กกำลังอยู่ในระยะวัยรุ่นและจะเริ่มเข้าสู่ วัยเป็นผู้ใหญ่

ประทีรพูน สุขวัฒนาพ (2518 : 2) ได้กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความต้องการอย่างยิ่ง ที่อยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง ธรรมชาติของคนวัยนี้ผลักดันให้วัยรุ่นรวมกันเป็นกลุ่มก้อน ที่ด้วยกันเป็นกลุ่มมาก ๆ ทำอะไรด้วยกันชนิดว่าอะไรว่าตามกัน นอกจากนี้แล้ว ตามหลักจิตวิทยาได้อธิบายว่า วัยรุ่นนี้เป็นวัยที่ร่างกายเจริญเติบโต ขอบมีอิสระ ทั้งทางด้านความคิด และการกระทำ เชื่อมั่นในตนเอง เมื่อใดก็ตามที่ความคิดเห็นขัดแย้งกับสังคม ก็แสดงออกกริยาที่รุนแรงกว่าทุก ๆ วัย และถ้าหากไม่ประสบความสำเร็จสมหวัง ก็ต้องลองดิ้น ถ้าสำเร็จก็ได้ใจ คิดว่าตนเองเป็นฝ่ายถูก อากาการก้าวร้าวรุกเร้าในเรื่องอื่น ๆ จะมีมากขึ้น และวัยนี้จะไม่รู้จักคำว่าแพ้ ชอบจะเป็นผู้ชนะ บางครั้งพูดกันด้วยเหตุผลไม่เข้าใจ ชอบเอากำลังเป็นเครื่องตัดสิน เป็นวัยที่ขาดความกลัวไม่มีอะไรที่ตนเองหวั่นไหว ดังนั้น จึงทำให้เกิดเรื่องราวขกพวกตีกันอยู่บ่อย ๆ การแสดงออกของพฤติกรรมของเด็กเหล่านั้น เป็นการแสดงเพื่อให้สังคมยอมรับ และพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกไปนั้น เด็กถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว

Leger และคณะ (1974 : 408) พบว่าเด็กที่มีพฤติกรรมของตนเองมีลักษณะที่เป็นแบบแผนของตนเอง ซึ่งผู้อื่นจะต้องรู้จักเขา และยอมรับเขาด้วย

สุกัญญา กุลอึ้ง (2522 : 8) กล่าวว่า จากสาเหตุทำให้เด็กเกิดก้าวร้าว นั้น มีสาเหตุเชื่อมโยงกันจะเป็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายเดียวไม่ได้ เพราะทุกฝ่ายมีส่วนร่วมที่จะก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวที่เด็กแสดงมานั้น เกิดขึ้นจากลักษณะประกอบกันคือ

- ความก้าวร้าวโดยทั่ว ๆ ไป เป็นความก้าวร้าวที่เกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลนั้น มีความรู้สึกว่าตนอยู่เหนือผู้อื่น พวกนี้ก็จะแสดงสิทธิความต้องการ และความรู้ึ้นกับความคิดหรืออื่นของผู้อื่น และมักเกิดความขุ่นเคืองโกรธหรือพยายามได้ง่าย

- ความก้าวร้าวตามสถานการณ์นั้น เกิดขึ้นเนื่องจากมีสถานการณ์ที่จำเพาะเจาะจงบางอย่างเกิดขึ้น เช่น สถานการณ์ที่ถูกบุคคลอื่นก้าวร้าวรุกรานก่อน จนเขาทนไม่ได้ ก็ก้าวร้าวตอบโต้บ้าง

- ปัญหาสภาพทางร่างกาย เนื่องจากร่างกายของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม วัยรุ่นจะเกิดกระวนกระวายใจในความคิดปกติของร่างกาย การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกายอย่างถูกต้อง จะช่วยให้วัยรุ่นผ่อนคลายความเครียดลง

วัยรุ่นที่มีสิวมาก จะมีความรู้สึกกังวลใจ กลัวว่าจะหมดสวยหมดงาม นอกจากนี้วัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางร่างกาย เช่น รูปร่างเตี้ย แคระแกรน ไม่สมประกอบหรือพิการ จะเป็นปัญหาที่ทำให้วัยรุ่นเป็นทุกข์มากยิ่งขึ้น เนื่องจากความกังวลใจเกี่ยวกับปมด้อยของตนเอง ปัญหาทางร่างกายส่งผลไปถึงปัญหาทางใจต่อไป

- ปัญหาทางสติปัญญา การพัฒนาทางสติปัญญาของวัยรุ่น จะพัฒนาการไปจนถึงขีดสุดทำให้วัยรุ่นสามารถแสดงพฤติกรรมที่ฉลาด แสดงความสามารถของตนเอง ปรากฏเป็นที่ชื่นชมของบุคคลทั่วไป วัยรุ่นที่สติปัญญาดีจะไม่มีปัญหาในการเรียน สามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว เข้าใจได้ง่าย ส่วนวัยรุ่นที่สติปัญญาไม่ดี จะมีปัญหาในการเรียน ไม่เข้าใจบทเรียน เรียนไม่ทันเพื่อน ทำให้เกิดปัญหาในการเรียน เกิดวิตกกังวล มีปมด้อยในชั้นเรียน

- ปัญหาทางอารมณ์ สาเหตุสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาทางอารมณ์ ก็เพราะวัยรุ่นมีอารมณ์ที่รุนแรง ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ทำให้เป็นเหตุ การสร้างพฤติกรรม ที่เป็นปัญหา วัยรุ่นจะมีลักษณะอารมณ์ที่มีปัญหาดังนี้

อารมณ์กลัวของวัยรุ่น เป็นอารมณ์กลัวสภาพของสังคม เช่น กลัวการไม่ได้รับการเอาใจใส่จากสังคม กลัวว่าสังคมจะไม่ให้การยอมรับ กลัวเรื่องโชคกลาง และเกิดความกลัวอันมีบ่อเกิดมาจากการคิดฟุ้งซ่านไปก่อน

ความโกรธ มีสาเหตุจากไม่ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ ถูกนิทาว่าร้ายถูกดูเหยียดหยาม เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาขึ้น

ความริษยา ทั่ว ๆ ไปของวัยรุ่น มักจะเกิดความไม่พอใจว่าบุคคลอื่นมีสิ่งที่ดีกว่า เหนือกว่าตน เช่น รูปหล่อกว่า สวยกว่า รวยกว่า นินทา พุดจากเสียดสี หรือเก็บกดเอาไว้ เป็นเหตุให้เกิดอารมณ์หงุดหงิด ขุ่นมัว

ความกังวลใจ ปัญหาทางด้านอารมณ์ เกี่ยวกับความกังวลใจของวัยรุ่น มักจะกังวลใจเกี่ยวกับรูปร่าง หน้าตา กังวลใจเกี่ยวกับการเรียน กังวลใจเกี่ยวกับการปรับตัว กังวลใจเกี่ยวกับการคบเพื่อน และกังวลถึงชีวิตในอนาคต

- ปัญหาทางสังคม วัยรุ่นมีความเชื่อว่า ตนเองมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ใหญ่ในการเข้าสังคม เขาเริ่มสนใจทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ใหญ่ เกี่ยวกับการปกครอง ศาสนา ชุมชน การพูดการแต่งกาย และเริ่มเรียนรู้อย่างรวดเร็ว วัยรุ่นชายและหญิงต้องการที่จะออกไปสู่สังคมนอกบ้าน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระที่เหมาะสม การเพิ่มพลังกำลัง และวุฒิภาวะของเขา วัยรุ่นต้องการที่จะให้ผู้ใหญ่มอบหมายภาระกิจต่าง ๆ ในสังคมให้กับตนเอง วัยรุ่นถูกสอนให้มีความซื่อตรง และจริงใจกับบุคคลอื่น แต่ในทางตรงข้าม วัยรุ่นก็ได้เรียนรู้ว่าผู้ใหญ่หลอกลวง และไม่จริงใจต่อกัน เขาถูกสอนให้รู้จักอดทน แต่เขาก็พบว่า ผู้ใหญ่อ่อนแอ ขาดความอดทน เขาถูกสอนให้รู้จักเสียสละ มีคุณธรรม และศีลธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี แต่เขาก็พบว่าสังคมล้อมรอบตัวเขามีแต่ความเห็นแก่ตัว เอารัดเอาเปรียบขาดคุณธรรม และศีลธรรม เขาถูกสอนให้แต่งกายสะอาดเรียบร้อย แต่ปรากฏว่าผู้ใหญ่แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าเขาได้รับการอบรมให้กระทำแต่คุณงามความดี แต่ปรากฏว่าสังคมรอบตัวไม่ได้เป็นไปตามที่เขาได้รอบตัวไม่ได้เป็นไปตามที่เขาได้รับการอบรมสั่งสอน วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าเขาถูกผู้ใหญ่สั่งสอน "ให้ทำตามที่ดี้นพูด แต่อย่าทำตามที่ดี้นทำ" ปัญหาในชีวิตของวัยรุ่นก็คือ ความพยายามในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม

เวลานัดหมายล่าช้า อย่าคบเพื่อนไม่ดี อย่าใช้เวลาคู่วินานเกินไป มีแต่คำว่า อย่า อย่า อย่า สำหรับวัยรุ่น และถูกเตือนไม่ให้ทำพฤติกรรมดังกล่าว โดยการโต้แย้ง ทั้ง ๆ ที่สังคมรอบตัวไม่ได้ปฏิบัติตาม

การที่วัยรุ่นมีความรู้สึกต่อสภาพของสังคมดังกล่าว การเรียนรู้จากประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ทำให้วัยรุ่นอีกจิตใจในการปฏิบัติตน เกิดความไม่แน่ใจในความถูกผิด การที่วัยรุ่นต้องเตรียมพร้อมที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ก่อให้เกิดความสับสน วุ่นวายใจ วัยรุ่นจะเริ่มคิดถึง การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลภายในบ้าน บุคคลภายในโรงเรียน และบุคคลในสังคมที่ตนเองอยู่ ปัญหาต่าง ๆ ที่รุนแรงจิตใจเด็กอยู่ตลอดเวลา นับว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ วัยรุ่นประสบปัญหา วัยรุ่นมีความสนใจเกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างเพื่อนฝูงมาก คำว่า “มิตรภาพ” นั้นมีความหมายไว้ตั้งแต่ตัววัยรุ่น จะเป็นจุดเริ่มต้นอันดีงามของสัมพันธภาพในชีวิตอันยาวนาน การผูกมิตรเป็นการเขาสังคม ผู้ใหญ่ควรให้การสนับสนุนวัยรุ่น ให้มีทัศนคติที่ดีต่อความมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในสังคมเดียวกัน การส่งเสริมให้วัยรุ่นสร้างมิตรภาพ ย่อมจะเป็นผลดีต่อการดำเนินชีวิตไปในภายภาคหน้า การที่ วัยรุ่นสามารถเข้ากับเพื่อนฝูงได้ จะช่วยให้วัยรุ่นมีความสุข ถ้าวัยรุ่นมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนฝูง จะสร้างความกังวลใจให้กับวัยรุ่นอย่างมาก

จากรายงานการประชุม ของกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : 28) เรื่องแนวโน้มพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนนักศึกษาและเยาวชนว่าเนื่องจากสภาวะบ้านเมืองมีปัญหา เด็กทุกวันนี้เข้าใจแต่เปลือกนอก ต้องการอิสระไม่ต้องการให้ใครมาบังคับ ไม่ต้องการอยู่กับพ่อแม่ซึ่งมีแค่การบังคับ กวดขัน จึงต้องการหนีออกจากบ้านทำอะไรก็ได้เป็นเรื่องประจักษ์โดย ไม่เกี่ยวข้องกับใคร ชอบทำตัวอิสระ เยาะเย้ยสังคม มีเงินทองใช้จ่าย ในสังคมของครอบครัว พ่อแม่เป็นคนสั่งมากกว่าสอน แม่ก็จะอ่อนรับถูกไว้ จึงเกิดภาวะที่เป็นปัญหาของสังคมใหญ่หลวงมากขึ้น ผลพวงอันเกิดจากปัญหารอบคอรนี้ จึงทำให้เด็กไม่อยากอยู่บ้าน ไม่เชื่อว่าเด็กไม่ดี จิตใจของเด็ก นั้นดีงามตามธรรมชาติ แต่สังคมทำให้เด็กมีวามไม่มีสติ จึงมีปัญหาเบี่ยงเบนทางพฤติกรรมมากขึ้น ปัญหาเบี่ยงเบนทางเพศ เด็กวัยรุ่นสมัยนี้ก็มีพฤติกรรมทางเพศแปลกไป คือ ร่วมกับสัตว์ เป็นทอมดี้ เกย์ดู๊ด มากขึ้น ปัญหาทอมดี้ระดับชาติไปทั่วไม่เฉพาะนักเรียนด้วยกัน แต่เป็นนักเรียนกับอาจารย์ เมื่อเกิดปัญหาก็ตจะไม่สนใจใคร เพราะในยุคนี้เป็นยุคคนไม่สนใจคน คนสนใจแต่เรื่องวัตถุ เช่น รถยนต์ เกมส์ ภาพยนตร์ลามก ภาพยนตร์การ์ตูนลามกของฝรั่ง ญี่ปุ่น อิทธิพลของภาพยนตร์นั้น มีผลต่อ เยาวชนมาก เพราะทำให้ซึมซับได้เร็ว เมื่อดูแล้วจะติดตาม คล้อยตาม คิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องอิสระเสรีอย่างยุโรป อเมริกา ในโรงภาพยนตร์จะมีฉายหนังลามก และจะมีการโชว์ขั้วขู มีการมั่วเพศ แม้แต่ใน โรงภาพยนตร์นั้นก็จัดการโชว์ซึ่งจะเป็นผู้ใหญ่กระทำเสียเอง ปัจจุบันมีการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้เป็นการ์ตูนลามก กำลังเป็นที่สนใจของเด็กวัยรุ่นขณะนี้

จากปัญหาที่กล่าวมาแล้วนั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ส่งผลให้เกิดเป็นแนวโน้ม การเบี่ยงเบนพฤติกรรมในกลุ่มนักศึกษาทั้งสิ้น โดยเฉพาะจะเป็นการนำไปสู่สาเหตุ ที่ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว จึงแสดงออกด้วยการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ในกลุ่มนักศึกษาด้วยกันเอง

จากสภาพของปัญหาหากนำมาพิจารณาถึงสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาแล้วจะพบว่า เป็นสิ่งที่ระอเวลาเพื่อแก้ปัญหาต่อไปไม่ได้อีกแล้ว ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษาคือกำลังสำคัญที่จะช่วย พัฒนาประเทศชาติในวันข้างหน้าต่อไป หากปัญหานี้ไม่ได้รับการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องและจริงจัง แล้ว ประเทศชาติจะตกอยู่ในสภาพอย่างไร ฉะนั้นมาตรการป้องกันและการแก้ปัญหาจึงถูกนำมา พิจารณาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2.3 มาตรการป้องกันและการแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น

2.3.1 ครอบครัวยุคใหม่ โดยให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าของความสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดา มารดา และลูก ๆ โดยผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะการใช้สื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ทั้งนี้ โดยอาศัยความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาอีกแห่งหนึ่ง

สำออง พ่วงบุตร (2536 :123) กล่าวว่าบิดา-มารดาและผู้ปกครอง
แนวทางการสร้างครอบครัวให้มั่นคง

1. บิดามารดา ผู้ปกครอง และครู ควรจะควบคุมเยาวชนในเรื่องการคบเพื่อน การดื่มสุรา การเสพยาเสพติด การพักผ่อนหย่อนใจ และการเล่นการพนัน
2. บิดามารดาควรแสดงความรักบุตรเท่า ๆ กัน
3. บิดามารดา ครูอาจารย์ ควรฝึกให้เด็กมีความรู้สึกที่มีเหตุผล และมีความมั่นคง

ทางอารมณ์

วิสิทธิ์ คลังสิน (2539 : 195) กล่าวว่ามาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทของ นักศึกษามีดังนี้

- ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานอย่างเพียงพอ เพื่อป้องกันมิให้บุตรหลานมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่ดี
- ผู้ปกครองไม่ควรตามใจบุตรหลานมากเกินไป เพราะอาจทำให้บุตรหลานเคยชิน เมื่อไม่ ได้สิ่งใดตามที่ตนต้องการอาจจะกระทำความผิดที่ไม่พึงประสงค์เพื่อเรียกร้องความสนใจ ผู้ปกครองควร ให้เหตุผลในสิ่งที่ให้และสิ่งที่ไม่สามารถให้ได้
- เมื่อนักศึกษามีปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทางครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมมือ แก้ไขอย่างจริงจัง และติดตามผลการแก้ไขกับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.3.2 รัฐบาลและองค์กรเอกชน ควรร่วมมือกัน แก้ปัญหาการพักผ่อนหย่อนใจของเด็กและ เยาวชน จำกัดปริมาณแหล่งเรียมย์แหล่งการพนัน และควรส่งเสริมให้ประชาชนได้มีความรู้เกี่ยวกับการ ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

ลลิตา ฤกษ์สำราญ (2536:10) กล่าวว่ารัฐบาลควรมีจุดยืนที่แน่นอนในการป้องกันและ แก้ ปัญหาดังกล่าว เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพตามสิทธิความเป็นพลเมืองเยาวชนไทย โดยเร่งกำจัด สื่อ

ต่าง ๆ กำจัดประมาณแหล่งเริมรมย์ แหล่งการพนัน ที่มอมเมาเยาวชนให้หลงผิด และเร่งสร้างหรือสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเยาวชน

2.3.3 รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมายบังคับอย่างแน่นอเน็ดคขาดและเสมอภาพพร้อมทั้งต้องสนับสนุนให้มีการแก้ไขกฎหมายที่ล้าสมัย ประชาชนควรให้ความร่วมมือในการควบคุมป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนกับเจ้าหน้าที่ของทางการอย่างสม่ำเสมอ โดยร่วมกันเผยแพร่และปฏิบัติในคุณงามความดี

ลำอาง พ่วงบุตร (2536:122) กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการควรพิจารณาหลักสูตรการเรียนการสอนในบางลักษณะวิชานั้นให้มีการสอดแทรกด้านจริยธรรมและเอกลักษณ์ของชาติที่ยึดถือกันมานานหลายร้อยปี โดยเน้นที่ภาคปฏิบัติด้วย เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนนักศึกษาได้แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมจนติดกลายเป็นความเคยชินและไม่รู้สึกว่าการบังคับให้ต้องทำ ซึ่งในกรณีนี้ควรเน้นทุก ระดับชั้นตั้งแต่อนุบาลจนกระทั่งถึงอุดมศึกษาและส่วนใหญ่ก็ต้องปฏิบัติตามเช่นเดียวกัน มิใช่อบรม สั่งสอนนักเรียนอย่างหนึ่งแต่ครู-อาจารย์หรือผู้ใหญ่แสดงออกอีกอย่างหนึ่งในเชิงที่มีความขัดแย้งแล้ว นักเรียนนักศึกษาอาจเกิดความรู้สึกที่ไม่แน่ใจว่าจะยึดถือเรื่องไหนดี ในลักษณะนี้ย่อมจะมีผลทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ใหญ่ได้ ถึงแม้เด็กจะมีได้แสดงพฤติกรรมที่ขัดแย้งปรากฏให้เห็นชัดก็ตามแต่เด็กอาจจะแสดงการต่อต้านภายในจิตใจได้ ซึ่งข้อนี้จะต้องพึงระลึกและสำนึกอยู่เสมอ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ปัจจุบันงานด้านเยาวชนมีหน่วยงานที่รับผิดชอบกระจายอยู่อย่างกว้างขวาง อาทิเช่นศาลคดีเด็กและเยาวชน สังกัดกระทรวงยุติธรรม กองอำนวยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ สังกัดกระทรวงกลาโหม กองกำกับสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนกรมพัฒนาชุมชน และสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท สังกัดกระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแต่ละหน่วยงานมุ่งพัฒนาเยาวชนของชาติ ทั้งสิ้นซึ่งปัจจุบันนี้ต่างฝ่ายต่างทำยังขาดการประสานงานที่ดีพอ ซึ่งผู้รับผิดชอบระดับสูงน่าจะนำเรื่องนี้ไปพิจารณาวางแผนนโยบายเสียใหม่ ส่วนไหนที่เขากันได้น่าจะ รวมด้วยกันก่อให้เกิดความคล่องตัว

2.3.4 ประชาชน ควรให้ความร่วมมือ ในการควบคุมป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักศึกษา กับเจ้าหน้าที่ของทางการอย่างสม่ำเสมอ โดยร่วมกันเผยแพร่

เชษฐา ฐานะจาโร (2536 : 8) ได้เสนอแนวทางแก้ไขไว้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะต้องมีหน่วยข่าวกรองที่รวดเร็วแม่นยำ โดยเฉพาะประชาชนในชุมชนจะเป็นหน่วยข่าวกรองได้เป็นอย่างดี เมื่อเกิดเรื่องที่ถูกใจจุดหนึ่งจะต้องรีบเข้าไปประจันเหตุทันที เพื่อไม่ให้เรื่องราวบานปลายออกไปควรรับนำผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์มาทำความเข้าใจกันและกัน อย่าปล่อยให้เป็นเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวแพร่กระจายไปไกลและถ้ามีความจำเป็นต้องแยกผู้นำนักเรียนที่ก่อการทะเลาะวิวาทที่ต้องทำและให้การดูแลเอาใจใส่ความประพฤติเป็นพิเศษ

2.3.5 การจัดโครงการร่วมมือกันระหว่างบิดามารดาและสถานศึกษา ในการป้องกันมิให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ศาสตราจารย์ พวงบุศ (2536 : 120) กล่าวว่าในเรื่องเกี่ยวกับการวางนโยบายและแผนในการป้องกันแก่นักศึกษาต่อการทะเลาะวิวาทจะต้องศึกษาสาเหตุที่แท้จริงก่อนที่จะทำการแก้ไขและป้องกัน จากนั้นจึงขอความร่วมมือจากครูอาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีการลงโทษนักศึกษา อย่างจริงจังและเด็ดขาด ไม่ควรปล่อยให้นักศึกษามีเวลาว่างมากเกินไป อบรมให้นักศึกษามีความเข้าใจในเรื่องกฎระเบียบที่พึงปฏิบัติควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือจัดกิจกรรมระหว่างสถาบันเพื่อส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีเช่นการแข่งขันกีฬา การสัมนานหรือการจัดค่ายพักแรม นอกจากนี้ควรมีการติดตามผลศึกษาที่มีความประพฤติไม่เรียบร้อยและมีการจัดสารวัตรนักเรียน ในสถานศึกษาโดยใช้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติของแต่ละสถานศึกษา

2.3.6 ควรมีการจัดสัมมนาพร้อมกันระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน ที่จะดำเนินการเกี่ยวกับเยาวชนทุกรูปแบบ

Faiven และคณะ (1974 : 276) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยแก้ปัญหาเด็กเกรงอันได้แก่ความอบอุ่น การเปรียบเทียบตนเองกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย และเข้าใจสถานการณ์โดยเหตุที่ประกอบอาชญากรรมมีปัจจัยหลายปัจจัยดังนั้นการแก้ปัญหาจึงต้องการที่หลายสาเหตุ Faiven ได้ทดลองให้นักศึกษาอบรมแก้เด็กเกรง โดยใช้วิธีการฝึก อบรมเป็นกลุ่ม กิจกรรมใช้ในการฝึกได้แก่ การกระทำกิจกรรมที่ส่งเสริมสังคมภายในกลุ่ม — บอกกลุ่มการแสดงพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมและพฤติกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับสังคมผลการศึกษาปรากฏว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมสังคมสามารถฝึกอบรมให้แก่เด็กได้ และกิจกรรมส่งเสริมสังคมนี้สามารถช่วยให้เด็กเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น ทำให้เด็กเห็นแก่ส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น การที่เด็กเห็นแก่ส่วนร่วมมากกว่าตนเองนี้เอง จะช่วยแก้ปัญหาเด็กเกรงได้เป็นอย่างดี

- สรุปสาเหตุของปัญหาและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคทะเลาะวิวาท ดังนี้

ปัญหาภายในสถานศึกษา

สาเหตุของปัญหา

1. สถานศึกษามีปริมาณจำนวนนักเรียนมากเกินไป ควบคุมดูแลบาง สถานศึกษามีนักเรียนหลายรอบ

2. ระยะเวลาในการเรียนสั้น นักเรียน-นักศึกษามีเวลาว่างมากเกินไป

3. ครูฝ่ายปกครองมีหน้าที่และภาระที่จะต้องปฏิบัติหลายด้าน

เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาทางด้านความประพฤติ มักคิดว่าเป็นหน้าที่

ฝ่ายปกครอง

5. ขาดยานพาหนะ เครื่องมือสื่อสาร และอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของ ค

ครูฝ่ายปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. นักเรียน-นักศึกษาเกิดความเบื่อกันระหว่างกัน และมีความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับ
สิ่งศักดิ์สิทธิ์

7. รุ่นพี่พูดให้คำนิยามที่ผิด ๆ

8. ครูฝ่ายปกครองต้องเป็นคนที่มีคุณภาพ สามารถแก้ปัญหาของเด็ก นักเรียน-
นักศึกษาและดูแลได้เป็นอย่างดี

9. ครู-อาจารย์บางครั้งปกป้องความผิดนักศึกษา หรือเป็นคนขี้ขลาด

10. ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความเอาใจใส่และไม่ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา
อย่างจริงจัง

การป้องกันแก้ไข

1. ให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับปริมาณนักเรียน และสามารถ
ควบคุมดูแลได้อย่างทั่วถึง

2. ควรมีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้เข้มข้นขึ้น เพื่อให้ นักเรียน-นักศึกษาสนใจ
กับการเรียนการสอน และให้มีเวลาว่างน้อยลง

3. ควรมอบหมายให้ครูฝ่ายปกครองนั้นมีหน้าที่เฉพาะอย่างและปฏิบัติเป็นเรื่อง ๆ ไป

4. ผู้รับผิดชอบในการดูแลและความประพฤตินักเรียน-นักศึกษา ต้องประสานกับครูอาจารย์
ทุกคน ให้ตระหนักว่าการดูแลและความประพฤติเป็นหน้าที่ของครูอาจารย์ทุกคน

5. สถานศึกษาต่างควบคุมดูแลนักเรียน-นักศึกษาให้แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และไม่
ควรรู้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการขี้ขลาด

6. สถานศึกษาควรจัดการหาผู้ปกครองที่มีความสามารถเข้าช่วยเหลืองานกิจการ นักเรียน-
นักศึกษา

7. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสนใจจริงจังจัดสัมมนาครู ในเรื่องจริยธรรม คุณธรรม
ของความเป็นครูให้มากขึ้น

8. ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ที่สามารถแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ถ้าผู้
บริหารเห็นถึงความสำคัญของครู-อาจารย์ และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

ปัญหาภายนอกสถานศึกษา

1. มีการเขียนข้อความขี้ขลาดตามที่สาธารณะ

2. ข่าวสารจากสื่อมวลชนมีส่วนทำให้เกิดความรุนแรงมากขึ้น

สุภาพพันธ์ รื่นสำราญ (2525:188) กล่าวว่า ปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนใน
เขตกรุงเทพมหานครนั้น เคยมีมาแล้วในอดีตและอาจมีเกิดขึ้นอีกในอนาคตสาเหตุนักเรียนก่อเหตุ
ทะเลาะวิวาทนั้นเนื่องจากตัวนักเรียนเอง โรงเรียนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ จากการศึกษาปัญหานักเรียน
ก่อเหตุทะเลาะวิวาทในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาเห็นว่าวิธีการนำไปสู่การป้องกันและแก้ไข
ปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทตลอดจนการฟื้นฟู และพัฒนานักเรียนมีดังนี้ :-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านตัวนักเรียน ตัวนักเรียนจะต้องทำความเข้าใจในปัญหาของตนเองและหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านั้นโดยสันติวิธี โดยการขอคำปรึกษาหารือจากบิดามารดา ครู อาจารย์ นักแนะแนว นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ทางการศึกษาผู้ที่เกี่ยวข้องต้องทำความเข้าใจในตัวนักเรียน

การที่นักเรียนก่อเหตุวิวาทกันนั้น มีสาเหตุมาจากตัวนักเรียนเอง เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวัยที่มีความคิดรุนแรง ต้องการให้เหตุการณ์ต่างๆ เป็นไปอย่างที่ตนเองคาดหวัง และเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และทันอกทันใจเป็นวัยที่เต็มไปด้วยคำถาม เป็นช่วงที่ปรับตัวอย่างมากในขณะที่ร่างกายเจริญเติบโตขึ้น ยิ่งกว่านั้น อารมณ์ จิตใจ ยังอยู่ในสภาพเปลี่ยนแปลงง่าย ดังนั้น การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา และพิจารณานักเรียนได้แก่ ครู อาจารย์ บิดามารดา นักแนะแนว นักจิตวิทยา จิตแพทย์ ฯลฯ จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในตัวนักเรียนเป็นอย่างดี อาทิ ด้านจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น โดยเฉพาะพัฒนาการด้านต่างๆ ตลอดจนความต้องการและปัญหาของเด็กทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน รวมทั้งมีทักษะในการให้คำปรึกษาหารือหรือคำแนะนำแก่นักเรียนและรู้จักใช้ทรัพยากรสังคมด้านต่างๆ ที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ไข ป้องกันปัญหาของนักเรียน ตลอดจนในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพและคุณธรรมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น ศูนย์สุขวิทยาจิต ศูนย์เยาวชน เป็นต้น นักเรียนต้องรู้จักการใช้บริการต่าง ๆ ทางสังคมที่มีอยู่แล้ว เช่น ศูนย์เยาวชน สมาคม สวนสาธารณะ เป็นต้น ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองต้องรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และรู้จักหารายได้พิเศษด้วย นักเรียนต้องรู้จักและตระหนักในหน้าที่ของตนเอง ต้องฝึกฝึการศึกษาหาความรู้จนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการศึกษา นักเรียนต้องฝึกฝนตนเองให้มีระเบียบวินัย รู้จักเคารพ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ตลอดจนกฎหมาย

2. ด้านครู อาจารย์ และโรงเรียน ครู อาจารย์ ต้องมีความเป็นกันเองกับนักเรียน ดูแลและเอาใจใส่ สนใจ และสอดคล้อง หาข่าวความเคลื่อนไหวในการยกพวกตีกันของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขโดยรีบด่วน ครู อาจารย์ จำเป็นต้องวางตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของตนเองให้เป็นปฏิกิริยาบุคคลนำเคารพนับถือ ปรับปรุงการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน ครูอาจารย์จะต้องมีความซื่อสัตย์กับนักเรียน ครูอาจารย์ไม่ควรสอนวิชาการอย่างเดียว แต่ควรแทรกเรื่องความรู้เกี่ยวกับวัยรุ่น จริยธรรม ศิลธรรม ทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ในบทเรียนที่สอนด้วย โรงเรียนจะต้องมีสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความประพฤติดี โรงเรียนต้องมีมาตรการเป็นขั้นคั่น เพื่อแก้ไข ฟื้นฟู และศึกษานักเรียนเกรงมาตรการดังกล่าวจะต้องเริ่มจากขั้นเบาที่สุดจนถึงขั้นหนักสุด เช่น การภาคทัณฑ์ การให้ออกจากโรงเรียน เป็นต้น โรงเรียนจะต้องกวาดค้นตรวจค้นนักเรียนหาอาวุธ โดยสภาพ เช่น ปืน มีด เป็นต้น และสิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพแต่ซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตราย สาหัสอย่างอาวุธ เช่น ไม้ฉาก ไม้ตี เหล็กฟุต เป็นต้น โรงเรียนควรจัดวัสดุอุปกรณ์การศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ตลอดจนจัดสถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ของนักเรียนอย่างปลอดภัย โรงเรียนควรร่วมกับสมาคมผู้ปกครองและครู จัดให้มีการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน โดยสมาคมผู้ปกครองและครู เป็นผู้วางโครงการจัดบริการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน ตลอดจนแก้ไขปัญหานักเรียนด้วย

จัดครูอาจารย์ออกตรวจตามจุดต่าง ๆ ที่มีนักเรียนในโรงเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทกัน ในการออกตรวจอาจร่วมกับสารวัตรนักเรียน และนักศึกษา หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย ควรร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ

3. ด้านบิดา มารดา และครอบครัว บิดามารดา และครอบครัวนับเป็นสถาบันที่สำคัญของสังคมที่จะทำหน้าที่ในการอบรม เลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโตเป็นประชาชนที่มีคุณค่าต่อไปในอนาคต บิดามารดานับเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด นักเรียนจะมีบุคลิกภาพดีหรือไม่เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับบิดา มารดา ฉะนั้นเพื่อแก้ไขและป้องกันนักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาท บิดามารดา และครอบครัวควรดำเนินการดังนี้.-

พยายามเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในวัยต่าง ๆ โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นและพยายามปลูกฝังความรักความอบอุ่น มั่นคง ความเป็นเพื่อนที่ดีให้เกิดขึ้นได้ให้การดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียน ไม่รักนักเรียนในทางที่ผิดติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน ส่งเสริมอบรมเด็กในทางที่ดี และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กไม่สร้างเสริมความรุนแรง หรือใช้วาจาไม่สุภาพต่อหน้าเด็กมีความยุติธรรม มีเหตุผล และทำโทษเด็กเมื่อมีเหตุผลสมควรสร้างบรรยากาศในบ้านให้น่าอยู่ เพื่อช่วยให้ทุกคนในบ้านมีความรัก ความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนบ้าน และบ้านควรตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่อยู่แออัดจนเกินไป

ด้านกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อหาสาเหตุ การป้องกันและแก้ไข การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน โดยเฉพาะ และคณะกรรมการนี้จะต้องทำงานกันอย่างจริงจัง ๆ ทุก ๆ ด้าน ไม่นั่นหนักด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะกล่าวคือ มิใช่เน้นหนักเฉพาะในเรื่องการสื่อสารเพียงอย่างเดียว หรือเน้นเฉพาะการรายงานอย่างเดียว จำเป็นต้องมีมาตรการควบคู่กันไปคณะกรรมการดังกล่าวยังต้องมีหน้าที่ในการวิจัย การวางแผน วางนโยบาย ในการแก้ไขปัญหา นักเรียนทะเลาะวิวาท และวางแผนทางป้องกันนักเรียนไม่ให้ก่อเหตุทะเลาะวิวาทตลอดจนการหาแนวทางในการฟื้นฟูและพัฒนาเด็กนักเรียนในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านสมรรถภาพ บุคลิกภาพ จิตใจ อารมณ์ อาชีพ และอื่น ๆ กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดนักสังคมสงเคราะห์ทางการศึกษา นักแนะแนวและนักจิตวิทยา เป็นคณะทำงานเคลื่อนที่ให้ความช่วยเหลือ แก่นักเรียนในโรงเรียนที่มีปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท คณะทำงานชุดนี้จะต้องให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนต่าง ๆ โดยการจัดเป็นกลุ่มโรงเรียนที่ใกล้เคียงกัน ไว้ในกลุ่มเดียวกัน คณะทำงานจะให้ความช่วยเหลือเฉพาะโรงเรียนที่ขาดบุคลากรที่จะทำหน้าที่แก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทและปัญหาอื่น ๆ กระทรวงศึกษาธิการ จำเป็นต้อง กวดขันและควบคุมการบริหารโรงเรียน ระบบการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์การสอน ให้มีอย่างเพียงพอ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะจัดหาสถานที่ในการเก็บวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ที่โรงเรียนสุภาพันธุ์

รึนสำราญ (2525 : 38) อ้างถึง ประกาศน อวชชัย (2517 : 137- 143) กล่าวว่าแนวทางการป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดมีดังนี้ .-

1. ควรทำบ้านให้เป็นบ้าน บ้านหรือครอบครัวมีความสำคัญแก่ชีวิตและจิตใจของเด็ก เยาวชนอย่างยิ่งตามสถิติปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชน กระทำผิดนั้นเนื่องมาจากสาเหตุทางครอบครัว เป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ครอบครัวใด ที่บิดามารดาแตกแยกกันโดยการหย่าหรือแยกกันอยู่ แม้จะอยู่ด้วยกันก็มีแต่เรื่องทะเลาะวิวาท มีแต่ความเหลวแหลก ประพฤติชั่วเป็นตัวอย่างที่เลวร้าย ปล่อยปละละเลยไม่สนใจในความรับผิดชอบเลี้ยงดูอุปการะ และให้การศึกษาอบรม ก็ย่อมเป็นเหตุให้เด็กประพฤติผิดได้อย่างง่ายดาย ฉะนั้นบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง จึงควรพยายามทำบ้านให้เป็นบ้านอย่าให้มีความแตกแยกทางครอบครัว และอย่าทำตัวอย่างที่เลวให้เด็กเห็น รวมทั้งควรจะช่วยกันให้ความรัก ความอบอุ่น และอบรมสั่งสอนให้เด็กและเยาวชนประพฤติปฏิบัติแต่ในทางที่ดีงาม ก็จะเป็นการช่วยมิให้เด็กหรือเยาวชนกระทำผิดได้อย่างหนึ่ง

2. ควรปลูกฝังเด็กและเยาวชนให้หนักในทางศีลธรรม การปลูกฝังอบรมทางศีลธรรมจรรยา นั้น นอกจากจะมีส่วนช่วยยกระดับสังคมให้สูงขึ้นแล้ว ยังเป็นการช่วยแก้ปัญหาความประพฤติและจิตใจของเด็ก และเยาวชนได้เป็นอย่างดี ฉะนั้น จึงจำต้องนำเด็กและเยาวชนให้ใกล้ชิดศาสนา โดยให้เกิดศรัทธาอันมั่นคง อันจะสามารถบังคับจิตใจ โดยการระงับใจต่อสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ได้เพราะเชื่อในกรรมคืออยู่ในศีลธรรม เคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง ไม่คิดเบียดเบียนหรือทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมในการอาราธนาพระคุณเจ้าต่าง ๆ เข้ามาสอนธรรม และศีลธรรมจรรยา ให้แก่เด็ก และเยาวชนเป็นประจำทุกโรงเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมจริยธรรมในสถาบันการศึกษา และเป็นการป้องกันมิให้สังคมเสื่อมโทรมในทางศีลธรรมอีกด้วย

3. ควรปรับปรุงสภาพถิ่นที่อยู่และที่อยู่อาศัยในบางแห่ง โดยที่ครอบครัวที่มีบ้านเรือนในถิ่นที่อยู่ซึ่งเรียกว่าแหล่งสลัม หรือแหล่งเสื่อมโทรมนั้น นอกจากจะอยู่กันอย่างแออัด และสกปรกเป็นอันตรายต่อสุขภาพและพละอนามัยแก่ผู้อยู่แล้ว ยังเป็นแหล่งของพวกมิจฉาชีพและคนอันธพาลทำให้คนที่อยู่อาศัยในแหล่งนั้นพลอยมีจิตใจเสื่อมทรามไปได้ง่าย เด็กและเยาวชนก็พลอยได้เห็นตัวอย่างจากสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย หรือได้รับการสั่งสอนให้หันไปสู่อบายมุขและกลายเป็นผู้กระทำผิดต่าง ๆ ได้สะดวกขึ้น ฉะนั้น จึงควรให้ทางการได้ยกระดับความเป็นอยู่ของคนในแหล่งเสื่อมโทรมให้ดีขึ้นด้วยการสงเคราะห์สร้างเคหสถานที่อยู่อาศัยใหม่ เพื่อให้ประชาชนที่ยากจนมีที่อยู่อาศัยโดยไม่แออัด และมีสุขภาพอนามัยดีขึ้น หรือมิฉะนั้นก็ใช้วิธีสนับสนุนให้เอกชนลงทุนสร้างที่อยู่อาศัยให้ประชาชนเช่าซื้อ โดยรัฐบาลให้ความช่วยเหลือในด้านการไฟฟ้าและน้ำประปา เป็นต้น ซึ่งก็จะเป็นการส่งเสริมสวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของประชาชนที่ยากจนได้อย่างหนึ่ง

4. ควรระมัดระวังมิให้เด็กหรือเยาวชนคบเพื่อนชั่ว บิดามารดา หรือผู้ปกครองระมัดระวังสอดส่องดูว่าเพื่อนเล่นของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของตนมีความประพฤติ และอุปนิสัยใจคอเป็นอย่างไร ทั้งนี้ เพราะการคบเพื่อนชั่วย่อมเป็นสาเหตุให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดได้อย่างหนึ่ง ฉะนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครองจึงควรทำความรู้จักกับเพื่อนของเด็กและเยาวชนของตนตามสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และพยายามส่งเสริมแนะนำให้คบแต่เพื่อนที่ดี ถ้าเพื่อของเด็กและเยาวชนเป็นบุคคลที่ชอบชักชวน ให้เด็กหรือเยาวชนของคนประพาศที่ชาวเตรเศพล หรือชักนำไปกระทำในสิ่งที่เป็นอบายมุข ก็ควรจะหาทางป้องกัน ห้ามปรามมิให้เด็กหรือเยาวชนของคนคบค้าสมาคมด้วย นอกจากนี้ บิดามารดา หรือผู้ปกครองควรจะระมัดระวัง ไม่ให้เด็กหรือเยาวชนของตนมีโอกาสคบเพื่อนชั่วได้โดยไม่ปล่อย ให้เด็กหรือเยาวชนหนีโรงเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุข หรือหนีออกจากบ้านไปเร่ร่อนเป็นเด็กจรจัด เป็นต้น โดยต้องพยายามทำบ้านให้เป็นบ้าน และเยาวชนได้รับความอบอุ่นจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง และพยายามส่งเสริมแนะนำให้เด็กและเยาวชนของคนคบแต่เพื่อนที่ดีไว้เสมอ

5. ควรควบคุมสื่อมวลชนที่เป็นภัยแก่จิตใจของเด็ก และเยาวชน เช่นหนังสือลายอนาจาร หนังสือที่ส่งเสริมให้บุคคลประกอบการกระทำผิดแทนที่จะชักจูงให้ประพฤตินอยู่ในขอบเขตแห่งกฎหมาย หรือศีลธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม หนังสืออ่านเล่นที่ยกย่องผู้กระทำความผิดเสมือนเป็นวีระบุรุษ หรือภาพยนตร์วิญญู โทรทัศน์ที่แพร่ข่าวหรือมีการแสดงในทางที่ไม่ดีงาม หรือเป็นที่แสดงแก่จิตใจของเด็กและเยาวชน เป็นต้น ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็ก หรือเยาวชนที่ยังห้อยต่อสติปัญญา และความรู้สึกผิดชอบ จำไปเป็นตัวอย่างในการกระทำอันผิดกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดได้ง่าย รัฐบาลจึงควรควบคุมสื่อมวลชนเหล่านี้อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะภาพยนตร์ทางการควรจะแบ่งเป็นประเภทที่เด็กหรือเยาวชนดูได้และไม่ได้ อย่างในประเทศที่เจริญแล้วที่เขาควบคุมได้ผลดีมาแล้ว เพราะถ้าหากปล่อยให้มีการฉายภาพยนตร์กันอย่างไม่รับผิดชอบและรู้เท่าไม่ถึงการณ์นั้นแล้ว ผลที่ได้รับก็คือความประพฤติเสื่อมเสียของเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติไม่สมควรแก่วัย เป็นต้น นอกจากนี้ควรจะส่งเสริมให้มีการผลิตภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการศึกษา และการริเริ่มสร้างสรรค์ในด้านวัฒนธรรม และสารคดีต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการช่วยฟื้นฟูศีลธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของชาติไปในตัวด้วย

6. ควรควบคุมและปลูกฝังวัฒนธรรมแห่งชาติในจิตใจของเด็กและเยาวชนจนเป็นนิสัย โดยที่วัฒนธรรมเป็นสิ่งกลมกล่าจิดใจมนุษย์ให้อยู่ร่วมกันโดยปกติสุข สังคมใดประกอบด้วยบุคคลที่มีวัฒนธรรมดี สังคมนั้นจอยู่กันโดยสงบ ง่ายต่อการปกครอง ชาติก็เจริญ คนไทยนั้นได้รับกรยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมสูงมาก แต่โบราณกาลแล้ว แต่ปัจจุบันวัฒนธรรมต่างชาติได้แพร่เข้ามาหลายทาง โดยเฉพาะอารยธรรมตะวันตกที่ยึดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย และมีบทบาทสำคัญทำให้คนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงไม่มากในการรับเอาอารยธรรมที่ไม่เหมาะสมเหล่านั้นมาประพฤติปฏิบัติเช่นในเรื่องการแต่งกาย การไว้ผม ภาษา และดนตรี รวมทั้งความประพฤติต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม และขัดต่อวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของดีงามของไทย และทำให้วัฒนธรรมที่ดีงามของไทยเราเสื่อม และอาจสูญบุคคลลักษณะของชาติได้ ฉะนั้น จึงควรให้มีการกวดขันในการอบรมทางด้านวัฒนธรรมไทยในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาทุกแห่ง และให้มีการปรับปรุงดัดแปลงวัฒนธรรมที่ดีงามของต่างชาติที่เหมาะสมให้เข้ากับวัฒนธรรมและอุปนิสัยและขนบธรรมเนียม ประเพณีไทยด้วย

7. ควรส่งเสริมให้มีความสามัคคีในชาติ ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าแม้แต่นักเรียนยังเป็นเด็กและเยาวชนของชาติยังมีการทะเลาะวิวาทและยกพวกตีทำร้ายซึ่งกันและกัน ระหว่างโรงเรียนเป็นประจำ นอกจากนี้เมื่อนักเรียน โรงเรียนใด ไปก่อเหตุขึ้น แทนที่จะเป็นเรื่องส่วนตัวกลับเป็นเรื่องระหว่างโรงเรียน ทำให้เรื่องคุกคามกลายเป็นศัตรูกันขึ้นมาทั้งสอง โรงเรียนยิ่งกว่านั้น บางรายยังมีการไปชวนพรรคพวกจากโรงเรียนอื่นมาสมทบด้วย จะเข้าทำอนงน้ำผึ้งหยดเดียวเป็นเหตุให้วิวาทกันทั้งเมือง ฉะนั้นจึงควรริบสร้างสามัคคีในชาติ สมดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์พระประมุขยังได้มีพระราชดำรัสไว้ว่า “ในสถานการณ์ปัจจุบันทั้งภายในและภายนอกประเทศ คุณธรรมแห่งความสามัคคีมีความสำคัญมากทุกคนทุกฝ่ายต้องสามัคคีกัน ขอให้รักษาสามัคคีธรรมให้ดีให้จงหนัก มีอะไรขุนเคืองจิตใจบ้างก็ขอให้อดทน มีความเห็นคเห็น้อย หรือความท้อใจบ้างก็ขอให้ขจัดและใช้ความสามารถ ความรู้ของแต่ละฝ่าย ในหน้าที่ของตน ทำให้หน้าที่เจริญรุ่งเรืองและสอดคล้องกัน เราจะสามารถรักษาความดี ความเจริญ และความเป็นเอกราชของประเทศได้”

สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ (2525 : 46) อ้างถึง ศิริพันธ์ เพชรทองคำ (2521 : 62 – 64) กล่าวว่า แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทครูประจำชั้นและครูแนะแนวควรใกล้ชิดนักเรียนให้มากขึ้น เครื่องแบบนักเรียนควรพิจารณาแก้ไข เช่น ไม่ปักอักษรย่อ และไม่ใช้เครื่องหมายสถาบันแต่ละ โรงเรียนควรระงับเหตุการณ์ให้ทันทั่วทั้งที่ ก่อนเท่าที่จะทำได้ควรมีสมาคมครูและ ผู้ปกครองเพื่อติดต่อยุติธรรมร่วมกันเกี่ยวกับเด็กควรมีกรรมการประสานงานเพื่อแก้ไขกรณีนักเรียนทะเลาะวิวาทซึ่งประกอบด้วยครู ดำรวจควรส่งเสริมกิจกรรมหลักสูตร เช่น ลูกเสือ อนุชาชาติ การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ การกีฬา นิทรรศการ เป็นต้น ควรเพิ่มจำนวนสารวัตรนักเรียนให้มากขึ้น และให้โรงเรียนต่าง ๆ เสนอชื่อครูเป็นสารวัตรนักเรียนไปยังกรมพลศึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ควรมีครูควบคุมและรับผิดชอบจากการสัมมนาเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนก่อเหตุ และทะเลาะวิวาท ได้สรุปแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนก่อเหตุ และทะเลาะวิวาทได้ดังนี้-

ควรให้อาจารย์ของสถานศึกษาและเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ได้มีการฝึกอบรมร่วมกัน กินนอนร่วมกัน ทำกิจกรรมในระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อให้สนิทสนมรักใคร่กัน เมื่อเกิดเหตุก็ช่วยกันแก้ไข ปัญหาและประสานงาน

ควรส่งเสริมนักเรียนนักศึกษา ได้กระทำกิจกรรมทางศาสนา เพื่อให้เขาเป็นคนดี ควรมีการ กวดขันด้านการเรียนการสอนอย่างจริงจัง ใ้งานเด็กมาก จะได้มีเวลาว่างหรือเที่ยวเตร่ ก่อเรื่อง น้อยลง การสอนควรสอดแทรกศีลธรรมด้วย เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีนักเรียนจำนวนมากผู้ บริหารโรงเรียน ครู อาจารย์ อาจไม่รู้จักนักเรียน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างกันมาก ควรแบ่งนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มให้มีครูอาจารย์ผู้ปกครองดูแล 1 คน หน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน ได้วางแนวทางการป้องกันและแก้ไข เพื่อขจัดปัญหานี้ได้แก่ -

คณะกรรมการประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะ

วิวาทของกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีหน้าที่กำหนดนโยบาย วางแผน ดูแล และเสนอแนะกระทรวงเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ตลอดจนวินิจฉัยสั่งการให้ฝ่ายประสานงานระดับกระทรวง ระดับกรม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเรียบร้อยและผลดีแก่ราชการ โดยมีรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน และคณะกรรมการจากหน่วยต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่นอีก 10 คน โดยมีผู้อำนวยการกองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง เป็นเลขานุการ คณะกรรมการดำเนินงานประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาท มีหน้าที่ดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานของคณะกรรมการประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทวางไว้ โดยมีผู้อำนวยการกองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นประธาน และคณะกรรมการจากหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการอีก 8 คน โดยมีเจ้าหน้าที่จากกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา เป็นเลขานุการ กองสารวัตรนักเรียน มีหน้าที่ระงับเหตุ โกล่เกลี่ย ประนีประนอม กรณีนักเรียนได้ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกันขึ้น รวมทั้งครู อาจารย์ของโรงเรียนทั้ง 2 ฝ่าย มาประชุมปรึกษาหารือ หาทางแก้ไขร่วมกัน กองบัญชาการตำรวจนครบาล ได้มีแนวในการปฏิบัติ ดังนี้-

พร้อมที่จะดำเนินการกับเด็กก่อเหตุ สร้างความอุ่นใจ รบกวความสงบสุขของบ้านเมือง โดยใช้มาตรการปฏิบัติอย่างเฉียบขาดจริงจัง ตามด้วยบทกฎหมายทุกประการ มาตรการที่จะใช้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ตั้งแต่ในลักษณะอ่อน โยน ไปจนถึงขั้นเด็ดขาด พิจารณายึดหยุ่นให้เข้ากับสภาพเหตุการณ์ความร้ายแรง ยึดถือความสงบสุขของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้งกำลังเจ้าหน้าที่ที่จะใช้ดำเนินการ ใช้เจ้าหน้าที่จากสถานีตำรวจนครบาล ท้องที่สถานีตำรวจข้างเคียง หน่วยป้องกันระงับเหตุ นักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือกำลังสมทบจากหน่วยอื่น ๆ เช่น กองกำกับการสวัสดิภาพเด็ก และเยาวชน กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพความรุนแรงของสถานการณ์ ดำเนินมาตรการป้องกันด้วยการวางตัวเป็นกลาง เป็นตัวเชื่อมเพื่อประสานรอยร้าว โกล่เกลี่ยข้อพิพาทสร้างความเข้าใจอันดีโดยติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียน ทั้งอาจารย์ผู้ปกครอง หัวหน้านักเรียน ตัวแทนคู่อริที่ก่อเหตุทั้งสองฝ่าย ศูนย์นักเรียน กองสารวัตรนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้บังคับบัญชาที่มีภาระหน้าที่เกี่ยวข้องในการสั่งการ อำนวยการปฏิบัติทั้งในระดับสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ ซึ่งได้แก่ สารวัตร ผู้กำกับการตำรวจนครบาล และรองผู้กำกับการตำรวจนครบาล และในระดับกองบังคับการ ซึ่งได้แก่ผู้บังคับการตำรวจนครบาล หรือรองผู้บังคับการตำรวจนครบาล ที่ได้มอบหมาย จะต้องคอยรับฟังเหตุการณ์ สังเกตสิ่งบอกเหตุ พร้อมทั้งจะส่งปฏิบัติการออกไประงับเหตุได้ทันที่ที่ สถานีตำรวจนครบาลท้องที่ ซึ่งมักเกิดเหตุนักเรียนวิวาททำร้ายร่างกายเสมอ เป็นประจำ จะต้องเตรียมแผนปฏิบัติ ยานพาหนะ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนเตรียมการได้ทันที โดยเตรียมให้พร้อมทั้งด้านกำลังตำรวจ ยานพาหนะ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนเตรียมการปฏิบัติงานมิให้ขลุกขลัก หากจะต้องขอกำลังสนับสนุนจากสถานีตำรวจนครบาลข้างเคียง ในเมื่อต้องการใช้กำลังปฏิบัติอย่างเพียงพอจุดที่เกิดเหตุบ่อย ๆ ซึ่งมักจะเป็นบริเวณที่เด็กนักเรียนมัธยม ชุมชนเป็นจำนวนมาก เช่น บริเวณป้ายจอดรถ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนามกีฬาแห่งชาติ ศูนย์การค้าสยามสแควร์ เป็นต้น สถานีตำรวจนครบาลท้องที่ที่จะต้องส่งกำลัง “หน่วยป้องกันและระงับเหตุ” ไว้ ณ จุดซึ่งสามารถออกปฏิบัติการได้ทันที ร่วมกับสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ ระหว่างเวลาที่มักเกิดเหตุเสมอในแต่ละวันกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ได้แบ่งชั้นตอนการดำเนินงานไว้ดังนี้-

1. ก่อนเกิดเหตุ เตรียมการในการหาข่าวทั่ว ๆ ไปด้วยการจัดชุดเยี่ยมเยือนโรงเรียนออกไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เป็นประจำ และมีชุดสืบสวนเฉพาะกิจออกไปพบปะบรรดาตัวแทนนักเรียน นักศึกษา ตลอดจนครู - อาจารย์ และเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อและเปลี่ยนข่าวสารและสร้างพื้นฐานความเข้าใจ เพื่อเป็นการประสานงานกับทุกฝ่าย พร้อมกับสดับรับฟังเหตุการณ์ต่าง ๆ ไปด้วยในตัว จะทำให้ทราบการเคลื่อนไหว และรายละเอียดขั้นพื้นฐานในแต่ละโรงเรียนซึ่งสามารถนำมาใช้พิจารณาประกอบการวางแผนป้องกันและแก้ไข ได้เป็นอย่างดี

2. ขณะเกิดเหตุ เมื่อได้รับแจ้งว่ามีนักเรียนก่อเหตุขึ้น หรือได้ข่าวว่าจะก่อเหตุขึ้น กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน จะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ และรถวิทยุสายตรวจของกองบังคับการสายตรวจ และปฏิบัติการพิเศษ ทราบและจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจออกไประงับเหตุโดยประสานงานกับครู อาจารย์ (โรงเรียนคู่กรณีในการก่อเหตุวิวาท) เจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการและตัวแทนนักศึกษา เพื่อร่วมกันพิจารณาขอยุติไกล่เกลี่ยและร่วมกันระงับเหตุมิให้ลุกลามต่อไป

3. หลังเกิดเหตุ ทางกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน จะส่งเจ้าหน้าที่ไปสืบหามูลเหตุที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทจากโรงเรียนคู่กรณี หรือจากโรงเรียนที่ชุมนุมประท้วง ขึ้นชื่อเรียกร้องเพื่อนำมาหาทางป้องกัน มิให้เกิดขึ้นอีกในคราวต่อไป (โดยเฉพาะเบื้องหลังของสาเหตุ) และในกรณีจำเป็นจะต้องทำความเข้าใจเพิ่มเติมทางเจ้าหน้าที่ชุดนี้จะเข้าร่วมกับครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการ ตัวแทนนักเรียน นักศึกษา เพื่อปรับความเข้าใจกันในแนวทางยุติ และป้องกันไม่ให้เหตุเกิดขึ้นอีก

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2543 : 372) กล่าวว่า วัยรุ่นที่ไม่มีความสุขในการเรียน เนื่องจากวัยรุ่นมักเป็นระยะขั้นสุดท้ายหรือเกือบสุดท้ายของการเรียนแบบทางการ (formal education) ก่อนเข้าสู่โลกอาชีพและโลกครอบครัว การเรียนรู้ในระยะนี้มักเป็นการเรียนที่หนักหนาจริงจังและแข่งขันสำหรับเด็กส่วนมาก มีเด็กกลุ่มหนึ่งที่มีความด้อยในด้านความสามารถในการเรียนรู้ (learning disabilities) ซึ่งได้กล่าวมาบ้างแล้วในบทที่ 5 จึงจะไม่กล่าวถึงอีก กลุ่มอาการด้อยความสามารถในการเรียนนี้ถ้าได้รับการแก้ไขตั้งแต่วัยเด็กตอนปลายก็จะเรียนได้ดีมีความสำเร็จในช่วงวัยรุ่นแต่ก็มีเด็กอีกประเภทหนึ่งในระยะวัยรุ่นที่เรียนอยู่ในโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยอย่าง “ไม่มีความสุข”

เด็กวัยรุ่นพวกนี้มีพฤติกรรมโดยรวมๆ ที่อาจสังเกตเห็นได้เช่น ทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก (เช่น มาโรงเรียนสายเสมอ สกปรก ประพฤติพิกล ๆ แต่ไม่ทำร้ายคนอื่น หรือทรัพย์สินของใคร) ผู้ใหญ่และครูประณามเด็กว่าเจ้าปัญหา คำว่าหรือลงโทษโดยวิธีต่าง ๆ เด็กมีปฏิกริยาได้คอบ เป็นต้นว่า เรียนเลว สอบตก หนีโรงเรียน ไม่ยอมทำงาน ฝ่าฝืนกฎระเบียบ สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า ประพฤติผิดทางเพศ ทำลายตนเอง หรือฆ่าตัวตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้มีผู้ทำการศึกษาเด็กเหล่านี้และพบว่าลักษณะร่วมกันของเด็กกลุ่มนี้คือ ไม่ใช่เด็กโง่ รู้ดีว่าอะไรผิดอะไรถูก อะไรควรอะไรไม่ควร ไม่ชอบตัวเองพร้อมกับเกลียดชังผู้อื่น เมื่อ ไม่อยากทำอะไร ไม่รู้ว่าจะทำไปทำไม วัยรุ่นเหล่านี้มักทอคออัลย มองไม่เห็นว่าคุณจะเปลี่ยนให้เป็นคนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อการเรียนของคุณได้อย่างไร ข้อที่ร้ายสุดก็คือมักเป็นเด็กที่พ่อแม่ก็ทอคออัลย ไม่อยากรับผิดชอบต่ออนาคตของเด็ก พ่อแม่ให้ความสนใจเมื่อเด็กมีปัญหาเท่านั้น เมื่อเด็กทำดีไม่เคยให้กำลังใจหรือพยายามรับรู้ความสามารถของเด็ก เด็กเหล่านี้มีความสนิทสนมกับผู้ใหญ่ไม่กี่คน ไม่มีความสุขที่ได้อยู่กับพ่อแม่แม้ระยะสั้น ๆ สิ่งที่น่าประทับใจเด็กก็คือ พ่อแม่หรือผู้ใหญ่ที่ตนรู้จักไม่เคยยกย่องชื่นชมคนเลย มีแต่คำสั่งหรือคำแนะนำบอกให้ตนทำโน่นทำนี่ ผู้ใหญ่นึกไม่ถึงว่าการบอกแนะนำเด็กคือการตำหนิตัดเยียน เด็กถือว่าเป็นการลงโทษ

แนวทางแก้ไข

ต้องให้โอกาสแก่เด็ก ให้โอกาสที่จะให้เขาเรียนรู้ว่าคุณเป็นคนมีค่าให้เขาเห็นความหมายของสิ่งที่เรียนให้เขามีศรัทธาในตัวเอง และมองเห็นว่าคุณสามารถพัฒนาตน หรือเปลี่ยนแปลงไปสู่ชีวิตที่ดีกว่า สามารถเป็นผู้เรียนที่มีความสุขได้ และสามารถสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกกับผู้อื่นได้ ผู้ใหญ่รู้จักฟังเด็กบ้าง แสดงความสนใจในตัวเขาบ้าง ให้เด็กมีโอกาสได้พบปะกับผู้ใหญ่ที่เข้าใจตัวเขา ไม่ประณาม แต่เห็นใจ และสนับสนุนส่งเสริมผู้ใหญ่ต้องแสดงให้เด็กเห็นว่าผู้ใหญ่ก็มีจุดอ่อน มีข้อเสีย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2542 : 12) กล่าวว่าการพัฒนาเด็ก และเยาวชนสู่สังคมไทยที่พึงประสงค์ เด็กและเยาวชนคือทรัพยากรมนุษย์ที่กำหนดความเป็นไปของประเทศชาติในรุ่นต่อไป เด็กและเยาวชนในเวลานี้นับเป็นผู้รับผิดชอบต่อความสำเร็จในการนำพาประเทศชาติทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้เราสามารถกล่าวได้ว่า หัวใจของอนาคตของชาติอยู่ที่เด็ก และเยาวชนวันนี้ ประเทศชาติซึ่งเปรียบเสมือนร่างกายจะขับเคลื่อนไปในทิศทางใดนั้นขึ้นอยู่กับเด็กในวันนี้ได้รับการสร้างสรรค์ให้เป็นเช่นไรเด็ก และเยาวชนจึงจำเป็นต้องได้รับการเตรียมพร้อม และการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทั้งทางด้านกายภาพ ด้านสภาวะจิตใจและอารมณ์ และด้านความรู้ความสามารถ เพื่อให้สามารถรับผิดชอบภาระในการนำประเทศให้เจริญรุดหน้าต่อไปได้ ซึ่งหากประสบความสำเร็จในการพัฒนาคนกลุ่มนี้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง ย่อมเป็นที่แน่นอนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากเด็กและเยาวชนในประเทศจะลดลงได้ สังคม ประเทศชาติจะมีความเจริญก้าวหน้า แต่ในทางตรงกันข้าม หากคนกลุ่มนี้ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสม ผลร้ายที่จะเกิดขึ้นแก่ประเทศชาตินั้นจะมีมูลค่ามหาศาลที่มีอาจประเมินได้ เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในปัจจุบันที่ส่งทอดสู่ปัญหาผู้ใหญ่และปัญหาของคนในสังคมในระยะต่อไป ดังนั้น การพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงเป็นเรื่องที่ผู้รับผิดชอบทุกฝ่ายจะละเลยเสียไม่ได้ แนวทางการพัฒนาเด็กสู่สังคมที่พึงประสงค์ต้องทำโดยการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบกับเด็กอย่างครบวงจร เพราะการแก้ปัญหาเพียงด้านใดด้านหนึ่งจะไม่ส่งผลอย่างเต็มที่ได้ หากด้านอื่น ที่เกี่ยวข้องนั้น

ยังไม่ได้รับการแก้ไข การแก้ไขปัญหานี้กระทำโดยผ่านการแก้ไขโครงสร้างระบบทางเศรษฐกิจ สังคมที่มีอิทธิพลในการกำหนดความคิด ค่านิยม และพฤติกรรมความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของคนใน สังคม อาทิ

1. การปฏิรูประบบครอบครัว

1.1 สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สมาชิกทุกคนในครอบครัวเห็นคุณค่าของความรักความผูกพันและการใช้เวลาด้วยกันในครอบครัวเพราะความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกเพราะเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ในจิตใจของลูกจนลูกเติบโตเป็นผู้ใหญ่เมื่อใดที่เด็กขาดความรัก ความอบอุ่นจะไม่สามารถพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ และความคิดได้อย่างเต็มศักยภาพ

1.2 พ่อแม่มีความรับผิดชอบในบทบาทของตน พ่อและแม่หันมาให้ความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลสมาชิกมากยิ่งขึ้น พ่อแม่เลี้ยงดูลูก โดยตอบสนองความต้องการของลูกในด้านต่อไปนี้

ด้านร่างกาย พ่อแม่ตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายเพื่อให้เด็กสามารถมีพัฒนาทางด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง

ด้านอารมณ์ หากเด็กได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์ เช่น ได้รับความรัก ความห่วงใย ความอบอุ่น ความมั่นคง ความเข้าใจ การยอมรับ เด็กก็จะเติบโตขึ้นเป็นบุคคลที่มีอารมณ์มั่นคงที่ ไม่อ่อนไหวง่าย มีความไว้วางใจและพัฒนาความรู้สึกในแง่บวก ในทางตรงกันข้ามหากเด็กไม่ได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์ก็จะเติบโตเป็นเด็กที่มีความหวาดหวั่นพร้นพรึงไม่มั่นคง มีความกังวล ไม่เป็นมิตร ก้าวร้าวและรู้สึกถูกปฏิเสธ

ด้านสติปัญญา ธรรมชาติเด็กมีความอยากรู้อยากเห็น และอยากเรียนรู้ทุกสิ่งและมีประสบการณ์หรือสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ พ่อแม่ควรตอบสนองความต้องการเหล่านี้เพื่อกระตุ้นและพัฒนาสติปัญญาของเด็ก จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่พ่อแม่ต้องใช้เวลาแก่เด็กเป็นการลงทุนเวลาที่คุ้มค่า

ด้านสังคม เด็กมีความต้องการด้านสังคม เช่นเดียวกัน มีความต้องการเพื่อน ต้องการทำให้ผู้อื่นพึงพอใจ ต้องการให้ผู้อื่นรักและชอบ พ่อแม่จึงควรให้เด็กมีโอกาสพบปะผู้อื่น เรียนรู้ที่จะเข้าสังคมและสัมพันธ์กับผู้อื่น เรียนรู้กิริยามารยาท อุปนิสัย และประเพณีของสังคม เพื่อเด็กจะเติบโตขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้

ด้านศีลธรรมและจริยธรรม เด็กสามารถรับรู้และพัฒนาให้เติบโตขึ้นในด้านศีลธรรมและ จริยธรรมได้ เพราะเด็กเกิดมามีความไว้วางใจคน จะเริ่มไม่ไว้วางใจคนที่ต่อเมื่อมีคนทำให้เด็กเรียนรู้ว่าคนรอบข้างไว้วางใจไม่ได้ เด็กเกิดมามีความสามารถในการพัฒนาจิตสำนึกที่ตัวเอง และมีความสามารถในการแยกแยะ ความแตกต่างด้านคุณค่าทางศีลธรรมและจริยธรรมด้วยการอบรมสั่งสอน ด้วยการให้การศึกษามีเหตุผล ด้วยการเรียนรู้จากแบบอย่างชีวิตผู้อื่นและเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตของตนเอง

1.3 ครอบครัวเป็นผู้ถ่ายทอดหลักการดำเนินชีวิตด้านต่าง ๆ ครอบครัวมีหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ค่านิยม บทบาท อุปนิสัย แก่สมาชิกรุ่นถัดไปของครอบครัวผ่านการอบรมสั่งสอนด้วยคำพูดและการเป็นแบบอย่าง ให้การถ่ายทอดเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อแนวความคิด บุคลิกภาพ พฤติกรรมและลักษณะนิสัยของสมาชิกในครอบครัว

1.4 ครอบครัวมีบทบาทในการพัฒนาสมาชิกของครอบครัวให้เข้าสังคม ครอบครัวมีบทบาทในการพัฒนาสมาชิกของครอบครัวให้เข้าสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและสังคม เริ่มต้นโดยการเรียนรู้ถึงบทบาทของแต่ละคนในครอบครัว เป็นเหตุให้เข้าใจและเคารพบทบาทของบุคคลต่าง ๆ ในสังคมได้ นอกจากนั้นความสัมพันธ์ที่ถูกต้องในครอบครัวจะสอนสมาชิกให้รู้จักให้และเสียสละในการทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนและสังคม เรียนรู้และพัฒนาความเป็นประชาธิปไตย เช่น การมีความรับฟังความคิดเห็นของกันและกันและใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ให้ความยุติธรรมแก่ผู้อื่น

1.5 ครอบครัวประกอบอาชีพที่สุจริต ครอบครัวต้องประกอบอาชีพที่สุจริตและมีเพียงพอสำหรับจุนเจือสมาชิกในครอบครัวไม่ให้ขาดทุนในปัจจุบันพื้นฐานของชีวิต เพื่อเด็กไม่ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงาน มีเพียงพอที่จะสนับสนุนการศึกษาแก่บุตร สามี ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวควรเป็นที่พึ่งและผู้รับผิดชอบหลักในการหารายได้แก่ครอบครัว พ่อแม่ไม่ควรไม่รับผิดชอบในการดูแลและหาประโยชน์จากลูกโดยการเอาลูกไปขายให้เป็นโสเภณี หรือขายให้ไปทำงานเป็นแรงงานเด็ก ในขณะที่พ่อแม่ไม่ทำงานแต่รับรายได้จากการทำงานของลูก

2. การปฏิรูปสังคม

2.1 เพิ่มบทบาทชุมชนให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง

ชุมชนที่เข้มแข็งจะช่วยป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับเด็กได้ โดยเชื่อว่าผู้นำชุมชนจะต้องมีความเข้มแข็งมีความเข้าใจต่อสภาพปัญหาได้อย่างถ่องแท้ และกระตุ้นให้ชุมชนมีส่วนในการรับผิดชอบเด็กในชุมชนของตน สภาพปัจจุบันทั้งพ่อและแม่จำเป็นที่จะต้องออกทำงานนอกบ้าน จึงมีเวลาในการดูแลลูกน้อยชุมชนจึงสามารถเข้ามาช่วยดูแลเด็กได้บ้าง ดังนั้นจึงเสนอให้รัฐมีการกระจายอำนาจและทรัพยากรเพื่อชุมชนสามารถดูแลตัวเองได้ เช่น การจัดศูนย์ดูแลเด็กภายในชุมชน ซึ่งจะช่วยแบ่งเบาภาระจากพ่อแม่ในบริบทที่เหมาะสมและเป็นไปโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณและการบริหาร พร้อมทั้งเน้นการอบรมตัวแทนของคนในชุมชนให้เป็นผู้รับผิดชอบแทนได้ในที่สุด และนอกจากนี้ชุมชนควรมีสุนัขกลางที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดของเด็กในชุมชนเพื่อที่จะหาทางป้องกันและแก้ไขได้อย่างเด็ดขาดและรวดเร็ว เพราะคนในชุมชนจะรู้ถึงสภาพปัญหาที่สลับซับซ้อนได้ดีกว่าคนภายนอกชุมชน จนในที่สุดสุนัขกลางของแต่ละชุมชนรวมกันเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งได้ พยายามผลักดันศักยภาพของคนหนุ่มสาวในชุมชนชุมชนควรเน้นให้ความสำคัญของพลังคนหนุ่มคนสาว โดยให้ความรู้ความเข้าใจปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับเด็กเพื่อจะได้ช่วยกันสอดส่องดูแลได้อย่างทั่วถึง มีการปฏิรูปค่านิยมในสังคมไทยในการมี

ส่วนร่วมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหาของตนเองและปัญหาสำคัญของบ้านเมืองปฏิรูประบบสวัสดิการ ให้สวัสดิการอย่างเต็มรูปแบบแก่เด็กที่ขาดแคลนและจำเป็นตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 18 ปี ทั้งนี้ โดยตระหนักว่าการลงทุนกับเด็กและเยาวชน เป็นการลงทุนระยะยาวและเป็นสิ่งที่กำหนดอนาคตทางสังคมและประเทศชาติรัฐสนับสนุนองค์กรช่วยเหลือเด็ก รัฐควรจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนเพื่อให้การสนับสนุนแก่องค์กรเอกชนหรือมูลนิธิที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือเด็กในด้านต่างๆ เนื่องจากที่ผ่านมาหน่วยงานเอกชนหรือมูลนิธิต่างๆ ที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาเด็กนั้นยังประสบกับปัญหาในเรื่องของเงินสนับสนุน ทำให้บางครั้งการดำเนินงานบางอย่างเป็นไปได้ไม่คล่องตัวนัก ดังนั้นการจัดสรรงบประมาณของรัฐที่มีความชัดเจนต่อการแก้ปัญหาเด็กก็จะมีผลทำให้องค์กรเหล่านี้ซึ่งมีความคล่องตัวในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยที่รัฐบาลไม่จำเป็นต้องตั้งหน่วยงานขึ้นมาเอง เพียงแต่กระจายจัดสรรเงินสนับสนุนให้องค์กรเหล่านี้ที่ทำงานจริงจึงและมีผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ว่าทำประโยชน์อย่างแท้จริง การทำงานผ่านองค์กรเอกชนจะเป็นการทำให้ไม่ต้องทำงานผ่านองค์กรที่มีความเทอะทะ อีกทั้งยังสามารถลงไปยังพื้นที่ได้ นอกจากนี้องค์กรเอกชนมีความสนใจและมีความชำนาญหลากหลาย จึงสามารถจะดำเนินงานกับเด็กได้อย่างหลากหลายและทั่วถึงและตรงจุดกว่าองค์กรใหญ่อย่างหน่วยงานราชการ

3. การปฏิรูปเศรษฐกิจ

การกระจายแหล่งงานไปสู่ส่วนภูมิภาค รัฐต้องเร่งส่งเสริมกระจายการพัฒนาออกสู่ภูมิภาคให้เกิดขึ้นจริงตั้งแต่การพัฒนาศักยภาพทางการเกษตรในชนบท หักลดกรรมพื้นบ้าน จนถึงการกระจายอุตสาหกรรมออกสู่ภูมิภาค พร้อมทั้งหาตลาดให้กับสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยใช้มาตรการต่าง ๆ ให้ประชาชนในชนบทมีงานทำเพื่อป้องกันการย้ายถิ่น เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว และ ชุมชนเด็ก ๆ ในครอบครัวและชุมชนจะได้รับการปกป้องจากความรู้สึกไม่มั่นคง และการล่อลวงให้กระทำผิดต่าง ๆ เมื่อครอบครัวมีรายได้มากขึ้นเด็กจะได้รับการเลี้ยงดูดีขึ้นและได้รับการศึกษาโดยไม่ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานตั้งแต่เยาว์วัยเพราะแรงบันดาลใจสูงทางเศรษฐกิจการกำหนดนโยบายส่งเสริม โดยการจูงใจผู้ประกอบการให้สิทธิพิเศษแก่แหล่งจ้างงานที่มีส่วนสนับสนุนและพัฒนาเด็กที่ขาดโอกาส ในบางกรณีที่เด็กมีความจำเป็นต้องขายแรงงานจึงมักจะขาดโอกาสในการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับ หรือการที่บิดามารดาของเด็กที่อยู่แหล่งจ้างงานจึงไม่มีโอกาสในการพัฒนาทักษะลูกของตนนัก ดังนั้นถ้าแหล่งจ้างงานนั้น ๆ มีแนวนโยบายที่ให้ความสำคัญแก่เด็ก เช่นการจัดสถานรับเลี้ยงเด็กในขณะที่พ่อแม่ทำงานอยู่ หรือการจัดสรรสวัสดิการสำหรับแรงงานเด็ก เช่น การมีสนามเด็กเล่น การจัดให้มีโรงเรียนภายในสถานประกอบการ เป็นต้น รัฐควรมีการกำหนดแนวนโยบายสนับสนุนสถานประกอบการเหล่านี้ เช่นการให้สิทธิพิเศษทางภาษี จะมีส่วนทำให้สถานประกอบการเหล่านี้สามารถนำเงินที่ได้จากการลดภาษีไปพัฒนาและให้การช่วยเหลือแก่เด็กในสถานประกอบการของตนเองเพิ่มมากขึ้น หรือที่รัฐอาจ

มีมาตรการอื่น ๆ ในการสนับสนุนหน่วยงานเอกชนที่จะมีส่วนช่วยพัฒนา ลูกหลานของลูกจ้าง หรือลูกจ้างที่เป็นเด็กในด้านอื่น ๆ

4. การปฏิรูปการศึกษา การกระจายการศึกษาและสถานศึกษาให้ทั่วอย่างเสมอภาค การกระจายการศึกษาและสถานศึกษาให้ทั่วและมีความเสมอภาคในการรับนักเรียนเข้าเรียน อันเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงคนทั่วประเทศ ทำให้เด็กมีโอกาสในการพัฒนาตนเองผ่านการศึกษาได้ทั่วประเทศ หลักสูตรที่ช่วยให้เด็กสามารถมีความรู้และมีทักษะวิชาชีพ หลักสูตรการศึกษาช่วยให้เด็กอ่านออกเขียนได้ ในขณะที่สามารถจะประกอบอาชีพในชุมชนและท้องถิ่นที่อยู่ได้ เพื่อไม่ต้องเข้ามาหางานในเมืองท่าและทำให้เกิดปัญหาสังคมมากมาย การจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทปัญหาในท้องถิ่นชนบทควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทปัญหาในท้องถิ่นชนบท เช่น กรณีปัญหาที่เด็กไม่สามารถเรียนต่อได้เพราะปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ควรจัดการศึกษาที่เด็กไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และให้เด็กที่มาเรียนมีรายได้ประจำส่วนหนึ่งแม้จะไม่มากเหมือนกับการออกไปทำงาน น่าจะเป็นการส่งเสริมให้พ่อแม่ยอมให้เด็กมาเรียนหนังสือได้ง่ายขึ้น การเรียนการสอนเน้นการคิด วิเคราะห์และประยุกต์เปลี่ยนแปลงระบบการเรียนการสอนจากระบบแบบท่องจำมาเป็นการสอนให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์และประยุกต์เป็น ทั้งนี้เพื่อให้เด็กคิดและพัฒนาการตัดสินใจดีขึ้น ทั้งยังเป็นคนมีความรู้ดีชอบมากขึ้น การที่ครูเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อเด็กจะสามารถพึ่งพาครูได้ในทุกเรื่องบทบาทของครูจะต้องไม่เพียงแค่เป็นผู้สอนบทเรียนตามหลักสูตรเท่านั้น ในสภาพปัญหาในปัจจุบันที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูกอย่างเพียงพอ ในขณะที่เด็กต้องอยู่ในโครงสร้างเวลาของโรงเรียนประมาณ 7 ชั่วโมง โดยเฉลี่ย (8.00 – 15.00) บทบาทของครูในการเป็นพ่อแม่ที่สอง ที่ทำการสอน ให้ความรัก ให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแล ด้วยใจรัก จะมีความสำคัญมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและภาคธุรกิจเอกชน โรงเรียนและภาคเอกชน ควรร่วมมือกันจัดหางานที่เด็กสามารถทำได้มา让孩子ทำที่โรงเรียน โดยจัดเวลาเจาะจงสำหรับการทำงานและการเรียน และนอกจากเด็กจะได้ความรู้พร้อมกับมีรายได้ประจำขณะที่เรียนแล้ว ยังเป็นการสร้างอาชีพให้เด็กสามารถประกอบอาชีพนี้ให้ท้องถิ่นของตนได้ถ้าต้องการ รวมทั้งหลักสูตรการเรียนการสอนควรจะต้องประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นเสมอ โดยภาคธุรกิจเอกชนให้คำแนะนำและแนวทางฝึกอาชีพแก่เด็ก เพื่อเด็กสามารถประกอบอาชีพในท้องถิ่นเมื่อจบการศึกษาแล้ว การสร้างความรู้และส่งเสริมความสามารถโรงเรียนสร้างเด็กไม่ใช่เพียงวิชาความรู้ แต่ครอบคลุมด้านอื่น ๆ ในชีวิตเด็ก เช่น การเปิดหลักสูตรครอบครัวศึกษา สำหรับนักเรียน เพื่อให้เด็กมีความประพฤติที่ถูกต้องเมื่อตนอยู่ในบทบาทของเด็กนักเรียนหรือบทบาทลูกที่ดี การวางตัวให้เหมาะสมเมื่อคบกับเพื่อนต่างเพศ นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมที่มีประโยชน์ให้เด็กทำ เพื่อให้เด็กเรียนรู้การทำงานเป็นหมู่คณะ การมีความรับผิดชอบทั้งยังได้แสดงออกซึ่งความสามารถต่างๆ ที่มีอยู่ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากกว่าการไปเที่ยวตามแหล่งต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม กิจกรรมเหล่านี้ยังช่วยให้เด็กมีความสนใจห่วงใยสังคมมากขึ้นด้วย เช่น ชมรมกีฬา ชมรมดนตรี ถ่ายอาสาพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นต้น โรงเรียนกับครอบครัวประสานงานกันเมื่อเด็กในครอบครัวมีปัญหาอาจารย์จะต้องคอยสอดส่องดูแลความประพฤติของเด็กอยู่เสมอ และประสานงานร่วมมือกับครอบครัวในการพัฒนาเด็กโดยเฉพาะเมื่อเด็กมีปัญหาทั้งโรงเรียนและบ้านควรร่วมมือกันและช่วยกันแก้ไขปัญหาลูกให้เสร็จสิ้นให้ได้ มีการประเมินคุณภาพของอาจารย์จากผู้ปกครอง เด็กนักเรียน และชุมชน เนื่องจากครูหรืออาจารย์บางคนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จะเห็นได้จากการมีข่าวต่างๆ ออกมาว่าอาจารย์เป็นผู้ขายยาเสพติดเสียเอง หรืออาจารย์บางคนกระทำตัวไม่เหมาะสมโดยการล่วงเกินทางเพศกับเด็กนักเรียน หรืออาจารย์บางคนเสพสิ่งเสพติดเสียเอง คือเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี การใส่ค่านิยมที่ไม่ถูกต้องให้กับเด็กโดยเฉพาะเด็กในวัยรุ่นที่จะเป็นเด็กมีปัญหามากที่สุดในเรื่องต่างๆ เช่น การเที่ยวหญิงบริการ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับเพศตรงข้าม เป็นต้น หรือค่านิยม วัตถุนิยมที่ผลักดันให้เด็กทำสิ่งที่ผิดศีลธรรมจริยธรรมเพื่อแลกกับเงินทองและข้าวของเครื่องใช้ เป็นต้น ครูอาจารย์เป็นผู้ที่เด็กได้รับการสอนโดยตรง และเป็นผู้ที่เด็กเห็นสังเกตเพื่อเป็นแบบในชีวิต ดังนั้นหากอาจารย์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จะสร้างปัญหาแก่เด็ก ดังนั้นให้ทั้งผู้ปกครอง เด็กนักเรียนเอง และชุมชนได้มีส่วนร่วมประเมินอาจารย์ด้วยเพื่อรักษามาตรฐานของครูอาจารย์

5. การปฏิรูปการเมือง

การปฏิรูปการเมืองมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อให้ได้คนดีและจริงใจ เข้าไปทำการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันเชิงรูปธรรมอย่างจริงจัง ผ่านการแก้กฎหมาย และดำเนินนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อครอบครัวทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การกระจายความเจริญสู่ชนบทเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท การแก้ไขกฎหมายที่กดขี่สตรีเพศ การสร้างแรงจูงใจด้านภาษีสำหรับครอบครัวที่ดำเนินชีวิตในทางสร้างสรรค์ รวมทั้งงบประมาณแผ่นดินต้องจัดสรรให้กับกิจกรรมและโครงการที่มีผลอย่างเป็นรูปธรรมในการสร้างสรรค์กันเป็นครอบครัวเป็นต้น

6. การปฏิรูปสื่อมวลชน

6.1 เสนอข่าวและรายการที่ให้ความรู้แก่เด็ก

การเสนอข่าวสารที่ให้ความรู้และจรรโลงใจแก่เด็ก รัฐควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับเด็ก และมีความเข้าใจเรื่องสื่อมวลชน เป็นผู้กลั่นกรองข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จะนำเสนอสู่สาธารณะ รวมถึงการแบ่งระดับของรายการต่าง ๆ โดยอาจมีการแบ่งแยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ คล้ายการจัดแบ่งประเภทของภาพยนตร์ในต่างประเทศที่มีการจำกัดกลุ่มคนดูตามเหมาะสม รวมถึงการจัดช่วงเวลาออกอากาศรายการที่เหมาะสมแก่เด็ก โดยมีเป้าหมายชัดเจนในการจะพัฒนาตามลักษณะเฉพาะของเด็กในด้านต่าง ๆ เช่น การฝึกข่าวปัญหา การคำนวณ ความรู้ทั่วไป การใช้เหตุผล ศิลปะ เป็นต้น

6.2 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของเด็ก

การปฏิบัติต่อเด็กอย่างไม่เหมาะสมซึ่งแม้ทำด้วยความหวังดีที่มีต่อเด็ก กลายเป็นผลเสีย

ที่ทำร้ายเด็กได้ เช่น การบังคับเด็กมากเกินไป หรือการปล่อยปละละเลยเด็ก เป็นต้น เห็นได้ชัดเจนว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งเหล่านี้ส่วนหนึ่งเกิดจากการไม่เข้าใจธรรมชาติของเด็ก การที่สื่อจะมีส่วนในการนำเสนอความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเด็ก จะทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องและหวังดีต่อเด็ก จะสามารถปฏิบัติ ต่อเด็กได้อย่างถูกต้อง

6.3 ถ่ายทอดค่านิยมที่ถูกต้องต่อสังคม

สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ไม่ควรนำเสนอข้อมูล ข่าวสารที่ส่งเสริมค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง เช่น โฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์ที่มักจะใช้สรีระร่างกายของผู้หญิง หรือแม้แต่ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาล่อแหลม รวมทั้งปฏิทิน นิตยสารที่นำเสนอภาพและเนื้อหาไม่เหมาะสม

6.4 นำเสนอเนื้อหาที่มีสาระอุทิศให้แก่สังคม

สื่อไม่ควรหวังผลเอนเอียงไปในทางธุรกิจเท่านั้น แต่ควรนำเสนอเนื้อหาที่มีสาระอุทิศให้แก่สังคมด้วย ตัวอย่างเช่น สื่อโทรทัศน์ควรจะมีเวลาที่เป็นช่วงส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้รายการในช่วงเวลาที่สมาชิกในครอบครัวอยู่พร้อมหน้ากันเป็นรายการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว เป็นต้น

7. ปฏิรูปกฎหมาย

7.1 ควรมีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวโดยตรง เพื่อให้สถานภาพ ด้านครอบครัวดีขึ้นกฎหมายที่ควรจะทบทวนและปรับปรุง เช่น

- กฎหมายให้ความเป็นธรรมและคุ้มครองสิทธิเด็กให้ครบถ้วนทุกด้าน
- กฎหมายจดทะเบียนสมรสซ้อนและกฎหมายที่เอื้อต่อความอ่อนแอของ

ครอบครัว ฯลฯ

7.2 ควรมีการออกกฎหมายและมาตรการลงโทษเพื่อปกป้องเด็ก อาทิ

- ควรมีการออกกฎหมายที่รัดกุมและสมคูลเพื่อปกป้องเด็กจากการทำร้ายของพ่อแม่ตามกฎหมาย โดยระมัดระวังว่า ผลข้างเคียงของกฎหมายต้องไม่ส่งผลด้านลบต่อการดูแลวินัยของเด็กของพ่อแม่ในสถาบันครอบครัว

- ควรออกกฎหมายลงโทษผู้ที่ล่วงเกินทางเพศเด็ก ผู้ที่ล่อลวงเด็กมาขายบริการทางเพศ รวมทั้งผู้ที่ใช้บริการเด็กที่ขายบริการทางเพศด้วย ซึ่งนอกจากจะกำหนดบทลงโทษไว้อย่างรุนแรงในฐานะผู้ที่ทำลายชาติแล้ว ควรวางมาตรการในการควบคุมบังคับใช้อย่างจริงจังด้วย ควรที่เรื่องดังกล่าวได้รับการตอบสนองอย่างดีจากผู้บริหารประเทศ

- ควรใช้มาตรการลงโทษผู้ประกอบการที่เอาเปรียบแรงงานเด็กอย่างรุนแรง โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่ละเมิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน เช่น การจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ ไม่จัดให้ลูกจ้างตรวจสุขภาพประจำปี ใช้แรงงานเด็กเกิดสัปดาห์ละ 48 ชั่วโมง เป็นต้น

- ควรมีการลงโทษแม่ที่ทิ้งเด็กไว้ที่โรงพยาบาล และการมีมาตรการป้องกันการละทิ้งเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ควรมีกฎหมายที่ลงโทษอย่างรุนแรงกับสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนกฎเกี่ยวกับการให้เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไป

- ควรมีกฎหมายห้ามเด็ก หรือเยาวชนมาขอทานเด็ดขาด และการรณรงค์ควบคุมเด็กเร่ร่อนตามสถานที่สาธารณะหรือตามท้องถนน โดยลงโทษผู้อยู่เบื้องหลังการกระทำของเด็กเหล่านี้ ในขณะที่ยังช่วยเด็ก โดยให้การศึกษา ฝึกอาชีพให้แก่เด็ก เป็นต้น

- ควรมีกฎหมายที่ลงโทษพ่อแม่ที่ขายลูกเป็นสินค้า

- การออกกฎหมายลงโทษข้าราชการและเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่และรักษา

กฎหมาย ฯลฯ

8. ปฏิรูประบบราชการ

8.1 ให้มีการกระจายอำนาจบริหารและการคลัง ไปยังท้องถิ่น

ในบริบทปัจจุบัน การมีระบบราชการที่มีศูนย์กลางอำนาจอยู่ที่ส่วนกลางอย่างเดียวนั้น ทำให้ประสิทธิภาพของภาพราชการลดลง เพราะต้องพึ่งการตัดสินใจส่วนใหญ่จากส่วนกลาง ตรงข้ามกับการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ทำให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัวกว่าและเหมาะสมกับบริบท ทั้งยังสามารถพัฒนาและดำเนินการในรายละเอียดมากกว่า ทั้งนี้รวมถึงด้านการพัฒนาเด็กด้วย

ในระยะแรก รัฐควรทำหน้าที่เหมือนพี่เลี้ยงให้แก่ท้องถิ่น ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ฝึกให้ท้องถิ่นรู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง และให้โอกาสท้องถิ่นดูแลกันเองในระยะยาว หน่วยงานรัฐส่วนกลางเพียงแต่เป็นผู้ให้คำแนะนำเท่านั้น

8.2 หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการแก้ปัญหาเด็ก

ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานให้คำปรึกษา หรือสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์เด็กต่าง ๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรที่จะได้ทบทวนบทบาท วิธีการในการแก้ปัญหาเด็กเหล่านี้ เพราะในปัจจุบันสถานที่เหล่านี้แทนที่จะเป็นที่พึ่งพิงของเด็กที่ประสบปัญหา แต่กลับเป็นที่เด็กกลัวไม่กล้าเข้าพึ่งพิง หน่วยงานเหล่านี้ต้องเปลี่ยนท่าทีเจตคติลักษณะปฏิบัติต่อเด็กที่มีปัญหาเหล่านี้ คัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติ เป็นผู้รักเด็กและหวังดีต่อเด็ก ไม่ปฏิบัติต่อเขาเหมือนอาชญากรแต่ต้องปฏิบัติต่อเข้าด้วยจิตใจที่ห่วงใย อย่างอบอุ่น อบอุ่น เก้า ๆ ที่เป็นอยู่ จะช่วยให้หน่วยงานสามารถแก้ปัญหาเด็ก ได้จริง

9. การปฏิรูปการสาธารณสุข

9.1 การเน้นการพัฒนาทางด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน

- การปรับทัศนคติและค่านิยมในการบริโภคเพื่อให้เด็กทั่วไปบริโภคอาหารอย่างถูกสุขลักษณะเลือกบริโภคสิ่งที่มีประโยชน์มากกว่าสิ่งที่อโรย หรือเป็นที่นิยมตามกระแส

- การมุ่งจัดการร้านอาหารริมทาง หรือการขายอาหารตามตลาดที่สกปรกและไม่มีคุณภาพ เพื่อประชาชนจะไม่ต้องรับประทานอาหารขาดคุณภาพโดยไม่รู้ตัว

- การเผยแพร่ความรู้และอบรมเรื่องการรับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ต้องมีการให้ความรู้โดยเน้นการประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การประกอบอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการโดยการประยุกต์ใช้วัตถุดิบที่หาง่ายในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์แทน ในสภาพความจำกัดของชุมชนนั้น ๆ นั้นหมายความว่า จะต้องมีการวิจัยเพื่อหาวิธีปฏิบัติทางสาธารณสุขที่เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ด้วย

9.2 การจัดสรรอาหารและดูแลสุขภาพอนามัยให้เด็กที่ด้อยโอกาสและขาดแคลน

นอกจากการพูดว่าเด็กคืออนาคตของชาตินั้นเราควรตระหนักถึงความหมายภายใต้คำนี้ ด้วยการมีนโยบายพัฒนาเด็กโดยเฉพาะ โดยเรียงลำดับความสำคัญอยู่ในระดับต้น ๆ ของชาติ เช่น การจัดสวัสดิการอาหาร แก่เด็กในรูปแบบการให้คูปอง เป็นต้น

การพัฒนาเด็กเริ่มต้นจากการเห็นคุณค่าของเด็ก เด็ก ๆ ทุกคนต่างก็มีคุณค่าภายในตัวของเขาเองนับตั้งแต่มีการปฏิสนธิในครรภ์มารดา และในฐานะมนุษย์ เด็กสมควรได้รับการปกป้องและดูแลตามสิทธิของเขาและไม่ว่าเขาจะเกิดมามีสภาพเป็นเช่นไร เขาก็ควรได้รับเกียรติในฐานะเป็นมนุษย์และเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคมเช่นกัน

เราสามารถสร้างเด็ก ๆ ที่อยู่ใกล้ตัวให้เป็นในรูปแบบที่เราต้องการให้เป็นได้ ถ้าเราเอาใจใส่ สร้างชีวิตเขา นำทิศทางเขา ให้ดำเนินไปด้วยความถูกต้อง ทั้งการสอนและเป็นแบบในการกระทำ ต้องสร้างให้เด็กมีลักษณะชีวิตที่สามารถก้าวสู่ความสำเร็จในชีวิตได้ เพื่อให้เขาก้าวขึ้นมาในการสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้นต่อไป และประการสำคัญคือเราควรตอบสนองสิ่งที่เด็กต้องการมากที่สุด ก็คือการได้รับความรักและการเห็นคุณค่าในตัวเขา อันจะเป็นกำลังผลักดันภายในตัวเขาที่สำคัญต่อการสร้างชีวิตในอนาคต

การสร้างเด็กนั้น ก็ดีกว่าซ่อมผู้ใหญ่ เด็กมีความสำคัญมาก เพราะเป็นวัยที่เราสามารถปั้นให้ดีได้เข้าทำนองไม้อ่อนบอมนัดง่าย เด็กในวันนี้ที่จะเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า หากได้รับการเอาใจใส่และเห็นความสำคัญ ก็จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ดีเช่นกัน มีผู้กล่าวว่าสิ่งที่เราสร้างเขาไว้ในชีวิตเด็ก 5 ปีแรก จะอยู่กับเด็กตลอดชีวิต และเป็นวัยที่มีจิตใจอ่อนโยนเพียงพอสามารถซึมซับสิ่งที่ดีหรือไม่ดีที่เราป้อนให้ ดังนั้น เราจึงควรเห็นความสำคัญของเด็กและไม่ละเลยเด็กเมื่อจะทำอะไรต้องไม่ลืมที่จะเอาเด็กเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการคิดใคร่ครวญด้วยเสมอ

ช่วงชีวิตในวัยเด็กและวัยรุ่นนั้นเป็นช่วงวัยที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะเด็กในวัย 0-5 ปี เป็นวัยที่ต้องการการเจริญเติบโตทางด้านสุขภาพอนามัย เพื่อความแข็งแรงของร่างกาย และเป็นวัยที่ต้องการความรัก ความอบอุ่นเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของจิตใจตลาดจนเป็นวัยที่ต้องการการวางทักษะพื้นฐานของการพัฒนาทางสมองเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของปัญญา ส่วนวัยรุ่น 13-18 ปี จะเป็นช่วงแห่งการหักเหของชีวิตที่สำคัญมากที่สุดช่วงหนึ่ง วัยรุ่นได้รับการจัดให้เป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญา อารมณ์ และสังคม อนาคตของคนจำนวนมากจะก้าวขึ้นข้างบนคือ มีความเจริญก้าวหน้าและมีความสุขในชีวิต หรือเดินลงข้างล่างคือ มีความตกต่ำและทุกข์ระทมหรือสร้างปัญหาให้กับผู้อื่นและสังคมไปตลอดชีวิต ตัดสินจากการใช้ชีวิตในช่วงนี้นั่นเอง

พื้นฐานของสภาพความเป็นวัยรุ่น อาจเรียกได้ว่าอยู่ในช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพและอารมณ์ วัยรุ่นจะมีความแปรปรวนทางอารมณ์และมีความละเอียดอ่อนทางด้านจิตใจสูง รวมทั้งเป็นวัยแห่งการสร้างเอกลักษณ์และการแสวงหาความแตกต่างให้กับตนเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนและสังคม เริ่มมีความคิด แต่จากการที่วัยรุ่นยังไม่ผ่านประสบการณ์และกระบวนการเรียนรู้ในสังคมมากนัก ดังนั้นจึงมีแนวโน้มในการเลียนแบบอย่างบุคคลที่ตัวเขาหรือสังคมนิยมชมชอบได้ง่าย ซึ่งในกรณีนี้เองทำให้เขาอาจเลียนแบบอย่างในสิ่งที่คิดได้ง่าย เช่น ถ้าเพื่อนในกลุ่มมีพฤติกรรมหุรห่าฟุ่มเฟือย เด็กบางคนก็จำเป็นต้องยอมทำตามเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ เป็นต้น

เด็กมีคุณค่าและมีความสำคัญ ส่งผลให้เราต้องมีท่าทีปฏิบัติต่อเด็กอย่างถูกต้อง เช่น เห็นคุณค่าการให้เวลากับเด็ก จัดสนามเด็กเล่น มีกฎหมายคุ้มครองเด็กมิให้ถูกใช้แรงงานอย่างไม่เป็นธรรม มีการดูแลเด็กกำพร้าอย่างทั่วถึง ในบางสังคมเด็กถูกตีค่าต่ำ หากเป็นผู้ชายยังพอทำเนาแต่ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงจะถูกละเลย เราต้องมีท่าทีต่อเด็กว่าอยากให้เด็กได้รับสิ่งที่ดีในชีวิต เราต้องให้สิ่งแก่เด็ก ประณามตีต่อเด็กเสมอ อย่าเป็นอย่างในสังคมปัจจุบันที่เอาเปรียบเด็ก ฆ่าเด็กที่ไม่มีทางสู้ก่อนที่เขาจะมีโอกาสได้ออกมาดูโลก ละเมิดสิทธิเด็ก เอาเด็กมาเป็นทาส เอามาเป็นโสเภณี เอามาเป็นเครื่องมือหากิน โดยหักแข็งหักขา เอาไปขอราน คำว่าทำร้ายจิตใจทั้งคำพูดและการทำร้ายร่างกาย

การเห็นคุณค่าของเด็ก การให้ความรักและความสำคัญด้วยการแสดงออก เป็นสิ่งที่จำเป็นมากในสังคมไทย เพราะเท่ากับเป็นการหยั่งรากฐานและวางรูปแบบชีวิตที่ดีให้กับอนาคตของชาติ หากเราทุกคนในสังคมช่วยกัน เด็กรุ่นนี้ก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพ มีจิตใจที่มั่นคง มีจิตสำนึกที่ถูกต้อง ที่สำคัญ คือ มีความรักและความปรารถนาดีที่พร้อมจะส่งผ่านสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป

การป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษาติดตามตรวจสอบพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน นักศึกษาที่มีปัญหาเป็นรายกรณีหรือรายกลุ่ม และส่งครูไปเยี่ยมบ้านเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาทข้ามสถาบัน ตรวจสอบการพกพาอาวุธเข้าในสถานศึกษาของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง และคาดโทษเพิ่มสำหรับผู้ทำผิดที่ถูกตักเตือนมาแล้ว ให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมในนักเรียนนักศึกษาครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดระเบียบวินัย กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

คุรุธรรม (2542 : 25) กล่าวว่า อนาคตเยาวชนคนรุ่นใหม่ในมือครู ประเด็นที่เป็นที่สนใจเกี่ยวกับความเป็นไปในสังคมไทยในเวลานี้อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือในส่วนที่เกี่ยวกับทักษะและพฤติกรรมของเยาวชนคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเยาวชนที่กำลังก้าวสู่ความเป็นวัยรุ่นและวัยรุ่นหนุ่มสาวทั้งหลาย หรือที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย

ซึ่งเท่าที่ได้มีโอกาสพูดคุยกับครู-อาจารย์ผู้สอนเยาวชนคนหนุ่มสาวเหล่านี้ในหลายๆ สถาบันการศึกษาหรือได้อ่านงานเขียนและบทสัมภาษณ์ของนักคิด นักวิชาการที่สนใจมองประเด็นเรื่องนี้ไม่ว่าจะเป็นกรณีของชัชชินทร์ ไชยวัฒน์ หรือเสกสรร ประเสริฐกุล ที่ต่างมีความเห็นในเชิงของความเป็นห่วงเป็นใยอยู่มาก โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและทัศนคติที่จะมีผลต่อ

สังคมบ้านเมืองและประเทศชาติต่อไป ในฐานะที่เยาวชนคนหนุ่มสาวรุ่นนี้ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้างหน้า ซึ่งพฤติกรรมและทัศนคติของเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่พิจารณากันว่า จะส่งผลกระทบต่อสังคมไทย ในอนาคตอย่างสำคัญมีเช่น (1) คิดไม่เป็น (2) ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย (3) มุ่งเพื่อตัวเองเป็นหลัก (4) ไม่สนใจสังคมและบ้านเมือง เป็นต้น

อย่างไรในประเด็น “คิดไม่เป็น” หรือคืออาการแบบเชื่อง่าย เชื่อข่าวลือ เชื่อสื่อโฆษณา เชื่อสื่อมวลชน ฯลฯ โดยไม่มีการคิดโต้แย้ง ไม่ยอมคิดแตกต่างแตกแยกออกไปบ้าง หรือขาดการคิดวิเคราะห์ในเชิงเหตุผลข้อมูลว่าน่าจะเป็นไปได้แค่ไหนอย่างไรนั้น เชื่อกันว่าน่าจะมาจากสาเหตุหลักคือระบบการเรียนการสอนในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาของไทย ที่มีจะเน้นในแง่การให้นักเรียนนักศึกษาท่องจำมากกว่าคิดวิเคราะห์ ซึ่งประเด็นนี้ครู-อาจารย์บางท่านอาจเถียงว่าไม่จริง แต่เมื่อดูในข้อเท็จจริงของการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน โดยเฉพาะการออกข้อสอบซึ่งถือเป็นตัวการสำคัญ ที่จะโน้มนำให้นักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางใดระหว่างการท่องจำเป็นการคิดวิเคราะห์ จะเห็นได้ชัดว่าข้อสอบส่วนใหญ่ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมหาวิทยาลัย จะเน้นให้นักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนแบบท่องจำ เพราะข้อสอบที่ใช้ส่วนมากจะเป็นข้อสอบแบบปรนัยหรือแบบกาผิด-กาถูกมากกว่าที่จะให้นักเรียนเขียนวิเคราะห์ ซึ่งเรื่องนี้เริ่มเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ด้วยความเป็นห่วงกันมากขึ้น อย่างหลังสุดนี้ นายจรัสพงษ์ สุรัสวดี (จูไม่ตุ๋) ได้ออกมาให้สัมภาษณ์วิพากษ์วิจารณ์เปรียบเทียบการออกข้อสอบระหว่างโรงเรียนไทยและโรงเรียนนานาชาติแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เช่น ในขณะที่โรงเรียนไทยจะออกข้อสอบว่ากรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่า พ.ศ. ๒๒๐๖ ซึ่งคือข้อสอบที่เน้นความจำของนักเรียน แต่ข้อสอบของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยจะเป็นว่า กรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าเพราะเหตุใด ซึ่งเป็นข้อสอบเชิงให้คิดวิเคราะห์ เป็นต้น นอกจากนี้จากการที่ระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันที่เป็นแบบให้ “ครูเป็นศูนย์กลาง” (พ.ร.บ. การศึกษาฉบับใหม่ที่เพิ่งประกาศใช้ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง) หรือให้ครูเป็นผู้นำในด้านความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยมต่าง ๆ แบบก่อนข้างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด เป็นผลให้ในที่สุดนักเรียนก็แทบจะกลายเป็นคนที่คิดไม่เป็น หรือไม่อยากคิดอะไร ไปไกล และแตกต่างแตกแยกไปกว่าที่ครูบอกครูสอน ทำให้มีบุคลิกแบบเชื่อง่าย เชื่อตามไปในทุกเรื่องทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนในห้องเรียน โฆษณาในสื่อมวลชนหรือข่าวลือในสังคม

ดังนั้นในเรื่องนี้ถึงที่สุดแล้วเห็นที่จะต้องขอฝากไว้กับบรรดาคณาครู ผู้มีสถานะเป็น “ผู้ยกระดับจิตวิญญาณมนุษย์” ที่จะต้องช่วยกันเอาใจใส่แก้ไขเป็นพิเศษ โดยประเด็นที่สำคัญที่สุดคือทำอย่างไรที่จะสอนจะสั่งให้เยาวชน นักเรียน นักศึกษา “คิดเป็น” เพราะหากเยาวชนคนรุ่นใหม่มีในเรื่อง “คิดเป็น” นี้แล้ว นั่นก็ย่อมหมายถึงว่าพวกเขาที่เป็นทั้งความหวังและอนาคตของประเทศชาติย่อมมีภูมิคุ้มกันที่ดีที่ถูกต้องแล้วอนาคตและการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปของสังคมไทยและประเทศชาติก็ย่อมจะต้องมีภูมิคุ้มกัน และมีความถูกต้องดีงามตามไปด้วยนั่นเอง

ตำนาน บำรุง (2543 : 36) กล่าวว่า ความสำคัญของผู้ปกครองกับการพัฒนาเยาวชน

ความสำคัญในฐานะที่เป็นบิดามารดาหรือเป็นผู้ปกครอง บิดา มารดา เป็นผู้ให้กำเนิดบุตร

เป็นไปตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติ ซึ่งจะต้องทะนุถนอม ดูแลตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา เมื่อเกิดมาแล้วก็มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่เลี้ยงดูให้เจริญเติบโต อบรมสั่งสอนให้มีวิชาความรู้ มีอาชีพ มีคุณธรรมสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดีมีคุณภาพ

ความรัก ความผูกพัน ระหว่าง บิดา มารดากับบุตร หรือพู่กันง่าย ๆ ก็คือ ระหว่างพ่อแม่กับลูก นั้นเป็นเรื่องยิ่งใหญ่และมหัศจรรย์ที่สุดในโลกไม่ว่าเชื้อชาติใดภาษาใดเรื่องนี้เป็นสิ่งที่เหมือนกันทุกศาสนาจึงมีคำสอนถึงบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของพ่อแม่ของลูกไว้ ซึ่งยึดถือกันมาโดยตลอด และเชื่อว่าจะเป็นเช่นนี้ตลอดไปชั่ววันรันครกาล

กล่าวกันว่า ไม่มีความรักใดที่ยิ่งใหญ่ในโลกเท่ากับความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกเพื่อให้ลูกได้พัฒนาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควร :เอาใจใส่ดูแลให้เจริญเติบโตมีความสุข ภาพ พละนาบมัย สมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคภัยอันตรายต่าง ถ้าลูกของเราหนึ่งคนแข็งแรงมีรูปร่างสูงใหญ่ไม่พิการใด ๆ และไม่เจ็บป่วย ทั้งประเทศก็จะมีประชากรที่แข็งแรง สามารถประกอบกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เอาใจใส่และจัดให้ได้รับการศึกษาเพื่อเกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ทางร่างกาย ทางสังคมและทางอารมณ์ อันจะนำไปสู่การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพที่มั่นคงถาวรต่อไป เอาใจใส่และจัดให้อยู่ในสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดีคบเพื่อนที่ดีสภาพแวดล้อมทุกวันนี้มีความเปลี่ยนแปลงมีความสับสนและชักนำไปในทางที่ไม่ดีจะต้องดูแลอย่างใกล้ชิดยิ่งกว่า สมัยก่อน ส่งเสริม และสนับสนุนให้ลูกได้กระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองและยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อย่างแท้จริง ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม โดยพ่อแม่ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง พ่อแม่จะเป็นผู้ให้กำลังใจให้ความอบอุ่นและให้คำปรึกษาแนะนำกับลูก ด้วยความมีเมตตาธรรมและความรัก ให้ลูกเกิดความรู้สึกว่าที่ ๆ เขาอบอุ่นมากที่สุดในชีวิต คือ เมื่ออยู่ในอ้อมอกของพ่อแม่

ความสำคัญในการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ (Sharing . Participating and Cooperation)

เพื่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพของลูกหรือเยาวชนของชาติ ผู้ปกครองจำเป็นต้องมีส่วนร่วม และให้ความร่วมมือ กับองค์กร หน่วยงานของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอื่น ๆ ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชน กล่าวคือ :

การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการของรัฐ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ และการแสดงออกถึงความเป็นพลเมืองที่มีคุณค่า ความเป็นทรัพยากรที่มีประโยชน์ต่อบ้านเมือง

การให้ความสนใจและปฏิบัติตามกฎหมายการศึกษา ในส่วนที่ว่าด้วยหน้าที่ของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง โดยเฉพาะมาตรา 11 มาตรา 17 (พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ.2542)

การให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการระดมทรัพยากร และการระดมทุนเพื่อการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 58 เป็นต้น

การให้ความร่วมมือต่อโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา บิคารมารคาหรือผู้ปกครองทุกคนมีความตั้งใจที่จะให้ลูกของตนได้รับการศึกษาเพื่อจะได้มีความรู้ มีพัฒนาการ ในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต จึงมีความมั่นใจในกิจการของโรงเรียน และการบริหารงานการศึกษาเพื่อความสำเร็จดังกล่าวในฐานะที่เป็นผู้ให้กำเนิดและเป็นบิคารมารคางจะปล่อยให้โรงเรียนอบรม สั่งสอนลูกของตนแต่ฝ่ายเดียวไม่ได้ จะต้องเอาใจใส่ คัดตาม และให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง จะต้องสร้างความรู้สึกรู้สึกได้ว่าโรงเรียนคือบ้านแห่งที่สองของลูกเรา ครู อาจารย์ คือพ่อแม่ที่สองของลูกเราบ้านทั้ง 2 แห่งมีเจตจำนงเพื่อพัฒนาลูกของเรา การประสานความร่วมมือ ความเข้าใจที่ดีร่วมกันเสริมสร้างบรรยากาศให้แก่ลูกของเราเกิดความอบอุ่น ความรัก ความเข้าใจกันจะเป็นสิ่งสำคัญต่อพัฒนาการอย่างแน่นอน

การให้ความร่วมมือ และความใกล้ชิดกับครู-อาจารย์ จะทำให้เกิดความเข้าใจ ในตัวเด็กที่ตรงกันและร่วมกันวางแผน วางแนวทางการพัฒนาได้อย่างมั่นใจ ผู้ปกครองควรพบครูแนะแนว เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เมื่อถึงตอนสำคัญที่เด็กจะต้องเลือกและตัดสินใจตามหลักการของการแนะแนว จะให้เด็กเป็นผู้ตัดสินใจเองก็จริงแต่จะต้องมีพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูร่วมในกระบวนการการตัดสินใจด้วย เพราะพ่อแม่และครูจะมีข้อมูลอยู่ด้วยเหมือนกัน เด็กในยุคนี้จะเป็นวัยไหนก็ตาม จะต้องมีปัญหาในการปรับตัว (Adjustments) อย่างแน่นอน เพราะสังคมเปลี่ยนแปลงเร็วเหลือเกิน สื่อต่าง ๆ เข้าถึงตัวเด็กได้แม้กระทั่งห้องนอน ดังนั้นพ่อแม่ และครู จึงต้องประสานความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น โดยเฉพาะครูแนะแนวซึ่งเป็นผู้รอบรู้และเข้าใจเด็กได้ดีกว่าครูคนอื่น ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา และครูพิเศษอื่น ๆ ล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้นทางโรงเรียนก็จะจัดรายการพบปะ เยี่ยมเยียนผู้ปกครองเพื่อสร้างความใกล้ชิดสนิทสนมกัน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2542 : 61) กล่าวว่า บทบาทสถาบันครอบครัวต่อการพัฒนาเยาวชนยุคใหม่

พ่อแม่และครอบครัวจึงควรตระหนักในบทบาทของการทำหน้าที่พัฒนาเยาวชนรุ่นต่อไป บทบาทหลัก ๆ ที่จะแนะนำในโอกาสนี้ ได้แก่

บทบาทที่ 1 บทบาทผู้เลี้ยงดู

หน้าที่ประการสำคัญของครอบครัวคือหน้าที่ในการเลี้ยงดูเยาวชนให้ได้รับความสมบูรณ์ทางด้านกายภาพ จิตใจ อารมณ์ และสังคมดังที่กล่าวข้างต้น ดังนั้นบทบาทสำคัญประการแรกคือบทบาทในฐานะเป็นผู้เลี้ยงดูเพื่อให้เยาวชนได้รับการเติมเต็มสิ่งนี้จากที่บ้านซึ่งจะทำให้เขาเติบโตขึ้นอย่างมั่นคง บทบาทนี้ได้แก่

- การให้สิ่งจำเป็นทางสรีระ เพื่อให้เยาวชนมีสิ่งที่จำเป็นในชีวิตอย่างดีเพียงพอ และเหมาะสม ทั้งด้านอาหาร ความเป็นอยู่ เสื้อผ้า เป็นต้น เช่น อาหารควรเน้นอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพที่ไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง ไม่ควรกินจุบกินจิบแต่ควรสนับสนุนให้ทานอาหารตรงตามเวลา ในปริมาณที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การให้ความรักความอบอุ่น สมาชิกในครอบครัวต้องมีความรักความผูกพันเป็นศูนย์กลางของบ้าน มีการยกโทษให้อภัยกันมากกว่าเสียงทะเลาะวิวาทหรือการใช้วาจาเสียดสีขี้ขี้ขี้กัน บ้านต้องเป็นที่ที่ทุกคนอยากอยู่มีความสุข จนสมาชิกในครอบครัวรู้สึกปลอดภัยและเป็นสุข อันจะส่งผลให้เกิดสติปัญญา ความเข้าใจและการเรียนรู้สิ่งที่ดีงามต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น

- การให้ความเข้าใจ พ่อแม่ต้องเป็นผู้ที่เข้าใจลูกมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันลูกก็ควรเป็นคนที่เข้าใจพ่อแม่มากที่สุดด้วย เพราะหากคนในบ้านไม่เข้าใจกันและกันแล้ว บ้านนั้นก็จะมีแต่ความขัดแย้งและขาดความสุข ดังนั้นบทบาทของทุกคนในบ้านจึงควรเป็นผู้ที่ช่วยสร้างบรรยากาศที่พร้อมจะเข้าใจกันและกันเสมอและยินดียอมรับเขาเหมือนเดิม แม้สมาชิกบางคนจะทำผิดและล้มเหลวในบางสิ่งบางอย่าง เขาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่ไม่มีความไว้วางใจคนอื่นและมักคิดว่าคนอื่นโดยเฉพาะผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเขา ดังนั้นหากพ่อแม่ไม่สร้างบรรยากาศความเข้าใจในบ้าน จะทำให้การพูดคุยสื่อสารอบรมทำได้ยากมาก

- การใช้เวลา การให้ความใกล้ชิด บทบาทนี้เป็นบทบาทที่สำคัญเพราะหากพ่อแม่ไม่ทำบทบาทนี้อย่างดีเขาชนจะหันไปใช้เวลากับเพื่อนแทนซึ่งเสี่ยงต่อการที่จะส่งผลให้เขาเติบโตอย่างมีปัญหาได้ เขาชนจะหันไปใช้เวลากับเพื่อนซึ่งจะทำให้ไม่มีผู้ที่จะนำทิศทางที่ดีเหมาะสมได้ ดังนั้นครอบครัวจึงควรที่จะใช้เวลาร่วมกันในการปฏิบัติพันธกิจพูดคุย ใกล้ชิด ถามไถ่เรื่องต่าง ๆ ด้วยความห่วงใย ไม่ควรเลี้ยงลูกด้วยการปรนเปรอด้วยวัตถุหรือทรัพย์สินเงินทองปล่อยให้เลี้ยงลูกแต่ลำพัง หรือต่างคนต่างดูโทรทัศน์ไม่พูดคุยกันเลย เพราะหากทำเช่นนั้นสมาชิกในบ้านจะไม่ได้รับการเติมเต็มจิตใจและทำให้มีโอกาสหันเหไปสู่สิ่งที่ผิดได้

บทบาทที่ 2 บทบาทผู้อบรมสั่งสอน

พ่อแม่ควรมีบทบาทในการอบรมสั่งสอนลูก ไม่ควรปล่อยให้เป็นการของโรงเรียนฝ่ายเดียวเพราะพ่อแม่เป็นผู้มีอิทธิพลในการกำหนดทำที่ความคิดและพฤติกรรมของลูกไปสู่ทางที่ถูกต้องและดีงามได้ ดังนั้นจึงไม่ควรละเลยบทบาทนี้ อาทิ

- สั่งสอนชี้แนะให้รู้จักผิดชอบชั่วดี พ่อแม่จะเป็นผู้ที่คอยชี้สิ่งผิดสิ่งถูกให้ลูกตระหนักได้เป็นอย่างมาก ซึ่งต้องมาจากการที่พ่อแม่ตระหนักและรู้จักแยกแยะได้ก่อนว่า อะไรดี อะไรไม่ดี เช่น พ่อแม่บางคนไม่ได้ตระหนักว่ารายการทางโทรทัศน์อาจส่งผลเสียต่อการพัฒนาการของลูก จึงปล่อยให้โทรทัศน์เลี้ยงลูกจนกระทั่งวันหนึ่งลูกมีพฤติกรรมแปลก ๆ ที่เราไม่ได้สอนซึ่งทำให้เราประหลาดใจในความเป็นจริง เราจึงควรเป็นผู้ที่สั่งสอนอบรมลูกอยู่เสมอเพื่อเขาจะพัฒนาขึ้นตามสิ่งที่เราสอนเขาไม่ใช่ตามสิ่งที่โทรทัศน์ให้แก่เขา คำสอนที่เราสอนนั้นจะช่วยให้เขาเลือกในสิ่งที่ถูกและปฏิเสธในสิ่งที่ผิดได้เมื่อเขาเติบโตขึ้น

- สอนให้เป็นคนมีเหตุผล พ่อแม่ที่ดีไม่ควรสอนลูกด้วยอารมณ์ ด้วยความเกรี้ยวกราดด้วยการวางอำนาจ แต่ควรสอนด้วยความรักอย่างใจเหตุและผล โดยตระหนักว่าลูกเป็นคน ที่สามารถรับฟังเหตุผลได้และเหตุผลนั้นจะทำให้เขาเกิดความเข้าใจ เห็นคุณค่าในคำสอน อย่างไรก็ตามเมื่อลูก

ทำผิดก็สมควรที่จะทำโทษ แต่ต้องเป็นการทำโทษด้วยความรักไม่ใช่อารมณ์ โดยชี้ให้เห็นคุณและโทษของสิ่งต่าง เพื่อประโยชน์ของเขาเองในอนาคต

- อบรมสั่งสอนลักษณะชีวิตที่ดีด้านต่าง ๆ การอบรมสั่งสอนที่ดีที่สุดคือการเป็นแบบอย่าง เพราะเขาจะไม่นับถือคำสอนของผู้ใหญ่ถ้าเขาเห็นว่าพฤติกรรมของผู้ใหญ่ไม่สอดคล้องกับคำสอนนั้น ๆ ลักษณะชีวิตที่ดี เช่น ความซื่อสัตย์ การมีวินัยในการดำเนินชีวิต การเคารพเวลา การรักษาระเบียบวินัยของบ้านเป็น เพื่อเมื่อเขาเติบโตขึ้นเขาจะเป็นคนที่รักษาระเบียบวินัยกฎเกณฑ์ของสังคม ไม่เป็นผู้ที่เอาแต่ใจตนเอง หรือเป็นผู้อบรมสั่งสอนด้านบุคลิกภาพ มารยาทสังคม เพื่อให้เขาเติบโตขึ้นอย่างมีกิริยาวาจาที่เหมาะสมเรียบร้อย สุภาพอ่อนโยนสามารถเข้าสังคมได้เป็นอย่างดี ดังนั้นหากแต่ละบ้านเต็มไปด้วยข้อคิดและคติที่ดี ๆ ก็จะเป็นสิ่งที่ประทับลงในใจของเขาจนได้ง่ายและจะช่วยพัฒนาชีวิตเขาได้อีกทางหนึ่งด้วย

บทบาทที่ 3 บทบาทผู้ให้การศึกษาและพัฒนาศักยภาพ

สถาบันครอบครัวมีหน้าที่รับผิดชอบส่งเสริมเยาวชนให้ได้เรียนหนังสือถึงระดับสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ โดยไม่แบ่งแยกว่าเยาวชนนั้นจะเป็นเพศใด จะมีความปกติสมบูรณ์ทางร่างกายหรือไม่ โดยตระหนักว่าเยาวชนทุกคนมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน 2540 ที่จะมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

นอกจากจะเป็นผู้ให้การศึกษาแล้ว พ่อแม่จะต้องมีบทบาทในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านกีฬา ดนตรี กิจกรรมชุมชน กิจกรรมเพื่อสังคมด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการฝึกฝนให้เขาได้มีโอกาสใช้สิ่งดีที่มีอยู่ในตัวออกมาได้อย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันก็ต้องทำหน้าที่เป็นผู้ “ค้นหา” ศักยภาพความถนัดของลูก ๆ ว่าเขาน่าจะเหมาะสมที่จะเป็นอะไรเขามีพรสวรรค์ด้านใด เพื่อที่จะเป็นผู้สนับสนุนศักยภาพนั้นให้โดดเด่นและเป็นประโยชน์ในอนาคต พ่อแม่ไม่ควรที่จะนำความต้องการและความปรารถนาของตนเองไปครอบงำลูก ทำให้เขาไม่สามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของเขาได้เต็มที่เพราะจะเกิดผลเสียแก่ตัวลูกไปตลอดชีวิต

พ่อแม่ควรเปิดรับข่าวสารข้อมูลเทคโนโลยีด้านความรู้ที่ทันสมัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถตามการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ทัน ทั้งนี้ควรพิจารณาลงทุนในสิ่งที่เหมาะสมสิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับลูกและอนาคตของเขา และให้ลูกใกล้ชิดคิดสิ่งเหล่านั้นอย่างเห็นคุณค่า เช่น คอมพิวเตอร์ หนังสือ เป็นต้น

บทบาทที่ 4 บทบาทผู้เป็นแบบอย่างชีวิต

ในหนังสือข้อคิดเพื่อครอบครัวข้อคิดหนึ่งผมได้กล่าวว่า “ชีวิตย่อมดีกว่าคำพูด ลูกจะเลียนแบบชีวิตของพ่อแม่มากกว่าจะทำตามสิ่งที่ได้รับการพร่ำสอน” นั้นหมายความว่าบทบาทหนึ่งที่สำคัญคือการเป็นแบบอย่างชีวิตเพื่อให้ลูกรู้ว่าสิ่งใดที่พ่อแม่ทำได้ลูกย่อมทำได้สิ่งใดที่พ่อแม่ไม่ทำเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งไม่ดีไม่มีประโยชน์ลูกก็จะไม่ทำเช่นเดียวกัน ชีวิตของพ่อแม่จะมีอิทธิพลมากกว่าคำสั่งสอน ใด ๆ ดังนั้นหากพ่อแม่มีพฤติกรรมที่ไม่ดีแม้คำพร่ำสอนจะดีก็จะมีประโยชน์ในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาลูกในเรื่องที่ต้องการให้เป็นได้เลย เช่น พ่อแม่ต้องการให้ลูกตั้งใจเรียน ต้องการให้ใช้เวลาอ่านหนังสือให้มาก ๆ แต่ที่บ้านกลับไม่มีบรรยากาศที่ทุกคนรักการอ่านเลย พ่อแม่กลับนั่งดูโทรทัศน์ขณะเดียวกันก็ไล่ให้ ลูก ๆ ไปอ่านหนังสือ พฤติกรรมของพ่อแม่จะมีพลังมากกว่า ลูก ๆ ก็จะอึดเอื้อนไม่อยากทำตามที่พ่อแม่บอก และเห็นว่าการอ่านหนังสือเหมือนกับการถูกลงโทษจากพ่อแม่ ในที่สุดเขาก็ไม่ได้รับการพัฒนา และไม่เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ดี หรือการเป็นแบบอย่างของพ่อแม่ในการทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ขยันขันแข็งเพื่อรับผิดชอบครอบครัวแทนการได้เงินมาโดยการฉ้อโกงหรือกระทำมิชอบ

พ่อแม่จึงต้องตระหนักในการเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ลูกในทุก ๆ เรื่องแม้แต่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การเก็บข้าวของให้เป็นระเบียบ รักษาคำพูด การไม่เล่นการพนัน ไม่ฝักใฝ่อบายมุข การไม่เห็นแก่เงินแต่เห็นแก่ความถูกต้อง เป็นต้น แบบอย่างที่ดีเหล่านี้คือสิ่งที่คลับแคลงใจผู้ยิ่งใหญ่ระดับโลกมาแล้วจำนวนมาก

บทบาทที่ 5 บทบาทผู้ปกครอง

บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือบทบาทผู้ปกครอง พ่อแม่ต้องเป็นผู้เฝ้าดูและตรวจสอบพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของลูก ต้องเป็นคนที่ช่างสังเกต ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลง ลักษณะความคิด ทำที่ การตอบสนอง การพัฒนาทางด้านอารมณ์ การเรียนรู้ การคบเพื่อน การใช้เวลาวันหยุดหรือเวลาหลังเลิกเรียน การพิจารณาผลการเรียนเพื่อดูแลความถนัดและความตั้งใจเรียนของลูก แม้กระทั่งในเรื่องส่วนตัว โดยสังเกตว่าลูกชอบคารานักร้องคนใด ชอบใช้เวลาว่างทำอะไร คบเพื่อนต่างเพศหรือไม่ ในฐานะผู้ปกครอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ควรนำมาประเมินผลและใช้เป็นแนวทางในการแนะนำอนาคตให้กับลูกและสามารถจัดการเรื่องต่าง ๆ ในชีวิตให้เรียบร้อยโดยไม่ละเลยแต่ละขั้นตอนของชีวิต

พ่อแม่ควรรู้จักสังเกตพฤติกรรมของลูกอยู่เสมอว่ามีอะไรผิดปกติไปบ้าง เช่น อากาศเศร้า ซึม กระวนกระวาย ทำตัวห่างเหิน ชอบอยู่คนเดียว ใช้เงินอย่างผิดปกติ ในกรณีที่พ่อแม่รู้ว่าลูกคิดยาเสพติด พ่อแม่ควรแสดงความเข้าใจลูก ไม่ใช่ใช้วิธีดุด่าว่ากล่าว ทบตี แต่ควรให้กำลังใจให้ลูกตัดสินใจในการเลิกยาเสพติด ควรหาวิธีการในการพาลูกไปบำบัดรักษาด้วยตัวเองและคอยดูแลอย่างใกล้ชิด หากพ่อแม่ให้ความใกล้ชิดกับลูก ลูกก็จะกล้าที่จะเข้ามาปรึกษาหารือด้วย

บทบาทที่ 6 บทบาทผู้ปกป้อง

ครอบครัวต้องทำหน้าที่ปกป้องสมาชิกในครอบครัวให้พ้นจากอันตรายภายนอก เช่น ปกป้องค่านิยมที่ผิด ๆ ในสังคม ปกป้องจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี หรือสื่อต่าง ๆ ที่จะทำให้ลูกมีค่านิยมที่ผิด ๆ และชี้แนะให้เห็นประโยชน์ในการเลือกเดินในทางที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามพ่อแม่จะต้องมีความสมดุลระหว่างการให้อิสระกับการควบคุมในขอบเขตที่เหมาะสม เพราะหากพ่อแม่ควบคุมทุกอย่าง เด็กจะเติบโตโดยขาดการเรียนรู้จักการตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่หรือครูที่หัวโบราณก็มักจะ

กักกันเด็กไม่ยอมให้ออกนอกบ้านหรือบริเวณโรงเรียนและไม่ยอมให้เด็กเห็นโลกภายนอก ทำให้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคมของเด็กคับแคบไม่รู้จักรับผิดชอบตัวเอง เป็นเด็กที่ไม่รู้จักโต เมื่อถึงคราวปล่อยเป็นอิสระจริง ๆ จึงเกิดความเสียหายได้ง่าย พ่อแม่ควรให้อิสระแก่เด็กในบางเรื่อง เช่น การเลือกเรียน การใช้เงิน การเลือกเสื้อผ้า เป็นต้น ขอบเขตที่เหมาะสมนั้นจะทำให้เด็กรู้จักควบคุมตัวเอง และมั่นใจในสิ่งที่ตนเองตัดสินใจทำ

ครอบครัวจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม ครอบครัวเป็นรากฐานสังคมที่ทำหน้าที่ดูแลคนในสังคมและการที่ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยจึงเป็นเหตุให้ทุกคนในสังคมจะสามารถได้รับการดูแลอย่างดีที่สุดที่ เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ดูแลเอาใจใส่ต่อเนื่องให้เติบโตอย่างดีก็จะมีสุขภาพจิตที่ดีและเรียนรู้จักการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นไว้วางใจ มีความมั่นคงในจิตใจ รวมทั้งจะรู้ถึงบทบาทหน้าที่ในการดำเนินชีวิตในสังคม มีความรับผิดชอบพื้นฐาน เรียนรู้ในการผูกพันกับผู้อื่น มีความรักกตัญญูรู้คุณ เห็นคุณค่าผู้อื่นอีกด้วย

บทบาทที่ 7 บทบาทผู้ให้คำปรึกษา

คนในครอบครัวเป็นคนสนิทสนมกันมากที่สุดไม่ใช่ข้อยู้อย่างห่างเหิน สิ่งหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสนิทสนมระหว่างกันก็คือการที่พ่อแม่เล่นบทบาทเป็นเหมือน “เพื่อน” ที่ใกล้ชิดลูกสามารถพูดคุยกับลูกได้ในทุกเรื่องและสามารถเป็นที่ปรึกษาเมื่อลูกมีปัญหา เมื่อลูกกระทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ถูกต้องและต้องการความเข้าใจและต้องการยอมรับ พ่อแม่ต้องสามารถทำหน้าที่นี้ได้ ต้องตระหนักว่าวัยรุ่นอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต อาจจะมีบางเรื่องที่เขาไม่เข้าใจและอยากหาผู้ที่ให้คำปรึกษา หากเขาเห็นว่าพ่อแม่ไม่มีเวลาว่างหรือแม้ว่างแต่ไม่ให้ความสนใจ หรือสนใจแต่ไม่เข้าใจ ลูกจะหันไปปรึกษาคอนอื่นแทน เช่น เพื่อนรุ่นพี่ จิตแพทย์ ครู แต่โดยแนวโน้มแล้วมันจะเป็นเป็นมากที่สุด ซึ่งเขาไม่น่าที่จะรับคำแนะนำที่ดีที่สุด

พ่อแม่ต้องให้เกียรติลูกและนับถือในความเป็นตัวลูกด้วย ไม่แสดงอาการดูถูก ต่อว่าหรือเหยียดหยันเมื่อลูกทำผิด แต่ต้องพร้อมเสมอ เมื่อลูกเข้ามาปรึกษา โดยตระหนักว่าหากเราต้องการจะพัฒนาเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความมั่นคงและมีความเชื่อมั่นในตนเอง เราต้องเป็นผู้ที่ถนอมรักษาจิตใจอันบอบบางของเขาให้ได้โดยรับการปลอบประโลมเสมอ

บทบาทที่ 8 บทบาทผู้สนับสนุน

บทบาทที่สำคัญของสถาบันครอบครัวที่มีส่วนในการพัฒนาเยาวชนคือบทบาทผู้สนับสนุน ครอบครัวต้องสนับสนุนให้เยาวชนเลือกในสิ่งที่ถูกต้องโดยยกย่องชมเชยในส่วนดีและให้กำลังใจในความพยายามที่จะกระทำในสิ่งใหม่ ๆ เสมอ และต้องเป็นผู้ที่สนับสนุนให้เยาวชนพัฒนาศักยภาพตามความถนัดของเขาไม่ใช่เป็นคนที่ยับยั้งให้ลูกเป็นอย่างที่ตนเองต้องการ โดยไม่คำนึงว่าลูกมีความถนัดหรือไม่ ต้องเป็นผู้สนับสนุนให้ลูกมีสิทธิ์ในการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ไม่ทำหน้าที่เป็นผู้บงการชีวิตแต่ทำหน้าที่ชี้แนะและสนับสนุนให้เลือกในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

พ่อแม่จะต้องให้โอกาสกับเยาวชนในการแสดงความคิดเห็นด้วย ไม่ใช่การยึดเอาความคิดของคนเป็นใหญ่เท่านั้น หรือเมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ต้องฟังคำอธิบายของลูกด้วย มิฉะนั้นก็จะสายเกินกว่าที่จะแก้ไข พ่อแม่ต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดูแลลูกจากการครอบงำ ความคิดมาเป็นผู้แนะนำ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการแสดงความคิดเห็นและรู้จักเคารพสิทธิความคิดเห็นของผู้อื่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มุ่งศึกษาและรวบรวมความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และ นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามทฤษฎีที่ได้จากผลงาน การวิจัยของกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3. วิธีการรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เฉพาะกลุ่มนักศึกษาระดับ ปวส. ช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 4 สถาบัน เท่านั้นคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย , สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ , สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี , สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารจำนวน 165 คน ครู-อาจารย์ 645 คน ผู้ปกครอง 9,725 คน และนักศึกษาระดับ ปวส. กลุ่มช่างอุตสาหกรรม จำนวน 9,725 คน รวม 20,260 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจำแนกตามสถานะของประชากร โดยวิธีเปิดตารางของเครซีเมอร์แกน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวม 4 กลุ่ม จำนวน 1,100 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 118 คน ครู-อาจารย์ 242 คน ผู้ปกครอง 370 คน และนักศึกษา 370 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำกรวิจัย ปีการศึกษา 2541

สถานศึกษา	ผู้บริหาร		ครู - อาจารย์		ผู้ปกครอง		นักศึกษา		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เทคนิคกรุงเทพฯ	60	43	197	73	3411	129	3411	129	7079	374
นนทบุรี	35	25	175	66	3326	127	3326	127	6862	345
พระนครเหนือ	35	25	167	63	2279	87	2279	87	4760	262
อุเทนถวาย	35	25	106	40	712	27	712	27	1565	119
รวม	165	118	645	242	9725	370	9725	370	20260	1100

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ , 2541

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือเป็นแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา เกี่ยวกับ

2.1 ปัญหา

2.2 มาตรการป้องกันแก้ไข

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open Ended)

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.1.1 ศึกษาแนวความคิด รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.2.1.2 ทฤษฎีที่ได้จากการวิจัย การกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จากเอกสาร วารสารหนังสือ บทความ ผลงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์

3.2.1.3 ใช้แนวการสร้างแบบสอบถามของ วิสิทธิ์ คลังสิน (2529) และงานวิจัยของกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2536) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถามลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (check list) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1.1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ เพศ ตำแหน่ง

วุฒิสถูคทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน

เอกสารฉบับเอกสารที่ส่งมานี้เพื่อใช้ในการศึกษานี้ ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1.2 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพ รายได้โดยรวม

ตอนที่ 1.3 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาเกี่ยวกับ สถานภาพครอบครัว สาขาวิชาที่กำลังศึกษา อายุ ภูมิภาค อาศัยอยู่กับใคร ประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาท การเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นของ 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา ของปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไข การทะเลาะวิวาทโดยผู้วิจัยศึกษาแนวความคิดจากกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ของกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อีกทั้งการค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา โครงการสัมมนา และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นแนวทาง และกำหนดแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ปัญหาการทะเลาะวิวาท แบ่งออกเป็น 4 ปัญหา คือ
 - 1.1 ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว
 - 1.2 ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา
 - 1.3 ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม
 - 1.4 ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์
2. มาตรการป้องกันและแก้ไข แบ่งออกเป็น 6 มาตรการ คือ
 - 2.1 ครอบครัว
 - 2.2 รัฐบาลและองค์กรเอกชน
 - 2.3 รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย
 - 2.4 ประชาชน
 - 2.5 จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา
 - 2.6 การจัดสัมมนา

เกณฑ์ สำหรับการแปลความหมายมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยบางส่วน
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open ended questions) ตามความคิดเห็นทั่วไป เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) ตลอดจนการใช้ภาษาของเครื่องมือ โดยจะนำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ช่วยพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ดังต่อไปนี้

1. นายโสภณ แสงไพโรจน์ ผู้เชี่ยวชาญ ระดับ 9 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. นายไพรัช รุ่งรุจีเมฆ ผู้อำนวยการวิทยาเขตอุเทนถวาย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ลินทรรัตนศิริกุล หัวหน้าศูนย์วิจัยและพัฒนาแบบ

ทดสอบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

4. ดร. วิเชียร เกตุสิงห์ รองเลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ
5. ดร. นิคม จารุมณี ผู้อำนวยการกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา

3.2.2.2 นำแบบสอบถามและข้อเสนอจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปหารือกับผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม พิจารณาตัดสินใจ แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์

3.2.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไป (Try – out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach's alpha coefficient) ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 0.80 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 จำแนกได้ดังนี้

ปัญหาการทะเลาะวิวาท	มีค่าความเชื่อมั่น
1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว	0.90
2. ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา	0.76
3. ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม	0.61
4. ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์	0.85

มีค่าความเชื่อมั่น 0.75

มาตรการป้องกันแก้ไข	มีค่าความเชื่อมั่น 0.94
1. ครอบครัว	มีค่าความเชื่อมั่น 0.77
2. รัฐบาลและองค์กรเอกชน	มีค่าความเชื่อมั่น 0.78
3. รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย	มีค่าความเชื่อมั่น 0.89
4. ประชาชน	มีค่าความเชื่อมั่น 0.88
5. จัด โครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา	มีค่าความเชื่อมั่น 0.82
6. การจัดสัมมนา	มีค่าความเชื่อมั่น 0.76

มีค่าความเชื่อมั่นทั้งด้านรายด้านและภาพรวม จึงจะถือว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้

3.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล

การเก็บและรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จะได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.3.1 ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

3.3.2 นำหนังสือจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสถานศึกษาตามวิทยาเขต ๓ ต่าง ๆ ทั้ง 4 แห่ง เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

3.3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเดินทางไปเก็บตามวันและเวลาที่กำหนดนัดหมายไว้ และจะขอรับกลับคืนหลังจากแบบสอบถามเสร็จแล้ว ภายใน 7 วัน หลังจากแจกแบบสอบถามแล้ว โดยแยกตามกลุ่มได้ดังนี้

3.3.3.1 ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เมื่อผู้วิจัยดำเนินการตามข้อ 2 แล้ว จึงดำเนินการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีจับสลากตามรายชื่อที่ได้รับความอนุเคราะห์จากแผนกบุคลากร ทั้ง 4 สถานศึกษา และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับสลาก แล้วจึงดำเนินการเก็บข้อมูล ซึ่งฝ่ายวิจัยและประเมินผลจะเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามของสถานศึกษานั้นๆ และผู้วิจัยจะขอกลับคืนภายใน 7 วัน หลังจากแจกแบบสอบถามแล้ว ซึ่งผู้บริหาร ส่งไปมีจำนวน 118 ชุด ได้รับกลับ จำนวน 118ชุดคิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนครู-อาจารย์ ส่งไปมีจำนวน 242 ชุด ได้รับกลับ จำนวน 231 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.45

3.3.3.2 แบบสอบถามของผู้ปกครองและนักศึกษา เมื่อผู้วิจัยดำเนินการตามข้อ 2 แล้ว ฝ่ายกิจการนักศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ จะเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในช่วงที่มีกิจกรรม การปฐมนิเทศ ประจำปีการศึกษา 2541 ของนักศึกษาพร้อมกับผู้ปกครอง ของทั้ง 2 ชั้นปี จากนั้นผู้วิจัยจะขอกลับคืนจากฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งผู้ปกครอง ส่งไปมีจำนวน 370 ชุด ได้รับกลับ จำนวน 349 ชุดคิดเป็นร้อยละ 94.32 และนักศึกษาส่งไปมีจำนวน 370 ชุด ได้รับกลับ จำนวน 349 ชุดคิดเป็นร้อยละ 94.32 ตามลำดับ

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบเรียบร้อยแล้ว นำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

3.4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ฉบับที่สมบูรณ์ จึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จะวิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งรายด้าน ภาพรวม และจำแนกตามสถานะภาพตามตำแหน่ง

ตอนที่ 3 ข้อมูลปลายเปิด (Open ended)

3.4.2 การแปลความหมายของข้อมูลพิจารณาจากค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ดังนี้ คือ

4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
3.5-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยบางส่วน
1.00-1.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ทั้งนี้สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.5.1 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC* (Statistical Package for Social Science, /Personal Computer)

3.5.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.3 ค่าความถี่และร้อยละ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาถึงปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล การนำเสนอข้อมูลนั้นผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง พร้อมทั้งการบรรยายตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

4.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าร้อยละนำเสนอผลการวิจัยใน ตารางที่ 4.1 - 4.4 โดยแยกสถานะภาพตามตำแหน่ง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา ทั้งรายด้านและภาพรวม เกี่ยวกับ

- ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รายด้าน ภาพรวม และแยกสถานะภาพโดยตำแหน่ง ในตารางที่ 4.5 - 4.10 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

- มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รายด้าน ภาพรวม และแยกสถานะภาพโดยตำแหน่ง ในตารางที่ 4.11 - 4.18 โดยใช้ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบปลายเปิด (Open ended) ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไข การทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้ความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งงาน		
- ผู้อำนวยการ	4	3.40
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	28	23.30
- หัวหน้าคณะ	11	9.30
- หัวหน้าแผนก	75	64.00
รวม	118	100.00
สาขาที่ปฏิบัติการสอน		
- สาขาวิชาชีพ	88	74.60
- สาขาวิชาสามัญ	30	25.40
รวม	118	100.00
เพศ		
- ชาย	97	82.20
- หญิง	21	17.80
รวม	118	100.00
วุฒิทางการศึกษา		
- ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	32	27.10
- ตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป	86	72.90
รวม	118	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
- 5 ปีหรือต่ำกว่า	2	1.70
- มากกว่า 5-10 ปี	6	5.10
- มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	110	93.20
รวม	118	100.00

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ดังนี้

ตำแหน่งงานพบว่า หัวหน้าแผนกมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.00 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 23.30 หัวหน้าคณะ คิดเป็นร้อยละ 9.30 ผู้อำนวยการคิดเป็นร้อยละ 3.40 ส่วนสาขาที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติการสอน พบว่าผู้บริหารมีงานสอนในสาขาวิชาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.60 สาขาวิชาสามัญ คิดเป็นร้อยละ 25.40

เพศ พบว่าผู้บริหารเป็นเพศชายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.20 เป็นเพศหญิงเพียง 17.80

วุฒิทางการศึกษา พบว่าผู้บริหารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกลุ่มช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 72.90 ปริญญาตรี และต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 27.10

ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าผู้บริหารมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.20 มากกว่า 5 -10 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.10 และ 5 ปีหรือต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 1.70

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปของครู - อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งงาน		
- ผู้ปฏิบัติการสอน	231	100.00
รวม	231	100.00
สาขาที่ปฏิบัติการสอน		
- สาขาวิชาชีพ	208	90.10
- สาขาวิชาสามัญ	23	9.90
รวม	231	100.00
เพศ		
- ชาย	197	85.30
- หญิง	34	14.70
รวม	231	100.00
วุฒิทางการศึกษา		
- ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	131	56.70
- ตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป	100	43.30
รวม	231	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
- 5 ปีหรือต่ำกว่า	100	43.30
- มากกว่า 5-10 ปี	44	19.00
- มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	87	37.70
รวม	231	100.00

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของ ครู-อาจารย์ ที่มีต่อปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ดังนี้

ตำแหน่งงาน ครู-อาจารย์ พบว่าเป็นผู้ปฏิบัติการสอนคิดเป็นร้อยละ 100.00

สาขาที่ปฏิบัติการสอน พบว่า ครู-อาจารย์ ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.10 สาขาวิชาสามัญ คิดเป็นร้อยละ 9.90

เพศ พบว่า ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติการสอน เป็นเพศชายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.30 เป็นเพศหญิงเพียง 14.70

วุฒิการศึกษา พบว่า ครู-อาจารย์ มีวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 56.70 ตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.30

ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครู-อาจารย์ มีประสบการณ์ในการทำงานมากที่สุด คือ 5 ปี หรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 43.30 รองลงมาคือมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.70 และมากกว่า 5-10 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.00

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	220	63.00
- หญิง	129	37.00
รวม	349	100.00
อายุ		
- 30 ปี หรือต่ำกว่า	85	24.30
- มากกว่า 30-40 ปี	129	37.00
- มากกว่า 40 ปี ขึ้นไป	135	38.70
รวม	349	100.00
อาชีพ		
- รับราชการ	84	24.07
- รัฐวิสาหกิจ	52	14.90
- เอกชน	74	21.20
- อื่น ๆ ไปรกระบุ	139	39.80
-รับจ้าง	85	24.35
-แม่บ้าน	50	14.33

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
-ว่างงาน	4	1.15
รวม	349	100.00
รายได้โดยรวม		
- น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน	59	16.90
- ตั้งแต่ 5,000-10,000 บาท/เดือน	170	48.70
- 10,000 บาท/เดือน ขึ้นไป	120	34.40
รวม	349	100.00
มีความสัมพันธ์กับนักศึกษา		
- บิดา	140	40.10
- มารดา	95	27.20
- อื่น ๆ โปรรระบุ	114	32.66
- พี่	16	4.60
- ลุง , ป้า	4	1.15
- น้ำ , อา	3	0.86
- เจ้าของหอพัก	91	26.07
รวม	349	100.00

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของผู้ปกครองที่มีต่อปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ดังนี้

เพศ พบว่าผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.00 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 37.00

อายุ พบว่าผู้ปกครองนักศึกษาส่วนมากมีอายุมากกว่า 40 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.70 มากกว่า 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.00 ส่วน 30 ปี หรือต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 24.30

อาชีพ พบว่าผู้ปกครองของนักศึกษามีอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากรับราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.80 กล่าวคือหากแยกออกเป็นอาชีพรับจ้างแล้วจะมีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 24.35 รองลงมาคืออาชีพแม่บ้านคิดเป็นร้อยละ 14.33 และลำดับสุดท้ายคือ ผู้ปกครองที่ว่างงาน คิดเป็นร้อยละ 4 อาชีพรับราชการคิดเป็นร้อยละ 24.07 รัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 14.90 เอกชนคิดเป็นร้อยละ 21.20

รายได้โดยรวม พบ ว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ตั้งแต่ 5,000-10,000 บาท/เดือน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.70 รองลงมารายได้10,000บาท/เดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.40 และรายได้ น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 16.90 ตามลำดับ

ความสัมพันธ์กับนักศึกษา พบว่าผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนมากมีความสัมพันธ์เป็นบิดา คิดเป็นร้อยละ 40.10 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 32.66 กล่าวคือหากแยกออกเป็นรายละเอียดแล้วจะได้ ความสัมพันธ์ที่เป็นเจ้าของหอพักถึงร้อยละ 26.07 รองลงมาคือเป็นที่ร้อยละ 4.60 ลุง ป้า 1.15 น้า อา 0.86 และมีความสัมพันธ์เป็นมาราคิดเป็นร้อยละ 27.20

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาที่กำลังศึกษา		
- ช่างก่อสร้าง	105	30.10
- เทคนิคสถาปัตยกรรม	14	4.10
- ช่างไฟฟ้ากำลัง	28	8.02
- ช่างอิเล็กทรอนิกส์	19	5.44
- ช่างเชื่อมโลหะแผ่น	32	9.17
- ช่างกลโรงงาน	39	11.17
- ช่างยนต์	30	8.60
- ช่างคอมพิวเตอร์	2	0.57
- ช่างสำรวจ	80	22.92
รวม	349	100.00
อายุ		
- ต่ำกว่า 20 ปี	210	60.20
- ตั้งแต่ 20-25 ปี	138	39.50
- มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	1	0.30
รวม	349	100.00
ภูมิลำเนาเดิม		
- กรุงเทพมหานคร	121	34.70
- ต่างจังหวัด	228	65.30
รวม	349	100.00

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจุบันอาศัยอยู่กับ		
- บิดา	7	2.00
- มารดา	53	15.20
- บิดา - มารดา	123	35.20
- อื่น ๆ	166	47.60
- เจ้าของหอพัก	95	27.22
- พี่	30	8.59
- ลุง , ป้า	14	4.01
- น้ำ , อา	27	7.74
รวม	349	100.00
สถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่		
- วิทยาเขตอุเทนถวาย	63	18.05
- วิทยาเขตนนทบุรี	60	17.20
- วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	177	50.71
- วิทยาเขตพระนครเหนือ	49	14.04
รวม	349	100.00
การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา		
- เคย	336	96.28
จำนวน 3 ครั้งขึ้นไป	294	84.24
จำนวน 2 ครั้ง	27	7.74
จำนวน 1 ครั้ง	15	4.30
- ไม่เคย	13	3.72
รวม	349	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทกับ นักศึกษาต่าง สถาบัน		
- เคย	141	40.40
จำนวน 1 ครั้ง	87	24.93
จำนวน 2 ครั้ง	51	14.61
จำนวน 3 ครั้ง	3	0.86
- ไม่เคย	208	59.60
รวม	349	100.00
ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่าง สถาบัน ท่านเคยถูกจับกุมหรือไม่		
- เคย	8	2.29
จำนวน 1 ครั้ง	7	2.00
จำนวน 2 ครั้ง	1	0.29
- ไม่เคย	341	97.71
รวม	349	100.00

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ดังนี้

สาขาวิชาที่กำลังศึกษาพบว่า แผนกช่างก่อสร้างมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.10 รองลงมาคือแผนกช่างสำรวจ คิดเป็นร้อยละ 22.92 แผนกช่างกลโรงงานคิดเป็นร้อยละ 11.17 แผนกช่างโลหะแผ่น คิดเป็นร้อยละ 9.17 แผนกช่างยนต์คิดเป็นร้อยละ 8.60 แผนกช่างไฟฟ้ากำลังคิดเป็นร้อยละ 8.02 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 5.44 แผนกเทคนิคสถาปัตยกรรม 4.10 และแผนกคอมพิวเตอร์คิดเป็นร้อยละ 0.57 ตามลำดับ อายุ พบว่า นักศึกษามีอายุต่ำกว่า 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.20 รองลงมาอายุตั้งแต่ 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.50 และอายุมากกว่า 25 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.30 ภูมิลำเนาเดิมนักศึกษา พบว่า มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.30 ที่เหลือมีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 34.70

ปัจจุบันการพักอาศัย พบว่านักศึกษาพักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.20 รองลงมาคือเจ้าของหอพักคิดเป็นร้อยละ 27.22 และอาศัยกับมารดาร้อยละ 15.20 ตามลำดับ

สถานศึกษาที่กำลังศึกษา พบว่าเป็นนักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.71 รองลงมาคือ วิทยาเขตอุเทนถวาย คิดเป็นร้อยละ 18.05 วิทยาเขตนนทบุรี คิดเป็นร้อยละ 17.20 และวิทยาเขตพระนครเหนือ คิดเป็นร้อยละ 14.04 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา พบว่านักศึกษาเคยเข้าร่วมกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 96.28 จำแนกเป็น จำนวน 3 ครั้ง ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 84.24 รองลงมา จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.74 และจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.30 ตาม ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษาเลย คิดเป็นร้อยละ 3.72

ประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน พบว่านักศึกษาไม่เคยมีประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 59.60 ส่วนที่เคยมีประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 40.40 จำแนกเป็น เลขจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.93 จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.61 และจำนวน 3 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.86 ตามลำดับ

การถูกจับกุมเมื่อก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน พบว่า นักศึกษาไม่เคย ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 97.71 ส่วนนักศึกษาที่เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน และถูกจับกุม คิดเป็นร้อยละ 2.29 จำแนกเป็น จำนวน 1 ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.00 จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.29 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษาทั้งรายด้าน ภาพรวม และจำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่ง เกี่ยวกับ

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในตารางที่ 4.5-4.9 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในตารางที่ 4.10-4.18 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1 ปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในตารางที่ 4.5-4.9 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายด้าน ภาพรวม และจำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่ง

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของ นักศึกษากลุ่ม ช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว

ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. บิดามารดาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่	3.09	1.29	ปานกลาง	6
2. บิดามารดา หรือผู้ปกครองหมกมุ่นเรื่องอบายมุข เช่น สุรา ยาเสพติด การพนัน	3.43	1.30	ปานกลาง	4
3. บิดามารดา หรือผู้ปกครอง มีรายได้น้อยไม่เพียงพอ การใช้จ่ายภายในครอบครัว	2.60	1.22	ปานกลาง	9
4. บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามใจนักศึกษามากเกินไป	3.49	1.14	ปานกลาง	2
5. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่เคยสนใจการคบเพื่อนของนักศึกษา	3.43	1.18	ปานกลาง	3
6. บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลาดูแลนักศึกษามากเกินไปอย่างเพียงพอ	3.60	1.14	มาก	1
7. บิดามารดา หรือผู้ปกครองเข้มงวดนักศึกษามากเกินไป จนเป็นเหตุให้นักศึกษาหาทางออกโดยการไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น	2.58	1.14	ปานกลาง	10
8. บุคคลในครอบครัวมีการทะเลาะวิวาทกันเสมอจึงส่งผลให้นักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น	2.82	1.22	ปานกลาง	8
9. บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ให้ความสำคัญของมากกว่าความรักและความเอาใจใส่	3.08	1.20	ปานกลาง	7
10. บิดามารดา หรือผู้ปกครองขาดความร่วมมือกับอาจารย์ ในการแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา	3.36	1.23	ปานกลาง	5
รวมเฉลี่ย	3.14	0.84	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่าปัญหาที่เกิด จากสภาพครอบครัวตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา โดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแล นักศึกษาของตนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมาเป็นลำดับ 2 และ 3 อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คือบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองตามใจนักศึกษามากเกินไป ($\bar{X} = 3.49$) และบิดา มารดาหรือผู้ ปกครองไม่เคยสนใจการคบเพื่อนของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.43$) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้ายมีความเห็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน คือ บิดา-มารดาหรือผู้ปกครองเข้มงวดนักเรียนมากเกินไป จนเป็นเหตุให้นักศึกษาหาทางออกโดยไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น ($\bar{X} = 2.58$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา

ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับแนวทางในการแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาท	3.00	1.30	ปานกลาง	4
2. การจัดการเรียนการสอนไม่ครบถ้วนตามหลักสูตรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีเวลาว่างมากเกินไป	2.64	1.27	ปานกลาง	8
3. ความประพฤติของนักศึกษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากสถานศึกษาอย่างจริงจัง	3.13	1.31	ปานกลาง	1
4. สถานศึกษาเข้มงวดเรื่องระเบียบ วินัย เครื่องแต่งกายมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด หาทางออกโดยไปก่อทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน	2.28	1.33	บางส่วน	11
5. สถานศึกษาไม่มีการตรวจสอบความประพฤติของนักศึกษาที่สมควรพิจารณาให้เข้าเรียน	3.03	1.30	ปานกลาง	3
6. สถานศึกษามีวัสดุอุปกรณ์ โรงฝึกงาน ไม่เพียงพอทำให้นักศึกษาเบื่อหน่ายต่อการเรียน	2.53	1.30	ปานกลาง	10
7. สถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทมักปล่อยให้ นักศึกษาแก้ปัญหาตนเอง	2.89	1.32	ปานกลาง	6
8. สถานศึกษาไม่มีมาตรการในการลงโทษนักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาสถาบันอื่น	3.08	1.41	ปานกลาง	2
9. สถานศึกษาไม่จัดอบรมความประพฤติแก่นักศึกษาเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ	2.93	1.25	ปานกลาง	5
10. การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา	2.65	1.31	ปานกลาง	7
11. พฤติกรรมการแสดงออกบางอย่างของครู - อาจารย์ เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่นักศึกษา ของคนอย่างเพียงพอ	2.60	1.22	ปานกลาง	9
รวมเฉลี่ย	2.79	0.84	ปานกลาง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษาตามความคิดเป็นของผู้บริหาร, ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา โดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เห็นด้วยปานกลางเป็นลำดับที่ 1 คือความประพฤติของนักศึกษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก สถานศึกษาอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.13$) รองลงมาเป็นลำดับ 2 และ 3 เห็นด้วยปานกลาง คือ สถานศึกษาไม่มีมาตรการในการลงโทษนักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น ($\bar{X} = 3.08$) และสถานศึกษา ไม่ตรวจสอบความประพฤติของนักศึกษาที่สมควรพิจารณาให้เข้าเรียน ($\bar{X} = 3.03$) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้าย มีความคิดเห็นเป็นอยู่ในระดับเห็นด้วยบางส่วน คือ สถานศึกษาเข้มงวดเรื่องระเบียบวินัย เครื่องแต่งกายมากเกินไป ทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด หาทางออกโดยการไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน ($\bar{X} = 2.28$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นและลำดับที่ ของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในด้านปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อม และสังคม

ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อม และสังคม	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนแออัดมีโอกาสดังพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนได้มาก	3.06	1.20	ปานกลาง	7
2. เจ้าหน้าที่บ้านเมืองปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทในลักษณะอะลุ้มอล่วยมาโดยตลอด จึงทำให้นักศึกษาเหล่านี้ไม่เข็ดหลาบ	3.13	1.36	ปานกลาง	6
3. ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากค่านิยมที่ไม่ถูกต้องระหว่างสถานศึกษา เช่น การขีดหัวเข็มขัดและเสื้อฝักงานของต่างสถาบันเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท	3.77	1.23	มาก	1
4. กิจกรรมของสถานศึกษาที่เป็นประเพณีนิยม เช่น งานวันสถาปนาของสถานศึกษาก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท	3.21	1.35	ปานกลาง	5
5. การสร้างสถานการณ์จากบุคคลภายนอกเป็นสาเหตุให้นักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาท	3.29	1.23	ปานกลาง	4
6. การขีดเขียน หรือพ่นสีสเปรย์ ข้อความขี้ขูด ทำทาบ ในกลุ่มนักศึกษาอาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาท	3.70	1.15	มาก	2
7. สถานเริงรมย์ ศูนย์การค้า และการแสดงดนตรีตามสถานที่ต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา	3.35	1.20	ปานกลาง	3
8. การก่อเหตุของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	2.95	1.22	ปานกลาง	8

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อม และสังคม	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
9. มีผู้จ้างวานนักศึกษาให้ก่อเหตุทะเลาะวิวาท เพื่อผลประโยชน์บางประการ	2.35	1.23	บางส่วน	10
10. การแพร่กระจายของวัฒนธรรมต่างชาติที่ไม่เหมาะสมเป็นตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องได้แก่ ทรงผม การแต่งกาย เป็นต้น	2.91	1.26	ปานกลาง	9
รวมเฉลี่ย	2.88	0.69	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่าปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคมตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา โดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากค่านิยมที่ไม่ถูกต้องระหว่างสถานศึกษา เช่นการขีดหัวเข็มขัดและเสื้อฝักงานของต่างสถาบันเป็นเหตุที่ทำให้เกิดจากการทะเลาะวิวาท ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมาลำดับที่ 2 และ 3 นั้น อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คือ การขีดเขียนหรือพ่นสีสเปรย์ข้อความข่มขู่ทำร้ายในกลุ่มนักศึกษาอาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาท ($\bar{X} = 3.70$) และสถานเริงรมย์ ศูนย์การค้า และการแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดการทะเลาะวิวาทของ นักศึกษา ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้าย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยบางส่วน คือ มีผู้จ้างวานนักศึกษาให้ก่อเหตุทะเลาะวิวาทเพื่อผลประโยชน์บางประการ ($\bar{X} = 2.35$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นและลำดับของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในด้านปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. นักศึกษามีความผิดปกติต่อการพัฒนาการทางร่างกาย เช่น เตี้ย แคระแกรน หรือพิการ	2.18	1.18	ปานกลาง	6
2. นักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทมักจะมีความคิดเห็นแยกแยะดี - ชั่ว น้อยกว่ากลุ่มนักศึกษาปกติ	3.08	1.30	ปานกลาง	3
3. ความก้าวร้าวของนักศึกษาเกิดขึ้นเพราะถูกนักศึกษาในต่างสถาบันก้าวร้าวก่อน	3.16	1.23	ปานกลาง	2
4. ความอิจฉาริษยาสถาบันอื่นที่มีชื่อเสียงกว่า	2.39	1.28	ปานกลาง	5
5. นักศึกษามีความคิดเห็นขัดแย้งกับสังคมจะแสดงออกอย่างรุนแรง	2.78	1.19	ปานกลาง	4
6. นักศึกษาขาดรูปแบบที่แท้จริงจากสังคมในอันที่จะปฏิบัติ ตาม เช่น บิดา มารดา ครู - อาจารย์ รุ่นพี่ เป็นต้น	3.16	1.20	ปานกลาง	1
รวมเฉลี่ย	2.79	0.81	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่าปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเป็นลำดับที่ 1 คือนักศึกษาขาดรูปแบบที่แท้จริงจากสังคมในอันที่จะปฏิบัติตามเช่น บิดา มารดา ครู-อาจารย์ รุ่นพี่ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.16$) รองลงมา ลำดับที่ 2 และ 3 อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเช่นกันคือ ความก้าวร้าวของนักศึกษาที่เกิดขึ้นเพราะถูกนักศึกษาในต่างสถาบันก้าวร้าวก่อน ($\bar{X} = 3.16$) และนักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาทมักจะมีความคิดเห็นแยกแยะดี - ชั่ว น้อยกว่ากลุ่มนักศึกษาปกติ ($\bar{X} = 3.08$) ส่วนลำดับท้าย ๆ ก็มีความคิดเห็นในระดับปานกลางด้วยคือ ลำดับที่ 6,5 คือ นักศึกษามีความผิดปกติต่อการพัฒนาการทางร่างกาย เช่น เตี้ย แคระแกรน หรือพิการ ($\bar{X} = 2.18$) และความอิจฉาริษยาสถาบันอื่นที่มีชื่อเสียงมากกว่า ($\bar{X} = 2.39$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น รายด้านในภาพรวมทั้งหมด เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ปัญหาการทะเลาะวิวาท	N = 1047		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว	3.14	0.84	ปานกลาง	1
2. ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา	2.79	0.77	ปานกลาง	3
3. ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม	2.88	0.70	ปานกลาง	2
4. ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์	2.79	0.81	ปานกลาง	4
รวม	2.99	0.63.	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.9 พบว่าปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว ($\bar{X} = 3.14$) ปัญหาเกิดจากสภาพสิ่งแวดล้อมและสังคม ($\bar{X} = 2.88$) ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.79$) และ ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของมนุษย์ ($\bar{X} = 2.79$) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้บริหาร ($n_1 = 118$) ครู-อาจารย์ ($n_2 = 231$) ผู้ปกครอง ($n_3 = 349$) และนักศึกษา ($n_4 = 349$) เป็นรายด้าน และภาพรวม

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ($n_1 = 118$) ครู-อาจารย์ ($n_2 = 231$) ผู้ปกครอง ($n_3 = 349$) และ นักศึกษา ($n_4 = 349$) เป็นรายด้านและภาพรวมเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ปัญหาการทะเลาะวิวาท	ผู้บริหาร ($n_1 = 118$)			ครู-อาจารย์ ($n_2 = 231$)			ผู้ปกครอง ($n_3 = 349$)			นักศึกษา ($n_4 = 349$)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพ ครอบครัว	3.57	0.94	มาก	1	3.27	1.13	ปานกลาง	1	3.12	1.19	ปานกลาง	1
2. ปัญหาที่เกิดจากสภาพ สถานศึกษา	3.19	1.20	ปานกลาง	3	2.90	1.25	ปานกลาง	3	2.81	1.30	ปานกลาง	2
3. ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม	3.21	1.04	ปานกลาง	2	2.97	1.08	ปานกลาง	2	2.80	1.24	ปานกลาง	3
4. ปัญหาที่เกิดจากสภาพ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ตามธรรมชาติของมนุษย์	2.93	1.11	ปานกลาง	4	2.68	1.16	ปานกลาง	4	2.70	1.17	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.34	0.60	ปานกลาง	-	3.06	0.55	ปานกลาง	-	2.36	0.63	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่าปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ($n_1 = 118$) โดยภาพรวมทั้งหมดเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เป็นลำดับที่ 1 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัวเป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.57$) มีระดับความคิดเห็นมาก และปัญหาที่เกิดจากสภาพสิ่งแวดล้อมและสังคม เป็นลำดับที่ 2 ($\bar{X} = 3.21$) มีระดับความคิดเห็นด้วยปานกลาง ตามลำดับ ปัญหาที่เกิดจากสถานศึกษา เป็นลำดับที่ 3 ($\bar{X} = 3.16$) และปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์เป็นลำดับที่ 4 ($\bar{X} = 2.93$)

ปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ($n_2 = 231$) โดยภาพรวมทุกด้านทั้งหมดเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เป็นลำดับที่ 2 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าโดยทุกด้านเรียงลำดับจากน้อยไปหามากพบว่า ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) ส่วนปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) และปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$) ตามลำดับ

ปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ($n_3 = 349$) โดยภาพรวมทุกด้านทั้งหมดเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.36$) เป็นลำดับที่ 4 เพื่อพิจารณารายด้าน โดยทุกด้านเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก พบว่าดังนี้ ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัวมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) ปัญหาที่เกิดจากสถานศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$) และปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เช่นกัน ($\bar{X} = 2.70$) ตามลำดับ

ปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของนักศึกษา ($n_4 = 349$) โดยภาพรวมทุกด้านทั้งหมดเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) เป็นลำดับที่ 3 เพื่อพิจารณารายด้าน โดยทุกด้านเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก พบว่า ดังนี้ ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัวมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อม และสังคม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 2.79$) และปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เช่นกัน ($\bar{X} = 2.57$) ตามลำดับ

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในตารางที่ 4.11 – 4.18 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านครอบครัว

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ด้านครอบครัว	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควรแสดงความรักแก่บุตร เท่า ๆ กัน	3.73	1.25	มาก	6
2. บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน และมีความรับผิดชอบต่อบุตร ธิดา ของตนเอง	3.08	1.17	ปานกลาง	9
3. จัดอบรมสัมมนาผู้ปกครองนักศึกษา โดยการให้ความรู้ถึง คุณค่าความสัมพันธอันดีระหว่างบิดา มารดา และบุตร และแนวทางการสร้างครอบครัวที่มั่นคง	3.62	1.16	มาก	8
4. บิดา มารดาควรจัดสรรเวลาให้กับสมาชิกในครอบครัว ให้เหมาะสม	3.83	1.16	มาก	4
5. ใช้สื่อมวลชนสร้างความเข้าใจถึงคุณค่าของความสัมพันธ อันดีระหว่างบิดา มารดา	3.74	1.10	มาก	5
6. บิดา มารดา มีการติดตามเมื่อได้รับข่าวสารจากสถานศึกษา	3.71	1.17	มาก	7
7. สถานศึกษา และบิดา มารดา ควรร่วมมือกันปลูกฝังให้ นักศึกษามีความรู้สึกรับผิดชอบมีเหตุผล	3.94	1.10	มาก	2
8. ครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมมือแก้ไขปัญหา การทะเลาะวิวาทอย่างจริงจัง	4.02	1.04	มาก	1
9. บิดา มารดา ติดตามผลการแก้ไขปัญหากับสถานศึกษา อย่างต่อเนื่อง	3.83	1.13	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.80	1.14	มาก	-

จากตารางที่ 4.11 พบว่ามาตรการการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทด้านครอบครัว ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมมือแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาลำดับ 2,3,4 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน คือ สถานศึกษาและบิดามารดาติดตามผลการแก้ไขปัญหากับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.83$) และบิดามารดาควรจัดสรรเวลาให้กับสมาชิกในครอบครัวให้เหมาะสม ($\bar{X} = 3.83$) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้ายมีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางคือบิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองและมีความรับผิดชอบต่อบุติการของตนเอง ($\bar{X} = 3.08$)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท	N = 1047				
	รัฐบาลและองค์กรเอกชน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. จัดตั้งคลินิกสุขภาพจิตวัยรุ่นในสถานศึกษา		3.50	1.17	มาก	11
2. จัดหาอุปกรณ์กีฬาและดนตรีหลายประเภท เพื่อให้ นักศึกษาได้เล่นในเวลาว่าง		4.10	1.03	มาก	1
3. จัดสวัสดิการแก่ครู-อาจารย์ ที่ปรึกษา สโมสร นักศึกษาเป็นพิเศษ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ		3.58	1.21	มาก	10
4. จัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวนสาธารณะ ศูนย์เยาวชนเพื่อการศึกษา เพื่อความหลากหลายใน กิจกรรมนันทนาการ		4.00	1.10	มาก	5
5. ส่งเสริมให้บริษัทห้างร้านต่าง ๆ จ้างนักศึกษาทำงาน ล่วงเวลาเพื่อเพิ่มรายได้ และฝึกประสบการณ์		4.09	1.02	มาก	2
6. จัดนักศึกษาให้ช่วยเหลือสังคม เช่น ช่วยเหลือรถยนต์ ขัดข้องเวลานักข้ามเป็นการแสดงความสามารถของ นักศึกษาอีกทางหนึ่ง		3.84	1.11	มาก	9
7. ใช้สื่อมวลชน เช่น วิทยู โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อกลางรณรงค์การแก้ปัญหา ครอบครัวและการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง		3.98	1.04	มาก	6
8. รัฐบาลมีจุดยืนที่แน่นอน โดยเร่งกำจัดสื่อต่าง ๆ ที่ มอมเมาประชาชนและนักศึกษา		4.05	1.02	มาก	3
9. บริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและผู้ปกครองเวลา มีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทโดยตรง ให้ ชุมชนหรือองค์กรสังคมสงเคราะห์ เช่น สโมสร ไลออนส์ ฯลฯ		3.93	1.02	มาก	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
10. ให้ความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมโดยการจัดตั้ง ศูนย์เยาวชนเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษา ทั้ง 4 สถาบัน	3.86	1.07	มาก	8
11. รัฐบาลควรเร่งสร้างหรือสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ เป็นประโยชน์ต่อเยาวชน	4.02	1.03	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.89	1.07	มาก	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่ามาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่าข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือจัดหาอุปกรณ์กีฬาและดนตรีหลายประเภทเพื่อให้ นักศึกษาได้เล่นในเวลาว่าง ($\bar{X} = 4.10$) รองลงมาเป็นลำดับที่ 2 และ 3 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน คือ ส่งเสริมให้บริษัทห้างร้านต่าง ๆ จ้างนักศึกษาทำงานล่วงเวลาเพื่อเพิ่มรายได้และฝึกประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.09$) และรัฐบาลมีจุดยืนที่แน่นอน โดยเร่งกำจัดสื่อต่าง ๆ ที่มอมเมาประชาชนและนักศึกษา ($\bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้ายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคือจัดตั้งคลินิกสุขภาพจิตด้วยรุ่นในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.50$)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในด้านรัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ด้านรัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิชาทหาร แก่นักศึกษา ในระดับ ปวช. และ ปวส. เพื่อสร้างเสริมความมีระเบียบวินัย	3.66	1.20	มาก	4
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนควรมี การประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ที่ดีของนักศึกษา เช่น การทำ กิจกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ทางด้านการบำเพ็ญ ประโยชน์	3.87	1.02	มาก	3
3. รัฐบาลควรเสนอแนะสื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวใน ในเชิงสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาคุณภาพของประชาชน	3.94	1.07	มาก	2
4. รัฐบาลควรมีมาตรการการใช้กฎหมายข้อบังคับอย่าง แน่นนอนและเด็ดขาด	3.99	1.06	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.80	1.08	มาก	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่ามาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา โดยภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือรัฐบาลควรมีมาตรการ การใช้กฎหมายข้อบังคับอย่างแน่นนอนและเด็ดขาด ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาเป็นลำดับที่ 2, 3 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เช่นกันคือรัฐบาลควรเสนอแนะสื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวในเชิงสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาคุณภาพของ ประชาชน ($\bar{X} = 3.94$) และหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนควรมีการประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ที่ดีของ นักศึกษา เช่นการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ทางด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ($\bar{X} = 3.87$) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้ายมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เช่นกัน คือ ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิชาทหารแก่นักศึกษาในระดับ ปวช. และ ปวส. เพื่อสร้างเสริมความมีระเบียบวินัย ($\bar{X} = 3.66$)

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่ม ช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในด้านประชาชน

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ให้ความสนใจอันดีแก่สถานศึกษาโดยสนับสนุน ร่วมกิจกรรมตามสมควร	3.85	0.97	มาก	3
2. มีศูนย์แจ้งข่าวสารในกรณีที่มีนักศึกษาก่อการทะเลาะ วิวาทเกิดขึ้น	3.96	1.03	มาก	1
3. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวกรณีมี เหตุการณ์ทะเลาะวิวาท เพื่อแก้ไขปัญหาค่าทันเหตุการณ์	3.94	1.01	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.92	1.00	มาก	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่ามาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทในด้านประชาชน ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา โดยในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ มีศูนย์แจ้งข่าวสารในกรณีที่มีนักศึกษาก่อการทะเลาะวิวาทเพื่อแก้ไขปัญหาให้ทันเหตุการณ์ ($\bar{X} = 3.96$) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวกรณีมีเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทเพื่อแก้ไขปัญหาได้ทันเหตุการณ์ ($\bar{X} = 3.94$) และลำดับสุดท้ายมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน คือ ให้ความสนใจอันดีแก่สถานศึกษาโดยสนับสนุน และร่วมกิจกรรมตามสมควร ($\bar{X} = 3.85$)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของ นักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในด้านการจัดโครงการร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทการจัดโครงการร่วมมือ ระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. มีการประชุมชี้แจงให้นักศึกษาเพื่อให้ผู้ปกครองทราบ ข้อเท็จจริงในการหาแนวทางการปฏิบัติของสถานศึกษาต่อ เรื่องที่เกิดขึ้นให้ทันต่อเหตุการณ์	3.86	1.03	มาก	5
2. กำหนดให้มีการพบปะกันระหว่างผู้ปกครองกับครู-อาจารย์	3.66	1.09	มาก	7
3. จัดให้มีการติดตามผลความประพฤติของนักศึกษาที่ก่อเหตุ ไปยังสถาบันครอบครัว	3.86	1.08	มาก	4
4. การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และขอความร่วมมือจากผู้ปกครองโดยจัดให้มีการติดตามผล ความประพฤติของนักศึกษาที่ก่อเหตุไปยังสถาบันครอบครัว	3.95	1.08	มาก	3
5. การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง	4.02	1.05	มาก	1
6. เชิญให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึง วิธีการแก้ไขปัญหา	3.96	1.04	มาก	2
7. ให้มีการประเมินผลประจำปีและสรุปเสนอต่อองค์กร ที่เกี่ยวข้อง	3.81	1.03	มาก	6
รวมเฉลี่ย	3.87	1.06	มาก	-

จากตาราง 4.15 พบว่ามาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทในด้านการจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และ นักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นลำดับที่ 1 คือ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาเป็นอันดับที่ 2 และ 3 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากคือเชิญ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึงวิธีแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 3.96$) และการลงโทษนักศึกษากระทำผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และขอความร่วมมือจากผู้ปกครองโดยจัดให้มีการติดตามผลตามความประพฤติของ นักศึกษาที่ก่อเหตุไปยังสถาบันครอบครัว

($\bar{X} = 3.95$) ส่วนลำดับสุดท้าย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน คือ กำหนดให้มีการพบปะกันระหว่างผู้ปกครองกับครู-อาจารย์ ($\bar{X} = 3.66$)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษาเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในด้านการจัดสัมมนา

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทด้านการจัดสัมมนา	N = 1047			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. จัดโครงการฝึกอบรมเพื่อละลายพฤติกรรมและความเชื่อในทางที่ผิดแก่นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีแรก	3.85	1.08	มาก	3
2. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่ เป็นพี่เลี้ยงแนะนำค่านิยมที่ดีต่อสถานศึกษาของตนตลอดปีการศึกษา	3.93	1.11	มาก	2
3. จัดโครงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชน	3.84	0.09	มาก	4
4. จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาท	3.69	1.15	มาก	8
5. จัดกิจกรรมเพื่ออบรมด้านจริยธรรมและทำกิจกรรมทางศาสนา	3.74	1.13	มาก	7
6. จัดอบรมหัวหน้ากลุ่มนักศึกษาภายในสถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา	3.72	1.02	มาก	6
7. จัดโครงการช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส และชุมชนที่มีความเป็นอยู่ด้อยกว่า	3.94	1.03	มาก	1
8. จัดอบรมสัมมนาผู้ปกครองนักศึกษาที่ก่อเหตุการทะเลาะวิวาทหรือมีความประพฤติกเล่ร เพื่อหาแนวทางร่วมกันในการป้องกันและการแก้ปัญหา	3.81	1.15	มาก	5
รวมเฉลี่ย	3.81	1.07	มาก	-

ตารางที่ 4.16 พบว่ามาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทในด้านการจัดสัมมนาของนักศึกษาตามความเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา โดยภาพรวมจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.94$) คือ จัดโครงการช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส และชุมชนที่มีความเป็นอยู่ด้อยกว่า รองลงมาลำดับที่ 2 และ 3 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน คือ จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่มีค่านิยมที่ดีต่อสถานศึกษาของตน และสถานศึกษาอื่น มาแนะนำรุ่นน้อง และเป็นพี่เลี้ยงตลอดปีการศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

($\bar{X} = 3.93$) จัดโครงการฝึกอบรมเพื่อละลายพฤติกรรมความเชื่อในทางที่ผิดแก่นักศึกษาในปีแรก ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้าย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เช่นกัน คือ จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาท ($\bar{X} = 3.69$)

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่รายด้านที่ภาพรวมทั้งหมดเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท	N = 1047		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ครอบครั้ว	3.80	1.14	มาก	6
2. รัฐบาลและองค์กรเอกชน	3.89	1.07	มาก	2
3. รัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย	3.86	1.08	มาก	4
4. ประชาชน	3.92	1.00	มาก	1
5. จัดโครงการความร่วมมือระหว่าง สถาบันครอบครัวกับสถานศึกษา	3.87	1.06	มาก	3
6. การจัดสัมมนา	3.81	1.07	มาก	5
รวม	3.85	1.07	มาก	-

จากตารางที่ 4.17 พบว่ามาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท โดยภาพรวมทั้งหมดนั้นตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษายู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยพิจารณาจากด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือด้านประชาชน ($\bar{X} = 3.92$) ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ($\bar{X} = 3.89$) ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา ($\bar{X} = 3.87$) ด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย ($\bar{X} = 3.86$) การจัดสัมมนา ($\bar{X} = 3.81$) และสุดท้ายคือด้านครอบครั้ว ($\bar{X} = 3.80$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหาร($n_1=118$), ครู-อาจารย์ ($n_2=231$), ผู้ปกครอง($n_3=349$) และนักศึกษา($n_4=349$) เป็นรายด้านและภาพรวมเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

มาตรการป้องกันแก้ไขปัญหา การทะเลาะวิวาท	ผู้บริหาร ($n_1=118$)		ครู-อาจารย์ ($n_2=231$)		ผู้ปกครอง ($n_3=349$)		นักศึกษา ($n_4=349$)									
	— X	S.D.	ระดับความ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่	— X	S.D.	ระดับความ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่	— X	S.D.	ระดับความ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่				
1. ครอบครั	4.12	0.89	มาก	4	4.03	1.05	มาก	5	3.84	1.09	มาก	2	3.49	1.21	มาก	6
2. รัฐบาลและองค์กรเอกชน	4.10	0.84	มาก	5	4.26	0.91	มาก	1	3.84	1.05	มาก	3	3.61	1.14	มาก	3
3. รัฐบาลควบคุมการใช้																
กฎหมาย	4.35	0.79	มาก	1	4.17	0.96	มาก	2	3.79	1.08	มาก	5	3.57	1.12	มาก	4
4. ประชาชน	4.22	0.57	มาก	3	4.08	0.96	มาก	3	3.87	1.04	มาก	1	3.75	1.05	มาก	1
5. จัดโครงการความร่วมมือ ระหว่างสถาบันครอบครัว และสถานศึกษา	4.26	0.73	มาก	2	4.07	0.90	มาก	4	3.82	1.06	มาก	4	3.52	1.08	มาก	5
6. การจัดสัมมนา	4.09	0.78	มาก	6	3.18	1.07	มาก	6	3.73	1.07	มาก	6	3.64	1.10	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.16	0.42	มาก	-	4.15	0.59	มาก	-	3.81	0.70	มาก	-	3.58	0.66	มาก	-

จากตารางที่ 4.18 พบว่ามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ($n_1 = 118$) โดยภาพรวมแล้วมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.16$) เป็นลำดับที่ 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านรัฐบาลต้องควบคุมดูแลกฎหมาย ($\bar{X} = 4.35$) ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา ($\bar{X} = 4.26$) ด้านประชาชน ($\bar{X} = 4.22$) ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 4.12$) ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ($\bar{X} = 4.10$) และด้านการจัดสัมมนา ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

พบว่า มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ($n_2=231$) โดยภาพรวมแล้วมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.15$) เป็นลำดับที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ($\bar{X} = 4.26$) ด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย ($\bar{X} = 4.17$) ด้านประชาชน ($\bar{X} = 4.08$) ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.07$) ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 4.03$) และด้านการจัดการสัมมนา ($\bar{X} = 3.81$) ตามลำดับพบว่ามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ($n_3 = 349$) โดยภาพรวมแล้วมีความคิดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.81$) เป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากน้อยไปหามากดังนี้ ด้านประชาชน ($\bar{X} = 3.87$) ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 3.84$) ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ($\bar{X} = 3.84$) ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.82$) ด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย ($\bar{X} = 3.79$) และด้านการสัมมนา ($\bar{X} = 3.73$) ตามลำดับ

พบว่า มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ตามความคิดเห็นของ นักศึกษา ($n_4 = 349$) โดยภาพรวมแล้วมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.58$) เป็นลำดับที่ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านประชาชน ($\bar{X} = 3.75$) ด้านการสัมมนา ($\bar{X} = 3.64$) ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ($\bar{X} = 3.61$) ด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย ($\bar{X} = 3.57$) ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.52$) และด้านครอบครัว ($\bar{X} = 3.49$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบปลายเปิด (Open - Ended) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในตารางที่ 4.19-4.24 โดยใช้ความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.19 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว	20
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองขาดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง	17
2. ปล่อยให้เด็กมาอยู่หอพักตามลำพังโดยไม่มีผู้ปกครอง	3
ปัญหาที่เกิดจากสถานศึกษา	22
1. สถานศึกษาไม่มีกิจกรรมทางวิชาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคม	18
2. ผู้บริหารและครู-อาจารย์ขาดความเอาใจใส่นักศึกษา	3
3. นักศึกษาขาดเงินทุนในการศึกษา	1
ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม	5
1. รุ่นพี่คอยชี้นำในสิ่งผิด	3
2. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อน ๆ	1
3. สังคมขาดคุณธรรมเห็นวัตถุนิยมเป็นสิ่งถูกต้อง จนทำให้นักศึกษาหลงทาง	1
ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์	-

ตารางที่ 4.20 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของครู - อาจารย์

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว	30
1. การแยกกันอยู่ พ่อแม่ ไม่มีเวลาให้ลูก ขาดการเอาใจใส่ดูแล	30
ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา	22
1. สถานศึกษาจัดกิจกรรมให้นักศึกษาน้อยเกินไป	3
2. จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มมากเกินไปทำให้มีเวลาว่างในชั่วโมงภาคปฏิบัติ	2
3. ครูภัณฑ์ที่ให้นักศึกษาฝึกไม่เพียงพอ	2
4. ผู้บริหารต้องมีความรับผิดชอบและมีความยุติธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชา	5
5. นักศึกษามองจุดประสงค์ของนักศึกษาไม่ถูกต้อง	4
6. ควรมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณานักศึกษาเข้าเรียนให้เข้มงวดขึ้น	1
7. ครู-อาจารย์ รับงานพิเศษไม่สนใจการสอน มีจิตวิญญาณความเป็นครูน้อยลงเมื่อสิ้นเสร็จแล้วก็ปล่อยให้นักศึกษาตามสบาย ไม่ดูแลเรื่องระเบียบวินัย	5
8. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา	2
ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม	23
1. สังคมแก่งแย่ง ขาดความเป็นธรรม สภาพสังคมเสื่อมโทรมเป็นต้นเหตุให้นักศึกษาเกิดความคับแค้นใจ	6
2. สถานเริงรมย์ใกล้สถานศึกษามีมาก	3
3. สังคมยกย่องผู้ที่เก่งกว่าถูกต้องเสมอ	1
4. ยึดถือตัวบุคคลในสังคมมากเกินไป	7
5. การแสดงให้เพศตรงข้ามมองเห็นจุดเด่น	1
6. ขาดสถานที่ระบายออกทางความรู้สึก เมื่อขาดสติและความยังคิด	5
ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์	-

ตารางที่ 4.21 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว	12
1. ครอบครัวอยู่ต่างจังหวัด แล้วปล่อยให้บุตรหลานอยู่หอพักให้อิสระมากเกินไป	4
2. บิดา-มารดาแยกทางกัน ขาดการเอาใจใส่ดูแล	8
ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา	80
1. ถูกสถาบันการศึกษาอื่นทำร้ายร่างกายก่อน	10
2. ความขัดแย้งของค่านิยมจากรุ่นที่เกี่ยวกับสถานศึกษาอื่น	28
3. ผู้บริหารปล่อยปละละเลย	7
4. การปลุกฝังค่านิยมให้รักศักดิ์ศรีของสถาบันมากเกินไป	6
5. เข้าใจผิด ๆ เรื่องศักดิ์ศรีของสถาบันทำนองว่า "สถาบันข้าใครอย่าแตะ"	13
6. นักศึกษาเมื่อถูกรังแกก่อนบอץ ๆ เข้าทนไม่ได้จึงต้องตอบโต้กันไปมาจนลุกลามเป็นเรื่องของสถาบันการศึกษาในที่สุด	10
ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม	48
1. สิ่งชั่วชัวมอมเมาเยาวชนมีมากขึ้น	9
2. การแสดงออกในเชิงลบเพื่อให้สังคมยอมรับ โดยลอกเลียนแบบภาพยนตร์	24
3. สถาบันศึกษาดังอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข	15
ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์	-

ตารางที่ 4.22 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว	23
1. ให้ลูกใช้จ่ายเงินเยอะเกินไป	6
2. ผู้ปกครองให้ทำลูก(ตามใจลูก)ฟังความข้างเดียว คิดว่าลูกของตนทำถูกเสมอ	17
ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา	46
1. สถานศึกษาไม่เข้มงวดปล่อยให้นักศึกษาขาดเรียน และกำหนดบทลงโทษไม่เด็ดขาด	20
2. ครู-อาจารย์บางคนแสดงกิริยาไม่ดี กระทบกระเทือน ทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเข้าเรียน	11
3. ครู-อาจารย์ข้างตัวเองสูงเกินไป ทำให้นักศึกษาไม่กล้าเข้ามาปรึกษา และเมื่อมีปัญหาที่ลงโทษสถานหนักอย่างเดียว	15
ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม	31
1. รุ่นพี่ที่ไม่ดีปลุกฝังค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง นับถือเชื่อฟังรุ่นพี่มากเกินไป	26
2. การดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหารุนแรง ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบตามสื่อที่นำเสนอ	5
ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์	45
1. วัยรุ่นมีนิสัยก้าวร้าว ใจร้อน ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้	35
2. มีความสนใจเพศตรงข้าม แสดงความหึงหวง แสดงความเป็นฮีโร่	10

จากตารางที่ 4.19 – 4.22 พบว่าปัญหาการทะเลาะวิวาทจากคำถามปลายเปิดตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา คือ

ผู้บริหาร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา คือ สถานศึกษาไม่มีกิจกรรมทางวิชาการและมีส่วนร่วมในสังคม
2. ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว คือบิดา-มารดาขาดความร่วมมือในการแก้ปัญหาอย่างแท้จริง
3. ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคมคือ รุ่นพี่ที่ประพฤติไม่ดี คอยชี้นำในสิ่งผิด
4. ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

ครู-อาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัวคือ การแยกกันอยู่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก ขาดการเอาใจใส่

ดูแล

2. ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและสังคม คือ สังคมแก่งแย่งขาดความเป็นธรรม สภาพสังคมเสื่อมโทรม

3. ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพสถานศึกษา คือ ผู้บริหารต้องมีความรับผิดชอบและมีความยุติธรรมต่อผู้ได้บังคับบัญชา

4. ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา คือความขัดแย้งของค่านิยมจากรุ่นที่เกี่ยวกับสถานศึกษาอื่นเพราะกลัวรุ่นพี่

2. ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม คือการแสดงออกในเชิงลบเพื่อให้สังคมยอมรับโดยลอกเลียนแบบภาพยนตร์

3. ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัวคือบิดามารดาจากแยกทางกัน ขาดการเอาใจใส่ดูแล

4. ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ คือ ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา คือ สถานศึกษาไม่เข้มงวดปล่อยให้นักศึกษาขาดเรียนและกำหนดบทลงโทษไม่เด็ดขาด

2. ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมนุษย์ คือวัยรุ่นมีนิสัยก้าวร้าว ใจร้อนควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้

3. ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม คือ รุ่นพี่ไม่ดี ปลูกฝังค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง นับถือเชื่อฟังรุ่นพี่ มากเกินไป

4. ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว คือผู้ปกครองให้ท้ายลูก (ตามใจลูก) ฟังความข้างเดียว คิดว่าลูกหลานของตนทำถูกเสมอ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
ครอบครัว	82
1. ผู้ปกครองสอดส่องดูแลบุตร-หลานอย่างเคร่งครัดใช้ความ สัมพันธ์ช่วยแก้ปัญหา	82
รัฐบาลและองค์กรเอกชน	44
1. เผยแพร่ข่าวสารปัญหาต่าง ๆ ของเยาวชน	6
2. จัดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนจัดทำกิจกรรม เพื่อสังคม โดยให้นักศึกษาเป็นกำลังสำคัญ	10
3. จัดให้มีสนามกีฬาเพื่อผ่อนคลาย	9
4. ภาครัฐควรจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีภาคเอกชนให้การ สนับสนุน	10
5. จัดให้มีดนตรีและอุปกรณ์กีฬา	9
รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย	23
1. รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด	8
2. รัฐบาลควรมีมาตรการควบคุมการเสนอข่าวของสื่อมวลชนให้ เข้มงวด	15
ประชาชน	46
1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวสาร	37
2. ให้โอกาสนักศึกษาอาชีพให้มากกว่านี้	9
จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถาบันการ ศึกษา	16
- ส่งเสริมการกระทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และให้ การยกย่องชมเชย	16
การสัมมนา	21
- จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองกับสถาบันการศึกษาเพื่อนำไปหา ทางแก้ไข	21

ตารางที่ 4.24 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของ
ครู-อาจารย์

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
ครอบครัว	11
1. ครอบครัวต้องให้ความร่วมมือและสนใจกับนักศึกษาที่มีปัญหาอย่างแท้จริง	7
2. ไม่ปล่อยให้เด็กที่อยู่กับกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาอยู่หอพักคนเดียว	2
3. ต่อต้านสถานศึกษาที่มีการทะเลาะวิวาทบ่อยครั้ง	2
รัฐบาลและองค์กรเอกชน	7
1. ควรจับบุคลากรคอยสอดส่องดูแลนักศึกษาตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ	2
2. ควบคุมการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน	5
รัฐบาลต้องควบคุมการชักจูงหมาย	2
- ให้การยกย่องชมเชยนักศึกษาที่มีระเบียบวินัยทุกสถาบัน โดยกำหนดเป็นนโยบาย	2
ประชาชน	2
- ให้ความร่วมมือแจ้งข่าวทันทีเมื่อพบเห็นเหตุร้าย	2
จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา	23
1. ให้กำลังใจและช่วยกันแก้ปัญหาาร่วมกัน	5
2. จัดกิจกรรมแสดงมุทิตาจิตให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงออกทางความรักต่อผู้มีพระคุณ เช่น บิดา มารดา และครู-อาจารย์	18
การสัมมนา	26
1. เขียนโครงการให้มีความชัดเจนและถือปฏิบัติให้ได้อย่างจริงจัง	8
2. จัดประชุมสัมมนาร่วมกันระหว่างครู-อาจารย์, นักศึกษา, ผู้ปกครอง, ตำรวจ, สถานประกอบการ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา	15
3. ไม่จำเป็นต้องจัดประชุมสัมมนา	3

จากตารางที่ 4.2.3 – 4.24 พบว่ามาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทจากคำถามปลายเปิดตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา มีดังต่อไปนี้คือ

ผู้บริหาร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

1. ด้านครอบครัว คือ ผู้ปกครองสอดคล้องดูแลบุตร-หลาน อย่างเคร่งครัดใช้ความสัมพันธ์ช่วยแก้ปัญหา
2. ด้านประชาชน คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวสาร
3. ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน คือ จัดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนจัดกิจกรรมเพื่อสังคม โดยใช้นักศึกษาเป็นกำลังสำคัญ
4. ด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย คือ รัฐบาลควรมีมาตรการควบคุมการเสนอข่าวของสื่อมวลชนให้เข้มงวด
5. ด้านการสัมมนา คือ จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองกับสถาบันการศึกษาเพื่อนำไปหาทางแก้ไข
6. ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา คือ ส่งเสริมการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและให้การยกย่องชมเชย

ครู-อาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

1. ด้านการสัมมนา คือ จัดประชุมสัมมนา ร่วมกันระหว่างครู-อาจารย์, นักศึกษา, ผู้ปกครอง, ตำรวจ และสถานประกอบการ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา
2. ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถานครอบครัวกับสถาบันการศึกษา โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ จัดกิจกรรมแสดงมุทิตาจิตให้นักศึกษามีโอกาสแสดงออกทางความรักต่อผู้มีพระคุณเช่น บิดามารดาและครู-อาจารย์
3. ด้านครอบครัว คือ ครอบครัวต้องให้ความร่วมมือและสนใจกับนักศึกษาที่มีปัญหาอย่างแท้จริง
4. ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน คือ ควบคุมการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน
5. ด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย คือ ให้การยกย่องชมเชยนักศึกษาที่มีระเบียบวินัยให้ทุกสถาบันกำหนดเป็นนโยบาย
6. ด้านประชาชน คือ ให้ความร่วมมือแจ้งข่าวทันทีเมื่อพบเห็นเหตุร้าย

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของผู้ปกครองและนักศึกษามีผู้เสนอแนะแต่เนื้อหาซ้ำซ้อนกับเครื่องมือผู้วิจัยจึงไม่นำเสนอให้งานวิจัยนี้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยครอบคลุมเนื้อหา ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหา การทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

5.1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

5.2 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา ถึงปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 4 สถานศึกษา โดยศึกษา

5.2.1 ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา 4 ด้าน คือ

5.2.1.1 ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว

5.2.1.2 ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา

5.2.1.3 ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม

5.2.1.4 ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

5.2.2 มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา 6 ด้าน คือ

5.2.2.1 ครอบครัว

5.2.2.2 รัฐบาลและองค์กรเอกชน

5.2.2.3 รัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย

5.2.2.4 ประชาชน

5.2.2.5 จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถานศึกษา

5.2.2.6 การจัดสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 4 สถานศึกษา รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,100 คน

5.4 ตัวแปรที่ศึกษา

5.4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และ นักศึกษา

5.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ประกอบด้วย ปัญหา 4 ด้าน คือ ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว, ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา, ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม และ ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ และมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ครอบครัว, รัฐบาลและองค์กรเอกชน, รัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย, ประชาชน, จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถานศึกษา และ การจัดสัมมนา

5.5 วิธีดำเนินการวิจัย

5.5.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู- อาจารย์ ผู้ปกครอง และ นักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 4 สถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 118 คน ครู-อาจารย์ จำนวน 242 คน ผู้ปกครอง จำนวน 370 คน และ นักศึกษา จำนวน 370 คน

5.5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้รับการแนะนำปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สำหรับแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. ผู้บริหาร ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษาสูงสุด และ ประสบการณ์ในการทำงาน
2. ครู-อาจารย์ ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษาสูงสุด และ ประสบการณ์ในการทำงาน

3. ผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้โดยรวม

4. นักศึกษา ได้แก่ สถานภาพทางครอบครัว สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

อายุ ภูมิฐานะเดิม ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร ประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาท การเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open Ended) ถึงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

5.5.3 การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยัง สถานศึกษา 4 แห่ง กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวม 1100 ฉบับ ได้รับคืนและสมบูรณ์ 1047 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.18

5.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปของตาราง พร้อมกับการบรรยายประกอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open Ended) ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา วิเคราะห์โดยการหาความถี่และร้อยละ

5.6 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหาร ส่วนใหญ่มี ตำแหน่งงาน หัวหน้าแผนก คิดเป็นร้อยละ 64.00 ปฏิบัติการสอน สาขาวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 74.60 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 82.20 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 72.90 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 93.20

ข้อมูลทั่วไปของ ครู - อาจารย์ พบว่า ครู - อาจารย์ ส่วนใหญ่มี ตำแหน่งงาน เป็นผู้ปฏิบัติการสอน คิดเป็นร้อยละ 100 มีสาขาที่ปฏิบัติการสอนเป็นสาขาวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 90.10 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 85.30 มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 56.70 และมีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปี หรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 43.30 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่มี ผู้ปกครอง เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 63 อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.70 มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 24.35 รายได้โดยรวมตั้งแต่ 5,000 – 10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 48.70 และมีความสัมพันธ์กับนักศึกษา เป็นบิดา คิดเป็นร้อยละ 40.10 ตามลำดับ

ข้อมูลทั่วไปของ นักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีนักศึกษาสาขาวิชาที่กำลังศึกษาคือ ช่างก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 30.10 มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดเป็นร้อยละ 60.20 ภูมิลำเนาเดิมต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 65.30 ปัจจุบันอาศัยอยู่กับผู้อื่น ซึ่งนอกเหนือจาก บิดา – มารดา คิดเป็นร้อยละ 47.60 เจ้าของหอพัก คิดเป็นร้อยละ 27.22 น้า – อา คิดเป็นร้อยละ 7.74 ลุง – ป้า คิดเป็นร้อยละ 4.01 โดยมีสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ คิดเป็นร้อยละ 50.71 การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษาเคยคิดเป็นร้อยละ 96.28 จำนวน 3 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 84.24 มีประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 40.40 เคยจำนวน 1 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 24.93 และก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบันไม่เคยถูกจับกุม คิดเป็นร้อยละ 97.71 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา ในภาพรวม, แยกกลุ่มตามรายคำณ สถานะภาพ โดยตำแหน่งและรายชื่อ

2.1 ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภาพรวม รายคำณ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่ง และ รายชื่อ ดังนี้

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาโดยภาพรวม

พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายคำณ อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา และปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

มีข้อสังเกตเมื่อจำแนกสถานภาพโดยตำแหน่ง พบว่า

ด้านที่ 1 ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว

ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้งหมด อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเป็นลำดับที่ 1

ด้านที่ 2 ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา

พบว่า ผู้บริหาร และ ครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เป็นลำดับที่ 3 ส่วนผู้ปกครองและนักศึกษานั้นมีความเห็นที่แตกต่างกันออกไปอย่างสิ้นเชิง คือ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางในลำดับที่ 2 และนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเช่นกัน ในลำดับที่ 4

ด้านที่ 3 ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม

พบว่า ผู้บริหารและครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางในลำดับที่ 2 ซึ่งผู้ปกครองและนักศึกษาก็มีความคิดเห็นที่สอดคล้องเช่นกัน คือ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางในลำดับที่ 3

ด้านที่ 4 ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

พบว่า ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ และผู้ปกครอง ทั้ง 3 กลุ่มนี้มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เป็นลำดับสุดท้าย อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ส่วนนักศึกษา เป็นกลุ่มเดียวที่มีความคิดเห็นแตกต่างออกไปจากกลุ่มอย่างสิ้นเชิงซึ่งได้แก่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางในลำดับที่ 2

มีข้อสังเกตเมื่อจำแนกตามรายชื่อ พบว่า

ด้านที่ 1 ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว

พบว่า บิดา – มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลาดูแลนักศึกษาของตนอย่างเพียงพอ มีระดับความคิดเป็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามใจนักศึกษามากเกินไป อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้ายคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองเข้มงวดนักศึกษามากเกินไป จนเป็นเหตุให้นักศึกษาหาทางออกโดยไปก่อเหตุกับผู้อื่น อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เช่นกัน ตามลำดับ

ด้านที่ 2 ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา

พบว่า ความประพฤตินักศึกษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากสถานศึกษาอย่างจริงจัง อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ส่วนรองลงมาได้แก่ สถานศึกษาไม่มีมาตรการลงโทษนักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาสถาบันอื่น ส่วนลำดับสุดท้ายได้แก่ สถานศึกษาเข้มงวดระเบียบวินัย เครื่องแต่งกายมากไปทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด หาทางออกโดยไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ตามลำดับ

ด้านที่ 3 ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม

พบว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจาก ค่านิยมที่ไม่ถูกต้องระหว่างสถานศึกษา เช่น การขีดหัวเข็มขัดและเสื่อฝึกงานของต่างสถาบันเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ส่วนลำดับรองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ การขีดเขียน หรือพ่นสีสเปรย์ข้อความข่มขู่ทำร้ายในกลุ่ม นักศึกษา อาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาท และในลำดับสุดท้ายนั่นคือ มีผู้จ้างวานนักศึกษาให้ก่อเหตุทะเลาะวิวาท เพื่อผลประโยชน์บางประการ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเช่นกัน

ด้านที่ 4 ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

พบว่า นักศึกษาขาดรูปแบบที่แท้จริงจากสังคมในอันที่จะปฏิบัติตาม เช่น บิดามารดาครู – อาจารย์ รุ่นพี่ เป็นต้น เป็นลำดับที่ 1 อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ลำดับรองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เช่นกัน ได้แก่ ความก้าวร้าวของนักศึกษาเกิดขึ้นเพราะถูกนักศึกษาในต่างสถาบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้าวร้าวก่อน ส่วนในลำดับสุดท้ายอยู่ในระดับปานกลางอีกเช่นกัน คือ นักศึกษามีความผิดปกติต่อการพัฒนาทางร่างกาย เช่น เตี้ย แคระแกรน หรือ พิการ ตามลำดับ

2.2 มาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภาพรวม รายด้าน ตามสถานะภาพโดยตำแหน่ง และ รายชื่อ ดังนี้

มาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา โดยภาพรวม

พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านประชาชน ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา ด้านรัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย การจัดสัมมนา และด้านครอบครัวตามลำดับ

มีข้อสังเกตเมื่อจำแนกสถานะภาพโดยตำแหน่ง คือ

ด้านที่ 1 ครอบครัว

พบว่า ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด แต่ลำดับที่นั้น ทุกกลุ่มแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ ผู้บริหารลำดับที่ 4 ครู – อาจารย์ลำดับที่ 5 ผู้ปกครองลำดับที่ 2 และนักศึกษามีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 6 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย

ด้านที่ 2 ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน

พบว่า ผู้ปกครองและนักศึกษามีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 3 ส่วนผู้บริหารและครู – อาจารย์ก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปจาก 2 กลุ่มข้างต้น คือ ผู้บริหารอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 5 และครู – อาจารย์ ก็อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 2

ด้านที่ 3 ด้านรัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย

พบว่า ทุกกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปอย่างสิ้นเชิง ดังนี้ ผู้บริหารอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 ครู – อาจารย์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 3 ผู้ปกครองอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 5 และนักศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 4

ด้านที่ 4 ประชาชน

พบว่า ผู้ปกครองและนักศึกษามีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 ส่วนผู้บริหารและครู – อาจารย์ก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปดังนี้ ผู้บริหารอยู่ในระดับเห็นด้วยมาเป็นลำดับที่ 3 และครู – อาจารย์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 4

ด้านที่ 5 จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา

พบว่า ในทุก ๆ กลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ลำดับได้คือ ผู้บริหารอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 2 ครู – อาจารย์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 ผู้ปกครองอยู่ในระดับเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 4 และนักศึกษาเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 5

ด้านที่ 6 การจัดการสัมมนา

พบว่า ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ และผู้ปกครอง มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาเป็นลำดับที่ 6 ส่วนนักศึกษากลับมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปอย่างน่าสนใจคือ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 2

มีข้อสังเกตเมื่อจำแนกตามรายชื่อ คือ

ด้านที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่

พบว่า ครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมมือแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทอย่างจริงจัง อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 ส่วนลำดับที่ 2 และ 3 ก็อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน ได้แก่ สถานศึกษาและบิดามารดาควรร่วมมือกันปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้สึกรับผิดชอบมีเหตุผล และบิดามารดาติดตามผลการแก้ไขปัญหากับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

ด้านที่ 2 รัฐบาลและองค์กรเอกชน

พบว่า จัดหาอุปกรณ์กีฬาและดนตรีหลายประเภท เพื่อให้นักศึกษาได้เล่นในเวลาว่างเป็นลำดับที่ 1 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนลำดับที่ 2,3, นั้นก็อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน คือ ส่งเสริมให้บริษัทห้างร้านต่าง ๆ จ้างนักศึกษาทำงานล่วงเวลา เพื่อเพิ่มรายได้และหาประสบการณ์ รัฐบาลมีจุดยืนที่แน่นอนในการกำจัดการก่อเหตุทะเลาะวิวาทที่มอมเมา ประชาชนและนักศึกษา ตามลำดับ และในลำดับสุดท้าย อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน ได้แก่ จัดตั้งคลินิกสุขภาพจิตด้วยรุ้นภายในสถานศึกษา

ด้านที่ 3 รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย

พบว่า รัฐบาลควรมีมาตรการ การใช้กฎหมาย ขอบังคับอย่างแน่นอเน็ดขาด เป็นลำดับที่ 1 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนลำดับที่ 2, 3 และ 4 ก็อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน ได้แก่ รัฐบาลควรส่งเสริมแนะนำสื่อมวลชน การนำเสนอข่าวในเชิง สร้างสรรค์ต่อการพัฒนาคุณภาพประชาชน หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ควรมี การประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ที่ดีของนักศึกษา เช่น การทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษาทางด้านการบำเพ็ญประโยชน์ และ ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิชาทหารแก่นักศึกษาในระดับ ปวช. และ ปวส. เพื่อสร้างเสริมความมีระเบียบวินัย ตามลำดับ

ด้านที่ 4 ด้านประชาชน

พบว่า ควรมีสุนัขเฝ้าข่าวสารในกรณีที่มีนักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นเป็นลำดับที่ 1 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนลำดับที่ 2, 3 นั้นก็มีระดับความคิดเห็นอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน คือ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวกรณีมีเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท เพื่อแก้ไขปัญหาค้นหาต้นเหตุ การณ์ และให้ความเข้าใจอันดีแก่สถานศึกษาโดยสนับสนุนและร่วมกิจกรรมตามสมควร ตามลำดับ

ด้านที่ 5 จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา

พบว่า การลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเป็นลำดับที่ 1 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนลำดับที่ 2, 3 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ เชิญให้ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึงวิธีการแก้ไขปัญหา และการลงโทษ นักศึกษาที่กระทำผิด ควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง จัดให้มีการติดตามผล ตามลำดับ

ด้านที่ 6 การจัดสัมมนา

พบว่า จัดโครงการช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส และชุมชนที่มีโอกาสด้อยกว่า ส่วนลำดับที่ 2, 3 ก็อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกันได้แก่ จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่มีค่านิยมที่ดีต่อสถานศึกษาของตนและสถานศึกษาอื่นมาแนะนำรุ่นน้องและเป็นพี่เลี้ยงตลอดปี การศึกษาและจัดโครงการฝึกอบรมเพื่อละลายพฤติกรรมและความเชื่อในทางที่ผิดแก่นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีแรก ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลแบบปลายเปิด (Open ended) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยพิจารณารายด้านจาก 4 กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา ดังนี้

ด้านที่ 1 สภาพปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว

พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 1 ดังนี้ ผู้บริหารมีความเห็นว่าผู้ปกครองและครู - อาจารย์ ขาดความเอาใจใส่ต่อนักศึกษา ครู - อาจารย์มีความเห็นว่า การแยกกันอยู่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก ขาดการเอาใจใส่ดูแลผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการผู้ปกครองไม่เคยสอดส่องดูแลบุตรหลาน และนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองให้ท้ายลูก (ตามใจลูก) ฟังความข้างเดียวคิดว่าลูกของตนเองทำถูกเสมอ ตามลำดับ

ด้านที่ 2 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพสถานศึกษา

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นเป็นลำดับแรก โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสถานศึกษาละเลยเรื่องระเบียบวินัยของนักศึกษา ครู - อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสถานศึกษาไม่เข้มงวดในการควบคุมนักศึกษา ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการความขัดแย้งของค่านิยมจากรุ่นพี่เกี่ยวกับสถานศึกษาอื่นเพราะกลัวรุ่นพี่ และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการสถานศึกษาไม่เข้มงวดปล่อยให้ นักศึกษาขาดเรียน และกำหนด บทลงโทษไม่เด็ดขาด ตามลำดับ

ด้านที่ 3 ปัญหาที่เกิดจากสภาพสิ่งแวดล้อมและสังคม

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นเป็นลำดับแรก โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการรุ่นพี่มีความประพฤติไม่ดีคือขี้ฉ้อ ในสิ่งผิด ครู - อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสังคมแก่งแย่ง ขาดความเป็นธรรม สภาพสังคมเสื่อมโทรมเป็นต้นเหตุให้นักศึกษาเกิดความคับแค้นใจ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการแสดงออกในเชิงลบ เพื่อให้สังคมยอมรับ โดยลอกเลียนแบบภาพยนตร์, นักร้องเมือง, รุ่นพี่ เป็นต้น และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการสิ่งแวดล้อมไม่ดี เช่น คบกับคนที่มีความประพฤติไม่ดี ตามลำดับ

ด้านที่ 4 ปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

ลำดับว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นเป็นลำดับแรก ปรากฏว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น คือ กลุ่มนักศึกษาเพียงกลุ่มเดียวคือ วิทยุมนิสิชกัวรวัวในร้อนและควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยพิจารณารายด้านจาก 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา ดังนี้

ด้านที่ 1 ครอบครัว

มีกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 2 กลุ่มคือ ครู – อาจารย์ และนักศึกษา เป็นลำดับแรก โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ตามลำดับ คือ ผู้ปกครองสอคส่อง คูแลนตร-หลานอย่างเคร่งครัด ใช้ความสัมพันธ์ช่วยแก้ปัญหา และครอบครัวต้องให้ความร่วมมือ และสนใจกับนักศึกษาที่มีปัญหาอย่างแท้จริง

ด้านที่ 2 รัฐบาลและองค์กรเอกชน

มีกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 2 กลุ่มคือ ครู – อาจารย์และนักศึกษา โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นลำดับแรก ดังนี้ คือ จัดความ ร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนจัดทำกิจกรรม เพื่อรับใช้สังคมและควบคุมการเสนาอ่าวของ สื่อมวลชน

ด้านที่ 3 รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย

มีกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 2 กลุ่มเช่นกัน คือ ครู – อาจารย์และนักศึกษา โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นลำดับแรกดังนี้ คือ รัฐบาลต้องมีมาตรการควบคุมกาเสนาอ่าวของสื่อมวลชนให้เข้มงวด และควบคุมการใช้กฎหมาย ให้ชัดเจนเด็ดขาด

ด้านที่ 4 ด้านประชาชน

มีกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 2 กลุ่มเช่นกัน คือ ครู – อาจารย์และนักศึกษา โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นลำดับแรกดังนี้ คือ ประชาชน มีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวสารและให้ความร่วมมือในการแจ้งข่าวทันทีเมื่อพบเหตุร้าย

ด้านที่ 5 จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา

มีกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 2 กลุ่ม คือ ครู – อาจารย์และนักศึกษา โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นลำดับแรกดังนี้ คือ ส่งเสริมการทำกิจกรรมเป็นประโยชน์ต่อสังคมและให้การยกย่องชมเชย และจัดกิจกรรมแสดงมุขิตาจิตให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้แสดงออกทางความรักต่อผู้มีพระคุณ เช่น ครู – อาจารย์และบิดามารดา

ด้านที่ 6 การจัดสัมมนา

มีกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 2 กลุ่ม คือ ครู – อาจารย์และนักศึกษา โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นลำดับแรกดังนี้ คือ จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองกับสถาบันการศึกษาเพื่อนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปหาทางแก้ไข และจัดประชุมสัมมนาร่วมกันระหว่างครู – อาจารย์, นักศึกษา, ผู้ปกครอง, ตำรวจ และสถานประกอบการ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา ตามลำดับ

5.7 การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอการค้นพบดังต่อไปนี้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา ในภาพรวม, ราชดำเนิน จำแนกตามสถานะภาพโดยตำแหน่ง และ รายชื่อ

2.1 ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี ราชมนคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภาพรวม ราชดำเนิน จำแนกตามสถานะภาพโดยตำแหน่ง และ รายชื่อ ดังนี้

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาโดยภาพรวม

พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว ปัญหาที่เกิดจาก สภาพแวดล้อมและสังคม ปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา และปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ ตามลำดับ

ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว เป็นลำดับที่หนึ่งในเรื่องบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลา ดูแลนักศึกษาของคณอย่างเพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามาจากครอบครัวที่คอบยอมรับสั่งสอน ชี้นะ ในสิ่งที่ต้องตัดสินใจ จึงใช้ความคิดและประสบการณ์ที่ตนเองมีอยู่ตัดสินใจกระทำการโดยลำพัง เช่น การใช้ยาที่มึมเพื่อ การใช้อำนาจ การแสดงอิทธิพลเหนือคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนา พชรวานิช (2538 : 19) ว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่ฐานะดี บิดามารดาตามใจเกินไป ใช้ยา เงินอย่างมึมเพื่อ เด็กวัยรุ่นประเภทนี้จะเอาแต่ใจตนเอง ชอบใช้อำนาจ แสดงอิทธิพลเหนือผู้อื่น ไม่ต้องการให้ คนอื่นขัดใจ จะทำอะไรตามที่ตนเองพอใจจะทำ เด็กประเภทนี้มักจะเป็นหัวหน้า กลุ่มอันธพาล โดยมีเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนเป็นผู้ร่วมกลุ่ม คอบปฏิบัติตามคำสั่ง เด็กวัยรุ่น เหล่านี้จะแสดงออกในลักษณะเกร เช่น ขกพวกตักกัน ตีรันฟันแทง เป็นต้น รวมถึง เกรียงศักดิ์ เจริญ วงศ์ศักดิ์ (2542 : 12) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อเยาวชน ครอบครัว ที่พัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพ ได้นั้นควรเป็นครอบครัวที่สมาชิกต่างได้รับการ อบรมเลี้ยงดูสั่งสอน ด้วยความรักความอบอุ่นและความเข้าใจ สมาชิกได้เรียนรู้และมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมอย่างรอบด้านอย่างสมดุลและเหมาะสมกับวัย โดยที่บุญแจหลักสำคัญ คือพ่อแม่ที่จะเป็นผู้สรรค์สร้างในครอบครัวให้เป็นไปในทิศทางที่ดีได้ ครอบครัวควรจะเป็นตัวหล่อ หลอมที่ดีให้กับสมาชิกในครอบครัวเพื่อจะเติบโตขึ้นเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่ประการสำคัญของครอบครัวคือ หน้าที่ในการเลี้ยงดูเยาวชนให้ได้รับความสมบูรณ์ทางด้านกายภาพ จิตใจ อารมณ์และสังคมดังที่กล่าวข้างต้น ดังนั้นบทบาทสำคัญประการแรกคือ บทบาทในฐานะเป็นผู้เลี้ยงดู เพื่อให้เยาวชนได้รับการเติมเต็มสิ่งนี้จากที่บ้านซึ่งจะทำให้เขาเติบโตขึ้นอย่างมั่นคง บทบาทนี้ได้แก่

- การให้สิ่งจำเป็นทางสรีระ เพื่อให้เยาวชนมีสิ่งที่จำเป็นในชีวิตอย่างดีเพียงพอ และเหมาะสม ทั้งด้านอาหาร ความเป็นอยู่ เสื้อผ้า เป็นต้น เช่น อาหารควรเน้นอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพที่ไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง ไม่ควรกินจุบกินจิบแต่ควรสนับสนุนให้ทานอาหารตรงตามเวลาในปริมาณที่เหมาะสม

- การให้ความรักความอบอุ่นสมาชิกในครอบครัวต้องมีความรักความผูกพันเป็น ศูนย์กลางของบ้าน มีการยกโทษให้อภัยกันมากกว่าเสียงทะเลาะวิวาทหรือการใช้วาจาเสียสติ เย้ยหยันกัน บ้านต้องเป็นที่ที่ทุกคนอยากอยู่มีความอบอุ่น จนสมาชิกในครอบครัวรู้สึกปลอดภัยและเป็นสุข อันจะส่งผลให้เกิดสติปัญญา ความเข้าใจ และการเรียนรู้สิ่งที่ดีงามต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น

- การให้ความเข้าใจ พ่อแม่ต้องเป็นผู้ที่เข้าใจลูกมากที่สุด ในขณะที่เด็กก็ควรเป็นคน ที่เข้าใจพ่อแม่มากที่สุดด้วย เพราะหากคนในบ้านไม่เข้าใจกันและกันแล้ว บ้านนั้นก็เต็มไปด้วยความขัดแย้งและขาดความสุข ดังนั้นบทบาทของทุกคนในบ้านจึงควรเป็นผู้ที่ช่วยสร้างบรรยากาศที่พร้อมจะเข้าใจกันและกันเสมอและยินดียอมรับเขาเหมือนเดิม แม้สมาชิกบางคนจะทำผิดและล้มเหลวในบางสิ่งบางอย่างเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่ไม่มีความไว้วางใจคนอื่นและมักคิดว่าคนอื่นโดยเฉพาะผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเขา ดังนั้นหากพ่อแม่ไม่สร้างบรรยากาศความเข้าใจในบ้าน จะทำให้การพูดคุยสื่อสารอบรมทำได้ยากมาก

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาจำแนกสถานภาพโดยตำแหน่ง พบว่า

1. ด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว ระดับเห็นด้วยปานกลางเป็นลำดับที่ 1 โดยผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เป็นสถาบันที่ใกล้ชิดผูกพันกับนักศึกษามากที่สุดโดยตั้งแต่กำเนิดเป็นมนุษย์เป็นต้นมา ฉะนั้นโอกาสที่จะปลุกฝังค่านิยม ตลอดจนความเชื่อ ต่าง ๆ ทั้งเชิงบวกและเชิงลบจึงมีมากกว่าด้านอื่น ๆ อย่างสิ้นเชิง ซึ่งสอดคล้องกับ

รายงานการประชุมกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : 45)

สรุป ระบุถึงปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัวประกอบด้วย

1. นักศึกษาไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว
2. ผู้ปกครองไม่มีเวลาว่างให้กับลูก
3. สถานะสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน หรือรวยมากเกินไป
4. สภาพครอบครัวแตกแยกหรือหย่าร้าง
5. ผู้ปกครองมีวามอบายมุข

ทั้งนี้จะพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มจะมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยตระหนักถึงปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้บริหารซึ่งเป็นผู้วางนโยบายต่าง ๆ จะให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นเพียงกลุ่มเดียวส่วน ครู - อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษา ก็ให้ตามลำดับเป็นลำดับแรกเช่นกัน โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

2. ด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหาร และ ครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เป็นลำดับที่ 3 ส่วนผู้ปกครองและนักศึกษานั้นมีความเห็นที่แตกต่างกันออกไปอย่างสิ้นเชิง คือ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางในลำดับที่ 2 และนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเช่นกัน ในลำดับที่ 4

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีบทบาทหน้าที่ทางการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา จึงมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ส่วนผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในลำดับที่ 2 ซึ่งเป็นลำดับที่สูง อยู่ในระดับเห็นด้วย ปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองจะมองเห็นความสำคัญของสถานศึกษารองลงมาจากปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว ซึ่งเป็นความรู้สึกที่มอบความไว้วางใจให้กับสถานศึกษาในการอบรมสั่งสอนบุตรหลานตนเอง จึงมองปัญหานี้อยู่ในลำดับต้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สมนึก บำรุง (2543 : 36) กล่าวว่า สถาบันการศึกษา บิดามารดา หรือผู้ปกครองทุกคนมีความตั้งใจที่จะให้ลูกของตนได้รับการศึกษาเพื่อจะได้ความรู้ มีการพัฒนาในการดำเนินชีวิตต่อไป ในอนาคต จึงมีความมั่นใจในในกิจการของโรงเรียนและการบริหารงานการศึกษา เพื่อความสำเร็จดังกล่าวในฐานะเป็นผู้ให้กำเนิด และเป็นบิดามารดาจะปล่อยให้โรงเรียนอบรมสั่งสอนลูกของตนฝ่ายเดียวไม่ได้ จะต้องเอาใจใส่ติดตาม และให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนอย่างใกล้ชิด และต่อเนืองจะต้องสร้างความรู้สึกรู้สึกได้ว่าโรงเรียนคือบ้านแห่งที่สองของลูกเรา ครู- อาจารย์ คือพ่อแม่คนที่สองของลูกเรา แต่ในส่วนนักศึกษากลับมีความคิดเห็นอยู่ในลำดับสุดท้าย ซึ่งจะมองไม่เห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา อันเนื่องมาจากกระบวนการทางความคิดวิเคราะห์ห้อย่างมีเหตุผลของนักศึกษายังมีน้อย รวมถึง คุรุธรรม (2542 : 26) กล่าวว่า อย่างในประเด็น “คิดไม่เป็น” หรือคืออาการเลียนแบบ เชื่อง่าย เชื่อข่าวลือ เชื่อสื่อโฆษณา เชื่อสื่อมวลชน ฯลฯ โดยไม่มีการคิดโต้แย้ง ไม่ยอมคิดแตกต่างแตกแยกออกไปบ้าง หรือขาดการคิดวิเคราะห์ในเชิงเหตุผลข้อมูลว่าน่าจะเป็นไปได้แค่ไหนอย่างไรนั้น เชื่อกันว่าน่าจะมาจากสาเหตุหลักคือระบบการเรียนการสอนในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาของไทย ที่มักจะเน้นในแง่การให้นักเรียนนักศึกษาท่องจำมากกว่าคิดวิเคราะห์ ซึ่งประเด็นนี้ครู-อาจารย์บางท่านอาจเถียงว่าไม่จริง แต่เมื่อดูในข้อเท็จจริงของการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน โดยเฉพาะการออกข้อสอบซึ่งถือเป็นตัวการสำคัญ ที่จะโน้มนำให้นักศึกษา มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางใดระหว่างการท่องจำและการคิดวิเคราะห์ จะเห็นได้ชัดว่าข้อสอบส่วนใหญ่ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมหาวิทยาลัย จะเน้นให้นักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมเรียนแบบท่องจำ เพราะข้อสอบที่ใช้ส่วนมากจะเป็นข้อสอบแบบปรนัยหรือแบบกาผิด-ถูกมากกว่าที่จะให้นักเรียนเขียนวิเคราะห์

3. ด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม พบว่าผู้บริหาร , ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คืออยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ลำดับที่ 2 ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เป็นบุคลากรทางการศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานให้ศึกษาด่าง ๆ จึงมองเห็นภาพของสภาพแวดล้อม และสังคมสำคัญกว่าสิ่งที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ และผู้ปกครองกับนักศึกษาที่มีความคิดเห็นสอดคล้องเช่นกัน อยู่ในลำดับเห็นด้วยปานกลาง ลำดับที่ 3 ซึ่งผู้ปกครองกับนักศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางในลำดับที่ 2 ซึ่งผู้ปกครองและนักศึกษาก็มีความคิดเห็นที่สอดคล้องเช่นกัน คือ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางในลำดับที่ 3

4. ด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ พบว่าผู้บริหาร ครู – อาจารย์ และผู้ปกครอง ทั้ง 3 กลุ่มนี้มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เป็นลำดับสุดท้าย อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ส่วนนักศึกษา เป็นกลุ่มเดียวที่มีความคิดเห็นแตกต่างออกไปจากกลุ่มอย่างสิ้นเชิงซึ่งได้แก่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางในลำดับที่ 2ว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และผู้ปกครอง มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในลำดับสุดท้าย และมีค่าเฉลี่ย ($X = 2.93$) แสดงว่าไม่ส่งผลต่อปัญหาการทะเลาะวิวาท ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่ 2 แสดงว่าสำหรับผู้ที่ป็นด้านเหตุของปัญหาแล้ว ให้ความสำคัญมาก เพราะฉะนั้นจะส่งผล อย่างยิ่งต่อการหามาตรการป้องกันแก้ไข ต่อไป

ปัญหาการทะเลาะวิวาท จำแนกตามรายชื่อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า

1. ด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัว เมื่อพิจารณารายชื่อ ลำดับที่ 1 คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักศึกษาของตนอย่างเพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาขาดบุคคลที่คอยอบรมสั่งสอน ชี้แนะในสิ่งที่ต้องตัดสินใจ จึงใช้ความคิดและประสบการณ์ที่ตนเองมีอยู่ตัดสินใจกระทำการโดยลำพัง เช่น การใช้ยาที่ฟุ่มเฟือย การใช้อำนาจ การแสดงอิทธิพลเหนือคนอื่น การที่ครอบครัวประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสังคมเมือง ที่ต้องทำงานแข่งกับเวลาด้วยแล้ว โอกาสที่จะพบปะบุตรหลานของตนจึงมีโอกาสน้อยมาก สอดคล้องกับ

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ (2532 : 61) กล่าวว่า ครอบครัวที่อยู่ในเมือง ก็คือการที่พ่อและแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับลูก ตอนเช้าต่างคนก็ต่างรีบออกจากบ้านเพื่อไปทำงานและเรียนหนังสือ กว่าจะกลับบ้านก็เป็นเวลาเย็น โอกาสที่จะได้ พบปะสนทนากันก็มักจะเป็นวันหยุดเท่านั้น แต่ถ้าเป็นพ่อแม่ที่มีกิจกรรมอื่นทางสังคมก็จะทำให้ลูกยังต้องอยู่ตามลำพังมากขึ้น อาจทำให้ลูกแสดงพฤติกรรมหลายประการที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น ก้าวร้าว เกร ดิคุยาเสพติด หรือถูกเพื่อนชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย การตัดสินใจหรือการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นไปโดยอิทธิพลของเพื่อนมากกว่าครอบครัว

ส่วนลำดับที่ 2 คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามใจนักศึกษามากเกินไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเคยได้อะไร ทุก ๆ อย่าง เกิดเป็นความเคยชินจนคิดเป็นนิสัย การตัดสินใจที่ไม่ถูกต้องก็ไม่ได้ได้รับการว่ากล่าวตักเตือน โดยเกรงว่าจะกระทบกระเทือนจิตใจ นักศึกษาจึงยึดถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติต่อไปโดยเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง อีกทั้งการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ตนเองพึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2528 : 35) ได้ให้ความเห็นตามทฤษฎีของ Dollard and miller เกี่ยวกับเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวไว้ว่า "ถ้าเด็กไม่ได้ในสิ่งที่ตนต้องการก็จะแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวออกมาแล้วพ่อแม่ก็ยอมทำตามในสิ่งที่เด็กปรารถนา เด็กก็จะเห็นว่าการแสดงพฤติกรรมที่ ก้าวร้าว นั้นทำให้ตนได้รับสิ่งที่ต้องการ" ทั้งนี้อาจเพราะว่าสภาพครอบครัวในปัจจุบันพ่อแม่จะมีลูกน้อย ให้ความรักแก่บุตรมากเกินไป เมื่อลูกต้องการสิ่งใดมักจะตามใจไม่ยากจิตใจให้ลูก เสียใจ ถ้าครอบครัวใดตามใจลูกด้วยเหตุด้วยผล ลูกเป็นคนดีของครอบครัว ไม่สร้างปัญหาสู่ครอบครัว เช่นเดียวกันถ้าพ่อแม่ตามใจลูกมากเกิน ไปจนทำให้เกิดความเคยชินเป็นนิสัย จะทำอะไรก็ไม่ต้องเกรงกลัวและเกรงใจผู้อื่น ก็สร้างปัญหาสู่ครอบครัวและสังคมให้เดือดร้อนตลอดเวลา และส่วนในลำดับสุดท้าย คือ บิดามารดาเข้มงวดมากเกิน ไปจนไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

จากการค้นพบของงานวิจัย ในด้านปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว รายชื่อ คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักศึกษาของตนเองอย่างเพียงพอ และในลำดับที่ 2 คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามใจบุตรหลานมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับบทความของนักวิชาการทั้ง 4 ท่าน จะเห็นว่าสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญและมีบทบาทต่อการพัฒนาของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ด้วยระยะเวลาของการอบรมเลี้ยงดูตลอดจนโอกาสที่จะพบปะนักศึกษามีมากนั่นเอง ฉะนั้นวิธีการอบรมเลี้ยงดูจึงเป็นอีกมูลเหตุหนึ่งที่ควรนำไปสู่วิธีการแก้ไข ปัญหาต่อไป

2. ด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม เมื่อพิจารณารายชื่อลำดับที่ 1 คือ ความขัดแย้งที่เกิดจากค่านิยมที่ไม่ถูกต้องระหว่างสถานศึกษาเช่น การยึดหัวเข็มขัด เสื้อสีงานของต่างสถาบันเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การที่นักศึกษาได้แสดงออกถึงความกล้าหาญ โดยเฉพาะกับสถาบันคู่อริ ด้วยแล้ว จะได้รับการยกย่องจากกลุ่ม เช่น รุ่นพี่ เพื่อนรุ่นน้อง ให้เป็นผู้ยิ่งใหญ่ของกลุ่มและอีกประเด็นหนึ่งคือการที่ถูกรุ่นพี่บังคับเพื่อเป็นการทดสอบความกล้าหาญในอันที่จะสนับสนุนให้เป็นผู้ยิ่งใหญ่ของกลุ่มต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2528 : 35) กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นประเภทนี้ไว้ว่า "เด็กนักเรียนต้องการยอมรับจากเพื่อน เด็กที่ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน อาจจะแสดงออกในรูปแบบเพื่อให้เป็น จุดเด่น เพื่อให้ได้รับความสนใจจากเพื่อน บางคนไม่มีปมเด่นทางการเรียน อาจจะหาเรื่องกับ ผู้อื่น ชอบทะเลาะวิวาท ก้าวร้าว เป็นต้น"

ลำดับที่ 2 คือ การขีดเขียนสเปรย์ ข้อความข่มขู่ ทำลายในกลุ่มนักศึกษา อันอาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาท ปัจจัยดังกล่าว นอกจากครอบครัว สถานศึกษาต้องดูแลแล้ว เจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่รับผิดชอบต้องกวดขัน พฤติกรรมของวัยรุ่นบางกลุ่มถ้าได้ทำลาย เยาะเย้ยกฎหมายบ้านเมืองโดยที่ตัวเองไม่ถูกลงโทษจะทำให้รู้สึกว่าคุณธรรมนั้นแก่ง เป็นความสุขใจอย่างหนึ่ง ซึ่งวัฒนา พัทธราวิช (2538 :14) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นประเภทนี้ไว้ว่า "ความประพฤติกที่เป็นปัญหาแก่สังคม ฝ่าฝืนกฎ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระเบียบวินัย นิสัยดังกล่าวอาจจะเกิดจากบิดามารดาตามใจบุตรมากไปจนเหลือ" รวมถึง ฉลอง ภิรมย์รัตน์ ได้กล่าวถึงวัยรุ่นประเภทนี้ไว้ว่า "เกิดจากการมีปมด้อยเพื่อให้สังคม สนใจ เช่น เร่ง เครื่องมอเตอร์ไซด์ให้เสียงดัง จากการกระทำเช่นนี้เองทำให้กลายเป็นที่นิยมของวัยรุ่นทุกฐานะรวบรวมเข้าเป็นพวกเดียวกัน เพื่อความหน้าใจหรือสาแก่ใจ" และในส่วนลำดับสุดท้าย คือ มีผู้จ้างงานให้นักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาทเพื่อหวัง ผลประโยชน์บางประการ

3. ด้านปัญหาที่เกิดจากสภาพสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับที่ 1 คือ ความประพฤติของนักศึกษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากสถานศึกษาอย่างจริงจัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารการจัดการด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาขาดประสิทธิภาพ ได้แก่ ด้านวิชาการ กิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนการบริหารบุคคลภายในองค์กร ซึ่งส่งผลให้บุคลากรในหน่วยงานขาดขวัญและกำลังใจ ในอันที่จะปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ (อ้างในศิรินันท์ เพชรทองคำ , 2522 : 40) ได้กล่าวว่า สถานการณ์ทางสถานศึกษาประกอบด้วยความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษา จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนเหล่านั้น ได้แก่ การหนีโรงเรียน การถูกล้อออกนอกห้องเรียน การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และการแสดงพฤติกรรมเกร ซึ่งล้วนแต่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางก้าวร้าวทั้งสิ้น สถานศึกษานอกจากจะเป็นแหล่งปลูกฝังทัศนคติ สร้างค่านิยม สร้างความคิดรวบยอดสร้างนิสัยอันที่ดีให้เกิดแก่เด็กแล้ว สถานศึกษายังเป็นสถานที่ให้ความรู้ทางวิชาการแก่เด็กอีกด้วย ภารกิจด้านวิชาการนี้สถานศึกษาโดยทั่วไปได้ให้ความสนใจมากกว่าด้านอื่น

ส่วนลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษาไม่มีมาตรการในการ ลงโทษนักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการด้านการปกครองนักศึกษาขาดแผนที่ชัดเจน ได้แก่ การกำหนดกฎระเบียบของสถานศึกษา การใช้กฎระเบียบของผู้ที่เกี่ยวข้อง และการประเมินผลของผู้บริหาร ซึ่งในส่วนนี้ส่งผลให้นักศึกษาที่กระทำความผิดเหินเกรียมไม่เข็ดหลาบ อีกทั้งเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับบุคคลอื่นนำไปประพฤติดามเป็นแบบอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ เพทาย อมาตยกุล (2515 : 2) กล่าวไว้ว่า "เพราะการปกครองของโรงเรียนอ่อน" สถานศึกษา ทุกแห่งมีกฎ ระเบียบเพื่อควบคุมความประพฤติของนักเรียน/นักศึกษา ทั้งของสถานศึกษาเอง และระเบียบมาตรการลงโทษของกระทรวงศึกษาธิการมีให้ไว้สำหรับสถานศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติหรือผู้นำมาใช้ สถานศึกษาบางแห่งให้ความสำคัญ มีสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาไม่น้อยที่ไม่ให้ความสำคัญที่ปล่อยปละละเลยได้แก่ เครื่องแต่งกาย พฤติกรรมของนักศึกษา มีหลายปัจจัยที่สถานศึกษาบางแห่งไม่เข้มงวดระเบียบวินัยนักศึกษา เช่น อาจคิดว่านักศึกษาในระดับนี้โตพอแล้วไม่จำเป็นต้องเข้มงวดเรื่องระเบียบวินัยมากนัก ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนบางแห่งเกรงว่าถ้าเข้มงวดกวดขันเรื่องระเบียบวินัยมากเกินไปทำให้ศึกษาลาออก หรือไม่มีนักเรียน นักศึกษามาสมัครเข้าเรียน หรือเปลี่ยนครู/อาจารย์ผู้สอน

4. ปัญหาเกิดสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับที่ 1 คือ นักศึกษาขาดรูปแบบที่แท้จริงจากสังคม ในอันที่จะปฏิบัติตาม เช่น บิดา มารดา ครู-อาจารย์ รุ่นพี่ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ ตลอดจนการจัดการของสถานศึกษาไม่สร้างแรงจูงใจให้ครู อาจารย์ พัฒนาตนเองเป็นครูต้นแบบ อีกทั้งรุ่นพี่ที่ไม่พึงประสงค์มีโอกาสพบปะนักศึกษาตลอด อย่างต่อเนื่อง และนักศึกษามีอายุในช่วงวัยรุ่น ซึ่งการมีวุฒิภาวะยังต้องการผู้ชี้นำที่มีรูปแบบที่ดีเป็นตัวอย่างทั้ง ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา พัทธราวิช (2538 : 19) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นมีความเชื่อว่า ตนเองมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ใหญ่ในการเข้าสังคม เขาเริ่มสนใจทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ใหญ่เกี่ยวกับการปกครอง ศาสนา ชุมชน การพูด การแต่งกาย และเริ่มเรียนรู้อย่างรวดเร็ว วัยรุ่นชาย และหญิงต้องการที่จะออกไปสู่สังคมนอกบ้าน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม วัยรุ่นต้องการความอิสระที่เหมาะสมกับการเพิ่มพลังกำลัง และวุฒิภาวะของเขา วัยรุ่นต้องการที่จะให้ผู้ใหญ่มอบหมายภาระกิจต่าง ๆ ในสังคมให้กับตนเอง วันรุ่นถูกสอนให้มีความเชื่อตรง และจริงจังกับบุคคลอื่น แต่ในทางตรงข้าม วัยรุ่นก็ได้เรียนรู้ว่าผู้ใหญ่หลอกลวง และไม่จริงในคำพูด เขาถูกสอนให้รู้จักอดทน แต่เขาก็พบว่า ผู้ใหญ่ อ่อนแอ ขาดความอดทน เขาถูกสอนให้รู้จักเสียสละ มีคุณธรรม และศีลธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี แต่เขาก็พบว่าสังคมล้อมรอบตัวเขามีแต่ความเห็นแก่ตัว เขาได้เปรียบขาดคุณธรรม และศีลธรรมเขาถูกสอนให้แต่งกายสะอาดเรียบร้อย แต่ปรากฏว่าผู้ใหญ่แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าเขาได้รับการอบรมให้กระทำแต่คุณงามความดี แต่ปรากฏว่าสังคมรอบตัวไม่ได้เป็นไปตามที่เขาได้รับการอบรมสั่งสอน วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าเขาจะถูกสอน “ให้ทำตามที่ฉันพูด แต่อย่าทำตามที่ฉันทำ” ปัญหาในชีวิตของวัยรุ่นก็คือ ความพยายามในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม โดยรับทราบ ว่า อย่าสูบบุหรี่ อย่าดื่มสุรา อย่าไปเที่ยวในคัลคลับ อย่าอยู่นอกบ้านดึกเกินไป อย่าไปตามเวลานัดหมายล่าช้า อย่าคบเพื่อนไม่ดี อย่าใช้เวลาดูทีวีนานเกินไป มีแต่คำว่า อย่า อย่า อย่า สำหรับวัยรุ่น และถูกเตือนไม่ให้ทำพฤติกรรมดังกล่าว โดยการโต้แย้ง ทั้ง ๆ ที่สังคม รอบตัวไม่ได้ปฏิบัติตาม ส่วนลำดับที่ 2 คือ ความก้าวร้าวของนักศึกษาเกิดขึ้นเพราะถูกนักศึกษาสถาบันอื่นก้าวร้าวก่อนรวมถึง สุกัญญา กุลอึ้ง (2522 : 8) กล่าวว่า จากสาเหตุที่ทำให้เด็กเกิดก้าวร้าว นั้น มีหลายสาเหตุเชื่อมโยงกัน จะเป็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายเดียวไม่ได้ เพราะทุกฝ่ายมีส่วนร่วมที่จะก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวที่เด็กแสดงมานั้นเกิดขึ้นจากลักษณะประกอบกันคือ

1. ความก้าวร้าวโดยทั่ว ๆ ไป เป็นความก้าวร้าวที่เกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลนั้น มีความรู้สึกว่าเขาอยู่เหนือผู้อื่น พวกนี้จะแสดงสิทธิความต้องการ และความรู้สึกบนความเคียดแค้นของ ผู้อื่น และมักเกิดความขุ่นเคืองโกรธ หรือพยาบาทได้ง่าย

2. ความก้าวร้าวตามสถานการณ์นั้น เกิดขึ้นเนื่องจากมีสถานการณ์ที่จำเพาะเจาะจงบางอย่างเกิดขึ้น เช่น สถานการณ์ที่ถูกบุคคลอื่นก้าวร้าวรุกรานก่อน จนเขาทนไม่ได้ ก็ก้าวร้าวตอบโต้บ้าง และในลำดับสุดท้าย คือ นักศึกษามีความผิดปกติต่อการพัฒนาการทางร่างกาย เช่น เตี้ย แคระแกรน หรือพิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 มาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มข้างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภาพรวม รายด้าน จำแนกตามสถานะภาพโดยตำแหน่ง และ รายชื่อ ดังนี้

มาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทโดยภาพรวม

พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านประชาชน ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา ด้านรัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย การจัดสัมมนา และด้านครอบครัวตามลำดับ รายด้านพบว่า ลำดับที่ 1 คือ

ด้านประชาชน ทั้งนี้อาจเพราะว่าที่มาของเหตุและผลของปัญหาคือ ตัวนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ดำเนินการทั้งหมดของมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหา คือ ประชาชน ซึ่งหมายความว่าความถึงบุคคลที่นอกเหนือจาก บิดา-มารดา ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่บุคคลทั่วไป แม่ค้า ตำรวจ สารวัตรนักเรียน ผู้สื่อข่าว เพื่อนบ้าน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปโครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543:3) ว่า การป้องกันและแก้ไข การทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา คือ การสร้างองค์กรเครือข่ายระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชนและตำรวจ โดยมีระบบสื่อสารโทรคมนาคม และระบบข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยง และยุทธศาสตร์แนวปฏิบัติในการป้องปรามสารเสพติด การพนัน สื่อลามกอนาจาร และการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา

มาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทจำแนกสถานภาพโดยตำแหน่ง คือ

1. ด้านครอบครัว พบว่า ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด แต่ลำดับที่นั้น ทุกกลุ่มแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ ผู้บริหาร ลำดับที่ 4 ครู - อาจารย์ลำดับที่ 5 ผู้ปกครอง ลำดับที่ 2 และนักศึกษา ลำดับที่ 6 เป็นลำดับสุดท้ายซึ่งให้ความสำคัญน้อยกว่าทุกกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระบวนการทางความคิดของนักศึกษาที่แตกต่างออกไป นั้นเนื่องจากมีช่วงอายุอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งมีวุฒิภาวะและประสบการณ์ยังน้อยตามวัย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 339) ว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีมากกว่าอิทธิพลของครอบครัว เด็กวัยรุ่นจะเลือกเข้าหาเพื่อนของตนมากกว่าพ่อแม่

มีข้อสังเกตว่าหากเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองกับนักศึกษา จะพบว่าแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ส่วนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษา จัดได้ว่าเป็นกลุ่มผู้ที่ต้องดูแลนักศึกษา ก็มีแนวความคิดที่สอดคล้องกับกลุ่มผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ทั้ง 3 กลุ่ม มีวุฒิภาวะและประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นการนำไปสู่มาตรการป้องกันแก้ไขในด้านครอบครัว หากจะให้บังเกิดผลสำเร็จดังวัตถุประสงค์ จึงสมควรต้องนำความคิดเห็นของนักศึกษาซึ่งเป็นเหตุแห่งปัญหาเข้าร่วมด้วยเสมอ ซึ่งนักศึกษาจะให้ความสำคัญด้านครอบครัวนี้น้อยมาก

2. ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน พบว่า ผู้ปกครองและนักศึกษามีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 3 ส่วนผู้บริหารและครู – อาจารย์ก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปจาก 2 กลุ่มข้างต้น คือ ผู้บริหารอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 5 และครู – อาจารย์ ก็อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 2

3. ด้านรัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย พบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในลำดับที่ 1 ครู-อาจารย์อยู่ในลำดับที่ 2 ส่วนนักศึกษาและผู้ปกครองนั้นอยู่ในลำดับที่ 4-5 ตามลำดับ ในด้านนี้จะพบว่า ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในระดับนโยบาย จะให้ความสำคัญในด้านนี้มาก เนื่องด้วยรัฐบาลจะเป็นผู้กำหนดคนนโยบายซึ่งผู้บริหารเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบาย จึงสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ หากอ้างถึงนโยบายของรัฐบาลนั้น ๆ เช่นการควบคุมการใช้กฎหมาย ซึ่ง

กลุ่มครู - อาจารย์ก็มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน ในลำดับที่ 2 ส่วน ผู้ปกครองและนักศึกษา เป็นกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในส่วนของ Process แต่อยู่ในส่วนของ input จึงมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

4. ด้านประชาชน พบว่าผู้ปกครองและนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน อยู่ในลำดับที่ 1 ส่วนผู้บริหารและครูอาจารย์ มีความคิดเห็นสอดคล้องอยู่ในลำดับที่ 3 เช่นเดียวกัน ซึ่งทั้ง 4 กลุ่ม จะเห็นด้วยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในลำดับที่ต้น ๆ ในการนี้ผู้ปกครองและนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงและมีโอกาสพบปะกับชุมชนมาก จึงมองเห็นความสำคัญในการแก้ไขปัญหาตรงจุดนี้มาก ซึ่งสอดคล้องกับเชษฐา ฐานะจาโร (2536 : 8) ได้เห็นความสำคัญในด้านประชาชน และเสนอแนวทางว่าประชาชนจะเป็นหน่วยข่าวกรองได้อย่างดี

5. ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา พบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในลำดับเห็นด้วยมาก เป็นลำดับที่ 2 ครู-อาจารย์และผู้ปกครองมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในลำดับที่ 4 ส่วนนักศึกษายอยู่ในลำดับที่ 5 ซึ่งในด้านนี้ผู้บริหารให้ความสำคัญมากด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องปฏิบัติตามกล่าวคือ กำหนดเป็นนโยบายของสถานศึกษาเพื่อสนองกับพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยหมวด 4 มาตราที่ 24 การจัดขบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา สถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย ผู้บริหารจึงต้องตระหนักและปฏิบัติตาม

6. ด้านการจัดสัมมนา พบว่า ผู้บริหารครู-อาจารย์ผู้ปกครองมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในลำดับสุดท้าย ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในลำดับที่ 2 ทั้งนี้อาจเพราะว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง ไม่เห็นความสำคัญของการจัดสัมมนา ด้วยการตัดสินใจที่มีวุฒิภาวะสูงกว่า จากประสบการณ์ที่มากกว่า แต่นักศึกษาซึ่งเป็นเหตุแห่งปัญหา กลับมองเห็นความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ ด้วยการสัมมนานั้นเป็นกระบวนการที่มีระบบบุคคลที่เข้าร่วมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและผู้ที่เกี่ยวข้องโครงการสามารถรับความรู้ที่เหมือนกัน ได้ข้อสรุปที่เหมือนกัน นักศึกษาจึงเห็นความสำคัญของการสัมมนา นั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตร อาวะกุล (2540 : 96) ที่กล่าวว่า การสัมมนานั้นเป็นการ

ประชุมหาแนวทางกว้าง ๆ โดยผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับทุกสาขาอย่างกว้างขวาง คือเป็นการแบ่งกลุ่มเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหามีลักษณะเน้นเพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคใหม่ ๆ แก่สมาชิก ในการนี้กระบวนการความคิดแบบต่าง ๆ ในช่วงวัยรุ่นจะช่วยสนับสนุน รวมถึง ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 352) กล่าวว่าวัยรุ่นเข้าใจและมีความคิดรวบยอดเรื่องทฤษฎี กฎ ระเบียบ วินัย ฉะนั้นจึงสามารถเรียนเข้าใจเรื่องเหล่านี้ และสามารถนำไปใช้ได้ นักศึกษาจึงมีแนวความคิดความสำคัญของการจัดสัมมนาอยู่ในลำดับต้น ๆ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้การนำไปสู่การแก้ปัญหาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง มาตรการและวิธีการแก้ปัญหาจึงควรพิจารณาความคิดเห็นของนักศึกษาเข้าร่วมด้วย

มาตรการป้องกันแก้ไข เมื่อจำแนกตามรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

1. ด้านประชาชน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ มีศูนย์แจ้งข่าวสารในกรณีที่มีนักศึกษาก่อการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น ทั้งนี้อาจเพราะว่าข่าวสารข้อมูลที่รวดเร็วแม่นยำจะสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการประกอบการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแหล่งที่มาของข้อมูลที่รวดเร็วแม่นยำ นั้น ก็คือผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ซึ่งได้แก่ ชุมชน หรือประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับ เศรษฐาฐานะจาโร (2536 : 8) ได้เสนอแนวทางแก้ไขได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะต้องมีหน่วยข่าวกรองที่รวดเร็วแม่นยำ โดยเฉพาะประชาชนในชุมชนจะเป็นหน่วยข่าวกรองได้เป็นอย่างดี เมื่อเกิดเรื่องที่ถูกใจจุดหนึ่งจะต้องรีบเข้าไประงับเหตุทันที เพื่อไม่ให้เรื่องราวบานปลายออกไปควรรีบนำผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์มาทำความเข้าใจกันและกัน อย่าปล่อยให้เป็นน้ำผึ้งหยดเดียวแพร่กระจายไปไกล และถ้ามีความจำเป็นต้องแยกผู้นำนักเรียนที่ก่อการทะเลาะวิวาทที่ต้องทำ และให้การดูแลเอาใจใส่ความประพฤติเป็นพิเศษ

ลำดับที่ 2 คือ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวกรณีมีเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท เพื่อแก้ไขปัญหาคือทันเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ พลเอกเศรษฐา ฐานะจาโร เช่นกัน

2. ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน เพื่อพิจารณารายข้อพบว่าลำดับที่ 1 คือ จัดหาอุปกรณ์กีฬาและดนตรีหลายประเภท เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เล่นในเวลาว่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษามีกิจกรรมเชิงบวกทำในเวลาว่าง ซึ่งจะมีเวลาคิดทำกิจกรรมเชิงลบน้อยลงหรือหมดไปไปในที่สุด นักศึกษาจะเป็นผู้ที่ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ซึ่งสอดคล้องกับ FISHBEIN , MARTEN AND ICEK AJZEN (1975 : 578) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่จะช่วยแก้ปัญหาเด็กเกรอันได้แก่ความ อบอุ่นกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกได้แก่การกระทำกิจกรรมที่ส่งเสริมสังคมภายในกลุ่ม เช่น บอกร่วม การแสดงพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมและพฤติกรรมไม่เกี่ยวข้องกับ สังคมผลการศึกษาปรากฏว่า กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมสังคมสามารถฝึกรวมให้แก่เด็กได้ และกิจกรรม ส่งเสริมสังคมนี้สามารถช่วยให้เด็กเข้าใจตนเอง และเข้าใจผู้อื่น ได้ดียิ่งขึ้นทำให้เด็กเห็นแก่ส่วนรวมมากยิ่งขึ้น การที่เด็กเห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าตนเองนี้เอง จะช่วยแก้ปัญหาเด็กเกรได้เป็นอย่างดี

ส่วนในลำดับที่ 2 คือ ส่งเสริมให้บริษัทห้างร้านต่าง ๆ จ้างนักศึกษาทำงานล่วงเวลาเพื่อเพิ่มรายได้ และฝึกประสบการณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีกิจกรรมเสริม โดยมีแรงจูงใจเป็นค่าตอบแทน นักศึกษาจึงไม่มีโอกาสจะคิดหรือกระทำพฤติกรรมที่เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับ วีรบุรุษ ปิณชวณิข (2543 : 17) อ้างถึง นายสุวิทย์ กิ่งแก้ว รองกรรมการผู้จัดการ ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ผู้ซึ่งเคยเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการแก้ปัญหาการขาดคุณภาพทรัพยากรบุคคลที่จบด้านอาชีวะร่วมกับกรมอาชีวศึกษา ด้วยการเริ่มโครงการทวิภาคี และเปิดโอกาสให้เด็กอาชีวะเข้าฝึกงานด้านธุรกิจค้าปลีกในร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ฯ กล่าวถึงข้อดีของรูปแบบทวิภาคีว่า เด็กที่เรียนในระบบทวิภาคีมีคุณภาพแตกต่างจากเด็กที่เรียนในระบบธรรมดา เด็กที่จบจากระบบทวิภาคี สามารถเป็นผู้ช่วยผู้จัดการร้านได้ แต่เด็กที่จบระบบปกติเป็นแค่พนักงานขายธรรมดาที่ต้องใช้เวลาเรียนรู้งาน เงินเดือนต่างกันสองเท่า “นอกจากนี้ เด็กที่จบในระบบทวิภาคีนั้ยังมีข้อดีอีกมากมาย โอกาสได้งานมีมาก อาจมีรายได้ในช่วงเรียนและฝึกงาน สามารถช่วยลดภาระของครอบครัวได้ อีกทั้งช่วยลดปัญหาสังคมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด ขกพวกตีกัน เนื่องจากต้องทำงาน ไม่มีเวลาเที่ยวเตร่” นายสุวิทย์ กล่าว ทั้งนี้รวมถึงสุภาพพันธ์ รื่นสำราญ (2525 : 188) กล่าวว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและ แก้ไขปัญหา และพิจารณานักเรียน ได้แก่ ครู อาจารย์ บิคารมารดา นักแนะแนว นักจิตวิทยา จิตแพทย์ ฯลฯ จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในตัวนักเรียนเป็นอย่างดี อาทิ ด้านจิตวิทยาเด็กวัยรุ่น โดยเฉพาะพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตลอดจนความต้องการ และปัญหาของเด็ก ที่สนใจที่ติดอันดับนักเรียน รวมทั้งมีทักษะในการให้คำปรึกษาหารือหรือคำแนะนำแก่นักเรียนและรู้จักใช้ทรัพยากรสังคมด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ไข ป้องกันปัญหาของนักเรียน ตลอดจนในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ และคุณธรรมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น ศูนย์สุขวิทยาจิต ศูนย์เยาวชน เป็นต้นรวมถึงทศพร ประเสริฐสุข (2543 : 101) กล่าวเช่นกันว่า เมื่อพบนักเรียนที่เป็นปัญหาใน โรงเรียน สิ่งแรกที่ควรคำนึงคือ พฤติกรรมทุกชนิดต้องมีสาเหตุ ทางที่ดีแล้วควรหาว่าพฤติกรรมนั้นเกิดมาจากสาเหตุใด โดยวิเคราะห์จากสภาพการณ์ในอดีต และปัจจุบันของเด็ก ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของเด็ก เมื่อทราบสาเหตุแล้วอาจจะใช้วิธีแก้ปัญหาโดยการให้คำปรึกษาทางจิตวิทยา การปรับพฤติกรรม ฯลฯ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กลดการกระทำที่เป็นปัญหาหลง

3. ด้านจัดโครงการร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่าลำดับที่ 1 คือ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจเพราะว่าผู้ปกครองจะได้ทราบความเคลื่อนไหวของสถานศึกษา และ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุตรหลานตนเอง ซึ่งสถานศึกษาจะได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการอบรมสั่งสอน และ ด้วยความรัก ความผูกพันนั้นเองที่ทำให้ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในความใกล้ชิดและทราบถึงพัฒนาการทางพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาเป็นอย่างดี จะทำให้ช่วยดำเนินการสร้างมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาพพันธ์ รื่นสำราญ (2522 : 123) อ้างถึงสรุปความคิดเห็นของข้าราชการกอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารวัตกรนักเรียน ตำรวจ สวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ครูอาจารย์ นักศึกษา สังเกตต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพฯ ว่าในเรื่องเกี่ยวกับการวางนโยบายและแผนในการป้องกันแก้ไขนักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท ทุกฝ่ายเห็นพ้องกันว่า จะต้องศึกษาสาเหตุที่แท้จริงก่อนที่จะทำการแก้ไขและป้องกัน จากนั้นจึงขอความร่วมมือจากครู - อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีการลงโทษนักเรียนอย่างจริงจังและเด็ดขาด ไม่ควรปล่อยให้นักเรียนมีเวลาว่างมากเกินไป อบรมให้นักเรียนนักศึกษามีความเข้าใจในเรื่องของกฎระเบียบที่พึงปฏิบัติ รวมถึง วิสิทธิ์ คลังสิน (2539 : 195) กล่าวว่า เมื่อนักศึกษามีปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทางครอบครัว และสถานศึกษาควรร่วมมือแก้ไขอย่างจริงจัง และติดตามผลการแก้ไขกับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ลำดับที่ 2 คือ เชิญให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึงวิธีการแก้ไขปัญหา ทั้งนี้อาจเพราะว่า สถานศึกษาจะทราบข้อมูลเชิงลึกของนักศึกษาซึ่งสามารถเป็นการนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ตรงจุด อีกทั้งเป็นการสร้างความรู้สึกร่วมกันของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษาได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สมนึก บำรุง (2543 : 37) กล่าวว่า การให้ความร่วมมือต่อโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา บิดามารดาหรือผู้ปกครองทุกคนมีความตั้งใจที่จะให้ลูกของตนได้รับการศึกษาเพื่อจะได้มีความรู้ มีพัฒนาการ ในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต จึงมีความมั่นใจในกิจการของโรงเรียน และการบริหารงานการศึกษาเพื่อความสำเร็จดังกล่าวในฐานะที่เป็นผู้ให้กำเนิดและเป็นบิดามารดา คงจะปล่อยให้โรงเรียนอบรม สั่งสอนลูกของตนแต่ฝ่ายเดียวไม่ได้ จะต้องเอาใจใส่ ติดตาม และให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง จะต้องสร้างความรู้สึกรู้ได้ว่าโรงเรียนคือบ้านแห่งที่สองของลูกเรา ครู อาจารย์ คือ พ่อแม่ที่สองของลูกเรา บ้านทั้ง 2 แห่งที่เจตจำนงเพื่อพัฒนาลูกของเรา การประสานความร่วมมือ ความเข้าใจที่ดีร่วมกันเสริมสร้างบรรยากาศให้แก่ลูกของเราเกิดความอบอุ่น ความรักความเข้าใจกันจะเป็นสิ่งสำคัญต่อพัฒนาการอย่างแน่นอน และในส่วนลำดับสุดท้าย คือ กำหนดให้มีการพบปะกันระหว่างผู้ปกครองกับ ครู-อาจารย์ การให้ความร่วมมือ และความใกล้ชิดกับครู - อาจารย์ จะทำให้เกิดความเข้าใจ ในตัวเด็กที่ตรงกันและร่วมกันวางแผน วางแนวทางการพัฒนาได้อย่างมั่นใจ ผู้ปกครองควรพบครู แนะนำ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เมื่อถึงตอนสำคัญที่เด็กจะต้องเลือกและตัดสินใจตามหลักการของการแนะนำ จะให้เด็กเป็นผู้ตัดสินใจเองก็จริงแต่จะต้องมี พ่อแม่ ผู้ปกครองและครูร่วมในกระบวนการตัดสินใจด้วย เพราะพ่อแม่และครูจะมีข้อมูลอยู่ด้วยเหมือนกัน เด็กในยุคนี้จะเป็นวันไหนก็ตาม จะต้องมีปัญหาในการปรับตัว (Adjustments) อย่างแน่นอน เพราะสังคมเปลี่ยนแปลงเร็วเหลือเกิน สื่อต่าง ๆ เข้าถึงตัวเด็กได้แม้กระทั่งห้องนอน ดังนั้นพ่อแม่ และครู จึงต้องประสานความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น โดยเฉพาะครูแนะแนวซึ่งเป็นผู้รอบรู้และเข้าใจเด็ก ได้ดีกว่าครูคนอื่น ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา และครูพิเศษอื่น ๆ ล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้นทางโรงเรียนก็จะจัดรายการพบปะ เยี่ยมเยียนผู้ปกครอง เพื่อสร้างความใกล้ชิดสนิทสนมกัน

4. ด้านรัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าลำดับที่ 1 คือ รัฐบาลควรมีมาตรการใช้กฎหมายข้อบังคับอย่างแน่นอนและเด็ดขาด ทั้งนี้อาจเพราะว่า กฎหมายเป็นเครื่องมือในการควบคุมให้คนในสังคมมีระเบียบ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และผู้ที่ควบคุมการใช้กฎหมาย ได้แก่รัฐบาล จึงต้องดำเนินการให้แน่นอน เด็ดขาด ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยตามการพัฒนาของสังคม อีกทั้งกำกับ และ ติดตามผล หน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ วิสิทธิ์ คลังสิน (2539 : 196) กล่าวว่า เจ้าหน้าที่บ้านเมือง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สารวัตรนักเรียนควรเข้มงวดกวดขัน จับกุม ลงโทษนักเรียน/นักศึกษาอย่างจริงจัง เป็นไปตามกฎหมายบ้านเมือง ไม่ควรจับกุมแล้วให้ผู้ปกครอง สถานศึกษารับตัวกลับไป มิฉะนั้นแล้วนักเรียน/นักศึกษาเหล่านี้ไม่เข็ดหลาบ รวมถึง สรุปโครงการโรงเรียนสีขาวกระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 13) ว่า การป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ควรประสานฝ่ายตำรวจให้ใช้มาตรการเฉียบขาดในการ ลงโทษนักเรียน นักศึกษาที่ฝ่าฝืนในชั้นกระทำผิดกฎหมาย

ส่วนลำดับที่ 2 คือ รัฐบาลควรเสนอแนะสื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวในเชิงสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาคุณภาพของประชาชน ทั้งนี้อาจเพราะว่า การรับข่าวสารข้อมูลที่รวดเร็วเป็นจริงแม่นยำ นับว่าเป็นข้อดีของสื่อมวลชนข้อหนึ่ง แต่ในบางครั้งข่าวที่กระทบต่อความรู้สึกและเป็นผลกระทบทางค่านิยม ความเชื่อที่ผิด ๆ ของคนส่วนมาก การนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนจึงต้องมีกระบวนการพิจารณาให้รอบคอบ โดยอยู่ภายใต้การคุ้มครองของรัฐบาล ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา พัทธวานิช (2539 : 312) กล่าวว่า สื่อมวลชน ประเภทหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ชอบให้ข่าวหรือแพร่ภาพเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นทำให้วัยรุ่นนำมาเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ ซึ่งเป็นผลกระทบต่อสังคมในภาพรวมเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้รวมถึง เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อไม่ควรหวังผลเอนเอียงไปในทางธุรกิจเท่านั้น แต่ควรนำเสนอเนื้อหาที่มีสาระอุทิศให้แก่สังคมด้วย ตัวอย่างเช่น สื่อโทรทัศน์ควรมีเวลาที่เป็นช่วงส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้รายการในช่วงเวลาที่สมาชิกในครอบครัวอยู่พร้อมหน้ากันเป็นรายการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว เป็นต้น

5. ด้านการจัดสัมมนา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ จัดโครงการช่วยเหลือแก่เด็ก และเยาวชนที่ด้อยโอกาส และชุมชนที่มีความเป็นอยู่ด้อยกว่า

ลำดับที่ 2 คือ จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่ มีค่านิยมที่ดีต่อสถานศึกษาของตน และสถานที่ศึกษาอื่นมาแนะนำรุ่นน้องและเป็นพี่เลี้ยงตลอดปีการศึกษา ทั้งนี้อาจเพราะว่า ช่องว่างระหว่างวัย การอบรมถ่ายทอดค่านิยมที่ถูกต้องจึงเป็นไปได้ง่าย แต่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง หนึ่งสิ่งที่จะต้องพึงระวังเป็นอย่างมากก็คือรุ่นพี่ที่ไม่พึงประสงค์จะมีวิธีการอย่างไรที่ไม่ให้เข้ามีส่วนร่วม ซึ่งจะส่งผลเสียตามมาทันที การให้โอกาส การให้เขาเห็นความสำคัญของตนเอง ด้วยรุ่นพี่ที่ผ่านมาก็เคยเป็นรุ่นน้องมาก่อน ความใกล้ชิดและการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จะส่งผลไปสู่การแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2543 : 371) กล่าวว่า แนวทางแก้ไข คือ

1. ต้องให้โอกาสแก่เด็ก ให้โอกาสที่จะให้เขาเรียนรู้ว่าตนเป็นคนมีค่า
2. ให้เขาเห็นความหมายของสิ่งที่เรียน
3. ให้เขามีศรัทธาในตัวเอง และมองเห็นว่าตนสามารถพัฒนาตน หรือเปลี่ยนแปลงไปสู่ชีวิตที่ดีกว่า สามารถเป็นผู้เรียนที่มีความสุขได้ และสามารถสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกกับผู้อื่นได้
4. ผู้ใหญ่รู้จักฟังเด็กบ้าง แสดงความสนใจในตัวเขาบ้าง
5. ให้เด็กมีโอกาสได้พบปะกับผู้ใหญ่ที่เข้าใจตัวเอง ไม่ประณาม แต่เห็นใจ และสนับสนุน ส่งเสริมผู้ใหญ่ต้องแสดงให้เด็กเห็นว่าผู้ใหญ่ก็มีจุดอ่อน มีข้อเสีย และผู้ใหญ่ที่ นักศึกษาอาชีพ เชื่อใจเขาก็คือรุ่นพี่นั่นเอง และในลำดับสุดท้าย คือ จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา ที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาท

อนึ่งการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง จะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ตลอดจนการถ่ายทอดค่านิยมที่ถูกต้องภายใต้การดูแลของครูอาจารย์อย่างใกล้ชิด ก็เป็นอีกหนึ่งวิธีการที่แก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ สถิตา ฤกษ์สำราญ (2536 : 10) กล่าวว่า การแก้ปัญหาโดยมีกิจกรรมสร้างเสริม ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนหลายรูปแบบ อาทิ ด้านกีฬา นิทรรศการ การออกค่ายอาสาพัฒนา และ การสัมมนา เป็นต้น เพื่อปรับพื้นฐานอารมณ์ และความคิดที่ดีต่อกัน ทั้งนี้รวมถึงสรุป 2 ปี โครงการโรงเรียนสีขาวกระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 3) ก็พบว่าการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา คือให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมให้นักเรียนนักศึกษาครอบคลุม ตั้งแต่การกำหนดระเบียบวินัย กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

6. ด้านครอบครัว เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าลำดับที่ 1 คือ ครอบครัวและสถานศึกษา ควรร่วมมือแก้ไขปัญหา การทะเลาะวิวาทอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะว่าทั้งสองสถาบันมีความสำคัญในการสร้างสรรค์อนาคตของนักศึกษาในบทบาทพ่อแม่ และในบทบาทครู อาจารย์ จึงต้องประสานร่วมแรงร่วมใจกัน จึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประชุมสรุปผลกองสารวัตรนักเรียน (2538 : 5) มาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท กล่าวว่าสถานศึกษาควรจัดการหาผู้ปกครองที่มีความสามารถเข้ามาช่วยเหลืองานกิจการนักศึกษา รวมถึงเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 16) กล่าวว่า โรงเรียนกับครอบครัวประสานงานกันเมื่อเด็กในความดูแลมีปัญหา อาจารย์จะต้องคอยสอดส่องดูแลความประพฤติของเด็กอยู่เสมอ และประสานงาน ร่วมมือกับครอบครัวในการพัฒนาเด็ก โดยเฉพาะเมื่อเด็กมีปัญหาทั้งโรงเรียนและบ้านควรร่วมมือกันและช่วยกันแก้ไขปัญหาให้เสร็จสิ้นให้ได้ คือ สถานศึกษา และบิดา มารดา ควรร่วมมือกันปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้สึกรับผิดชอบมีเหตุผล พ่อแม่ควรมีบทบาทในการอบรมสั่งสอนลูก ไม่ควรปล่อยให้เป็นการของโรงเรียนฝ่ายเดียว เพราะพ่อแม่เป็นผู้มีอิทธิพลในการกำหนดท่าทีความคิดและพฤติกรรมของลูกไปสู่ทางที่ ถูกต้องและดีงามได้ ดังนั้นจึงไม่ควรละเลยบทบาท ในส่วนลำดับสุดท้ายคือ บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ต้องเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนและมีความรับผิดชอบต่อบุตร ธิดาของตนเอง และรวมถึง คุรุธรรม (2543 : 25) กล่าวว่า คุณครู ผู้มีสถานะเป็น “ผู้ยกระดับจิตวิญญาณมนุษย์” ที่จะต้องช่วยกันเอาใจใส่แก้ไขเป็นพิเศษ โดยประเด็นที่สำคัญที่สุดคือทำอย่างไรที่

จะสอนจะสั่งให้เขวชน นักเรียน นักศึกษา “คิดเป็น” เพราะหากเขวชนคนรุ่นใหม่มีในเรื่อง “คิดเป็น” นี้แล้ว นั่นก็ย่อมหมายถึงว่าพวกเขาที่เป็นทั้งความหวังและอนาคตของประเทศชาติย่อมมีภูมิคุ้มกันที่ดีที่ถูกต้องแล้วอนาคตและการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปของสังคมไทยและประเทศชาติก็ย่อมจะต้องมีภูมิคุ้มกัน และมีความถูกต้องจึงตามมาได้ด้วยนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2537, 17 ตุลาคม."รายงานปัญหาวัยรุ่น." เดลินิวส์. หน้า 12.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2537, 11 มกราคม."รายงานยาเสพติด, โรงเรียนมัธยม, นักเรียนทะเลาะวิวาท." ไทยรัฐ. หน้า 12.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2539, 13 ธันวาคม."รายงานการทะเลาะวิวาท, นักเรียน, ปัญหาวัยรุ่นอาชีวศึกษา." มติชน. หน้า 10.
- กองสารวัตรนักเรียนกรมพลศึกษา. 2536."สาเหตุการแก้ไขป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา." หน้า 6-11. ใน การประชุมสาเหตุการแก้ไขป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา. กรุงเทพฯ : กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543. "การพัฒนาเด็กและเยาวชนสู่สังคมไทยที่พึงประสงค์." หน้า 3-5. ใน รวมบทความทางวิชาการผู้อำนวยการสถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพฯ : สถาบันผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย.
- คุรุธรรม. 2543. "อนาคตเยาวชนคนรุ่นใหม่ในมือครู." วารสารวิทยากรย์. 6 (1) : 13-18.
- ชาญคณา ปฤชาบุตร. 2536, 17 ตุลาคม. "ปัญหาสังคม." ไทยรัฐ. หน้า 13.
- เชษฐา ฐานะจาโร. 2536. 15 กุมภาพันธ์. "การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น." ไทยรัฐ. หน้า 13.
- ทศพร ประเสริฐสุข. 2543. "พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็ก." 96-99. ใน การสัมมนาเชิงปฏิบัติการหลักสูตรแนะแนวสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาชั้น. ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ. 2539. พฤติกรรมวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประไพร์พูน สุขวัฒนา. 2518. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : เทพนิมิตรการพิมพ์.
- ผ่องพรรณ แววิเศษ. 2534. "ลักษณะจิตสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น." วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุง อารยะวิญญู. 2528. พฤติกรรมวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลลิตา ฤกษ์สำราญ. 2536, 21 ตุลาคม. "ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหารูปร่าง." ไทยรัฐ. หน้า 10.
- วิสิทธิ์ คลังสิน. 2529. "การศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน/นักศึกษาอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วัฒนา พัชราวนิช. 2538. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- วีรบุช ปิณฑวิช. 2543. จิตวิทยาวัยรุ่นและการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสารการพิมพ์.
- วิจิตร อาวะกุล. 2540. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. เล่มที่ 2. ครั้งที่ 7.
กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สำออง พ่วงบุตร. 2536. “การศึกษาสาเหตุนักเรียนก่อการทะเลาะวิวาทในเขตกรุงเทพมหานคร.”
งานวิจัยและประเมินผลของสารวัตรนักเรียนกรมพลศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุกัญญา กุลอึ้ง. 2522. ปัญหาและเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองรัตน์.
- สุชา จันท์ธรม. 2530. จิตวิทยาเด็กเกร. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ. 2525. “การศึกษาปัญหาเด็กนักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทในเขตกรุงเทพมหานคร.”
วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2543. คู่มือแนะแนวศึกษาต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
กรุงเทพมหานคร : ศูนย์กลางคหกรรม.
- สมนึก บำรุง. 2543. “แนวคิดและหลักการสมาคมผู้ปกครองและครู (PTA).” เอกสารประกอบการ
ประชุมสัมมนาทางวิชาการ. 18-20. กรุงเทพมหานคร : สภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย.
- สุนันทา พลับแดง. 2518. พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : แพรววิทยา.
- อรัญ สุวรรณบุบผา. 2518. อนามัยบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- Dunphy, Denter C. 1963. *The Social structure of urban ado Lessens peer groups.*
New york : Sociometry.
- Sprinthall, Norman A. and Collins, Andrea W. Ado Lesct. Psycholog. 1984. A. *Developmental
View., Reading. Massachusetts : Addison - Wesley Publishing Co.*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2949

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๔ กันยายน 2540

เรื่อง รับรองคุณสมบัตินักศึกษา

เรียน อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตามที่ นายเฉลย คงปรีพันธ์ ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย ได้แจ้งความจำนงค์ขอการรับรองการเป็นนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขา การบริหารอาชีวศึกษา ระดับปริญญาโท ภาคนอกเวลาราชการ (ภาคพิเศษเสาร์ - อาทิตย์) จากสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นั้น

ทางคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า นายเฉลย คงปรีพันธ์ เข้ารับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2537 หลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคนอกเวลาราชการ (ภาคพิเศษ เสาร์ - อาทิตย์) จริง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่ 1509.7 /

วันที่

วันคม 21/500

เรื่อง รับรองคุณสมบัตินักศึกษา

เรียน อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตามที่ นายเฉลย คงปรีพันธุ์ ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย ได้แจ้งความจำนงค์ขอการรับรองการเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ระดับปริญญาโท ภาคนอกเวลาราชการ (ภาคพิเศษ เสาร์-อาทิตย์) จาก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นั้น

ทางคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า นายเฉลย คงปรีพันธุ์ เข้ารับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2537 หลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคนอกเวลาราชการ (ภาคพิเศษ เสาร์-อาทิตย์) จริง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

รองคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
บัตรประจำตัวนักศึกษา

เลขประจำตัวนักศึกษา 37063104

ชื่อ นายเฉลย คงปรีพันธุ์

คณะ วิศวกรรมศาสตร์

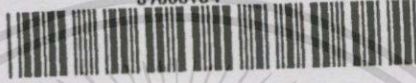
ภาควิชา วิศวกรรมอุตสาหการ

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

ลายมือรายนามนักศึกษา

นายทะเบียน

37063104

วันออกบัตร ๑ มิถุนายน 254๐

บัตรหมดอายุ 31 พฤษภาคม 2541

แสดงบัตรทุกครั้งที่ติดต่อขอใช้บริการการศึกษา

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2540

1. นายเฉลย คงปริพันธ์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการ ทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" โดยมี ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สวัสดิ์ อุคมโกชน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ 4130

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๐

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศาลายา

ด้วย นายเฉลย คงปรีพันธุ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาและมาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาท
ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของ
ท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๓๑๗/๒๕๔๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายเฉลย คงปริพันธ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายเฉลย คงปริพันธ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

ประธานกรรมการสาขาวิชา

รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์

กรรมการประจำสาขาวิชา

อาจารย์อัจนวา สืบสินธุ์สกุลไชย

กรรมการประจำสาขาวิชา

ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์

กรรมการ

ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์

กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

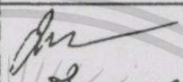
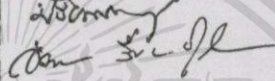
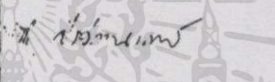

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

หน่วยงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แบบฟอร์มการสอบนิจารณาหัวข้อและโครงการฯ ของนักศึกษา

ชื่อ นายเจจย.....นามสกุล .คงปรีพันธ์.....สอบวันที่ ..จ..เดือน .มิถุนายน. พ.ศ.2540..

ชื่อ - สกุล	ลายเซ็นต์	หมายเหตุ
1 ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลขันธ์		
2 รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์		
3 อาจารย์อัจฉรา สิบลินธุ์สกุลไชย		
4 ดร.มาลัย ศีรวัฒนเกษตร์		
5 ดร.สวัสดิ์ อุดมโกวิท		

ที่ ทม 1504/ 1504

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารพระมงกุฎ

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

เรียน ดร.สวัสดิ์ อุดรโกชนี

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 117/2540 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อนายเฉลย คงปริพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทและมาตรการป้องกันและแก้ไขของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 3 มิถุนายน 2540 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040 ต่อ 205

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๑๑๗/๒๕๔๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายเฉลย คงปริพันธ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายเฉลย คงปริพันธ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย จีรวรรณเกษตร์
ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย
ดร.มาลัย จีรวรรณเกษตร์
ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์

ประธานกรรมการสาขาวิชา
กรรมการประจำสาขาวิชา
กรรมการประจำสาขาวิชา
กรรมการ
กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ที่ ทม 1504/ 1564

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารกระบี่

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

เรียน ดร.สวัสดิ์ อุดรโกษณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 117/2540 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายเฉลย คงปรีพันธุ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทและมาตรการป้องกันและแก้ไขของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 3 มิถุนายน 2540 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชาพร งาม

(รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2715

คณะกรรมการชุดสรรหา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายโสภณ แสงไพโรจน์

ด้วยคณะกรรมการชุดสรรหา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเจตย คงปริพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

คณะกรรมการชุดสรรหา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิขิตจัตนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2715

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนคลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายไพรัช รุ่งจุลเมฆ

ด้วยคณะกรรมการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเฉลย คงปรีพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล”

คณะกรรมการอุดมศึกษา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สัจจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2715

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖๕ สิงหาคม ๒๕๔๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ.ดร.กัญจนา ลินทร์ตนศิริกุล

ด้วยคณะกรรมการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเจสย คงปริพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

คณะกรรมการอุดมศึกษา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรระณี สิริจิวัดนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

รับ

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2715

คณะคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.วิเชียร เกตุสิงห์

ด้วยคณะคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาริทยญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเฉลย คงปรพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

คณะคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สิกข์วันนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

รัตน

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2715

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.นิพนธ์ จารุมณี

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อนายเฉลย คงปรี่พันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรวรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๑๗ / 2540

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายเฉลย คงปรี่พันธ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายเฉลย คงปรี่พันธ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย จีรวพัฒนาเกษตร

ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์

อาจารย์อัฉรวา สืบสินธุ์สกุลไชย

ดร.มาลัย จีรวพัฒนาเกษตร

ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน

ประธานกรรมการสาขาวิชา

กรรมการประจำสาขาวิชา

กรรมการประจำสาขาวิชา

กรรมการ

กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2540

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ที่ ทม 1504/ 1564

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารพระบั๊ง

ถนนคลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

เรียน เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 117/2540 แต่งตั้ง ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์ เป็น
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์นิพนธ์ของนักศึกษา
ชื่อนายเฉลย คงปรัทพันธุ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับ
ปัญหาการทะเลาะวิวาทและมาตรการป้องกันและแก้ไขของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล”

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 3 มิถุนายน
2540 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์ เข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าว
ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040 ต่อ 205

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 663,642

ที่ ทม 1504/ 1564

วันที่ 26 พฤษภาคม 2540

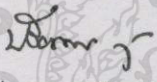
เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

ตามคำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 117/ 2540 แต่งตั้งท่านเป็นประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายเจสเลย์ คงปรีพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทและมาตรการป้องกันและแก้ไขของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 3 มิถุนายน 2540 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รศ.ดร.ปรีญาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 663,642

ที่ ทม 1504/ 1564

วันที่ 26 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน อาจารย์อัฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย

ตามคำสั่งคณะครูศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 117/ 2540 แต่งตั้งท่านเป็นประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายเฉลย คงปรีพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทและมาตรการป้องกันและแก้ไขของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล" ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 3 มิถุนายน 2540 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 663,642

ที่ ทม 1504/ 1564

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์

ตามคำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 117/ 2540 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการประจำสาขาวิชาพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชั้นนายเฉลย คงปริพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทและมาตรการป้องกันและแก้ไขของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 3 มิถุนายน 2540 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 663,642

ที่ ทม 1504/ 1564

วันที่ 26 พฤษภาคม 2540

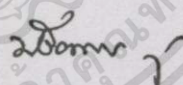
เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.มาลัย จีรวัดมนเกษตร

ตามคำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 117 / 2540 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์กรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายเจलय คงปรีพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทและมาตรการป้องกันและแก้ไขของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 3 มิถุนายน 2540 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รศ.ดร.ปรีญาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

แบบทดสอบเพื่อทำการวิจัย เรื่อง

**ปัญหาและการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่วงอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษาเกี่ยวกับ

2.1 ปัญหา

2.2 มาตรการการป้องกันแก้ไข เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด

แบบประเมินตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกัน
การทะเลาะวิวาทของนักศึกษาลบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผล ความคิดเห็น
ของท่านต่อการแก้ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของ
นักศึกษาในทัศนะของท่านคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นประโยชน์ต่อ
งานวิจัยและจะถูกเก็บไว้เป็นความลับไม่นำมาเปิดเผยหรือเผยแพร่

ขอให้ตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () ตามข้อมูลของท่านที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลโดยทั่วไปของผู้บริหาร ครู-อาจารย์

1.1.1 ตำแหน่งงานของท่าน

- () ผู้อำนวยการ () ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
 () หัวหน้าคณะ () หัวหน้าแผนก
 () ผู้ปฏิบัติการสอน

1.1.2 สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน (เลือกวิชาที่ปฏิบัติการสอนเพียงสาขาเดียว)

- () สาขาวิชาชีพ
 () สาขาวิชาสามัญ
 () สาขาวิชาชีพ + วิชาสามัญ

1.1.3 เพศ

- () ชาย
 () หญิง

1.1.4 วุฒิทางการศึกษา

- () ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า
 () สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

1.1.5 ประสบการณ์ในการทำงาน

- () 5 ปี หรือต่ำกว่า
 () มากกว่า 5 - 10 ปี
 () มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () ตามข้อมูลของท่านที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.2.1 เพศ

- () ชาย
() หญิง

1.2.2 อายุ

- () 30 ปีหรือต่ำกว่า
() มากกว่า 30-40 ปี
() มากกว่า 40 ปีขึ้นไป

1.2.3 อาชีพ

- () รับราชการ
() รัฐวิสาหกิจ
() เอกชน
() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.2.4 รายได้โดยรวม

- () น้อยกว่า 5,000 บาท
() มากกว่า 5,000 - 10,000 บาท
() มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป

1.2.5 ความสัมพันธ์กับนักศึกษาเป็น

- () บิดา
() มารดา
() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 1.3 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () ตามข้อมูลของท่านที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.3.1 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

- () ช่างก่อสร้าง () เทคนิคสถาปัตยกรรม () ออกแบบผลิตภัณฑ์
 () สถาปัตยกรรมภายใน () ช่างไฟฟ้า กำลัง () ช่างอิเล็กทรอนิกส์
 () ช่างเชื่อมโลหะแผ่น () ช่างกลโรงงาน () ช่างยนต์
 () คอมพิวเตอร์ () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.3.2 อายุ

- () ต่ำกว่า 20 ปี () ตั้งแต่ 20-25 ปี () มากกว่า 25 ปี ขึ้นไป

1.3.3 ภูมิลำเนาเดิม

- () กรุงเทพมหานคร
 () ต่างจังหวัด โปรดระบุ.....

1.3.4 ปัจจุบันอาศัยอยู่กับ

- () บิดา () มารดา () บิดา-มารดา
 () เพื่อน () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.3.5 การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา

- () เคย จำนวน.....ครั้ง () ไม่เคย

1.3.6 ประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาท

- ท่านเรียนสถานศึกษาแห่งนี้เคยมีประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบันจำนวนกี่ครั้ง

- () เคย จำนวน.....ครั้ง () ไม่เคย

- เมื่อท่านก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน ท่านเคยถูกจับกุมหรือไม่

- () เคย จำนวน.....ครั้ง () ไม่เคย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นที่ท่านมีต่อปัญหาและการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยบางส่วน
 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ตัวอย่าง

ข้อที่	ปัญหาการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยบางส่วน (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
1.	ครู-อาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีไม่ได้
2.	มาตรฐานของครู-อาจารย์ไม่เป็นเอกภาพ เดียวกัน

2.1 ปัญหาการทะเลาะวิวาท

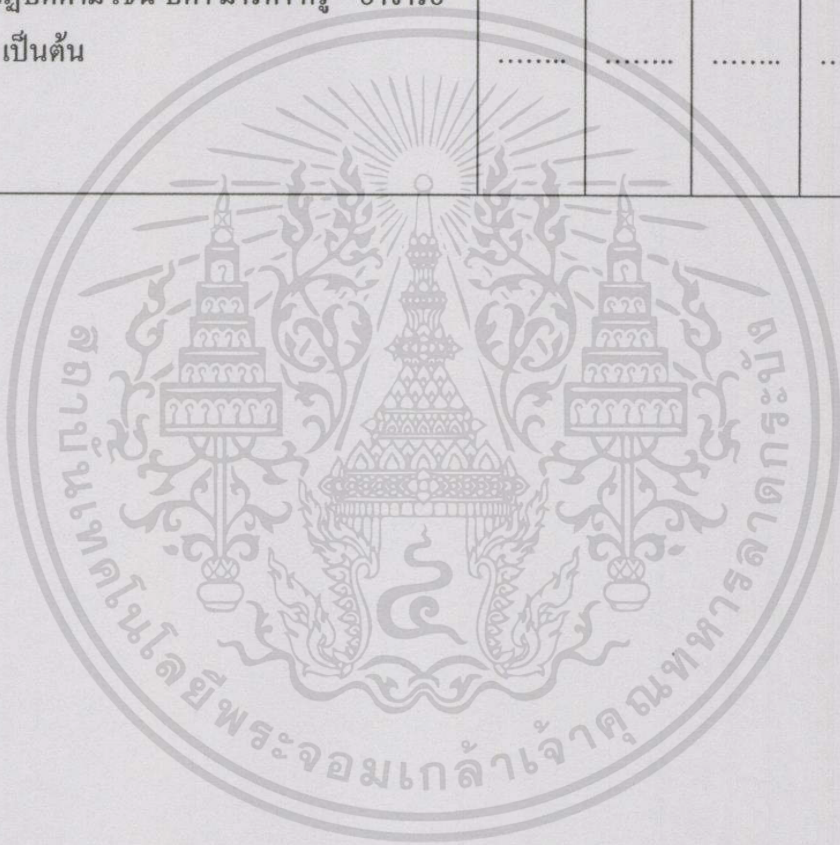
ข้อที่	ปัญหาการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยบางส่วน (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
	ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว					
1.	บิดามารดาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่
2.	ผู้ปกครองมีว่สุมเรื่องอบายมุข เช่น สุรายาเสพติด การพนัน
3.	ปัญหาด้านเศรษฐกิจภายในครอบครัวของนักศึกษาเอง
4.	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ตามใจบุตรหลานของตนมากเกินไป
5.	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่เคยสนใจการคบเพื่อนของบุตรหลาน
6.	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานของตนอย่างเพียงพอ
7.	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เข้มงวดมากเกินไป จนเป็นเหตุให้บุตรหลานหาทางออกโดยการไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น
8.	การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัวมีส่วนผลักดันให้นักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาสถาบันอื่น
9.	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ให้ความสำคัญของมากกว่าความรักและเอาใจใส่
10.	บ้านและสถานศึกษาขาดความร่วมมือในการแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา

ข้อที่	ปัญหาการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย บางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
	ปัญหาเกิดสภาพจากสถานศึกษา					
11.	สถานศึกษาไม่ส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การจัดการแสดงต่าง ๆ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสร่วมกัน
12.	การจัดการเรียนการสอนไม่เต็มหลักสูตรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีเวลาว่างมากเกินไป
13.	สถานศึกษาไม่เข้มงวดความประพฤติของนักศึกษาอย่างจริงจัง
14.	สถานศึกษาเข้มงวดเรื่องระเบียบ วินัย เครื่องแต่งกายมากเกินไป ทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด หาทงออกโดยไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาต่างสถาบัน
15.	การรับนักศึกษาเข้าเรียน สถานศึกษาควรพิจารณาด้านความประพฤติคู่กับวิชาการด้วย
16.	สถานศึกษามีวัสดุอุปกรณ์ โรงฝึกงาน ไม่เพียงพอทำให้นักศึกษาเบื่อหน่ายต่อการเรียน
17.	สถานศึกษาที่มีนักศึกษาก่อเหตุทะเลาะเป็นประจำ มักจะมีนักศึกษาที่มีปัญหาเรื่องสิ่งเสพติดค่อนข้างมาก
18.	สถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาเรื่องการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา มักปล่อยให้ นักศึกษาแก้ปัญหาตนเอง

ข้อที่	ปัญหาการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย บางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
19.	การสนับสนุนจากครู – อาจารย์บางท่านใน สถาบันทำให้นักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาท
20.	การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันทำให้เกิดความ ขัดแย้งในกลุ่มนักศึกษาได้ง่าย และอาจนำไปสู่ การทะเลาะวิวาท
21.	ครู – อาจารย์ เป็นแบบอย่างที่ไม่ดี
22.	ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม ที่พักอาศัยอยู่ในแห่งชุมชนแออัด ก่อให้เกิด ปัญหาด้าน มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน
23.	สถานะของการจราจรในกรุงเทพมหานคร ทำ ให้นักศึกษาเกิดความเครียดจนอาจมีพฤติกรรม ก้าวร้าว นำไปสู่การทะเลาะวิวาทได้ง่าย
24.	เจ้าหน้าที่บ้านเมืองปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ก่อเหตุ ทะเลาะวิวาทในลักษณะอะลุ่มอล่วยมาตลอด จึงทำให้นักศึกษาเหล่านี้ไม่เข็ดหลาบ
25.	ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากประเพณีนิยมที่ไม่ถูก ต้องระหว่างสถานศึกษา เช่น การยึดหัวเข็มขัด และเสื้อฝักงานของต่างสถาบัน เป็นมูลเหตุให้ เกิดการทะเลาะวิวาท
26.	กิจกรรมของสถานศึกษา เช่น งานวันสถาปนา ของสถานศึกษาบางแห่ง ก่อให้เกิดการทะเลาะ วิวาทของนักศึกษา

ข้อที่	ปัญหาการทะเลาะวิวาท	ระดับความถี่เห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย บางส่วน	ไม่ เห็นด้วย
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
27.	การดูแลให้นักศึกษาก่อนการทะเลาะวิวาทกัน เองจากบุคคลภายนอกที่แต่งกายเป็นนักศึกษา
28.	อิทธิพลที่เกิดจากการจีบเจียน หรือพนีสเปรย์ ข้อความข่มขู่ ทำทนาย ตามที่สาธารณะ
29.	การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันทำให้เกิดความ ขัดแย้งในกลุ่มนักศึกษาได้ง่าย และอาจนำไปสู่ การทะเลาะวิวาท
30.	สถานเริงรมย์ ศูนย์การค้า และการแสดงดนตรี ตามสถานที่ต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม เบี่ยงเบน
31.	การก่อเหตุของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์และ หนังสือพิมพ์
32.	มีผู้จ้างวานนักศึกษาให้ก่อเหตุทะเลาะวิวาท เพื่อผลประโยชน์บางประการ
33.	การแพร่กระจายของวัฒนธรรมต่างชาติ
	ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทาง ร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์					
34.	นักศึกษามีความผิดปกติต่อพัฒนาการทางร่าง กาย เช่น เตี้ย แคระแกรน หรือพิการ
35.	นักศึกษามีพัฒนาการทางสติปัญญาช้ากว่าเพื่อน ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน
36.	ความก้าวร้าวของนักศึกษาเกิดขึ้นเพราะถูกนัก ศึกษาและบุคคลอื่น ในต่างสถาบันก้าวร้าวก่อน

ข้อที่	ปัญหาการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย บางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
37.	ความอิจฉาริษยาสถาบันอื่นที่มีชื่อเสียงกว่า
38.	นักศึกษามีความคิดเห็นขัดแย้งกับสังคมจะ แสดงออกอย่างรุนแรง
39.	นักศึกษาขาดรูปแบบที่แท้จริงจากสังคมในอัน ที่จะปฏิบัติตาม เช่น บิดา มารดา ครู - อาจารย์ รุ่นพี่ เป็นต้น

2.2 มาตรการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท

ข้อที่	มาตรการการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย บางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
	ครอบครัว					
40.	บิดา มารดา ควรแสดงความรักแก่บุตรเท่า ๆ กัน
41.	บิดา มารดา ต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อบุตร ธิดา ของตนเอง
42.	จัดอบรมสัมมนาผู้ปกครองนักศึกษา โดยการ ให้ความรู้ถึงคุณค่าความสัมพันธ์อันดีระหว่าง บิดามารดาบุตร และแนวทางการสร้างครอบครัว ที่มั่นคง
43.	บิดาจัดสรรเวลาให้กับสมาชิกในครอบครัวให้ เหมาะสม
44.	ใช้สื่อมวลชนสร้างความเข้าใจถึงคุณค่าของ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดา มารดา
45.	บิดา มารดา มีการติดตามเมื่อได้รับข่าวสารจาก สถานศึกษา
46.	สถานศึกษา และบิดา มารดา ควรร่วมมือกัน ปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้สึกรับผิดชอบ มีเหตุผล
47.	ครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมมือแก้ไข อย่างจริงจัง
48.	บิดา มารดา ติดตามผลการแก้ไขปัญหากับ สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อที่	มาตรการการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย บางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
	รัฐบาลและองค์กรเอกชน					
49.	จัดตั้งคลินิกสุขภาพจิตวัยรุ่นในสถานศึกษา
50.	จัดหาอุปกรณ์การกีฬาและดนตรีหลายประเภท เพื่อให้นักศึกษาได้เล่นในเวลาว่าง
51.	จัดสวัสดิการแก่ครู – อาจารย์ ที่ปรึกษาสโมสร นักศึกษาเป็นพิเศษเพื่อเป็นการสร้างขวัญและ กำลังใจ
52.	จัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวน สาธารณะ ศูนย์เยาวชนเพื่อการกีฬา เพื่อความ หลากหลายในกิจกรรมนันทนาการ
53.	ส่งเสริมให้บริษัทห้างร้านต่าง ๆ จัดหางานว่าง เวลาแก่นักศึกษาเพื่อเพิ่มรายได้และฝึก ประสบการณ์
54.	จัดนักศึกษาให้ช่วยเหลือสังคม เช่น ช่วยเหลือ รถยนต์ขัดข้องเวลาน้ำท่วม เป็นการแสดงความ สามารถของนักศึกษาอีกทางหนึ่ง
55.	ใช้สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อกลางรณรงค์การแก้ปัญหา ครอบครัว และการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง
56.	รัฐบาลมีจุดยืนที่แน่นอน โดยเร่งกำจัดสื่อต่าง ๆ ที่มอมเมาประชาชนและนักศึกษา
57.	บริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและผู้ปกครอง เวลามีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท โดยตรง ให้ชุมชนหรือองค์กรสังคมสังเคราะห์ เช่น สโมสรไลออนส์ ฯลฯ

ข้อที่	มาตรการการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย บางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
58.	ให้ความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมโดยการจัด ตั้งศูนย์เยาวชนเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมแก่นัก ศึกษาทั้ง 4 สถาบัน
59.	รัฐบาลควรเร่งสร้างหรือสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเยาวชน
60.	รัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิชาทหาร แก่นักศึกษา ในระดับ ปวช.และปวส. เพื่อสร้างเสริมความมี ระเบียบวินัย
61.	หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ควรมีการประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ที่ดีของนัก ศึกษา เช่น การทำกิจกรรมร่วมกันระหว่าง สถานศึกษา ทางด้านการบำเพ็ญประโยชน์
62.	รัฐบาลควรควบคุมสื่อมวลชนให้มีเนื้อหาการ นำเสนอในเชิงสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาคุณภาพ ของประชาชน
63.	รัฐบาลควรควบคุมการใช้กฎหมายข้อบังคับ อย่างแน่นอนและเด็ดขาด
64.	ประชาชน ให้ความเข้าใจอันดีแก่สถานศึกษาโดยร่วมกิจ กรรมตามสมควร
65.	มีจุดแจ้งข่าวสารในกรณีที่มีนักศึกษาก่อการ ทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น

ข้อที่	มาตรการการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย บางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
66.	ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวกรณีมีเหตุทะเลาะวิวาท เพื่อแก้ไขปัญหาได้ทันเหตุการณ์
	จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวกับสถาบันการศึกษา					
67.	มีการประชุมชี้แจงให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบข้อเท็จจริง ในการหาแนวทางการปฏิบัติของสถานศึกษาต่อเรื่องที่เกิดขึ้นให้ทันต่อเหตุการณ์
68.	กำหนดให้มีการพบปะกันระหว่างผู้ปกครองกับครู-อาจารย์
69.	จัดให้มีการติดตามผลความประพฤติของนักศึกษาที่ก่อเหตุไปยังสถาบันครอบครัว
70.	การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง โดยจัดให้มีการติดตามผลความประพฤติของนักศึกษาที่ก่อเหตุไปยังสถาบันครอบครัว
71.	การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง
72.	เชิญให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึงวิธีการแก้ไขปัญหา
73.	ให้มีการประเมินผลประจำปีและสรุปเสนอต่อองค์กรที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่	มาตรการการป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย บางส่วน (2)	ไม่ เห็นด้วย (1)
74.	การจัดสัมมนา จัดโครงการฝึกอบรมเพื่อละลายพฤติกรรมและ ความเชื่อในทางที่ผิดแก่นักศึกษาที่เข้าศึกษาใน ปีแรก
75.	จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่ เป็นพี่เลี้ยงแนะนำค่านิยมที่ ดีต่อสถานศึกษาของตนตลอดปีการศึกษา
76.	จัดโครงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง เยาวชน
77.	จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนัก ศึกษาที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาท
78.	จัดกิจกรรมเพื่ออบรมด้านจริยธรรมและ กิจกรรมด้านศาสนา
79.	จัดอบรมหัวหน้ากลุ่มนักศึกษาภายในสถาน ศึกษาและระหว่างสถานศึกษา
80.	จัดโครงการช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ด้อย โอกาสและชุมชนที่มีความเป็นอยู่ด้อยกว่า

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด

3.1 ท่านคิดว่ามีปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาอื่น ๆ ใดอีกบ้างที่เกิดขึ้นตามหัวข้อดังต่อไปนี้

ปัญหา

3.1.1 ปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว

.....
.....
.....

3.1.2 ปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา

.....
.....
.....

3.1.3 ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม

.....
.....
.....

3.1.4 ปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์

.....
.....
.....

มาตรการป้องกันและแก้ไข

3.2.1 ครอบครัว

.....
.....
.....

3.2.2 รัฐบาลและองค์กรเอกชน

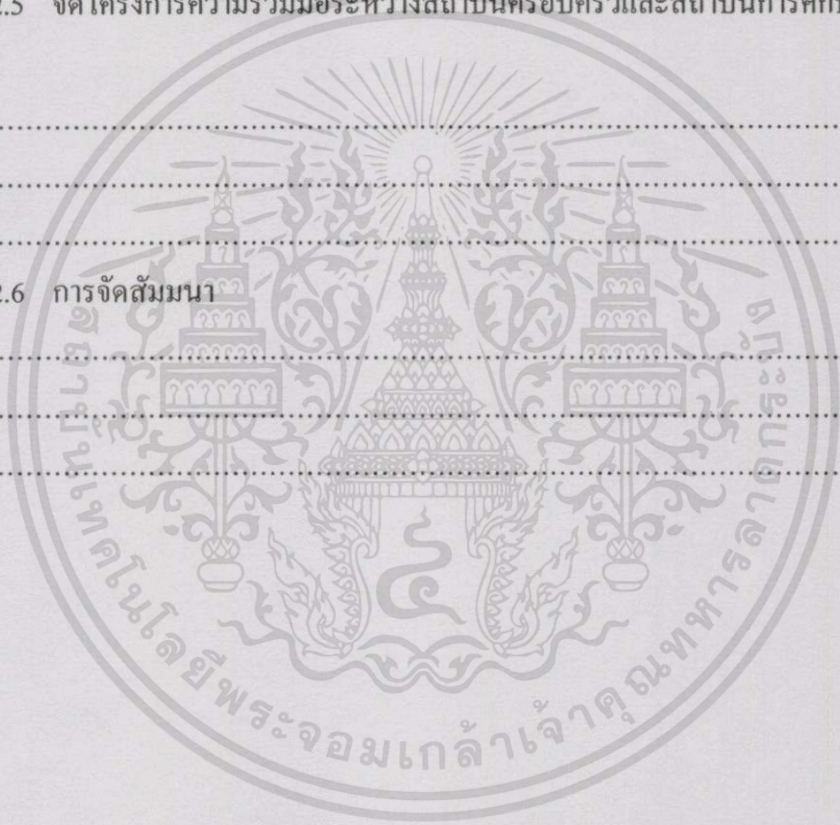
.....
.....
.....

3.2.3 รัฐบาลต้องควบคุมการใช้กฎหมาย

3.2.4 ประชาชน

3.2.5 จัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา

3.2.6 การจัดสัมมนา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายเฉลย คงปริพันธ์
วัน เดือน ปี เกิด	25 มีนาคม 2508
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	225 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน จ. กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ประถมศึกษา จากโรงเรียนสุพรรณบุรี มัธยมศึกษา จากโรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี ประโยศครุมัธยม จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
ระดับปริญญาตรี	สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าแผนกกิจกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย
เกียรติประวัติที่ได้รับ	ข้าราชการตัวอย่างประจำปี 2539 กระทรวงศึกษาธิการ